

Digitized by srujanika@gmail.com

જોખા હરણ.

મોરું.
હડયાં પંચાણું

મહા દવિ પ્રેમાનંદ ત્વટું રચેલું, તેમાં
વધારો ચાંદો વાસી દવિ દયારામ ત્વાર્જ્યે
ફરેલો તેનો સારોદ્ધાર નાથા શંકર પ્રજ્ઞરામ
શાસ્ત્રી પાસે કરાવી
છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર
પુસ્તકેલર ઠક્કર રણછોડલાલમોતીરામ
વડોદરાના.
આવૃત્તિ પ્તીલ.

અમદાવાદમધ્યે

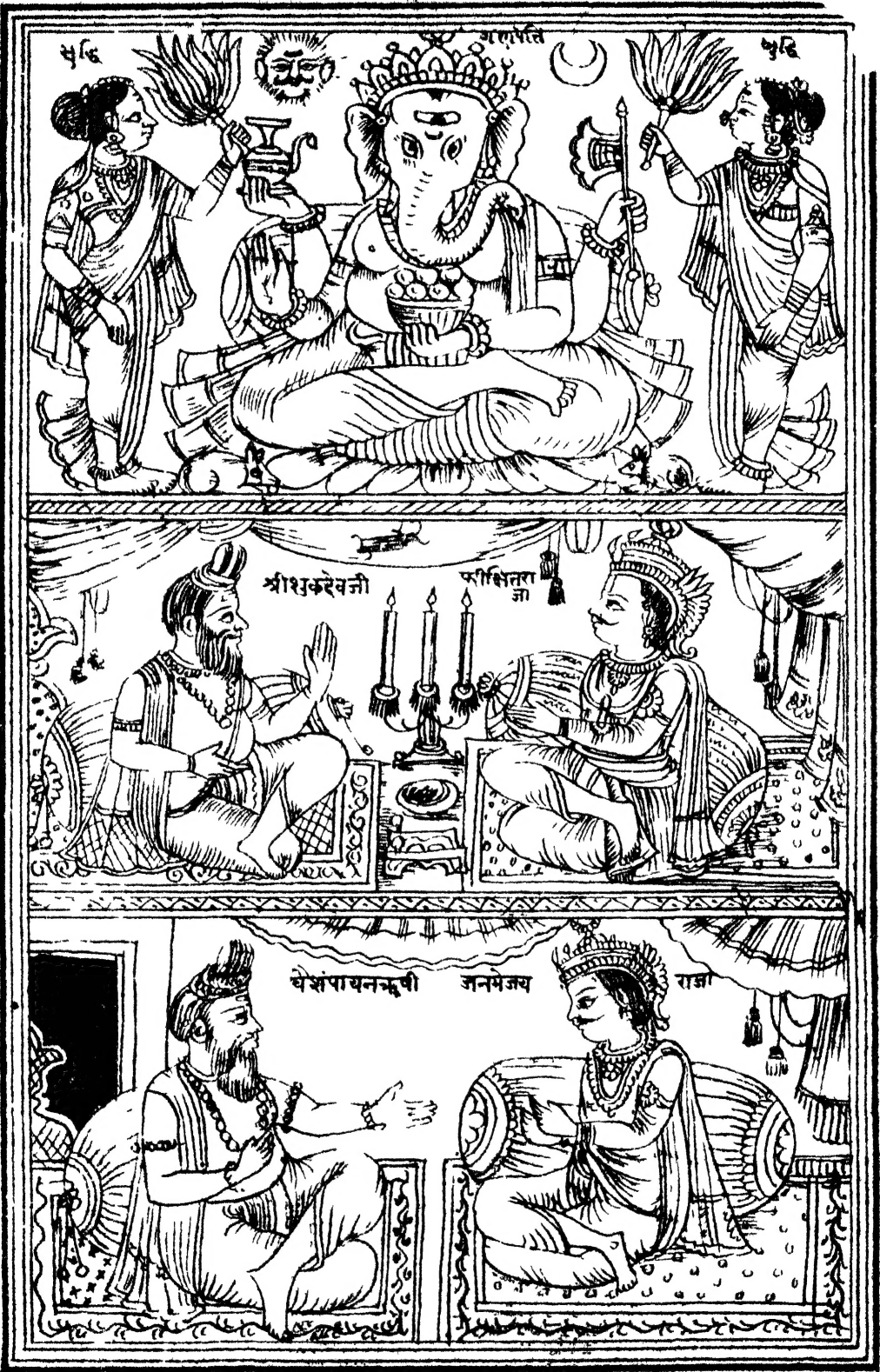
મામાની હવેલી માં યુનાઈટેડ પ્રિન્ટિંગ અને
નરલ અને સ્ક્રી કંપની "લિમિટેડ"ના પ્રેસમાં
રણછોડલાલગંગારામે છાપ્યું

(સ્વામિત્વના સમજા ફક્ત પસિદ્ધ કર્તાઓએ જાણે)

સંવત ૧૮૪૩

સને ૧૮૯૬

કિંમત રૂ ૧-૪-૦

“જોખાહરણ” ઘણી ભતનાં છપાજેલાં છે, પરંતુ ખરી નફાજા
 ન સુધી બહાર પડેલી નથી, એવું ઘણાક કથા કહેનારા લોકો તરફથી
 સાંભળવામાં આવ્યું છે. જનેજેનેની પ્રતભળી તેણે તેવી ન છપાવી
 બહાર પાડેલી, સખખ એકમાં કંઈક ને બીજીમાં કંઈક, એવા કારણ
 થી વાંચનારને એવાં પુસ્તક ઊપર ખરી જાસ્યારે તે નથી, માટે
 ઘણા એક કથા કહેનારા બ્રાહ્મણો તરફથી તથા સુજ્ઞ સભ્યો તરફથી
 મને બલામણ થયેલી કે મહાન કવિ ભટ પ્રેમાનંદ કૃત “જો-
 ખાહરણ” કે તેમાં સુધારો તથા વધારો ધારામત્તાર્થજ કરેલો છે
 કે ને હાલ તેમના શિષ્ય ડભોઈવાળા વાંચે છે તે બહાર પડ્યો તે હિંદી થયે
 તે ઊપરથી જમે ઘણી જગ મેંદનત કરી તેની ભાળ ફાડતાં
 વડોદરામાં સુલતાનપુરામાં નની ડાહ્યાભાઈ હરિશંકર પાસેથી જો
 પ્રત મેળવી, તે ઊપર તથા કર કાળીદાસ બેદરદાસ પાસેથી મે-
 ળવેલી પ્રત (ને લઈયા મનસુખરામના હાથેથી લખાયેલી હતી) તે
 ઊપર આધાર રાખી એક પ્રત સ્વચ્છ ફિતારી કવિ પાસે સુધારાવી બ-
 હાર પાડેલી છે. મને સદરફુ સદ્ગ્રન્થથી તરફથી ને ચોપડીઓ
 લખેલી મળેલી તેમનો પણ જા જોજો જાભારમાનવા હું મૂ-
 કતો નથી.

જા “જોખાહરણ” બાણ કડવાંનું છે. તેની સમાપ્તિયે ઘણા
 મત્તાર્થનું તથા મહાન કવિનું નામ છે. તે ઊપરથી જો મ સમન્નય
 છે કે સદરફુ મૂળ ગ્રંથમાં જે બન્ને કવિયોજને વધારો કરેલો જણાય
 ય છે, પરંતુ ડભોઈવાળા કૃત એકસાથે કડવાં કહી સમાપ્ત કરે છે,

એટલું જો છું કહેવાનું કારણ એણે બહુ યાચ્યું કે તેમને ચાર દિ-
વસમાં કથા સમાપ્ત કરવી ને બધું કહેતાં તેરજી મુદતમાં પુરૂષા-
ય નહીં. અને ડાહ્યાના ને બે કડવાં કહેતા નથી તે તે કડવાં ડાહ્યા
નીરાની સુકી મેં નિમે બહુ યાચ્યું.

તા. માંહે સને ૧૮૮

સુભવજોદરા

કરણછોડલાલમોતીરામ
ગ્રંથ પ્રસિદ્ધ કર્તા.

બીજી જ્ઞાતિની સૂચના.

કેટલાક સુજ્ઞ વ્યાસો પાસેથી મને ઘણી સારી લખેલી પ્રતો
મળી, તે પ્રતોમાં ત્રણ કડવાં વધારે નાં હતાં. એને વધારે નાં કડવાં
તે લખેલી પ્રતોમાં છે. તે ઘણાં રસિક અને રસાળ કારથી ત્રણ
રેલાં છે. મારે મેં ને કે પ્રથમ બાણું કડવાનું જોખા કરણ છપાવ્યું
હતું, તો પણ બાણું કડવાં સારાં લાગવાથી બીજી જ્ઞાતિ-
ની જ્ઞાતિમાં વખતે પંચાણું કડવાનું તૈયાર કરી સનન્નનોની
સેવામાં રત્ન કર્યું છે.

પણેદરા

કરણછોડલાલમોતીરામ

તા. માંહે સને ૧૮૮

ગ્રંથ પ્રસિદ્ધ કર્તા.

ઓખા હરણ

શ્રીગણેશાયનમઃ ॥ ॥ શ્રીશારદાયનમઃ ॥
 ૫ ॥ અથ શ્રીદુષ્ણની દૃપાએ ફરીને ઓખા હર
 ણ મોદું ૮૫ કડવાંનું પ્રારંભ ॥ ॥ કડવું ૧ ॥ ૧ ॥
 ૧ ॥ ૧ ॥ રાગહારી ॥ ૧ ॥ દોહરો ॥ ૧ ॥ દો
 જો દુઃખ તનંતો ॥ સદાય ખાળે વેશ ॥ પરથમ પે
 લો સમરિયો ॥ શ્રી ગવરી પુત્ર ગણેશ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥
 દેરી ॥ ૧ ॥ શ્રી શંકર સુતનેરે હો ઝાંઘે ઝારા
 ધું ॥ મનક્રમ વચનેરે હો સેવા સાધું ॥ ચતુરદ
 શ લોકેરે હો ભેને માને ॥ તેના ગુણનેરે હો લખી
 એ રૂં પાને ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥
 લખ્યા તને નહીં, શ્રી ગણેશના ગુણ ગ્રામ ॥ સ
 કળકાર ત સિદ્ધિ પામે, મુખે લેતાં નામારા ગત
 વદન ગત ના સિકાને, દંત ઊલ્લખ એક ॥ ગાયુદ્ધ
 દૂરેરી કરધરી, ભેળે અસુર હણિયા અનેક ॥ ૩ ॥ સં
 ગે બે સુદ્ધ બુદ્ધ શ્યામ ॥ સુત લાલને લક્ષા ॥ સિંહ
 ર લેપન શરીર શોભે, ઊત્તમ મોદિક ત્વક્ષા ॥ ૪ ॥
 લિંલાં ખર પીતાં ખર પેહેરું, ચઢે સેવંત્રીની સેવા
 મારા પ્રેલુભ પરાક્રમીરે, નયન યદુંજય દેવા પાશુ
 દ્ધ બુદ્ધ નારી અક્ષય તંડારી ॥ ક્ષત્તલ પુત્ર સારા
 મન કામના વધુ ફહીયે, સકળ ગુણ તંડાર ॥ ૫ ॥

अष्टादशरात्र

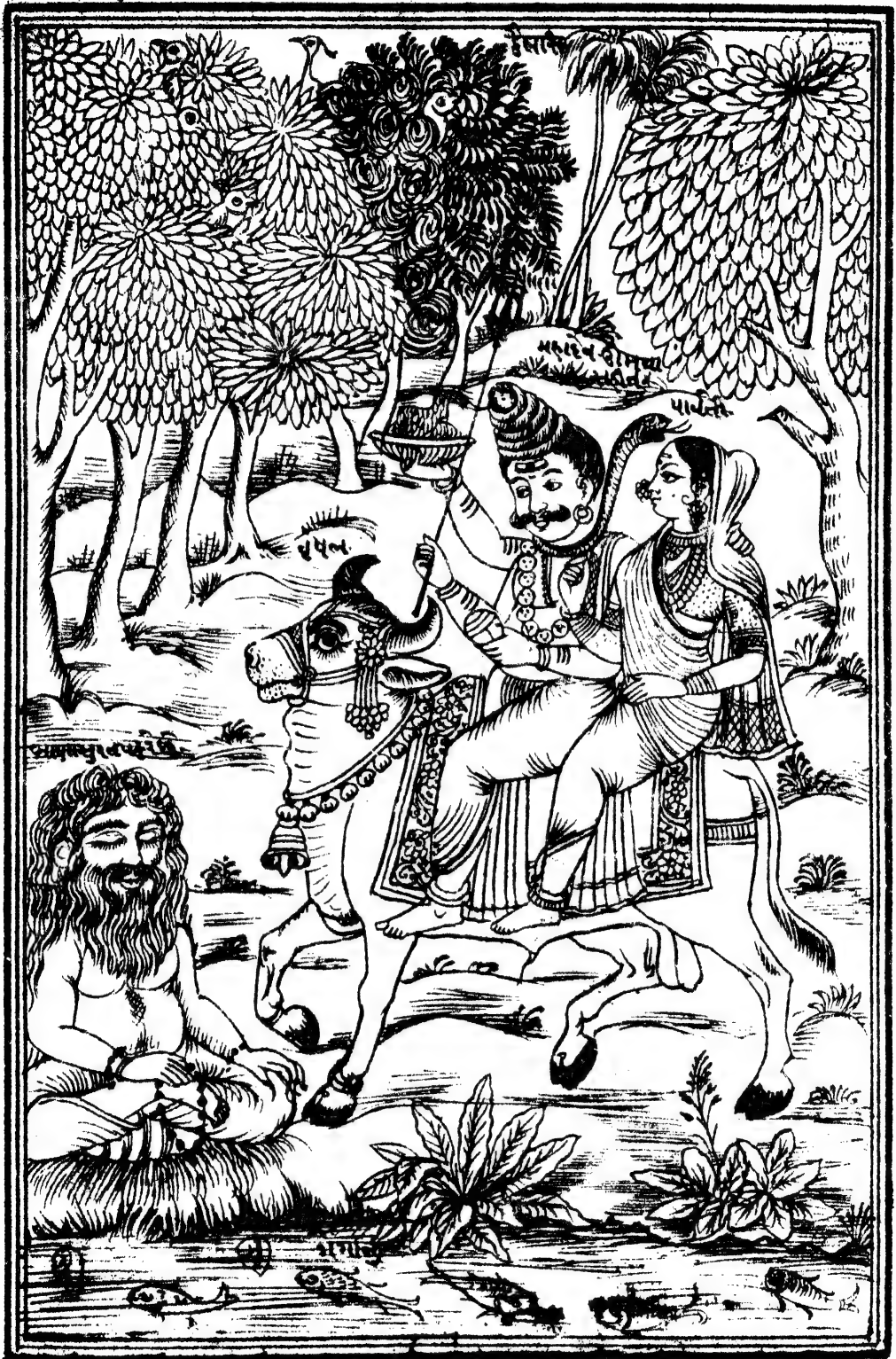
* श्रीगुरुभ्यो नमः सारस्वतिनीस्तुतिर्नृणोर्धियागाङ्गेतानपी-

પુરાણી, તેને કૃપા તારીહવી ॥ નનટ નાટ જાચાર્યન
 કીધા, કાળીદાસ કીધો કવિ ॥ ૩ ॥ કૃષ્ણાણ તુંધ્યાળતું
 કું કિંકર તાફરો માય ॥ રંક નાળીને જાપવાણી,
 નેમ ગ્રંથ જા પુરણ ધાયા ॥ જાંખા ફળ નેમ વામ-
 ણો ઈચ્છે, અપગ સિંધુ તરવા ॥ તેમ દાસ તાફરો
 કું ઈચ્છું છું, કથા પદ જંધ કુચવા ॥ ત્તા ॥ વળણ
 ॥ ॥ પદ જંધ જાંધુ કથા ફેરો ॥ જાંખ્યાન
 ઝોખા ફરણે ॥ વદે વિપ્ર પ્રેમાનંદ મુજે, માતા ક
 રો ગ્રંથ પૂરણે ॥ ત્તા ॥ ૧૮ ॥ ॥ કુડ પું ॥ ૩ ॥ નું ॥
 ॥ ॥ રાગ ધનાશ્રી ॥ ॥ દો ફરો ॥ ॥
 લીખવો પદવો ચાતુરી ॥ જે તીનું ખાતાં સ્ફેલ ॥
 કામ દહન મન બસ કરતા ॥ ગગન ચઢન મુશ્કેલ ॥
 ॥ ॥ દેશી ॥ ॥ વેદ વ્યાસ તણારે હો, સુતર
 કહેવળ ॥ તે પ્રત્યે પુછે રે હો, પરિહત અશ્વ મેવળ ॥ ને
 જાણ મહાબળિયો, રે હો, તે ક્યાં નો રાયળ ॥ જે
 ખાંડું વસી રે હો, તેની ક્યમ થાયળ ॥ ૧ ॥ ॥
 ઢાળ ॥ ॥ પરિહત રાજે જે મ પુછીયું, તમે સાં
 લળો રુકળ વચનળ ॥ સંદેહ સંઘળો રાણિયેરે,
 પ્રેમ ધરીને મનળ ॥ રા ॥ જાણા સુરતો મહાબળિ
 યો, સફરુ લુનશા માદળ ॥ ઝોખા અનિરૂદ્ધે-
 ઈ પેરે પરણ્યા, તે વિસ્તારી કહો વાતળ ॥ ૩ ॥ કોણે
 ફર જેમે જાપિયારે, કોણે છેદ્યા પાણળ ॥ યુદ્ધે-

ઈપેરેથયુંતે, વિસ્તારી ફહોવાળળાજાશુફદેવવ-
 નતુંખોલિયા, રાયસાંલળધરીને મનળાતેંપ્રશ્ન
 ઊત્તમપૂછિયું, તારીબુદ્ધિને ધનધનળાપાતેફથા
 તુલને સંલળાવું, સાંલળપરિહતરાયળાશ્રીલા
 ગવતદશમસ્કંધ, ઊત્તમજેહફથાયળાડાતેવિ-
 સ્તારી તુલને સંલળાવું, રખે ધરતો સંદેહળાસાં-
 લળતાં સુખ ઊપનેરે, હરિવંશમધ્યેનેહળાજા
 શુફદેવવળતુંખોલિયા, જોખાસદમોઝઘ્યાયળ
 ાજાખ્યાનતેજોખાતણું, જનિરૂઢફર્ણફથાય-
 ળાટાપરિહતધીજેકપદ્મપ્રગટ્યું, તેથીપ્રલ્લકાર
 ળાપ્રલ્લપેતિનોસુતમરીયી, તેનોકુશ્યકુમારળ
 ાનાકુશ્યનોસુતહિરણ્યકશિપુ, તેનોસુતપ્રલ્લક
 ળાનેકારણોનરસિંહપ્રગટ્યા, ઊપવ્યોજતિધિ-
 લ્લકળાપળાતેપ્રલ્લહનોસુતવૈલોચન, તેનોખ-
 ણિરાલનળાતેણેખાપદેહસમરપિહરિને, સંતે-
 ષ્યાવામનળાપળાતેખણિરાયનેશતપુત્રછે,
 મહારૂપેતણાજતિધામળાતેસર્વેમધ્યેનેષ્ટપુત્ર
 જાણાશુરતેનુંનામળાપળાશોણિતપુરજતિ
 નગરસુંદર, તૈહુતણોરાલનળારશુફદેવફહુતમે
 સાંલળજો, પરિહતધરીને મનળાપળાશોણિત
 પુરમાંરાલકરતો, ઊપવ્યોમનચિચારળાતપેક
 રીનેઈવરનેખારાધું, બરાવરતાવુંસંસારળા

જ્ઞારીગુક્રાચાર્યને પાસે તેડાવી, બાણાસુર લાગ્યો
 પાયળા ઈચ્છાવર કેમ પામિયે, તે કહો મુનિ મુનિરા
 ચળા ૧૧૫ ૥ ત્યારે ગુક્રાચાર્ય જોલિયા, સુણાજાન
 ણાસુર રાબનનળા ૥ સર્વ થકીને ઊત્તમ ઊપાસના
 તે કહું પરમ નિધાનળા ૧૧૬ ૥ ગંગાતીરે નર્મદા પડ્યો
 ને, ઊપાસો મહાદેવળા ૥ લોળો રાંત્રુ પ્રસન્ન થઈ
 ને, વર જાપરી તતજેવળા ૧૧૭ ૥ વાયક ગુરુનાં
 સાંભળીને, બાણાને હવો ફુલાસળા ૥ તપકર
 વાને સંચર્યો, હર્ષધરીને કૈલાસળા ૧૧૮ ૥ કૌત્યાંડના
 મે મોટો મંત્રી, તેને સોંપ્યું પુરળા કૈલાસ નિકટે
 ગંગાત્રટે, જે સી તપકરે જસુરળા ૧૧૯ ૥ જાગ્રી
 ને ત્યાં સ્નાન કીધું, ગંગાકેરી તીરળા ૧૨૦ ૥ ચોરારી
 જાસન વડે તે, કુષ્ટ કરે છે શરીરળા ૧૨૧ ૥ ગ્રીષ્મ
 કાળે પંચાગ્નિ સાધે, જાસન પૂરે પ્રાણળા ૧૨૨ ૥ પાસે પા
 વક પરબળે રે, ઊપર તપે છે લાણળા ૧૨૩ ૥ ઊષ્ણકા
 ણે જો મરહે ને, શીતકાળે સેવે વારળા ૧૨૪ ૥ જો રાત્રી
 જાણ માં રહે ને, કિંચિત ન નિસરે બહારળા ૧૨૫ ૥
 ૧૨૬ ૥ વૃષાકાળે કાદવ માં પેસે, ઊઘાડી કાયા રૂષ્ટળા
 ઊપર જાણના જોધ વરસે, શરીર કષ્ટો કુષ્ટળા ૧૨૭ ૥
 ૧૨૮ ૥ જાસન વાળીને લાગી તાળી, લોળો લોળો
 મનળા ૧૨૯ ૥ સહસ્ર વર્ષ તો વહી જાય ને, ઊધિઈ લાગી
 ૧૩૦ ૥ વૃષારીત્રી ધ્રુવે છે, ન ભુવે જવનિ

કુઝાલભા ॥ શ્રવણે સુગરીઝે માળાડીધા, મસ્તકે
 ઊઝ્યોડાલભા ॥ રપાસુધા તૃષા તભુને બેઠો, તિથ્ર
 માંજ્યું તપભા ॥ માળાફેરવે મનથકી, ભૂપેન્નેગેશ્વરનો
 બપભા ॥ રડા ॥ ત્યારે ઈંદ્રે મોડલીઝપછરા, તપતણે
 ફરવાભંગભા ॥ પણઝસુર તપચુક્યો નહીં, મહાદુદ
 બેહનું ઝંગભા ॥ રડા ॥ ઝપછરા થી ઝ્યો નહીં, બેઠો ધ
 રે શિવનું ધ્યાનભા ॥ ત્રિલોકસાચ્યું ડોલવા, ત્યારે સં
 ચર્યા શિવ તે સ્થાનભા ॥ રડા ॥ વેગે વહીને ઝાવિયા
 શિવ, ત્યાં બેઠો છે ભૂપભા ॥ મહાંધવભુવે નિરખિ-
 ચુંરે, બાણાસુરનું રૂપભા ॥ રડા ॥ ॥ વળણા ॥
 ॥ ॥ રૂપનેવા બાણાસુરનું ॥ ઝાવ્યા ઝતિત
 ને રૂપે ॥ બાણાસુરને બોલાવિયો ॥ તે ભાવે ભુત
 ને ભૂપે ॥ ડગાદટા ॥ ॥ કડયું ॥ ૪ યું ॥ ॥
 રાગમારુધોળા ॥ ॥ ઘેરો ॥ ॥ મનદુદનિ
 શ્રેનેનું થયું ॥ ભુત્યોને કામની વાસા ॥ શુકકહે પ-
 રિક્ષત સાંભળો ॥ તેને મળે શ્રી ઝવિનાશ ॥ ૧ ॥ ॥
 દિશી ॥ ॥ ઝાવ્યા ઝાવ્યા ઊમયાસહિત મહા
 દિયે ॥ દીઠી દીઠી ઝસુર તણી ઘણી સેવે ॥ પાનૈણે
 નીમેરા સ્વાસ નહીં તે ફેરે ॥ દીઠી સૂકા કાષ્ઠ વતે ફેરે
 ॥ રાતેને લાગી શાંભુભરું તાળીરે ॥ બાણાસુર બે
 ઠોછે ઝાસન વાળીરે ॥ ડાતપન્નેઈને બોલ્યા
 ત્રિપુરારીરે ॥ તમો સાંભળો પારવતી નારીરે ॥ રા

જીને તપે ત્રિલોચન ડોલેરે ॥ ખાણા સુર જોખાધ્યો
 નવ જોલેરે ॥ પાઠ જોવો જસુરે મહાતપ સાધ્યોરે ॥
 ધ્યાન ધરી મુજને જાનાધ્યોરે ॥ ડાઠ મોઢ હોતો જીને
 વર આપુંરે ॥ સતી જીને પુત્ર ફરીને થાપુંરે ॥ જાતવ
 જોલ્યાં પારવતી રાણોરે ॥ જોવા દુષ્ટને પાઈ જીને પા
 ણીરે ॥ ટાઠ દૂધ પાઈને ઊછેરવો સાપેરે ॥ તેથી પછી
 પામિયે પરિતાપેરે ॥ દાઠ મેજસુર ઘણાને વરજા
 પ્યારે ॥ તેણે સાધુ ઘણા સંતાપ્યારે ॥ અઠા પૂર્વે તમે
 તનુ માંગદને વર દીધોરે ॥ વરદાન પામી પાપી જીને
 ડોલીધોરે ॥ ૧૧ ॥ વરદાન રાવણને તમો જાપ્યારે ॥ તે
 દુષ્ટે નનકી નાથ સંતાપ્યારે ॥ ૧૨ ॥ માટે તમને શી રી
 ણા મળી દીલેરે ॥ લોખાશંભુ મુંગમે તે કીલેરે ॥ ૧૩ ॥
 માટે તમને ઘણું હવે શું કહીજેરે ॥ જોવા દુષ્ટની સંગે ન
 વરહીજેરે ॥ ૧૪ ॥ ન જોનારી પાની જીને બુદ્ધિ તમારીરે
 ॥ વરદાન જાપતાં ન રાખીજે પારીરે ॥ ૧૫ ॥ શું ફરીએ
 એણે ફડલીધોરે ॥ માટે ને ઈજે મહાવર દીધોરે ॥ ૧૬ ॥
 ને કોઈ મુજને સમરપે નીરે ॥ તેને સોંપું તે માંડું શ
 રીરે ॥ ૧૭ ॥ ને ચઢાવે ધંતુરાનું ફૂલરે ॥ તેને જાપું તે
 ગરથ જમૂલરે ॥ ૧૮ ॥ ને કોઈ ચઢાવે ખીલીનું પાનરે
 ॥ તેને જાપું જાતવ વરદાનરે ॥ ૧૯ ॥ ને ચઢાવે તાં
 ફૂળ પાંચેરે ॥ તેને જાવે ન જીની જાંચેરે ॥ ૨૦ ॥ ને કો
 ઈ મુજને ચઢાવે ફૂલારે ॥ તેને જાપું તે ધન તનંડાવે

ओष्माहरण

(८)

॥ रसा गानयगाडतां थाजिधेनोरे ॥ जापुंवरदानवे
 हेनोवेहेनोरे ॥ रसाग्नेवुं कुहीने जिह्यालो जोनये
 रो नर्धने दीधो जाणा सुरने शीरहाथरे ॥ रडा जिह्वि
 इपुत्रवरमाग्यरो तां सङ्गययुं छे त्नाग्यरे ॥ रडा
 तुं ने मागे ते वरजापुं राता रां हुं जडां सरवे डां पुं रो रस्य
 ॥ थाणी सांत्तणी दानवन्नग्योरे ॥ ते ए शिष्यपासे
 वरमाग्योरे ॥ रडा स्वामी सहस्रत्तु नमुने जापो
 रो पुत्रपोतानो कुरी थापोरे ॥ रडा तू नग्ने डो ओ
 वो डी नेरे ॥ रडा सहस्रहस्ती तां गुं जण दी नेरे ॥ रडा
 ॥ गजस्तु कुहीने शिवे वरजाप्योरे ॥ जाणा सुरने
 पुत्रकुरीने स्थाप्योरे ॥ रडा वरदान लेई दानवघेर
 आप्योरे ॥ तेने नग्रना लोडे वधाव्योरे ॥ उगा विप्र
 तेडीने जाप्यां घणां दमरे ॥ सङ्गने देछे जाहरमान
 रे ॥ उगां जासन्नजो जाणा सुर रायरे ॥ तेने जिल
 ट अंगे नमायरे ॥ उगा ॥ ॥ वणणा ॥ ॥
 जिलटजंगनमायतेने ॥ जणवाधुं छे अतिघण्डरे ॥
 ॥ दूज्युं तन जलिमानथी ॥ देजी दणपोतात एउरे
 ॥ उडां न्ना ॥ ॥ उडुं ॥ पे भुं ॥ ॥ रागस्त
 रंगा ॥ ॥ दोहरे ॥ ॥ रिहरे यनु वाणी धीदा
 तुं सांत्तण परिस्त राया ॥ जाणा सुरना जणतणो
 ॥ हवे कुं महिमाया ॥ ॥ गर्व घणो गुणदी एने ॥ या
 सुरने इच्छु नाय ॥ जाणनुं जणमातुं नथी ॥ म नज

ફુળવ્યાફુળધાયાારા ॥ દેરી ॥ ॥ વરજા
 પીપળ્યા વિષધારી ॥ સહસ્ત્રલૂનપામ્યો જહંકારી
 ॥ હયાંહું જમર થયો સહી ॥ મુનેં ડોઈ પરત્વે નહીં
 ॥ ૧ ॥ અભિમાનથી ખોલતો મુખે ॥ પુર વિષે ફેરે ની
 ત્ય સુખે ॥ આગને લેત ત્યાં જ હુલાવે ॥ પ્રભુ પુરની
 મોતી ડેવ ધાવે ॥ ૨ ॥ ॥ ૬ ॥ ॥ પાંચો લા
 ગે પ્રભુ પુરની, આવી મધ્યો પ્રધાના ॥ સહસ્ત્રલૂન
 લેમ અંખૂં જુલ્યાં, સરોવરને સમાના ॥ ૩ ॥ અણે
 ડની રાખા ફૂલી ॥ મે સોહી જો ફર રાય તણા ॥ પોંહોં
 ચે પોંહોં ચી તંગમંગે ॥ લે મરોં ધનાગની ફણા ॥ ૪ ॥
 જોડ જોડ ફસ્તે સહસ્ત્ર ફસ્તી જણા ॥ તેણે બક્ત સ
 રવે જિધું ॥ નાગલોડને સ્વર્ગ લીધું, રાજ જોડ છે
 ફીધું ॥ પાંચ સુર જોડે રાજ ફરે છે, વાધ્યો મન જહં
 કાર ॥ મુજ સમાન ત્રિલોક માંડો, નથી યોજો જાવા
 ॥ ૫ ॥ ફરક લેઈને ચાલિયો, સાથે ફોલ્લાં ડજળવંત
 ॥ પ્રથમ પૂર્વ દેરાના તેણે, જીતીયા રાજના ॥ ૬ ॥
 પૂર્વ-
 થી તે ગયો જિત્તર, દેરા પ્રત્યે લૂપાળા ॥ રાજ જિત્તર
 દેરાના, તેણે જીતિયા તત્કાળા ॥ ૭ ॥ પશ્ચિમ દક્ષિ
 ણ દેરા જીત્યાને, જીતીયા નવખંડ ॥ દેરા સઘળા
 રીફર્યા, જળવંત ત્તૂપ જખંડ ॥ ૮ ॥ અંગ અંગ ફલિ-
 ગા ફાળૂલ, મગધને જંગાળા ॥ ખોરા સાનને વિજાન

(૧૨)

ઓખાફરણ

ખાથનેહાથજાડે, મુખેલાંખેમેઘસ્થરા વઢનસ
ચિનાખાણાસુરને, પ્રગટ્યોપ્રાક્રમન્વરારરાફો
નવઘીઠોયોદ્ધોજેવો, ક્ષાણુમાત્રમાંસામોથાયાસ
વેદેરાજીતીકરી નિલનગરમાંજાવ્યોરાયારડા
વળણા
નગ્રેજાવ્યોરાયપોતેઅફંકારવા
ધ્યોઅતિઘણુંરેફેડીપાયફુંશોફુંજાજનવમા
જેમુનજુનતાણુંરેરદાપણા
કડવુંકડવું
સાગસોરડાદેફરો
જતિરૂપતેકાંઈસાદુનહીજાજતિગેવેજનર્થનિરંધાર
જાજતિશેસરવેવરજ્યું, એમપંડિતબોલેસારાણા
દેરી
ફેવેગુણગાંધર્વનેજાપ્સરાલેઈ
કેલાસેગયોરાજનનાખાણાસુરેશંકરદ્વારે, માંજ્યું
સંગીતગાનાશાથેઈકારધુમકારથાયઘણો, પગ
માંડેછેઠમઠમતામંદિરમાંફેથીમહાદેવનીસર્યા
રામાનીપેરેરમતાશાઅસુરઈશ્વરનેજાજણાના
યે, તેઅમરઈદ્વાદિક્ષ્ણેયાચંગમૃદંગનેડીપંગચેણા
શાખ્દજેકઠાફોયાડામહાદેવજીરસમગ્રધયાછે,
ખાણાંતેહવાતુષ્ટમાનઅસુરનેકેફેડીમાયર,
માગ્યમાગ્યવરદાનશાત્યારેરાયફેતમોપ્રથમ
મુબને, સહસ્ત્રજાપ્યાછેફસ્તાતેતુલજખમાં
કોણેનજીત્યું, મંતાવરાકીધાલાકસમસ્તાપા
સ્વામિજાખ્યુંતોયોદ્ધોખાપો, જેમાગ્યુંછેમા

રો ॥ તમો વહોડે વહ નાર જાપો, જે મારા લુબનો તાર
 ઊતારે ॥ ૬ ॥ તવરી સચઢી જંતર ઈશ્વરને, માગતાં
 ચૂક્યોરે મૂર્ખે ॥ તારા લુબનો તાર ઊતારો ॥ ત્રિલો
 ક પૂજનિક પુર્ષે ॥ ૭ ॥ પુત્રી તારીનો વડસ સરોતે, તારા
 લૂતને ફણે ॥ ૮ ॥ થડ ડીકા પીકર તારાના, કડકા જળ
 ગાફરશે ॥ ૯ ॥ ત્યારે જાણા સુરને સુધન જાવી, મેંતો
 માઝ્યો જા આપા ॥ કડકા ફરશે ફરતે ॥ ૧૦ ॥ મેં
 રો જાપા ॥ ૧૧ ॥ ત્યારે લૂપકે સાંતળીયે સ્થામી,
 તમ વચન ફરશે પ્રમાણ ॥ ૧૨ ॥ પેણ જોડું માગું તમ પાસે
 શત્રુ જાવતો થાય જનયાણી ॥ ત્યારે શિવકે જાધર્મ
 ધ્વજને, જાફૂળીયે લાગી પડશે ॥ ૧૩ ॥ ત્યારે તું જાણે
 થોડા દિવસ માં, શત્રુ જાવી ગડગડશે ॥ ૧૪ ॥ તે ધ્વજ
 ત્યાંથી લેઈને ચાલ્યો, જનણે સદ્ગુણ યુગ્મ મુલકાણા
 હવે કોઈ જોડ વહવાને જાવશે, ધન ધન માવું રાજા ॥
 ૧૫ ॥ હવે કુંડોઈને નવ ગણું, ત્રણ જોડ તો તુણ માત્ર ॥
 મારે માંથે શંભુ પિતા છે, પારવતિ છે માત ॥ ૧૬ ॥
 જાફંદાર જોયો મન ધરિને, નિજ નગર જાવ્યો રાય
 ૧૭ ॥ ધ્વજ રાયની હતી તે પોતે, જાંધી મંદિરને છલ્લય
 ૧૮ ॥ ૧૯ ॥ ૨૦ ॥ ૨૧ ॥ જાંધી ધ્વજને રા-
 જકરતો ॥ ૨૨ ॥ નિત્ય જન્મ મેધરે ॥ ૨૩ ॥ કદેવ કદેવ પરિ
 સૂતને ॥ ૨૪ ॥ પાન્યા ઘણું દેવરે ॥ ૨૫ ॥ ૨૬ ॥ ૨૭ ॥
 ૨૮ ॥ ૨૯ ॥ ૩૦ ॥ ૩૧ ॥ ૩૨ ॥ ૩૩ ॥ ૩૪ ॥ ૩૫ ॥ ૩૬ ॥ ૩૭ ॥ ૩૮ ॥ ૩૯ ॥ ૪૦ ॥ ૪૧ ॥ ૪૨ ॥ ૪૩ ॥ ૪૪ ॥ ૪૫ ॥ ૪૬ ॥ ૪૭ ॥ ૪૮ ॥ ૪૯ ॥ ૫૦ ॥

૧૧ ૥ દેવદુઃખે પામ્યા ઘણું ૥ તું સાંલજ પેરિસ
 તરાય ૥ જનમરે જીપાય પછી ને કયો ૥ તેની કું કયા
 યા ૥ ૥ દેશી ૥ ૥ રીડુ કદેવ કહે પેરિસ તને,
 તું સાંલજ રૂડા રાય ૥ દેવતા સદુરોજે મળીને, પાતા
 જ પુરમાં ન્ય ૥ ૥ તેવ રૂણ લોકમાં લઈને રહ્યા ત્યાં
 કરવા માંડ્યો યજ્ઞ ૥ રીરિડુ કસ્યનો હોમ કરે છે, મંત્ર માં
 થઈ રહ્યા મગ્ના ૥ રાગ જાતી મહા મંત્ર બીજની તે,
 જાપે જગ્નિ મોજન ૥ તે લ્યાળ કેરી લ્યોત માં ફે
 થી, પ્રગટ થઈ એક નારાડા ૥ યં મુર્ખ મૃગાલોચની
 જતિ રામારૂપ જલિધામા યિત્રામણમાં જાતે
 જિયે જોવી, મારે યિત્રાને હાથ સું નામા શાતે કત્ય
 વળતું ઓથેરી, મુને કે મજી પબ્બી જાના સુખ થી
 એ સદુરોજે, કાંઈ તેણું કહે મુને કાળા પાત્યારે દેવ સ
 ઘણા જોયે રુયા, સતી સાંલજો એક વાતા ૥ એક જા
 ણા સુર જળવંત છે, તેના છેદાવોત મો હાથ ૥ ડાત્ય
 રે લગપતી કહે એ લૂપને નથી, પુત્ર કે પરિવારા ૥ મુ
 ને સુતા કરીને સોંપો તો, કર છેદાવું નિરધારાડા
 હવે જાણા સુરને નિત્યે લ્લવું, લ્યા પાનાળ માં જળિ
 રાય ૥ જાસન જીપર જે સવું નિત્ય, પૂલુ પિતાના
 પાય ૥ ટાપછી ત્યાં થકી પાછો ફરે ત્યારે, શોષ મજો છે
 માના ૥ ને લૂપતી લારધરોત મોતો, ફું નિરજું શ્રી

લગવાના તાત્યારે પાંચસેં પાણી પોતા તણા,
 તેણે જાણે સફુ ફપિયારા પાંચસેં ફપિ જળ ફરીને
 ઘરે ઘરાનો તારા પગાએ મ સુખ ફરે રીધ નાગને,
 તેના જળ તણો નહિ પારા કોઈએ ક વારને સમેજા
 ઘ્યો, તે વડુણ પુર મોભર તા પગા ત્યારે દેવે સોંપી ધીસી
 રાય દેને કંન્યા દાત તાએ મ સેન માં સુતા બડી, સુ-
 ખ પામિયો રાત્ન ના પરા પુત્રી લેઈ રાય જાણિયો
 ત્યારે સામો મજ્યો પ્રધાન તા સ્યામી તમને મજરો
 ઘણાં પેણ, મારે નહિ સંતાન તા પગા પાણા સુર ફે
 ને ઘેર જા પુંતો, ફુજ પામે ઘરનારા તું કાલે તેડી
 લાવશે, ફું મૂકું ઘું વાડી મોભર તા પગા વાડી માં ફે પુ-
 ત્રીને મૂકી, ઘેર જાણ્યા મંત્રીનો સાફી ફપિ તા જીને
 દિન કૌલાં કહે ચાલો, પુત્રી પધારો મુન સાથા પે
 તા પિતા જી ફવડાં ફું નહિ જાવું, મારે ઘર પુંછે બ્રહ્માનું
 ધ્યાન તા ખટ માસ સુધી તપ ફરી, મારે માગવું છે વર
 ના પડા પેછી ધ્યાન ધરતાં થાતા મજિયા, માગવું છે
 વરદાન તા લૂતલ વિધ્ય વર્ત માનનું, ઘેર જેઠાં જિપ
 ને જ્ઞાન તા પગા વળી પ્રભુ મુનને પાંખો જાપો, પુરો
 મનની જારી તા ત્યારે વિધિ ફે સરવે ફને, સફુરિ
 દાતારી પાસ તા પડા વરદાન માન પામી વિધાત્રી,
 સફુરિયું તેનું ધ્યાન તા પેછી જાવીને તેડી ગયો જા
 ણા સુરનો પ્રધાન તા પગા તાવળણ તા

પ્રધાન તેડી ગયો પુત્રીને, તે મંદિરમાં નંઈને રહીરે ॥
 રુકોદેવ ફે ફોરાય પરિક્ષતા ॥ ચિત્રલેહા જે મળી
 ત્યંન થઈરે ॥ રંગાજના ॥ ૧૬૩ ॥ ૮ મું ॥ ॥
 રાગરામફળી ॥ ॥ દોહરો ॥ ॥ પૂછતા ન
 રપંડીતા ॥ જેમ મોટાકે છે વાણા ॥ વૈશંપાયન પ્રત્યેક
 દે ॥ રાય નન્મેનય ન્નણા ॥ ૧૧ ॥ ॥ દેરી ॥ ॥
 રાય નન્મેનય પૂછે પ્રશ્નછા ॥ ચિત્રલેહાની સુણી જી
 તપેતણા ॥ ફરેકેમ પ્રગટી જોખા રત્નણા ॥ ૧૧ ॥ ॥
 દાળા ॥ ॥ જોખા પ્રગટી જીમયા ॥ જંગથી, તે
 મુનને જાશ્ચર્ય થાય ॥ સંદેહ મારા મન તણો, તેલા
 ગિયે રૂધિરાયારા ॥ જીમયા માતા ઈશ્વરી, જાપે ન
 ક્તને ઘર સૂત્રા ॥ તે જીદરકેમ જાવે નહીં, ફો પાર
 વતીને પુત્ર ॥ ૩ ॥ વળી પુત્રનું ત્યાં રીશિ છેલું, કેમ
 હાલ્યો પોતે ઈશ ॥ તે મસ્તક નંઈને ફ્યાં પડ્યું, પછી
 ધર્યું કોનું રીશિ ॥ શાત્યારે વૈશંપાયન જોલિયા,
 સુણ નન્મેનય તૂપેત્યા ॥ નન્મકું જોખા તણો
 ॥ ગણપતિની ઊત્પત્યા ॥ પા ॥ જેક વાર ગિરિ કૈલા
 ન માંહે, જેઠાં પાર્વતી મહાદેવા ॥ તેણે લક્ષ્મણ
 ની ક્રિડા રચી, ત્યારે દુઃખીયાવિયાસ હુદેવા ॥ ૩ ॥ સહુ
 મેરૂ શિખર જીપરગયા, ત્યાં ધર્યું રિવનું ધ્યાના ॥
 ત્યારે સદાશિવ ત્યાં જાવિયા, જાપેયાને ઘરદાન
 ॥ ૪ ॥ ચરમાગો સહુ દેવતા, તમો કેમ કરો છોતપ

ઓખાહરણ.

(૧૭)

૧૧૧ માગોતે જાપું તમને, નેહોય તમારે ખપાદા
 ત્યારે સુર કહે સદા શિવ સુણો, સહુ સાધને કરો સુ
 ખાતમો ક્રોડ વરસક્રિ ડાકરો પાણ, નદુજે પાર્યતીની
 ફૂજાખા ત્યારે જસ્તુ કહી શિવજી વળ્યા, સુર ગયા
 સહુ સ્થાના ત્યારે જીમા પુછે ઈશ્વરને, સ્વામિ રુંજા
 પ્યું વરદાના ૧૧૧ શિવ કહે વરદાન જાપ્યું, રાખ્યાં દધ
 નાં ફૂજા ક્રોડ વર્ષક્રીડા કર્યે, નવદુજે પાર્યતીની ફૂજ
 ૧૧૨ ત્યારે જીમા મનમાં મહાદુઃખ પામ્યાં, જે રુંજ્યું
 લગવાના પોતે પછ જાવ્યા વાંઝિયા, જે રુંજ્યું જાપ્યું
 વરદાના ૧૧૨ હવે ક્રિડા ફૂજકે મજા ફૂજ ભરી, ત્યારે
 જોલ્યા પંચવદના ને રૂપે પલટો સુંદરીતો, જાપું પુત્ર
 રતના ૧૧૩ પછી જીમયાજીને ક્રોધચડ્યાં ને, દેધે
 જાપી મુને ખોડાં વરમાગી વાંઝિયાં કર્યાં તો, ત
 મો રેહે ને તે ત્રીસ ક્રોડ ૧૧૪ પછી હાપણી ગૌરી થ
 યાં, શિવ થયા ગજગુણ રૂપા ક્રીડા કરતાં પુત્ર પ્રગલ્ભ
 નાણે સિંહલ દ્વિપ સ્થ રૂપા ૧૧૫ તે પુત્રને વાથા પછ
 સ્વામિ મુને ન માને કોય ૧૧૬ પિતાજી પ્રાક્રમ જેયું ક
 રો, ને મપે હેલી પ્રતિષ્ઠા હોય ૧૧૭ જેયું યાજ્ઞ સુતનું
 સાંતળીને, જાનંદ પામ્યા ઈરા ૧૧૮ કોઈક કાળે પુત્ર
 યઈ, તાહાં પૂજી રીરા ૧૧૯ જાજ સરસ્વતિ
 જાણો પ યઈ છે, સેવકની પ્રતિપાળા તે જોખા પિઈને
 જયતરરી, તું પૂજી ઈરા તે કાળા ૧૨૦ પછી તે હાથીકે

જાલૂમિયેપડવું સમશાન મધ્યે, વનહિંડતાં થાકુંહું
 તોજાજા રૂંડોઈવાહન નદીહું, જમશ્વસરેજુસાર
 જાવૃષલતણેવાહને ખેસતાં, કપ તનુ સફુમારજા
 પાટા સુંદર મંદિરમાંફે નસૂતાં, નવકીધાં પીત્તોજા
 પાવનને સમશાન સેવવું, તમોભેગીની સંગે મારેભે
 ગજાજા અંગે રેગુલલેપન નકીધાં, ભસ્મચરચું
 અંગજા સંગતમારેહું વાંઝણીછુંતે, દુઃખ કરોનેમે
 ભુલંગજાજા ત્યારેરાંભુકેહુંતો નિર્ગુણભેગી,
 સમરૂંજગદાધારજા માહારેઈચ્છાકુંઈનથી, જમો
 સદાચિત્તસંસારજા ૧૧૧૧ તમોબન્ધતણા પ્રતિપા
 ણછો, ફું રફી તમારી સંગજા પુત્રજાપોનેત્તવડુઃ
 ખડાપો, તો રફેજાપેણો રંગજા ૧૧૨૧ બન્ધત્તનેતા
 તમો પારવતી, પુરો સફુની જારીજા ૧૧૩૧ જલ્પજર્ણ
 સંતાનને માટે, રું માગોછો મારી પાસજા ૧૧૪૧ પ્ર-
 ગટાવ ભે ઈચ્છા ભાવથી, ખે માંવરદાનજા ૧૧૫૧ ગંગા
 તીરેહુંતો ભણિંછું, ઘરવા ફરિનું ધ્યાનજા ૧૧૬૧
 વલણા ૧૧૭૧ ગંગાતીરે જાવીને ૧૧૮૧ શિવધ્યાનશ્રી
 ફરિનું ઘરેરે ૧૧૯૧ રૂકભુકે પરીક્ષતને ૧૨૦૧ ફેપાર્યતીત્યાં
 રું ફરેરે ૧૨૧૧ ૧૨૨૧ ૧૨૩૧ ૧૨૪૧ ૧૨૫૧ ૧૨૬૧ ૧૨૭૧ ૧૨૮૧ ૧૨૯૧
 રાગવેરહી ૧૩૦૧ ૧૩૧૧ ૧૩૨૧ ૧૩૩૧ ૧૩૪૧ ૧૩૫૧ ૧૩૬૧ ૧૩૭૧ ૧૩૮૧ ૧૩૯૧
 ઈશ્વરગયા ૧૪૦૧ પુત્રકરભેગિત્યંન ૧૪૧૧ જાગ્યુંગિમયા
 તણા પ્રસંતપયાં ઘણું મંજા ૧૪૨૧ ૧૪૩૧ ૧૪૪૧ ૧૪૫૧ ૧૪૬૧ ૧૪૭૧ ૧૪૮૧ ૧૪૯૧ ૧૫૦૧

શુક્રદેવવળતું જોલિયા, તમો સાંભળો પરીક્ષતરાય
 તુને ઓખાની ઊત્પત્તિ કહું, વળી ગણપતિની કથા
 આ દિવસ કેટલાવહી ગયાને, ચૈત્રમાસનો આવ્યો
 આપરિ સ્વેદથયો ઊમયાને જંગે, તે મનમાં કડોન લા
 વ્યો આરાત્યારે મરજન કરવા મન વિચાર્યું, મંદિરમાં
 નથી કોયા પુત્ર જે કલ્પે પ્રગટ કરું તો, હાર જાંગણે બેઠા
 આડા પછી દક્ષિણ અંગથી મેલ જિતારીને, ઘડી ડિંકું
 રતું રૂપા તેના હાથ પગને દીંથરા પાની, કુંકડું અંગ
 સ્વરૂપા ગાતેના ચાર ભૂજને કુંભદમોરી, નેત્ર કમળ
 શુભ રંગા તેને પીતાં ખર પેહે રાવી જિંઘા આભૂષણ ધાર
 હ્યાં અંગાપા તેના વામ કરમાં કમળ આપ્યું જિનં જન
 રખો ભણાત્રી ભન કરમાં ભળ કમંડળ, ચોથે ફરે નિ
 રવાણાડા તેને સર્પનું ઊપવીતન ઘાલ્યું, ઊર સંવંત્ર
 હારા તેને વાહન કરવા લિંદર આપ્યો, મોદિક જાન
 પ્યો જહારાડા તેનું ઘૂત સિંદૂર અંગ ચરચ્યું, પીતાં
 ખર પરિધાના પ્રતિષ્ઠા કરીને સ્થાપિયો, ગણપતિ ધરિ
 યુંતા માતા મુખથી વચન માતાળુ જોલ્યાં આહું મર
 જન કડું જાપારા કોઈ પુરૂષ જામે જાંગણે તો, જિતો
 રાખે બહારા લાજે કલો જાળક જહાર જીરો,
 મન વિચાર્યું માતા કોઈ જે કપાસે નેડ હોય તો, ક
 દેખે ઠાંવાતા શબ પછી વામ અંગથી મેલ જિતારી
 ઘડી ડિંકું રૂપા શુ કડું વર્ણન તેહનું, શુક્રદેવ ક

ફેસુણાતૂપાપાતાતેનુંયદનપુનમયંરમા સરજુંામૃ
 ગનેણાનિર્મળત્વણાનાવિહારરૂઝંચસરજીાંદ
 તદાદમજીતપ્રમાણાપરાઝઘરરાતાઝણજો
 પે,તમરત્વદુટીવંકાત્વુનડંડજેગત્વસુંઠસરખા,
 સુશ્મકટિસિંહલંકાપડાકુપોજલોજવિરોણસુંદ
 ર,ગણસ્થળનારંગાઝંઘાત્વુગમકુદળીસરજીડીદ
 ર ઊલ્લખરંગાપદાશૂદેવિરોણદુચ્ચિન્નેરાંજાત્વી
 ગંતીરસુદેરાકરચર્ણકમળશુરક્તજોપે,પદ્મણી
 ચંપકચેરાપપામુસ્તફળાંધીરાખેજી,કંઠેમોતીકેરા
 હારાચરણેતેજાણવટવિંછવા,કુટીમેખજાજાણકાર
 પાપડાચરણાચોળીપેફેરાવીયાંરે,રોત્નોકેકુંઘામા
 રીકુદેચકુદેરાયસાંલજો,તેનુંજોખાધિરિયુંનામાપડ
 પાપુતળીદીંગલીપારીપોથી,કોથળીફુલડીલેહાપોંચી
 કુકાડાખડિયો,રમવાનેજાપ્યાંતેહાપડાકુમકુમનો
 કીધોચાંદલોને,કાલજસિંહૂરસારાતેલતંખાજના
 ડાછડી,કીધીપૂજવિવિધપ્રકારપાજનાજોખાખેસારી
 મધ્યદ્વારે,દીધીરિખામણાકોપુરુષજાવેખારણેતો
 કરનેમુલનેત્વણારંગાજેવુંકુદીનેગયાંધરમાં,જિ
 તારૂપારોણગારાખાવનચંદનઘોળીયાંતે,ફલક
 પાત્રમોત્તરાપરાવસ્ત્રજાત્વણાસરપેતજીયાં,પ-
 છીનાફાવાખેઠાંજીમંગેપાછુટાકેરાનેનેત્રમીચી,કે
 મરત્તનચંંગેપારરાપણણાપાફરે

જોખાં હરણ.

મરતન જંગ પોતે ॥ નિરાંક થઈ નાહે સતીરે ॥ ના
 રવણ તું રુંકરે ॥ તે સુણો પરીક્ષત ચિત્તીરે ॥ રડ
 ॥ ૧૬૮ ॥ ॥ ૬૬૫ ॥ ૧૧ મું ॥ ॥ રાગ ખિલાવ
 રા ॥ ॥ ઘે હરે ॥ ॥ સ્વત્નાવતાણું જોઈ ધંધ ન
 હીં ॥ ॥ એમ વેદ વિચારી ગાય ॥ કસ્તુરી યે ક્યારો ક્યો
 ॥ ૧૬૯ ॥ ॥ લક્ષ્મણની ગંધ ન જન્યા ॥ ॥ ૧૭૦ ॥ ॥ સવૈયો ॥
 પાવકુંડળ જુદ નિવારણ ॥ સુરત તાપકુંડળ કિ-
 યો હે ॥ ૧૭૧ ॥ ॥ જોઈ તુરીકુંડળ ॥ ૧૭૨ ॥ ॥ યો પગ કુંડળ
 ૩૩ દિયો હે ॥ ૧૭૩ ॥ ॥ મહામદકુંડળ ॥ ૧૭૪ ॥ ॥ જંડુરી, ભૂત મણિ
 ઘરકુંડળ ॥ ૧૭૫ ॥ ॥ કહે શુકદેવ સજીકો હે ॥ ૧૭૬ ॥ ॥ જોઈ ધંધ,
 સ્વત્નાવકો જોઈ ધંધ નાહીં કિયો હે ॥ ૧૭૭ ॥ ॥ ॥ ૧૭૮ ॥
 ॥ ॥ ૧૭૯ ॥ ॥ રૂષિ નારદ તેણી વાર ॥ ૧૮૦ ॥ ॥ પ્રહ્લાદના સ
 ત્નામો જનર ॥ ૧૮૧ ॥ ॥ રૂષિ જે મન વિચાર ॥ ૧૮૨ ॥ ॥ શિવને
 જન જો નિરધાર ॥ ૧૮૩ ॥ ॥ શિવ ઊમયાને વદવા ॥ ૧૮૪ ॥ ॥ માંહે
 માંહે કરાણું રાહ ॥ ૧૮૫ ॥ ॥ જોઈ પિયારી જાણ્યા ત્યાં ॥ ૧૮૬ ॥ ॥ જોઈ
 ઊમયાણુ જોઈ નાહે ॥ ૧૮૭ ॥ ॥ જાણ્યા જન ત્રિલોકી રૂષિ
 રાયા ॥ ૧૮૮ ॥ ॥ દીડી પારવતી ॥ ૧૮૯ ॥ ॥ જોઈ ॥ ૧૯૦ ॥ ॥ સુવેરો ॥ ૧૯૧ ॥ ॥ તો તો જંગ જીવાડું દે ॥ ૧૯૨ ॥ ॥ તો મારે શીરના
 કેશ ॥ ૧૯૩ ॥ ॥ હાંક્યું જંગ સુવેરો ॥ ૧૯૪ ॥ ॥ રાહ વે નારદ મન વિ
 ચાર ॥ ૧૯૫ ॥ ॥ પ્રાક્રમ પૂરણ માં ॥ ૧૯૬ ॥ ॥ રૂષિ નારદ ત્યાં
 થી ચાલ્યા ॥ ૧૯૭ ॥ ॥ ગંગા ત્રણ માં ॥ ૧૯૮ ॥ ॥ જાણ્યા ॥ ૧૯૯ ॥ ॥ પાનાર
 જોઈ ॥ ૨૦૦ ॥ ॥ મધૂરી વાણી ॥ ૨૦૧ ॥ ॥ મારી વાત સુણો ॥ ૨૦૨ ॥ ॥ રસ પાણી

તાકાંઈ જ્ઞાનોછે ધરની વાતા ॥ ઊમયાત્રે કીધો જિત-
 પાતા ॥ ડાતમો ખેઠા ધરોછો રે ધ્યાન ॥ ઘેર પ્રગટ કૃત્યાં
 ખે સંતાના ॥ અંદુ પુત્રીને ખીન્ને પુત્રા ॥ તલુ માંડી ખે
 ઠી ઘર સૂત્રા ॥ જા સુણી નારદનાં રે વચન ॥ લાગ્યો શિ-
 વને કુતારીના ॥ સુણી રાંડર કોપે ॥ લરાયા ॥ મન માં
 હે ઘણુ જડળાયા ॥ રડા જોવું ફહીને ચાલ્યા મુત્યા ॥
 મહા દેવ થયા મતિ રહ્યા ॥ કીધાં સંતાન જોણી જો-
 ક્યારે ॥ વર જાણ્યો તે મન વિચારે ॥ ડાઘણો ચઢ્યો
 કપાળીને કાળ ॥ જાણ્યા ફેલાસે તતકા ॥ જાણના ॥
 ઘણણા ॥ ॥ આઘ્યાશિવજી આંગણે ॥ ફર માં ધ-
 રી જાણુ ફરે ॥ સુત ફરે રોનક સાંતળણો ॥ પિતા પુ-
 ત્રનું યુદ્ધરે ॥ ૧૧ ॥ રજના ॥ ૧૬૩ ॥ ૧૨ મું ॥ ॥
 ॥ ॥ રાગ દોડી ॥ ॥ દોહરો ॥ ॥
 પુત્ર વચન વાંકાં પદે ॥ તે સાંતળણ તાં ॥ દુઃખ પાયા ॥ સં-
 ગ્રામ કેઈ રીતે થયો ॥ તું સાંતળણ પરીક્ષત રાય ॥ ૧ ॥
 ॥ ૧૦ દેરી ॥ ॥ જાણ્યા આંગણીયે ત્રી પૂરારી
 ॥ જોલ્યો જાળ કડોરે ॥ ખું જારી ॥ ૧ ॥ ધાઈ ઘર માં પેસે
 શિવજીયારે ॥ પેલો યોદ્ધો વારે છે ત્યારે ॥ ૨ ॥ ધાયા
 જન્ય મંદિર માં ઈરા ॥ જોલ્યો કુંવર ફરીને રીસા ॥ ૩ ॥
 ઊલો રહેરે જોગી જના ॥ તું તો કેમ પેસે છે લોચના ॥
 ૪ ॥ જાણ્યા યોર દો છે કેલી ખારી ॥ નથી જોતો તું મ-
 ન વિચારી ॥ ૫ ॥ ડોના મંદિર માં ચાલ્યો જન્યા ॥ ૬ ॥ વજ

દિગિંધું તુંને શિસાયાડા ક્ષાન્ન કરે છે માતામારી
 નથી ન્નેતો તું મનધિયારી ૧૧૭૧ તોયે વાચ્યા નવર
 હ્યારી ૧૧૧૧ તવચઢી ગણપેતિને રીસાડા બરાસા
 હીને રાખ્યા ઈશ ૧૧૧૧ તવચઢી સદાશિવને રીસાડા
 ક્રોધે જોલ્યા શિવજીવાણી ૧૧૧૧ રીસાને કરે જલ્યા પ્રાણ
 નીહાણી ૧૧૧૧ તુંતો ભેઈને જો જો જાણાહ વડાં
 આણી રીસારો કાળા ૧૧૧૧ જો જો જાળક ફરીને રી
 સા ભેગી ભારે થયું તુરે રી ૧૧૧૧ રીસા તોડી નાખી
 રી મુછને ડાઢી ૧૧૧૧ તારી બરાના ખીરી ઝિખાડી ૧૧૧૩
 ૧૧૧૧ ત્વસ્મયોળી થયો મહંતા ૧૧૧૧ નહોય ભેગી નું ચિહ્ન
 ૧૧૧૧ તા ૧૧૧૧ તુંને સંસાર સથે રીસા તંતા ૧૧૧૧ જોવે સ
 ૧૧૧૧ કો જાણે રીસા તા ૧૧૧૧ તાહારે રીસા મનઈ
 ૧૧૧૧ જાણે રીસા માગવા લિસાયા ૧૧૧૧ તો તું મા
 ૧૧૧૧ ગને વેગણો રહી ૧૧૧૧ કોના ઘરમાં પેસે છે ધારી ૧૧૧૧ કુ
 ૧૧૧૧ રી પેસવા માંડું ધારી ૧૧૧૧ ગણપેતિ તાલ્યો કર સાહી ૧૧૧૧
 ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ માંહો માંહે થાલ્યો સંગ્રામા ૧૧૧૧ જો માં કોઈ નહો
 ૧૧૧૧ ઠામા ૧૧૧૧ જલ્યો જલ્ય ક્રોધરસોયર રી ૧૧૧૧ ઝિખા
 ૧૧૧૧ ગણપેતિ ભેઈને ફરે રી ૧૧૧૧ રાજા જાવી સ્ત્રીડીયા પુત્ર
 ૧૧૧૧ પિતાયા ૧૧૧૧ તવ જવળા વાયુરે ધાયા ૧૧૧૧ ભેમ ફરી
 ૧૧૧૧ ને શ્રીરઘુ વીરા ૧૧૧૧ ભેમ જાળુને જર્જુન ધીરા ૧૧૧૧ રી
 ૧૧૧૧ ભેમ હનુમંતને મકુરધ્વજા ૧૧૧૧ જો નપઠતા ૧૧૧૧ જો ધિઈ સ
 ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ૧૧૧૧ ભેમ જાતિ મન્યુને ફરી ૧૧૧૧ જો મજંગ થયાં રા

તેવર્ણીારજાએાણરમદ્વનેશ્રીભગવાનાએમવ-
 દતાએજિગુણવાનારપાનેમગરોરગછનેશાસ્ત્ર
 આએમવદતાખંનેમલ્લારડાતેયુદ્ધક્રુનવન્નયા
 ત્રણલુવનતવડોલાયાારજારીષમ્મજ્ઞ્યાનેસ્ત્ર
 પાતાળાડોલ્યાદ્ધેદિરાનાદીગપાળારડાખવ
 ણાંવત્થાંનદીયોનાંનીરાટખ્યાંબપીતપિયોનાંધીર
 આરજાસ્ત્રુઓસાગરમેરુધ્રુનેારવિઝાંખોદીરાનવ
 સુએાડગાક્રોધખાળકનેગંગવશિયોાદંતકરડીફર
 રીલેઈધશિયોાડગારિવજીપરનાંએછેનેવેારિ
 વેત્રીરૂપમારુતેવેાડગાછેવાતહોનારજ્જલાવી
 આરીસજીમયાપેતિનેખાવીાડગારીસેરીરાક્રુ
 છેછેદનાગયુંમુસ્તકજીડીગગનાાડગાકુંડળમુગટ
 થીમુખસોહાયાાનળોસોળકળાયંસમાયાાડપાતે
 નાંવખાણજાઝાંશુકહિયેાતેનીશોભાનોપારનલ
 હિયેાાડગાકમળનેત્રનેકનેકુંડળાાનઈપડિયુંતેચંદ્ર
 મંડળાાડગામૃત્યુંપડિકુંડ્યાઓસરીાપેઠીલવણત
 ણીકોટડીાડગામહાદેવગયાઘરમાંયાાન્યાંજીમ
 યાજીએઠાંનહાયાાડગાસતીયેદીશરીંકરશાયાદાં
 કીકેરાવડેપોતેકાયાાજગાઆરિાતુંડાતમારાદંગા
 ધાયાખાવોજીધાડુંછેઅંગાાજગાસ્યામીખારણેજે
 ઠાંછેખાળામેંમુખ્યાંછેરખવાળાાજરાતેનુંકરીને
 જિલંધનાખાવ્યામંદિરમાંભગવંનાજગાત્યારે

॥ પુત્ર ફરણ યો કેમ મા ફરો ॥ જે રી વિચારી વ
 તરે ॥ ગુણ સંતારી મુરછા વળી ॥ પછી વિલાપ કરે છે
 માતરે ॥ ડરા સ્થળ ॥ ॥ ડુંબું ॥ ૧૩ મું ॥ ॥
 દો ફરો ॥ ॥ તુળ સી રેખા કર્મડી ॥ સો નહિ મીટા
 વતરા મા ॥ મિટે તો ક્યા બેરે ફા ॥ પેં સમજ કિયા હે કમ
 ॥ ૧ ॥ ફૂલ વિના ખુરે પીં પળી ॥ ફૂલ વિના ખુરે ન્નય ॥ બા
 ધવ વિના ખુરે બેનડી ॥ એમ પુત્ર વિના ખુરે માયા ॥ રા પુ
 ત્ર ફર ફરણ પુત્ર ધન ॥ પુત્ર હોય જાગે ધાના ॥ ને કુળ પુત્ર ન
 નિપન્ન્યો ॥ તેનાં સુનાં બળે સ્મરિાના ॥ ૩ ॥ પોપટ
 વિના ને ઘું પાંજૂ ॥ વન જિલ્લે જગ્નિ બળે રી ॥ શિવ
 રાને માત્યો મારો ગણે પેતિ ॥ ફું પુત્રને ક્યાં મળે રી ॥
 ૪ ॥ ॥ રાગ રી કુલ પિત્તા ॥ ॥ હો ગણ પેત
 બોલો રેખાળા ॥ પુત્ર મુને પ્રગટી છે જગ્નિ નીલ્યાળા ॥
 હો ગણ પેત ॥ ટેકા ઊમયાળુ કરે છે રૂદ્ધના ॥ હો ગણ પેત
 બોલો ઊમયાળુ કરે છે રૂદ્ધના ॥ હો ગણ પેત ॥ મારા લા
 ડકવાયાતના ॥ હો ગણ ગા ॥ ૧ ॥ મારા ફાલા ઘેલા પુત્રા
 હો ગણ ॥ માંડું જિલ્લે ધુંધર સ્ત્રના ॥ હો ગણ ગારા તારા
 ખીટળિયાળા કરે ॥ હો ગણ ગા છો કુંવર જાળે વેરા ॥
 હો ગણ ગા ૩ ॥ મુજે બોલો ને મારા સ્ત્રમા ॥ હો ગણ ગા તમ
 ને નિંદા આવી છે ક્યમા ॥ હો ગણ ॥ ૪ ॥ મારા પુત્ર રુંડળા
 દિયા ॥ હો ગણ ॥ ગારો ફરું તમારી ફું સેવા ॥ હો ગણ ગા પા
 મેં તો નથી જડાવ્યાં ધાડા ॥ હો ગણ ગા મારે જિગ્યાંતે

(૨૯)

જોખા ફરણ

દુઃખનાં જાડા હોગણનાડા હવે હું ક્યમ ફરી રાખું
ધીરા હોગણના નેત્ર યાજે થોધારાં નીરા હોગણના
જાનિલ ફરથી કુટે કુદેરી રીતા હોગણના રૂપે દેવ તે કોડ
તે ત્રિરીતા હોગણના ટાપુઃ ખળિમયાનું કહ્યું ત્યજ્ય
તા હોગણના રૂપે રૂપે લાગી લાયા હોગણ પેતા લા
મારા પ્રાણ તણા જાધારા હોગણના પુત્ર વિના તો
ધિક્ક જય તારા હોગણના પના કુતો કે મનિવારંધો
કા હોગણના મુને મેણાં દેરી લોકા હોગણના પામુ
ને મંદિર ખાવા ધાયા હોગણના મારો પાપી પ્રાણ
જ્ય તા હોગણના પરાત્રે મળિમયા હુ કુરે છે રજા હો
ગણના ત્યારે રીંકર જો લ્યાય વ્યના હોગણના પડા
સતી ધીરજ રાખો મના હોગણના હવડાં જીવાડું
તમારો તના હોગણ પેતાના પડા તાવલણ
તા તા મુસ્તક લાવી સુત જીવાડું તાજે મરિય
જી જો લ્યાવાણીરે તાપાર્યતી તો રોડ સમાવયા
જેવાત મન માં જાણીરે તાપે તારડા તા
કુડવું તા પડમું તા તારા ગહમીર તા હોફ
રો તા તા નર નિરધ્ય જાણ્યો ઘણો તાવળી વ
જૂ રધ્ય કહેવાય તાપે તારત્રીનાં રૂદ્ધન ચરિત્ર જો તો
ધીકારી જ્ય તા તા તા દેરી તા તા શિવ ગણ
તે જાણા જાણી જા જો જીવો વન મોજારા પ્રથમ
પેફેલો જે મળે તેનું મુસ્તક લાવો જાગર તા તા

नंदितुंगीघोडियातेणेन्नेयांपर्वतरंगामुस्तुतोलाधुनं हि,
 पैलोहस्तीघीगोरिपुल्लजंगाराभाजेइतनेमहाशिव्यण, तेनुं
 लेछं जाव्यातनाशिवेसुतलियाडियो, तवजिमयाजोऽया
 वयनाडापाखतीइहेनयगम्यो, इहइपंडुवरत्नगवानाशिव
 इहेजेपुत्रतमारो, जेनेपूर्वनुंवरदानाशामारेहपिमृत्युपाभ्यो
 मारेजेमहाजणवानासतीतमारोक्रोधसमायो, हुंजापुंहुं
 वरदानापा ॥ ऐरीइरा ॥ रागमाडा ॥ पंथीन्या
 रेन्नजेगामाप्रथमलेगणपतिनुंनामाडा ॥ विप्रन्यारे
 वेदाध्ययनदुरे ॥ गणपतिनाम मुजेजोयरे ॥ ७ ॥
 स्त्रीन्यारे रेणगारन सबे ॥ गणपतिनाम मुजे-
 थी लने ॥ ८ ॥ जाणइन्यारे गुरुघेरनया ॥ गणपतीमु-
 ष्ठीथीइहेतान्यया ॥ लहिया न्यारे इलमनग्रेहा ॥
 गणपतिनाम मुज्जथी इहे ॥ ९ ॥ गणपतिनाम मुजेजोयरे ॥
 मन्त्रहां ॥ गणपति विना नवयाखेतहा ॥ १० ॥ यक्र
 वृत्तिन्यारे राबदुरे ॥ गणपतिनाम मुजेजोयरे ॥
 ११ ॥ इथाग्रंथजारंलेनेहापरथमगणपति समरे
 तेहा ॥ १२ ॥ सोनीसमरे घड तांघाट ॥ पंथीसमरे
 न्नतांयाट ॥ १३ ॥ पंथेयवदननाहेरामांया ॥ प्रथम
 पून्नजेनीथाया ॥ १४ ॥ जाण्यानगणपतिनुंलेसां
 लणे ॥ तेनेलोगमनगमतामजे ॥ १५ ॥ गणपति
 समरे नरने नारा ॥ शिवेजापेजजे लंडार ॥ १६ ॥
 ॥ ॥ वलणा ॥ ॥ आपेद्व्यलंडारलोणे ॥

ઝોખા ફરણ

તેમાં કાંઈ સંદેહ નહિરે ॥ પરીક્ષત પૂછે શુક્રેવને ॥ હવે
 ઝોખાની શીગત થઈરે ॥ ૧૮ ॥ ઝજા ॥ ૧૬૬ ॥ વેપ મું
 ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ રાગદેશ ॥ ખા ॥ ૧ ॥ ધોરૂવો ॥ ૧ ॥ પુત્રી
 કયાં ગઈ માફરી ॥ ઝમે રોયે ઊમયા મના ॥ બારણે
 ઝાવ્યાં જુદ્ધ પતી ॥ ફરતાં મંદ રૂઢન ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ધેરી
 ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ પાર્વતી ઝાવ્યાં મંદિરથી ॥ બહાર ॥ ૧ ॥ ત્યાં ન
 વદીઈ ઝોખાં માર ॥ ૧ ॥ પેરિ સૌધ ફરતાં પાર્વતી
 માત ॥ ૧ ॥ પુત્રી કહીને દીધો સાદ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥
 ઢાળા ॥ ૧ ॥ પુત્રી કહીને સાદ ફરતા ॥ ૧ ॥ પાર્વતી તે-
 ણીવાર ॥ ૧ ॥ ત્યારે લવણ કેરી કોટડીમાં ॥ ૧ ॥ જોતી ઝો-
 ખનારા ॥ ૧ ॥ ત્યારે પાસે ઝાવ્યાં પાર્વતીને, પામ્યાં
 મન પેરિતા ॥ ૧ ॥ ક્રોધ કરીને ઝોખાને ત્યાં, સતિયે
 દીધો આપ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ વર્ષ જેક લગી પુત્રી મારી, રહેને
 લવણ માંહે ઠરી ॥ ૧ ॥ ઝાસુરી જુદ્ધિ તેં કરી, માટે થ-
 ને ઝસુરની દિકરી ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ત્યારે ગદગદ કંઠે ઝોખા
 કહેછે, સમા કરો મુન માતા ॥ ૧ ॥ અપરાધ કિંચિત મા-
 ત્ર માંહે, જાવડી શી ઘાત ॥ ૧ ॥ પછી મેમ જાણી પા-
 ર્વતિયે, માસ દીધો જેક ॥ ૧ ॥ વર્ષ આદી પ્રથમ મહિનો,
 ચૈત્ર માસ વિશેષ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ચૈત્ર માસના ત્રિસ દહાડા,
 ઝનત ઝલુણું જાયાલી સ નહીંતો ॥ ૧ ॥ વળી પાંચ દહા-
 ડા, પાછલ્યા કહેવાય ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ પાંચ દિવસને નવ પળે-
 તો, ત્રણ દિવસ વિશેષ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ત્રણ દિવસ નવ થાયતો,

કરયો દિવસ જોકા ઠાઠાએ પ્રકારે વ્રત કરવું, સમગ્ર
સ્ત્રી જનના અલવણ ખાએને અવની સૂવે, વળી
એક ઊભવળ અન્તાણાદે ફરસણા દાન કરવું, લવ-
ણા કે રૂં નેહા પાર્વતી કે પુત્રીને, સૌભાગ્ય લોગે
તેહાણા વૈરાક શુદ્ધિ તૃતિયાને દીન, તું આવને
મુળ પાસા ગોર્ય કરીને પુત્રી તાહારી, પુરી રી મનની
ખારી ॥ ૧૧ ॥ રૂકે દેવ કે રાજ સુણો, અહીં પિયો એ
ક પ્રકાર ॥ હવે જાણા સુરની રીગત ધઈ, તેનો કુંકુ
સ્તારા ॥ ૧૨ ॥ ॥ વળણ ॥ ॥ કુંકુ સકળ
વિસ્તાર એનો, સુણો રાજ નિરધારે ॥ હવે જા-
ણા સુરત્યાં રાજ કરતો ॥ રીંછિત પુર મોઝારે ॥
૧૩ ॥ ૩૪ ॥ ॥ કુંકુ ॥ ૧૬ મું ॥ ॥ રાગની લા-
સા ॥ ॥ દોહરો ॥ ॥ બળવંત જાણા-
સુર ઘણો ॥ રાજ કરે છે ત્યાંય ॥ મંણુ દીધું ચંડાણિ
યે ॥ તેની કુંકુ કથાયા ॥ ૧ ॥ ॥ દેરી ॥ ॥
એક સમેરે ચંડાણણી ॥ આવી રાજ દ્વાર ॥ વારી
ફુરે વાળી કરી ॥ ઊભી રહી તે નારા ॥ એક સમેરે ચં-
ડાણણી ॥ ૧ ॥ ત્યારે રાજ સુતોરે ઊઠી જો ॥ અતિ
પ્રાતઃકાળ ॥ મુજ આગળ સંમાર્નની ધરી ॥ ઊભી ર
હીરે ચંડાણ ॥ એક સમેરે ગાર ॥ તેને ઈ જાણા સુર
ખોલિયો ॥ પૂછિયોરે વિસ્તાર ॥ મુજ આગળ ક્ય
મ સંમાર્નની ધરી ॥ કેહેની સત્ય વિચાર ॥ એક સ

પરહસ્તથવાનું ॥ રાણીફે સુણો રાયખાણાસુર પુ-
 ત્રવિનાફિણાભાગ્યહવાનું ॥ ૧૧ ॥ પુત્રવિના સહુવિશ્વ
 કેવાંઝિયાં, પુત્રવિના વધુનો નહિ લાવે ॥ પુત્રવિના
 પિંડદાન જપાય ન, પુત્રવિના સુખક્ર્યાંફિ સુહાવો ॥
 માલજનેક મેફેલ મફિપણ, યોગ્યધિવેક મફિનહિ
 વાવો ॥ ખાણામતી ફેર રાયખાણાસુર, ઈશ જ્ઞાણ
 ધી સુપુત્રલલાવો ॥ ૧૨ ॥ ॥ ઈશી ॥ ॥
 જેમજોત્યાં રાણીખાણામતિ ॥ સુણો રાય ફુંધીન
 તિ ॥ સ્વામી ઈશ્વરે તમને વ્રાયા ॥ ફાંધિ માગીઘ-
 નું છેતરાયા ॥ પાત માફે રાજતે રૂંડરાજે ॥ પુત્રકે પુત્રી
 હોય તો છાજે ॥ રાણીવચન સુણીને રાજના રિધ
 સુખત્યાગ કરીયાલ્યો વનારા ॥ ૧૩ ॥ ॥
 રાય રીધપુરઘર ત્યાગફીધું, ગયો વન મોજર ॥ ત્યારે
 રાયજન્મેજ્યને સંદેહજીપેન્યો, તે ફેર મુનિવિસ્તાર
 ॥ ૧૪ ॥ મુખ જાગણ સંમાર્તનીધરી, ને જિત્ની પ્રાતઃ
 ॥ ૧૫ ॥ જ મુરને મુખ જોયરી, તે ફોણ ફરી ચંડાળ
 ॥ ૧૬ ॥ વૈરાં પાયન જોલિયા, સુણાજન મેજ્યધિસ્તાર
 ॥ રાયખાણા સુર નિત્યે જ્ઞતો, તે સ્વર્ગલોક મો-
 જ્ઞરાં પોઈન્દાસન જીપર જ્ઞસતો, મનમાં ધરીને
 ધીરા ॥ ત્યાંથી જીડીજ્ઞ થત્યારે, ઈન્દાણીછંદે નીરા
 ॥ ૧૭ ॥ જ્ઞેફ દિયસ છાંટતાં ધીકું, ત્યારે રાયે પૂછીપેરા
 ઈન્દાણીફે સંદેહતારો, ત્જારો ભઘેરા ॥ ૧૮ ॥ ॥

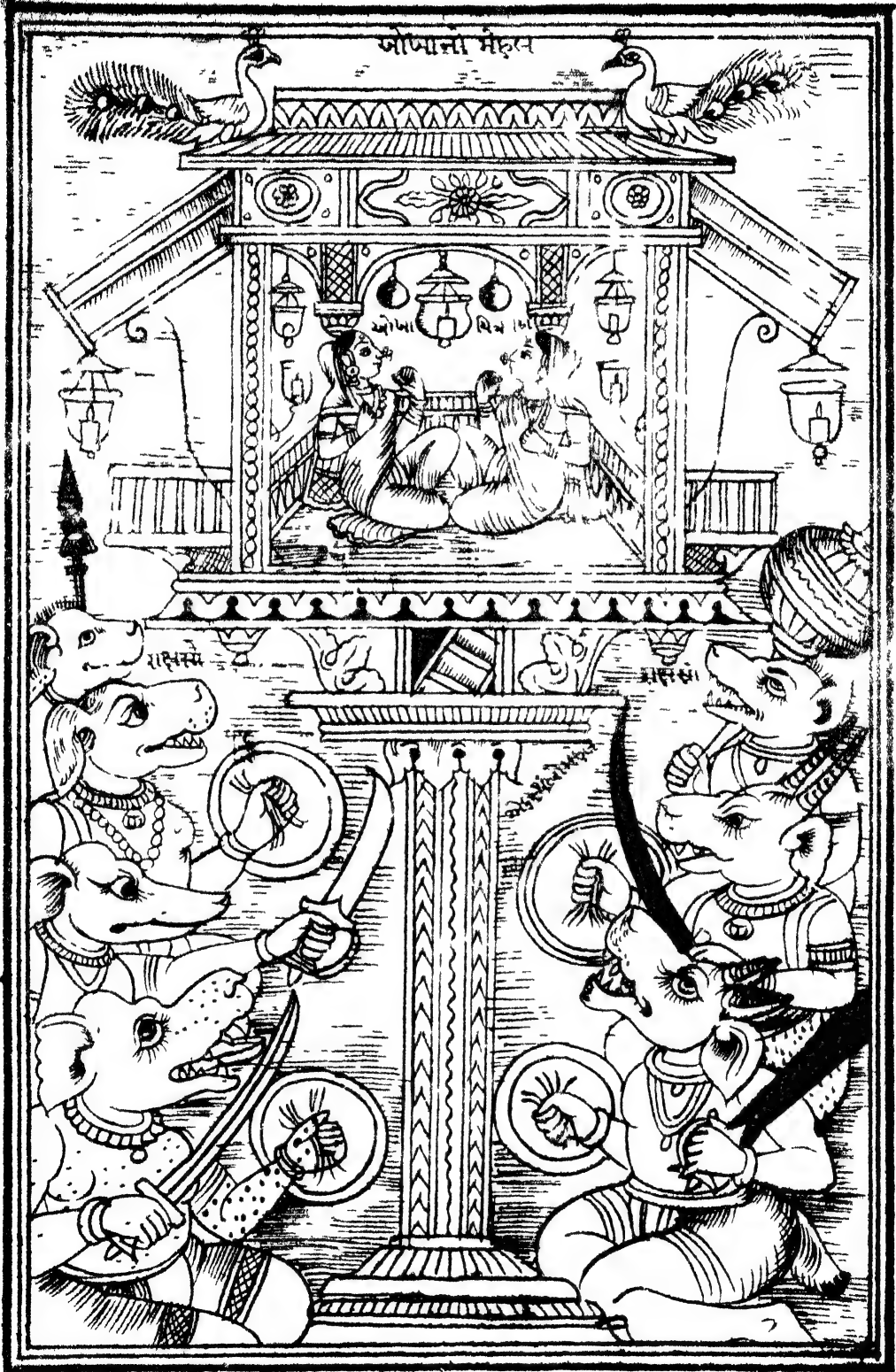
ત્રીજો જાસન કરીદુકરે, એમ કહેતો સાગેજ્યાન
 પાતે માટે ઈચ્છાથી થઈને, જાવિયાં ચંડાળાદ ॥
 જીભનો રો જારો રોને, જોલેમ મર્મ વચન પાતે ઈ
 ણીનું વચન સુણી, રાયત તક્ષણ ચાલ્યો વન પાળા
 ॥ ૧૧ ॥ વળણા ॥ ૧૨ ॥ તતક્ષણ ચાલ્યો વન ત્યાં
 થી ॥ ખાણા સુર ફૂં જીજો પ્યોરે ॥ જારાધુ પંચ વદ
 નને ॥ કેલાસ વિષે રાજ ગયોરે ॥ ૧૩ ॥ ૩૩ ॥ ૩૪ ॥
 ૩૫ ॥ ૧૬ ॥ મું ॥ ૧૭ ॥ રાગ ચાલતો ॥ ૧૮ ॥ દોહ
 રો ॥ ૧૯ ॥ વિચાર મન કરતો નથી ॥ ને પુત્ર તથી
 લાગ્ય ન માંય ॥ વિચાર મન ને જાપેરો ॥ જાવ્યો રીં
 લુછે જ્યાંયા ॥ ૨૦ ॥ ૨૧ ॥ ૨૨ ॥ ૨૩ ॥ ખાણા સુ
 ર જાવીયે રણે નમ્યો, મુને દયા કરો દુપાળા જે કપુ
 ત્ર મુનને જાપિયે પ્રભુ, ઊતરે વાંઝિયા ગાળા ॥ ૨૪ ॥
 રિવ કહે સૂત ક્યાંથી જાપું, મારે પુત્ર જે કગણે ની ॥
 ન ઘણા સૂત છે કુષ્ઠાને, જે ક જાપેરો દેવે રી ॥ ૨૫ ॥
 ત્યાંથી જાવ્યો દ્વારી કાંને, જો નિયોજાણા સુર રા
 યા ॥ સ્વામી તમારે સૂત ઘણા છે, જે ક જાપિયે ન
 દુરાયા ॥ ૨૬ ॥ શ્રી કૃષ્ણ કહે જહુ કામની, સહુને સરજે
 ને પેરા ॥ ને ભુવતીનો સૂત જાપિયે, તેને કૃષ્ણ સા
 ગે ઘેરા ॥ ૨૭ ॥ ત્યાંથી બ્રહ્મ સદને આવી, બ્રહ્માને ચ
 રણે લાગ્યો ॥ સ્વામી મુનને સૂત ન જાપી, વાંઝિ
 યા મેઠે ॥ ૨૮ ॥ તાગો પા ॥ બ્રહ્મા કહે પુત્ર ક્યાંથી જાપું,

નથી તુલનાગ્યમાં લાતામાંડીને તુલને સંલખણું
 પૂર્વતણી ને છેવાતાડા પૂર્વે દાવડેરીમાંતું, હુતો
 ખાહણ નતતા સુજાહુતુલનામહુતુંતે, સાંલખ
 ફું વિહાતાણા શિવપૂજનપર પ્રીતિ ઘણીને, સા
 પેવતો નિલધર્મ ॥ નવસેં જનાણું હુત્યાકેં, તુલ
 રીરખેડુંકર્મ ॥ તા એક સમે શિવપૂજન અર્થે, મા
 લ્યો લેઈ ઊપચારા ॥ ફરવિષેથી પડ્યો અગ્નિ, દવાતા
 જ્યોતન મોજનરા ॥ તા તેવનવિષે સહુ પરિ પંખી, જ
 પ્યાંતે તતકાણા ॥ તે હુત્યાલાગી તુલને, સુણાજા
 ણા સુર લૂપાણા ॥ જા જાત્મશિવપ્રસન્નપયા
 ત્યારે, હુત્યાજેઠી મુખનિર્ધારા ॥ તે સરખે જાહેર ની
 ફળી, ન્યારે માગ્યા હુપિહઝારા ॥ ૧૧ ॥ વળી એકપૂર્વે
 પ્રશ્નજીનું, તું નમતો લોનન પાળા ॥ તેણે સમે જો
 યિંતુ જાણ્યું, તાંડુંનાનું જાળા ॥ ૧૨ ॥ તેણે પાત્રમાં ફે
 હાપિ નાખ્યો, ત્યારે જોલ્યો તું કોષવચના ॥ ત્યારે સુ
 તકે તું વાંજિયો રહેને, હજને નહિ તુને તના ॥ ૧૩ ॥
 તેં અસુર મુલને પ્રહાર કિંધો, પતે અસુરનો અપતાર
 ॥ તે જાળકેરા આપેથી, રાયપયો એક પ્રકારા ॥ ૧૪ ॥
 ॥ ત્યારે રાત્ર મનમાં મહાકષ્ટ પામ્યો, જોલ્યો તા
 ગીને પાયા ॥ સ્વામી એક હુજવાંજિયા તણું, જી
 નું હુજે હુત્યાય ॥ ૧૫ ॥ ત્યારે અહ્યાવાણી જોલિયા
 તું સાંલખ હો નરનાથ ॥ હુત્યાતો હરીથી નરી,

ત્યારે છેદશે સફર હાથિ ૥ ૧૬ ૥ વાંઝિયાનો ઘો-
 ષટાળશે, લગ્નો ગિરિફેલાસા ૥ સંતાન વેગે મા-
 ગત્તે, તમો પારવતીની પાસ ૥ ૧૭ ૥ ૥ વળ-
 ણા ૥ ૥ માગો પારવતીની પાસે તમો ૥ ઝેવું
 વચેત ખહાલું માંલનીરે ૥ જાવ્યો ગિરિફેલાસ
 પોતે, જાણાસુર પાછો વળીરે ૥ ૧૮ ૥ ઉપેદા ૥ ૥
 ફરવું ૥ ૧૯ ૥ મુ ૥ ૥ રાગ સેવકા ૥ ૥ દોહ-
 રો ૥ ૥ વંઝા જંધાવે પાણી ૥ ૥ તીર ધન પામે
 ધન ૥ પ્રેમ પારવતી જાપેરો ૥ વેરો લગ્નના ૥
 શા ૥ ૬૧ ૥ ૥ વેરો પાયન જોલિયા, સુ-
 ણો લનમેલ્ય ઈતિહાસ ૥ વળી તપકરવાને જોડો
 જાણાસુર, શંકરને ફેલાસા ૥ ૨૦ ૥ શિવ ફેર ખફત
 પકરે છે, જોડીલો જાણા ૥ એને ઘેરે વરજા પેવો, ત-
 મો સુણો ડિમયાવાણા ૥ ૨૧ ૥ પછી જાણાસુરને જા-
 લાવ્યો, તે જાવીને લાવ્યો પાયા ૥ જુલ્યા પુત્ર તપીતા
 રાત્રાગ્યમાં, તુને જાપુંછું કન્યાયા ૥ ૨૨ ૥ ત્યારે જા-
 ણાસુર ફેર પુત્રીમારે, ફોટિક પુત્ર સમાના ૥ મુજને
 ટાળો વાંઝિયો, મુને જાપો જે વરદાના ૥ ૨૩ ૥ પારવ-
 તીજી જોલિયાં, લ પેલી જોરડીમાં છે લેહા જાણા
 લંગ ફરી છે મારી, લેઈ લ પુત્રી તેહા પે ૥ ૨૪ ૥ ઝેવું સાં-
 લની જોખા ફેરવા લાગી, સાંલળો મારી માતા ૥
 ફેલાસ ફ્યારે જાવીરું તે, ફેરને સાથે વાતા ૥ ૨૫ ૥

પામીરું, પુત્યકોટિકચક્ત સમાન્તાશાત્યારેજા
 કારીવાણી ત્યાંહવી, નૃપ સાંત્વળો નિરધારાજેતે
 ઈચ્છા વરને વરશે, કો કારણરૂપેકુમારાપેાજેવી
 જ્ઞાકારીવાણી સાંત્વળીને, પૂછે રૂઝકાચાર્યનેરા
 યાજેરુંબોલી જાકારીવાણી, તેમુજનેચિંતા
 થાયાડાતમોલ્લમ પત્રિકા કરોજ્ઞહની, નેજુલ
 ગરુલ ગ્રહ હોયા તેનેકરુંપાધરા, ફફી મુછેવાલ્ય
 ફરસોયાજાત્યારેરૂઝકાચાર્યજોલિયા, રાયજા
 જતણું નહીંકામાધિયારીનેવાતરીજેમનમાં
 મોટીકામાદાલવિષ્યતો છૂટે નહી, નેલખ્યાવિ
 થાતાજેજાંકા નિપજનારું નિપજે, તેમાંગ્રહતો
 રોવાંકાલાજમોલ્લમ પત્રિકાકરિતે, નૃપ
 સાંત્વળને નિરધારાકુંવરી ન્યારેપરણીત્યા
 રૂવરતરી હાહાકાર ૥૧૦ ૥ રાયજાણાસુરજેમ
 જોયેરે, ગુરુરૂઝકપ્રત્યેવાણાજેકન્યાપરણા
 વું નહી, રાખું કુંવારીનણા ૥૧૧ ૥ દિવસે દિવસે
 વૃદ્ધિપામે, કુંવરીકારણરૂપાનેમનેમદેજેપુત્રીપ્રોહી
 વિયારેમનતૂપા ૥૧૨ ૥ પ્રોહીકન્યાનણીને, રાય
 તેગાધ્યાસ્ત્રધારાજેકસ્યંતોમેહેલ રયો, જ
 તિજિંયામંદિરસારા ૥૧૩ ૥ ત્યારેવિશ્વકર્માજે
 મેહેલ રય્યો, ત્યાંસ્ત્રહૃત્તૂમિનાત્તાવાજારી
 નળી સ્થંતલ ઊત્તમ, માણક રત્નતડાવા ૥૧૪ ૥

જવાસ ભેઈ જાણાસુરરાયને, મનમાં જાને
 દખાવ્યો ૥ ૧૩૦ મહર્ત ભેઈને રાત્ન, ઓખાને ત્યાં
 લાવ્યો ૥ ૧૩૧ મોરાં મંદિર માજિયાં તે, રાયે વિ-
 પા રયું મના ૥ ઓખા જોડલી કેમ રહેરો, જોનું કોણ
 કરી જત તા ૥ ૧૩૨ ત્યારે કોલાંડ તતયા સુંદરી, ચિ-
 ત્રલેહા લેનું નામા તે સખી કરીને સાયે સોંપી, સ-
 રિયાં જોડુ નાં કામા ૥ ૧૩૩ ત્યારે રાયે ત્યાં રખવાળ
 મુક્યાં, સહસ્ત્ર જોડ વિરોળા ૥ મહા જળિયા સુત્ર
 ૬ મોરા, દેખાતા વિક્રાળ ૥ ૧૩૪ જોડિબ ઘારમતાં
 માજિયે, ધળી જોસે હિંજોળા ખારા સાહેલી સાથે
 સોગટે રમતી, ઢાળી કુંચન પાટ ૥ ૧૩૫ લેને ભેઈ જો
 તે મંગાવી લેછે, જન્યો રાત્ર કુમાર ૥ ઓખા તે રમ-
 તી હોંગલે, થાય વાઘ જફરી સારારંગા વિધવિધે
 રી રમત રમેને, હિંજોળો હિંચાવે ૥ ૧૩૬ રમેને ગાય
 પ્રેમે, તે ઓખાને મન લાવે ૥ ૧૩૭ રંગુ કદેવ વળતું
 જોલિયા, તમો સાંતળજો પરીક્ષત રાય ૥ ૧૩૮ ત્યારે પ-
 છીને નિપેત્યું, તે વિસ્તારી કુંડુ કથાયા ૥ ૧૩૯
 વળણા ૥ ૧૪૦ વિસ્તારીને કુંડુ કથા ૥ ઓખા ત્યાં
 પ્રોદી થઈરે ૥ ૧૪૧ કામાતુર થઈ કામની ૥ ૧૪૨ પછી વિચાર
 મન કરતી સહીરે ૥ ૧૪૩ ૭૮૭ ૥ ૧૪૪ ૭૮૮ ૥
 ૭૮૯ ૥ ૧૪૫ રાગને તરી ૥ ૧૪૬ ૭૮૯ ૥
 કામવ્યાપ્ત પયો જંગમાં ૥ ૧૪૭ વૃદ્ધ્યા કુળ પયું મના ૥

રાતદિવસચિંતા કરે ॥ મુને મળ્યો નહીં સ્વામીના ॥ શા
 શિવ સરખા નવ જીતિયા ॥ નિત્યો નહીં શ્રી રામા ॥ મહે
 રા કુડો જાણતે ॥ મોટો રોત્રુ કામા ॥ રા ॥ ખાસ સરખા
 તૂલિયા ॥ ઈંદ્ર ગૌતમને ઘેર ॥ રેટંગી સરખા તો જાણ્યા
 ॥ તો રચામાની રી પેરા ॥ ડા ॥ ઠેરી ॥ ॥
 ઘેરે ગગિયાર ગોખાને થાયા ॥ વાળ્યો કામ ઘણો
 ગ્રંથ માંચા ॥ મન ગાફુળ વ્યાધુળ થાયા ॥ પેણ સંખીને
 નવ ફેવાયા ॥ શા ઘણો કામ કરે સંતાપા ॥ સંખીને જા
 પિદેલા ન્નય ગાપા ॥ ખારીયે જેઠી ગોખા રોત્રે ॥ પેર
 પુરુષ દેખી મન લોત્રે ॥ રા ॥ મેં ફર્યાં ફરી પાપે ગાધ
 ॥ તો મુને નવ મળીયો નથા ॥ ગો મુલ સમાણી સાલ્ય
 રે જાયા ॥ તે ઘણી લાગ્યવાન ફેવાયા ॥ ડા ॥ મુને સ
 ખી મળીરે જાણેતી ॥ નથી પુરુષ તણું નામ લેતી ॥ મુ
 ને ધર્મ થયાં ગગિયાર ॥ મારે ત્યામીને ઈંદ્રને નિરંબર
 ॥ રા ॥ ગેમ ગોખા ઘણું રાજવળતી ॥ ઘરમાં ફેર ફેર
 રતી ॥ ગજને પ્રકારની રમતને સાર ॥ નથી ગમ
 તી ગોખાને લગાર ॥ ॥ વળણા ॥ ॥
 લગાર રમત ગમતી નથી ॥ મોટી ધર્મ કન્યાયરે ॥
 ત્યાર પછીને નિપત્યું ॥ તેની કુંડાયાયરે ॥ રા ॥ રા ॥
 ॥ ॥ કુંડાયાયરે ॥ ॥ રા ॥ ગમાજી ॥ ॥
 ધીરુ ॥ ॥ તો મેં ફેરુ ફેરુ સંતમાં ॥ ગજબોલે
 ગાંખા યના ॥ લેમ યાડી ફેરે આપણે ॥ ગેખાજી

(૪૪)

ઓખાફરણ

ઈ મેણાં દિયે, નગરીરે ફહાવે ॥ નાથિના ઢાફોનો
પિયુ મેં પરત્નવ્યો, પેનાલવ માંહે ॥ તો દેયે ડંડી
ધો મુને, જાવી જાલવ માંહે ॥ નાથિના દારાત
વેરણ થઈ માફરી, નહીં વાણું રે વાયા ॥ પરમત્ત
દમ્પત્તુ ભે મળે, તો સુખડાં થાયા ॥ નાથિના દા
॥ ॥ વળણ ॥ ॥ સુખડાં મળે સંસારતાં,
ભે મેળવે તરતારે ॥ માતતા તરી નુથિયાં ॥ વા
લી જિતારો તવ પારે ॥ ૧૧ ॥ ૪૧ ॥ ॥ ૬૬ ॥
૨૮ મું ॥ ॥ રાગ ગોડી ॥ ॥ દોહરો ॥ ॥
ચિત્રલેહા ઘેલી થઈ ॥ તુને જુદ્ધિ નહીં તગારા વારે
વારે તુને શું ફહું ॥ મુને મેળવની તરધારા ॥ ૧૧ ॥
તદિવ સરફું ડિયાટ માં ॥ મુને જિલ્લ તાગે અવાસ
॥ બ્રેહે ફરી થઈ વ્યાધી ॥ તું પૂરણ કર મુન જાં રી ॥
રા ॥ ॥ દેરી ॥ ॥ વરવરવાને ભેગ થઈ ને ॥
પ્રગટ્યાં સ્ત્રિનાં ચેહે નજા ॥ ઓખા ફહું છે ચિત્રલે
હાને ॥ તું સાંતળ મારી જોહે ન ॥ સૈયર રુંડી ને ॥
અની હારે દાહાડના કેમ લીને ॥ અની હારે કેવિષ
ઘોળી પીને ॥ અની હારે કે દોષ ફર્મ તે દીને ॥ દફારી
॥ આનમ પે લુડું ભેજનીયું મારું, મદ પૂરણ મૂન ફ
યળ ॥ પિતા તો પીછે નહીં, મારા મુંવારા દિન કેમ
ત્નયા ॥ સૈયવના અની હારે ગારા ॥ સ્તસરીયે ભય
ને જાયે, સખિયો મુન સમાણી ના ॥ ફું અત્ના અ

अप्रीक्षाद्वयम्.

(24)

एही छरभे दणार्छि, ज्ञांभे लभं जित्य पाणी रासैय
 रगा जनी हारे देवा डा आये छुं जे छुं पुजणी, मुने
 जन्म पीछ नय ल्याये छुं ॥ ज्ञां ज्ञां वासुपी रस
 जी जे सुतां, मुने निंदा ते देई पेरे जाये ॥ सैय
 रगा जनी हारे ॥ डा ज्ञां रचा मिहरो संग नही
 सामाने जेथी शुं नरतुं ॥ हुं जे ज्ञां री पर
 एया देरी, मां कुं जे ज्ञां नय ज्ञां नरतुं ॥ सैय रगा ज
 नी हारे देवा पा ज्ञां वाते ज्ञे नहिं, हुं थई लरथा
 रमां मग्न ॥ ज्ञां हीयां डो पुं ज्ञे ज्ञां वेतो परछुं, नय
 पुछुं ज्ञे शीने लग्न ॥ सैय रगा जनी हारे देवा डा ज्ञे
 ए रसिद डेतां डेवा लेर, ज्ञां वे लरद नीया ज्ञे
 ॥ प्रेम डटा सै पियु ज्ञां ज्ञां वे, ते इधिया लीतर सा
 ले ॥ सैय रगा जनी हारे देवा डा वरा गियो वरम
 हियर ज्ञां वे, नही नानो नही मोटे ॥ सैय रसा
 थै छानो ते डावी, न कीथी ज्ञां तरनी गो छो ॥ सैय
 रगा जनी हारे देवा डा मरद जे मुं जे मधुरे वयने,
 मर न्न दामन ज्ञां एही लु ॥ मेशा डो पा डन पीर स्या
 पी छिने, ज्ञां घो पा लय ता एही, सैय रगा जनी हारे
 ॥ डा मारो न्न मारो ज्ञे जे गयो, ने वुं पग डा डे
 जो रं ॥ ज्ञे पां सुं जे नय ए नय नीर भ्यां, ज्ञां ल
 गियुं कर्म डो रान्धर य रगा जनी हारे ॥ डा थ न थ
 न ते कामनी, ने ए डे थ डे थ डे थ डे थ डे थ डे थ डे थ

ઝયણીયે પેરણ્યા પિયુનો, ઝધર સુધારસત્તવચા-
 ખ્યો ॥ સૈયરગાઝનીહારે ॥ ૧૧ ॥ ગણવિનાતેધુંમા-
 નસરોયર, ચંદ્રવિના નિરે ॥ બેવીજી ॥ પિયુવિનાવૃ-
 થાગયુંલેજનીયુ, દુરજત્તા યણીફુંતેવી ॥ સૈયર
 ॥ ઝનીહારે ॥ ૧૨ ॥ ઝરણ્યયત્તમાં વેલીફૂલી, ત્યાં
 તમખ્યોભોગી તમરજી ॥ તેમવપુવેલીફૂલ્યુલે-
 ખત, પેણતમખ્યાસંલેગીવર ॥ સૈયર ॥ ઝનીહારે
 ॥ ૧૩ ॥ ગણવિનાતેમવેલીફૂલી, લવણવિનાતે
 વુંજત્તજી ॥ તરથારવિના તેવીત્તામની, તેદોહલે
 નાખતી ॥ ૧૪ ॥ સૈયર ॥ ઝનીહારે ॥ ૧૫ ॥ જેદોષો
 ને માંયેધરું, ફુંલેવાઈમારેપાપેજી ॥ ઝાઝંધો
 મારેકરમેલેખાવી, મુતેરણીયેચહાધીછેખાપે ॥ સૈ-
 યર ॥ ઝનીહારે ॥ ૧૬ ॥ ઝકુળગતછેગોવિંદજીની.
 ॥ રેડુંનીપતરીખેફેનીજી ॥ ગોપાજીજીનુંગમનુંથારે
 ॥ પેણમતડુંમારુંરહે નહીં ॥ સૈયર ॥ ઝનીહારે ॥ ૧૭
 ॥ ॥ વલણ ॥ ॥ મનડુંમારુંરહે નહિં ॥ ઘેર
 વન્દીધયોડિદેરે ॥ વળવળતીઝોખાનારી ॥ વળીધ
 ણીવાણીવદેરે ॥ ૧૮ ॥ ૧૯ ॥ ॥ કુડ્યું ॥ રૂપમું
 ॥ ॥ રાગસોહણી ॥ ॥ દોહરો ॥ ॥
 લ્લરખુદ્ધિલેનીધઈ ॥ તેનગણેમાતતાતનેત્તાત
 ॥ નાતલ્લતલ્લવેતહીં, સ્ત્રીયાપુરૂષનીલ્લતા ॥ ૧૧ ॥

મરન દાતેને નહિં ધણું તેને નહિં હોય શિવ
 સરખાને તોળવ્યાં જવર નથી પમા હોય શા
 દેરી ॥ ૧ ॥ ત્રીપદ જંઘા ॥ ૧ ॥ મુને કામ કરે સં-
 તાપે ॥ મુને જગિલાયો જાણે ॥ બ્રહેવન્હિલા
 યો તાપે ॥ મુને વર જાણે ને જાણી ॥ ૧ ॥ ઘણો કા-
 મ વ્યાપ્યો છે રીરીરે ॥ નથી રોજાતી મુનથી ધીરે
 ॥ બ્રહે રૂપી વાગે મુને તીરા ॥ મુને વર નારા માં જંગ
 રૂપે છે જ પારે ॥ કામે કરી છે જાંઘળી સારે ॥ નેત્ર
 રૂપી મેળવ લરથારા ॥ મુને વરાડા ખેની માતી રા
 તારો પાડે ॥ મુને સુંદર વર દેખાડે ॥ નહિતો મુ-
 ને પથિયર સાથે પછાડા જો વર મુને ॥ ૧ ॥ મારા જંગ
 રૂપિયું તણાવે ॥ કમળ રૂપી રૂપે કહેવાયે ॥ તન મર
 રૂપી નમણિયો નાવા ॥ મુને વરાપે ॥ ને મેળવે મુ-
 ને તરથારે ॥ મારો જગિ સમ નીરધારે ॥
 તુને જાણું શોખે રીણગાર ॥ મુને વરાડા મુને
 રાલે ઘણું મન માંયે ॥ મુન સમાણી સાસરે
 ન્નયે ॥ માંડું કર મકોરે ॥ કહેવાય ॥ મુને વરાડ
 ॥ સમન્નવેય તુરધઈ તુંયે ॥ પેણ સ્યામિ વિના
 નહિં રહું કુંયે ॥ તું ઘેલી થઈ છે રુંયા ॥ મુને વરાડ
 ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ઘેલી થઈ છે ગુણવતી
 ॥ તુને જુદી નહિ લગારે ॥ જોયાં વચન જોજાનાં
 સાંતળી ॥ પછી જોલી જુદા મારે ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ૧ ॥

૥ ૥કડવું ૥રડમું ૥ ૥રાગડંડકનીયાલા ૥
 દોફરો ૥શિખામણાગેનહિ ૥બ્નેકરીજેકોરી
 ડીપાય ૥વ્યર્થવાણીનજેતેહની ૥અંતેફુખનથા-
 યા ૥શાસ્ત્રીનીબુદ્ધિતેપાતીજે ૥ફરડુનવરફેરુપા
 સૂતાંનગમેસેનડી ૥બેરાંનગમેયાતારા ૥
 દેરી ૥શિખામણદેછેચિત્તનેહાબ્ને ૥તુંતો
 સાંત્તળજાણસનેહાબ્ને ૥શાએમછોફરવાદીનાડી
 બેબ્ને ૥જાઈજાપનાલથયીડીબીબેબ્ને ૥રાજાઈ
 નીયલક્ષણછેતાંબ્ને ૥જેવુંજોલવુંતેનહિસાંબ્ને
 ૥ડાજાપણમોરાંમાજાપેતાંછોબ્ને ૥કોઈકેરોડા
 ખુંગોબ્ને ૥રાજેમલાંછનલાગેકુળમાંબ્ને ૥મ-
 તિષ્ઠાલનજેએકપણમાંબ્ને ૥પાતેકહ્યુંહોયજાપણ
 તાતેબ્ને ૥નવનઈજેતેજીભવાટેબ્ને ૥ડાફુતો
 રહીછુંરસાસાવુંબ્ને ૥જોખામાણસનહિતુંવાડ
 બ્ને ૥ડામેંનાથાયતાંરક્ષણબ્ને ૥તુનમાંપ્રગલ્ભ
 અપલક્ષણબ્ને ૥ડાતુનમાંકામકુટાસ્પદપ્રગલ્ભ
 બ્ને ૥હમેરફેવુંમુનેનથીબટતુંબ્ને ૥જારાયજાણ
 સુરબ્નેબ્ને ૥તેતોઅંતજાપણોઆણેબ્ને ૥
 રગામંત્રીકુખદાખવેવળતીબ્ને ૥ફુંતોતુંડીકફેવા
 ડિંતુનમળતીબ્ને ૥શાપ્રારાસમ્બલેમનફોપિગ્રેબ્ને
 ૥એમશ્યામીતેનમજેરીધેબ્ને ૥શાપાકીજેડગજાં
 લવતાંસાંજાંબ્ને ૥હિતાયજેનપાકેજાંજાબ્ને ૥ક

॥ હું પ્રીછી કામનું કારણને ॥ ખાઈ રાખો હૈયા ધાર-
 ॥ ને ॥ ૧૪ ॥ પિયુને મળવું તે સહિને ગમતું ને ॥ સહુ-
 ને ને બનિયું હીંડે ઇમતું ને ॥ ૧૫ ॥ તુભમાં જ્ઞાન દીસે-
 છે કુપંથને ॥ કારાગ્રહમાં તે ક્યાં ચડી ઇંચને ॥ ૧૬ ॥ મા-
 રીઝો ખાખાઈ સલુણાં ને ॥ તમો વૃત્ત કરો ને જલુ-
 ॥ ને ॥ ૧૭ ॥ શિવ પૂજને કરો મંત્ર સાધો ને ॥ જે મહિ-
 મયા પતિ ખારાધો ને ॥ ૧૮ ॥ જાવ્યો ચેત્ર માસ જે મક-
 રતાં ને ॥ ઓખાખાઈ તે વ્રત જાગરતાં ને ॥ ૧૯ ॥ આ-
 સવાળા તમે ને જવની સૂવે ને ॥ દીપક જાળે ને દીત ખૂ-
 વે ને ॥ ૨૦ ॥ જે મહિમયાળુ ને ખારાધે ને ॥ ૨૧ ॥ દમનક-
 રે મન ખાધે ને ॥ ૨૨ ॥ થરો પૂરણ વ્રત જેક માસે ને ॥
 ૨૩ ॥ ન બને એ ઓંકાર જવાસે ને ॥ ૨૪ ॥ ॥ વળણ
 ॥ ॥ ॥ જવાસ જેક સ્થંભ વિધે ॥ વ્રત કરતી
 ॥ ઓખાયરે ॥ ૨૫ ॥ રીતે ગોસ્વ પૂજન કર્યું ॥ તે નર પ્રેમા-
 નંદ ગાયરે ॥ ૨૬ ॥ ૧૫ ॥ ॥ ૨૭ ॥ ૧૬ ॥ ૧૭ ॥ ૧૮ ॥
 ૨૯ ॥ ૩૦ ॥ ૩૧ ॥ ૩૨ ॥ ૩૩ ॥ ૩૪ ॥ ૩૫ ॥ ૩૬ ॥ ૩૭ ॥ ૩૮ ॥ ૩૯ ॥ ૪૦ ॥
 ૪૧ ॥ ૪૨ ॥ ૪૩ ॥ ૪૪ ॥ ૪૫ ॥ ૪૬ ॥ ૪૭ ॥ ૪૮ ॥ ૪૯ ॥ ૫૦ ॥
 ૫૧ ॥ ૫૨ ॥ ૫૩ ॥ ૫૪ ॥ ૫૫ ॥ ૫૬ ॥ ૫૭ ॥ ૫૮ ॥ ૫૯ ॥ ૬૦ ॥
 ૬૧ ॥ ૬૨ ॥ ૬૩ ॥ ૬૪ ॥ ૬૫ ॥ ૬૬ ॥ ૬૭ ॥ ૬૮ ॥ ૬૯ ॥ ૭૦ ॥
 ૭૧ ॥ ૭૨ ॥ ૭૩ ॥ ૭૪ ॥ ૭૫ ॥ ૭૬ ॥ ૭૭ ॥ ૭૮ ॥ ૭૯ ॥ ૮૦ ॥
 ૮૧ ॥ ૮૨ ॥ ૮૩ ॥ ૮૪ ॥ ૮૫ ॥ ૮૬ ॥ ૮૭ ॥ ૮૮ ॥ ૮૯ ॥ ૯૦ ॥
 ૯૧ ॥ ૯૨ ॥ ૯૩ ॥ ૯૪ ॥ ૯૫ ॥ ૯૬ ॥ ૯૭ ॥ ૯૮ ॥ ૯૯ ॥ ૧૦૦ ॥

શિંચેથી ઊછાળીએતો, લાગી લૂકો થાયા તડભ
 ડપાણી રેડીએતો, જાફણીએ ધોવાયા ડાઁજે પૂ-
 ન્યાથી સ્યામીને મણિયે, વાત કરે સહુ રોડા હુંએડું
 વારી તુંએડું વારી, રાને હુસાવે લોકા જાત્યારે ચિત્ર
 લેહા ફું નિંદા નકીને, મૂકો મનનો ક્રોધાએ પૂ-
 ન માંહે વિદ્યારી, સાંત્તળરો પેલા ત્ને ધાપાપછી
 ચિત્ર લેહાએ ગોચ કરીને, સભ્ય સાંત્તળરો આજા-
 રા ચેરણાં ચોળી રોત્તતાંને, ફું પુષ્પના હારાડ
 ાજ્જખિલ ગુલાલને સુખેડું મર, ફસતુરીને બગ
 સાં અગર ધૂપે કરી આરતી, ઘંટો કરો નાદાડા
 નૃત્ય કરીને ગીત ગાયછે, મધૂરે મધૂરે સ્વાદાધમય
 થામ્મે ધુધરીને, ચરણેને પૂરનાદાંદાંતે એ લાગી
 ઓખા ફુંછ, વિવિધ કરી નમસ્કારા માતા મુલને
 આપીએ, મારા મન ગમતો ત્ને રથારાજાએ ધારી
 તે પૂલ કરેછે, ઓખા માણિયા માંયા ત્ને જાણાસુ
 રતો રાત્ત કરેછે, ગર્વ ઘણો મન માંયા ત્ને જાણાસુ
 મંત્રીવારે રાયને, ગર્વ નકીને મન ાજ્જલિયા નથી
 સર્વે હારણ, મહા મોટા રાજા ત્ને ત્ને વારે વારે રુંવા
 રીએ, તું સાંત્તળ રાજા ત્ને વાણ ત્ને ધોવા પાછળ અંધ
 એ, મોટું અરે રત્ત ત્ને ત્ને ત્ને ત્ને ત્ને ત્ને ત્ને ત્ને
 રાતેણે, જાણ્યો મન જ્ઞે ફુંકારા હિરણ્ય કરિ પુ-
 ને મારિયો, ધ રી નરહરિનો અપનાર ત્ને ત્ને ત્ને

વણસરખો મહાજળિયો, દસ મુસ્તક વિસત્તુલ્ય
 તે અભિમાનથી ઊડી ગયો, તું સુણ બાણા સુર રાય
 ૧૪૪ ૥ જે મરિખા મણદેરાયને, કૌલાંડ નિત્યે જનણ
 અભિમાને થયો જાંઘળો, તે માને નહિ પ્રમાણા પેણ
 ૧૪૫ ૥ ૧૪૬ ૥ ૧૪૭ ૥ તે માને નહિ અભિમાન
 થી ૧૪૮ ૥ ને ને ગર્વ ઘણો મન માં થયો રે ૧૪૯ ૥ બાણા સુર
 સ્ત્રીયો સાથે, જળ ક્રીડા કરવા ગયો રે ૧૫૦ ૥ ૧૫૧ ૥ ૧૫૨ ૥
 ૧૫૩ ૥ ૧૫૪ ૥ ૧૫૫ ૥ ૧૫૬ ૥ ૧૫૭ ૥ ૧૫૮ ૥ ૧૫૯ ૥
 ૧૬૦ ૥ ૧૬૧ ૥ ૧૬૨ ૥ ૧૬૩ ૥ ૧૬૪ ૥ ૧૬૫ ૥ ૧૬૬ ૥
 ૧૬૭ ૥ ૧૬૮ ૥ ૧૬૯ ૥ ૧૭૦ ૥ ૧૭૧ ૥ ૧૭૨ ૥ ૧૭૩ ૥
 ૧૭૪ ૥ ૧૭૫ ૥ ૧૭૬ ૥ ૧૭૭ ૥ ૧૭૮ ૥ ૧૭૯ ૥ ૧૮૦ ૥
 ૧૮૧ ૥ ૧૮૨ ૥ ૧૮૩ ૥ ૧૮૪ ૥ ૧૮૫ ૥ ૧૮૬ ૥ ૧૮૭ ૥
 ૧૮૮ ૥ ૧૮૯ ૥ ૧૯૦ ૥ ૧૯૧ ૥ ૧૯૨ ૥ ૧૯૩ ૥ ૧૯૪ ૥
 ૧૯૫ ૥ ૧૯૬ ૥ ૧૯૭ ૥ ૧૯૮ ૥ ૧૯૯ ૥ ૨૦૦ ૥

વારપ્રીત્યેકરીને પારવતીને, નમિયાં જીભ વાચાડ
પ્રેમે પ્રદક્ષીણા કરીને, કરુને રીગિત્તી ખાખા પાર
તીફે માગ્યવર, હું જાપું તે તતક્ષણાડા જોખા વ-
ળતું વચન જોડી, હરખરેયું તેણી વારા માતા મુન-
ને જાપિયે, મારા મનગમતો તરથારા પારવતી
ફે પુત્રી મારી, ફાંઈ જેડ જીભનું માગા વર જાપો મુન-
ને માવડી, સ્વામી તણું સૌભાગ્ય આપા અણ વાર મા-
ગ્યું ફરી ફરીને, મુને વર જાપો જાદીરા લાભ મુડીને
જોખા જોડી, તવ ચેદી પારવતીને રીસા યગાજ
રે પુત્રી તુન પિતા સુણતાં, જોડી નિર્લેખ વચન આનિ
રાંક ધઈને સ્વામી માગે, લાભ ન જાણે મના યરા
સ્ત્રી તણો ને ધર્મ ફહાયે, સ્વભાવિક વૃત્ત માના તો-
ગ જારત જંતર માં પેણ, મુખે ન જોલે વાણા યરા
વળિ પિતા ખંધુ માત સુણતાં, ન કરવી વિષયની
વાત સ્વામી સંખંધી જોલવું નહિ, મુન્ય પેણ વુ-
સાક્ષાત્તાડા જેડાંત સુખમાં સ્ત્રી સાથે, પિતા
ખંધુ નણા નિન પુત્ર જયવા પુત્રીને, ત્યાં ન વુનહી
નીરવાણા યજ્ઞા જ્ઞાન તુનને જાવિયું, કુમથરોડ
ડુંકાના વારે વારે સ્વામી માગે, ન ધરે મિયની લાભ
પાપા જેમ પારવતિયે ફેવા માંડ્યું, સાંભળ જોખા
વાત જાવીને જેડાંત સુખમાં, ફર્યો તેં ઊંપ ઘાત
પાડા અજ્ઞાને તેંકા મન ફીધું, માટે દેજિં છું તુનને શ્રાપ

પાન પેરણને વર ત્રણ તું, જેમ જોલ્યાં પારવાતી જા
 પાપજાવળી ત્રીને કહ્યું ને તું તેરો જાવી, તરે ત્રણ
 હને તરથારા શ્રાપે જેવો સાંભળીને, કંપીરાબકુમા
 રાણદા પારવતીને પાજે લાગી, ગોખા તેણી વાર
 માતાજી અપરાધ મારો, કામાકરો નિરધારાણ દા
 નેથી તેવી પણ તમારી કહ્યું, પુત્રી પ્રમાણે માતા મેં
 ન લાવ્યું જે કાંત સુખમાં, જે કા હરો મમતા તારા
 છોડી પાવ્ય કહોડી પાણ, માતા કુમાતા નથાયા દીન
 થઈ કુંડરગાંધું, કુપાકરો મુન માયાણ તાતવ તુષ્ટ મા
 ન હોમયાજી થઈને, અનલ જોલ્યાં સારા સર્વથા વ
 ર જે ક તુલને, પેરણરો ત્રણ વારા રજા જાલથી ને
 માસ પૂરણ, જાવરી વૈરાળા રુક્ષ પક્ષને દ્વાદશી
 ને, પ્રહોં પેરો મનની જારી તારડા તે સ્યમ્નામાં હે પેરણ
 રો, વળી ગાંધર્વવીલાહ નળા ત્રીજી વાર ન્યારે પેર
 ણરો, ત્યારે યુદ્ધ પેરો નિરવાણ તારડા મેં શ્રાપે દીવ
 તુલને, જનુગ્રહ કરીને લાણ તા તે સર્વ થકી સુખ
 પામરીને, મળરી સારંગ પાણ તારપાવ્યે નહોમ
 યાનાં સાંભળી, નમી કસ્યો પ્રણામ તાવેગે ગોખા
 ચિત્રલેહા જેથી, જાવ્યાં પોતાને ઠામા તારડા ચૈત્ર
 માસ ત્યાં જાવિયો, વૃત્તકસ્યું પૂરણ સારા વૈરાળ
 માસની, દ્વાદશી દીન, જાવિયો નિરધારા રજા જો
 ખાને કહેમિત્રલેહા, જાલ નળગ્રણકરો દન તાવળી

સ્વામીનો સંનેગ થારો, છે જીમયાનું વચનાવડા ॥
 વળણા ॥ ॥ છે વચન પારવતીનું ॥ જોખા મન
 હરખે ભરીરે ॥ ફરે નતન ચિત્રલેહા ॥ રાણગાર સન
 તી સુંદરીરે ॥ રજા પગલા ॥ ॥ ફડવું ગરમું ॥ ॥
 રાગરામગ્રી ॥ ॥ દોહરો ॥ ॥ સ્વામી મળ-
 રો મુનને ॥ જોખાને મન ઊત્સાસ ॥ ચિત્રલેહા તુ
 નને ફડા ॥ તેને રાખીરો મુન જવાસ ॥ ૧૧ ॥ ॥ દોહરો
 ॥ ॥ ॥ યે રાફ રુદી દ્વારે દીધી ન, સન સફરાણ
 ગારા ॥ બહુ પુષ્પ લાવી પ્રેમદા, તેના ગુંથ્યા છે ઘણા ફા
 રા ॥ ૧૨ ॥ પિયુ પરાણાનો હર્ષ ગણો છે, ફેરે છે જોખા
 બાઈ ॥ જાત્નરણ પેરે રાવ્ય જો પેતાં, ચિત્રલેહા ફર
 ચતુરાઈ ॥ રા દરેણ મૂડી મુખ જાગણે, જતિ સને છે
 રાણગાર ॥ વિભળી નેવાં વસ્ત્ર પેરે રૂઝાં, તે નનો ના
 પાર ॥ આપે જો પાઘરાં ફડાં ફાંખી, લે હર આંજર મમકે
 ॥ ૧૩ ॥ જણાવત વિંછુવા છવીટિયાં માંહી ॥ ફલ રાયણ
 મકે ॥ ૧૪ ॥ મરને લને પાયલ જાગણ, રોત્નીતાં પે-
 ગપાના ॥ ફલ સાંકળને સાંકળાં સળ્યાં, સુંદરીગો
 રેવાના ॥ ૧૫ ॥ તલ જાત્નરીયાં નિતેરી તગતી, ઘાડી
 ઘૂઘરી ઘોરા ॥ તોડા જો પે પગની ગિપર, પ્રેમ પારાની
 નેડા ॥ ૧૬ ॥ ફો મળ ફાપ ફમળરી ॥ દીસે, ન્યાવ ચુડને
 પાણ ॥ ચંદન ચુડી મધ્યે મોતી, તેનું નહીં પ્રમાણ ॥ ૧૭ ॥

તવાળી છાતઈયાં ખાલરિયાં, ધેકડાળી કુંકડી ખેળ
 કાકુંકડી મોરી ગુનરીયોગઠ, બાદલા ઝાગળ ઝળ
 કાટા ખરી મસિયાં પોંહોં થીને ચકતી, દરરીનીયાં
 ઝંગુરી ઝાપા ખાલ નનંખુવા નળીયાળા, ઝારરી
 મધ્યે ઝખલની ખી ખાપા ખાચેદવીંરને નેળિયાં, ર
 ળી વાંકુલેલા સારા નડાવકેરા વાંકુ મધ્યે, ફિરના
 ચળકારા ળળા ખાલુ ખંધ ખેરે ખા ખલેઠા, નનંખુવાં
 કાવળીયાં ળનક સેરમાં ગુંથ્યા કિત્તમ, તાવિનને
 માદળિયાં ળળા ળનક તારની કુંચુડી લીલી, માંહે
 ઝંકુર ગિઠે કુવા ળનણે કુંચનકળરી રોત્તે, કમળા
 કોરીના લેવા ળળા કસતણી જે લટો લેઈને, કુચ
 ળિપેર લપેટાવી ળનણે નાગણી પેતાળ કોડીને, રાં
 લુ પૂલવા ઝાલી ળળા જે સેર મુક્તા કળની નળે,
 વહેછે ગંગાધારા કુટિ ળિપેર શોકળો લટકે, તેને પાં
 કીનો નહિ પારા ળળા વેણી માંથાની વાંકી ચમકે,
 ચમરી ઝાક ઝમાળારી રી રૂલ શખેડી રોત્તે, મો
 તી પરોવ્યાં વાળા પેપા મુસ્તક ળિપેર ત્રીસે ધિયું, તે
 ને ફરતાં પાંચ જોરા સીકાં કેરી સાંકળી, સરરીતે
 છે જે મોરા કીડા કપોળે ચાર ઝમર ચળકે, સરસો
 સેંથો નડાવા બદીયો બોલની દીસે, દામણી ળિ
 પેર દાવા ળળા નળીની જોડુ નડાવની, તેને મુક્તા કળ
 ની સારા ગુંથે લીને વેપા પડાની, તળે તોરણિયાળી સાળા

ઝોખાફરણ.

૧૧૩૩

રતાફરણે ઝખફરો ખાંધ્યો, તે તણે તો રાણયંચણ
 ફાળાવકેરો આડતી લફની, મુક્ત ફળખફુલખફા
 જાનાડે નયવેસરવાળી, તેમાં ગ્રહજાણે ચારાસુવ
 ળી માંહે ખૂંસ્યતિ જોડો, ચંદ્ર મુક્તાફર મોઝારા રણ
 લોલક માંહે મંગળજોડો, રેનિશ્ચર લીલક માંધ્યાત
 રગાનિયું વાળકીપર ચળકે, તેનું કુંપકુંચું નવલ્નયા રણ
 ાઝખર ખિંખપરવાળા સરખા, ઝોપે ઝઘું તેના
 દંતપેંડતી દહમકળિયા, માંહે રેજો ચળકે જોભારણ
 ફપચી કીપર લીલો ફીરા, જે ફીરા છે તાલા છુંદણું
 છુંદણું નંગાલે, મુખડું લાલમલાલ રાચા ફાનની
 ફીર ફતક માંગરો, અપણ સીપાફર રાજાવ પાંદી-
 ઝળકિયાં, તેને મોતીનો નહિ પારારજા અપણે અત
 લઝખફતી, તેમાં ઝમુલખ લોલક જળકે ફરણફૂલ
 ને ઝફોરીત્રોરી, ઝુમખાં સુમખાં ઝળકે રાપાગળે
 ણુખંધરોલતા, માંહે ફીરાના વ્યળકાર રાજાવકે રૂત
 નમનિયું, તેને પાંદીનો નહિ પારારડા રાજાવકેરો
 ખલુરો, તે દેખીને મનહિસે પાટો પેણિયા લજે તગ-
 તી, તે મિનાકારી દીસે રાજા ફંદ ફંદ સરી ઝળકે, ફાં
 ઠલી ફનકની લ્યોતી રાફૂલી દોરદમકતી, તેની માંહે
 પેરોવ્યાં મોતી રાજા રાજાવકેરી ચમકળી, માંહે મુ-
 ક્તાફળની લાફાર ઝગિયારોરની ચીણપેટી, તે-
 ને પાંદીયો અપારારજા તુરી દોરોને ફુગફુગી,

માંહે લીલ પીપળ પાના નડાવે ફેરુ મણે, તેનાં રોં
 ફેરુ બાણા ાડુના નંબુવાને જ્યમાદખિયાં, પોરલિ
 થાનાં નહિ પારા ફેયા ઊપર ફેરુ મહારડી ાયળ ફેરુ
 નહારા ાડા ગોળ મણા ફાની ફેરી રોલે, પોખાભુમ
 ણા ફાસાર્યા ાગુથળીયાળા નળીવાળા, લવીંગિયા
 ખડુ લાતે ાડરા હીરા ફેરીની ચાર રોરો, પાસી ફેરી
 ચારા તળે શુવાગરી મધ્યે મણા ફા, ખનૂરિયા ની
 ઘાસા ાડા જંકોડાની જામખિયાની, ઘુઘરીયો પર-
 વાળા હાર પુષ્પનો પેયરંગી, માંહે ચાર સેરની મા-
 ણા ાડ જાખોર માળાને જંખર માળા, તેની રીંદ-
 સ્તુરી ા નળીયાળા મણા ફા તેની, મધ્યે લરી ફસ્તુરી
 ાડ પાહુ મેલ મધ્યે જે હિરા અળે ફેરુ, પેરે તે પોયણે
 ના ા ઊદર મધ્યે નાલી રોલે, ચંદુ પેસ માના ાડ
 ા ફરિયે ફમર પેટો નડાવનો, તે તળે ઘુઘરી માળાને
 ફેરુ ઘુઘરીયો રંડાવી, તળે ડુનડુની જાલ ાડ જા ફમળા
 ફારે ઘાઘરોને, ફરતી ફુનડુની ફોર ા તે ઊપર પાંદડી
 યોટાં ફી, દીસે જાફમ ઝોળા ાડ ા ઊદર રંગનો સા
 ણુ પેહે રથો, ફરતી ફોર ફરાયા પાલવ માં પાનાંને મા
 ણે ફેરુ, તે જ સૂર્યનો લાલ ાડ જાને ણે ફાલળ સારીયાંને
 મુખે લશ્યાં તંબોળા વેણા લીધી હૃદય માં, ફરફી ધા
 ફમ ફમ રોળા ા જગાદર પેણા લેઈને મુખ ડુંબુલે, પિયુસ
 થે ફેરુ મળી રું, મારા સમ સૈયર સાયું ફેરુની, જાલું

કેવી ઘીસુંછું ॥ જ્યાં આચર ઘડી દફડો રહ્યો, એ સુરજ
 ધ્યારે ગળગો ॥ નિરાંપડે તો નાથિજી જાવી, માળિયા
 માંહે મળરી ॥ જરા પિત્રલેહા ફેર સાંભળ સૈયર, સ્ત
 ર્યને રાને લાળે ॥ તૂંડું પરાણું સ્વપ્નાફેરું, ત્નાસ્કરને
 ક્યાં ગાળે ॥ જડા ॥ એટલે સૂરજ જસત પામ્યો, ઊગ્યો
 સાગર તના ॥ માળીયે કીધા કીવડા, તવ હરોણું જ્યોત્ષાનું
 મના ॥ જજા પુષ્પ સન્યા પાપિરી, જે બુણાં લીધાં સપિય
 વેગે વળતું ગાન માડ્યું ॥ વેણા લીધી હાથિ ॥ જપાગ્ને
 જે પિત્રલેહાને નિદ્રા જાવી, તું ઊંઘી બને બાઈ ॥ જા
 બરાતે ફુંકે મળિયું, સ્વામીને રાખી રા સાહી ॥ જડા
 એકલી બેઠી ગાન કરે છે, વેણા લેઈને હાથિ ॥ સુરતા
 રાખી સ્વામી લાણી, જે મકુરતાં ગઈ મધ્યરાત્રી ॥ જ
 ॥ તે વારે જ્યોત્ષા ગાન મૂકી દઈને, વિચારે છે મના ॥
 હવડાં ઊઘાડો ફેરતા જાયરી, સાસુજીના તના ॥ જડા
 દક્ષિણ દિશાનો વાયુ વાયો, ખડખડીયાં તવ દ્વારાર
 ફોડિત્તા જાવ્યા તે ભાણ્યા, ઊઘાડું છું ખારા જલાખા
 રિયે ગઈ સ્વામી નદીઠે, મૂક્યો મુજ નિશ્વાસાપા
 છી જાવી સેને બેઠી, દીપક ન્યોત પ્રકારી ॥ પેનાકુરું
 રજાવે વાયરોને, ખડખડથાયે દ્વા ॥ ॥ દડક લેઈને
 જ્યોત્ષા ઊઠે, ભેવા જાવે બહારા પી ॥ ઊઠે જે સેપ
 ડે જાખડે, ફુંખ જાણે છે મના ॥ નેમને મન જરાત
 ડી, જ્યોત્ષાનું દાઝે મના ॥ પેરા દ્વાર લાણીનો સ્થંભ દે

श्री, जोष्वाधेवान्नयन्नाया ओषेना विल्ला रक्षा-
 छो, हेभुं तमनेनायापेडा ओल्या विनातो नहिशि
 घाहुं, हुं गुणपती नारा श्री जोलता नथी इंधेनु, ज-
 वी विल्ला रक्षा ओष्वाहरा पेटा ओ मधेनां डांढे घणाने
 इरे सोरजइर। ओवे जिमया शिवे जाइरी न्नतां,
 साल्ज्यो ओष्वा सोरा पेटा पारयती इरे सहा शिव
 ने, इरेण जेलेछे मधराता आपतमारो मिथ्या इरे,
 धेही ओष्वा इरी न्नता पेटा जिमयाने मनक्रोधयेन
 उचो, इरेम आप मिथ्या थाया शिवे निंदा मोइलीते, प्र-
 येरी इरती न्नया पेटा जोयेन तो जोया वज्याने आ-
 णस जाव्युं प्रमाणा नेमवाजे इणलागी पेटे, जेम
 ठणी दोली जे न्नया पेटा जिमया लुना ययेनथी,
 जेइ जाणस जाव्युं अंग। जेजित्वा ने निंदा जायी,
 धिहुं न्नग्रालंग। पेटा स्यामीन जाव्यो स्वप्न
 जाव्युं, जिमया लुने पेटाया स्वप्नामां परणीग-
 यो, स्वामी, तेनी इहुं इपाया इणा ॥ वजणा
 ॥ इथा इहुं तेइनी ॥ सुणो ओता यितधरि ॥ म-
 हापापी पायन थाय जेथी ॥ जेइवार जोलो श्रीहरी
 रे ॥ इथा पेटे ॥ ॥ इहुं ॥ उहुं ॥ ॥ राज-
 धो जमल्लारा ॥ ॥ दोहरो ॥ ॥ नेनेनेयी
 न्नपना ॥ तेहेने तेनुं तेइ ॥ ने विचारतां निंदा इरे,
 स्वप्नमां जावे ओइ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

रीकुदेवतेवाणीवदे ॥ ओष्मात्नरीछे पूरणा मदे ॥ वैरी
 इरेरुदिद्वाहरी हुती ॥ ओष्मापियुपियुकरतां सूती ॥ रा
 ॥ सुप्तेनीम्हा इरेछे जाणावधीवेह्नाग्रहनीन्वाणा ॥ ३५
 ग्रहनीन्वाणानोतापेनसमे ॥ जेमजेणे निरीं निर
 जमे ॥ शासमे संलोग सूर्यने जस्त ॥ इयमरदनइरे
 स्वहस्ते ॥ पो ॥ इरमेलेपीतवातछे लायी ॥ लुग्मत्नम
 नीने निम्हा जायी ॥ ३६ ॥ जेने अंभनानाथिनी हुती ॥
 स्वप्नामां देभरी पति ॥ ३७ ॥ सूतां स्यामी स्यामा इर-
 तां ॥ थावालाण्यां ते स्वप्ना सरतां ॥ ३८ ॥ रीकुत्नरीहुने
 ओष्मा जानंदी ॥ मण्ढावरते घेहेनो इंदी ॥ जामंजे
 मनुष्ये लरायो जये जयी ॥ त्यांतो नौत मयोरी रयी
 ॥ ३९ ॥ दीढो स्यामी ते इपेरसाणो ॥ तेनी साधिमज्जो
 हाधेपाणो ॥ ४० ॥ थायरमंजण इरा इरियां ॥ इंसारतां
 लोत्तन इरियां ॥ ४१ ॥ दासी गीत गाये छे वरणी ॥ ओ
 ष्मा स्वप्नामां डीढ्यां परणी ॥ ४२ ॥ जेड स्थित ओष्मा
 नीमेडी ॥ त्यांतो पियुने लाय्यां तेडी ॥ ४३ ॥ जेरांस-
 न्याजे स्यामाने स्यामी ॥ जेवुं स्वप्नामां हे सुप्तेपा
 मी ॥ ४४ ॥ वाभ्यो वामाने घेहेनो रोग ॥ स्वप्ने पामी
 सुप्ते संज्ञेगा ॥ ४५ ॥ नाथि जो जाये इरीने हासा ॥ पोढो-
 षी ओष्माना मननी जारि ॥ ४६ ॥ रती संग्राम इराये
 निरीडा ॥ गृही जघरे दे पियुइंजा ॥ ४७ ॥ त्यांतो पुंजन
 दीधुं छे जणे ॥ ४८ ॥ रपान इरे पिं जये ॥ ४९ ॥ जातुठयो

હાર વધૂટી મેખજા તારમે રતી સુખ આસન કળા તારના
 નીચે નારીએ બાણ્યો નૂપા કન્યા ખજિત થઈ કંદર્પ
 તારના ત્નાગીના ખ્યો ત્યાં લોગનો લેદા ડોપત્યો જ
 મૃતનો પેરિ સ્વેદા તારના સ્વપ્ના તાંતેર બની બનગે
 તે કન્યાને શું જાગે તારડા મનમાં મનગયાં છે પેરી
 તાખાવું ખાધું જો કહાં જો રી તારડા મારા સુખની ખીત
 ડી પાનની તાકું કહે જારો ગો માનની તાખા થતુરા
 ચાખી બુજો ને તમો તાતો ઘણાં કંઈ પામીએ જમો
 તારડાએ મફદી ખીડી ફરડી નાથ તાજા પી તે જોખ
 ને કૃષિ તારજા જોખા કહે કેમ જોટી ખવાયા અંતર
 માં તેની સોચના થાય તારડા ખાતાં સુખ મરજું
 જોટી તાપિયુને રીસ થઈ પ્રીત ખોટી તારજા કુંતો કા
 મે થયો છું રે જંધા પર સુતારું શોરે સંખંધા ડગ
 ખીડી પાનની અડધી ફરડી તાખાધી મનચિના સુખ
 મરડી તાડી તારપારને ત્રાંત બજાવી સાંભળે થીના
 થગયો રીસાધી તાડના ત્યારે જોખાની જારા ત્રા
 ગી તાનિદામાં થી ખજડીને બનગી તાડડાએ તો સ્વપ્નાં
 તરની વાત કહે પ્રેમાનંદ સાક્ષાત તાડડા
 યજ્ઞણ તા સાક્ષાત પ્રેમાનંદ કહે છે તાબનગી જી
 ઠીનારે તાજ્યાં સંતાયા સ્વામી મારા એ મફદી કુદ
 નકરતી જયારે તાડપા ડગ તાકુડું તાડપું
 તારાગટોડી રોડી તાદોહરા

સ્વધું સાચું હોય નહિ ॥ તે બને એ ચતુર સુન્નણાપ
 ણ મૂરખ સ્ત્રી બને નહિ ॥ બેની પાનિયે બુદ્ધિ પ્રમા
 ણા ॥ ૧ ॥ અવગુણ મેરો ક્યા પસ્યો ॥ તું મુખ ન દિખા
 વત પિયા ॥ મેં દરે નકી બિયોગની ॥ તું ક્યું તરસાય
 ત જીયારા ॥ બન બરે જીયરાની કસકે ॥ નિહત લાલ
 નહિ તોય ॥ પિયુ બિછરે નિહસો નહીં ॥ રહ્યો લલ્લવ-
 ન મોયા ॥ ૩ ॥ ॥ દેરી ॥ ॥ બનગીલ્લગીરે હો
 રામા રસની તરી ॥ તપાસે છે સેત્ત્યા ફરી ફરી ॥ હો
 રામા રસની તરી ॥ બનગીલ્લગી ॥ દેશા ॥ મુખ માં તે ઘા
 લી જાંગળી ॥ મેં વણસાજું થોડાને કાલેરા ॥ મેં મોઢિયે
 મોહું મગફળું, ખીડી નાખાધી તે દાખેરે ॥ બનગીલ્લગી
 ॥ ૧ ॥ ધખ ધખ ગર્ભ નારી તંપારી છે ખારી, દીરી તે લો-
 ગળત્તીડીરો ॥ બને છે ચારંખૂણેને મસ્તક ધૂણે, પછી વિ-
 ત્તપે વિલ્લગની પીડીરો ॥ બનગીલ્લગી ॥ રાખડધડતી
 ચાલેને પાલવ ॥ જાલે, ત્તરમે લોખી ॥ તાળેરો ॥ ફરે સ્યા
 મીને સાદ સુખડું સંતારી, પછી તૈણે તે જાંસુડાં ઢાળે
 રો ॥ બનગીલ્લગી ॥ ૩ ॥ ફરે કાખાયાલા મનોરથ દાલા ॥
 ચાલા નાકીલે જે મરે ॥ તમારે હાસ કરવું મારે રોઈ
 રોઈ મરવું, કુંધીરલ રાખું કે મરે ॥ બનગીલ્લગી ॥ ૪ ॥ આ
 પો સંતોગને ટાળો વિલ્લગ ॥ મારી દુર્જન કર્મની રેખારે
 ॥ અતિરો ન તાણો દયામન જાણો, તમને જાપે જ-
 ના સમદ્યો દેખારે ॥ બનગીલ્લગી ॥ ૫ ॥ ॥ બુજો પ્રીત

તપારી ફુંછું ઘસી, દંડ દેવો રાજાં પરાધ સાંરે તારો
 સ્નેહ કે પાડું મારી દેહ, જે જનિ ઘણું નહીં વાંચે તાલ
 ગીભગી તાડા મીઠે મીઠ માંડોને ખરે પેટ છાંડો, ન
 ખોલો તો આ કંઠ નાખું ચાહીરે ॥ જે કબીરી માટે મ-
 ન થયાં ખાતાં, કહો તો મુખનાં તંજોળ લેજી કાઢીરો ॥
 ભગી ભગી તાડા થોડું વણસાડે ભઈ નહાડે, રાહ તે
 ફોકર ફાંસુરે ॥ જમ જીપર દયા ન જાવે તો, નુખો
 મારી આંખડી જે આંસુરે ॥ ભગી ભગી રોડા ॥
 વળણ ॥ ॥ જને ક જીપાય કથા કથાએ ॥ ના
 જોલ્યો નાથ આર તાલગીરે ॥ વદે વિપ્ર પ્રેમાનંદ થઈ
 ગતિ ભંગા પેછી જાંખાતે રોવા તાગીરે ॥ આ કાકળ
 ॥ ॥ કડવું ॥ ૩૨ મું ॥ ॥ રાગે દેહ રો ॥ ॥
 દોહરો ॥ ॥ નુવતી માં ભેર કચું નહીં ॥ જખખ
 કહે વેદ વચના પણ જખ જે કહે કહે ઘણી ॥ વખી ખી
 નુખખ ભેરુ દના ॥ ૧ ॥ ॥ દેરી ॥ ॥ મધ્યનિ
 શાં સમરે, માખિયામાં રોતી રાજા કુમારા ॥ સભ્ય
 માં સોધતીરે, બાઈ કંઈ દીગે મુલ ભરપારા ॥ ૧ ॥
 ની વ્યાધુ ખીરે, પામી સ્વપ્ના તણું સુખ સારા ॥ માખિ
 યામાં સોધતીરે, નૈરો વેહેતી નળની ધારા ॥ ૨ ॥ પે-
 રણો તો પેર ફરીરે, બાઈ મુલને મુકી ગયો પેર દેરી ॥
 જે સ્થામી નહિ મળેરે, તો મારો પાપી પ્રાણ તને રી ॥ ૩ ॥

ચોદરી નિહાળતીરે, બનણે વન ચરતી હરણી ॥
 પિયુ મેલી ગયારે, મુનને સ્વપ્નામાં પરણી ॥ શાસ્ત્ર
 મ મધ્ય ત્ન મનીરે, ધુરતે ચોર્યું માંડું ચંતા તે કેમ
 વિસરે રે, મારી મદન મનોહર કંઈ ॥ પાપા સું ખડુંટળી
 ગયુંરે, ગ્જમૂત જાવ્યું હતું ને હાથે ॥ પિયુ પરવચ્યારે
 મુનને રી નવતેડી સ્થાપાડા હવે હું રુંડુંરે, કહો કે
 માં પોયે મનની જારી ॥ મન માત્યો મેલી ગયોરે, હમ
 ણાં હતો મારી પાસા ॥ જ્યાં હાં બળિં રુંડુંરે, કર
 માં જનાવ્યું ગયું રતના ॥ દેહ દમી માં હરીરે, મેં તો ક
 ચ્યું નહિરે તતના ॥ દા પિયુ પરદે રિયારે, હો મારા
 ને બનનાર બવાળ ॥ ચિત્ર લેહા પોપણીરે, ક્યાં ગ
 થા સાસુલુ ના બાળા ॥ પછી ચિત્ર લેહા કહેરે, જા
 ઈતું રોતી રહેની માતા ॥ કારણ કહે સખીરે, તું ક્યાં
 જેમ કુંડે ડિત પાતા ॥ પગા સંખીને જોખા કહેરે, જા
 ઈ માંડું જાવ્યું વૃત્ત કુમારા ॥ જાલ મારી સેલ માંરે,
 રંગે રમી ગયો ત્નરથારા ॥ ૧૧ ॥ ॥ બળણા ॥ ॥
 ત્નરથાર રંગે રમી ગયો ॥ જેમ જોખા જોલીવા
 ણરે ॥ દોષ સંખીને દેવા માંડ્યો, જોલી વચન પ્રેમા
 ણરે ॥ ૧૨ ॥ કંડેરી ॥ ॥ કડું ॥ ૩૩ મું ॥ ॥
 દોહરો ॥ ॥ સ્ત્રી માં બુદ્ધિ કાંઈયે નહીં ॥ નવ ત્નમ
 ને કુંડું મના ॥ દોષ ધરે પરમ સ્ત્રી ॥ ૧૩ ॥ કંડે ॥ ૩૩ મું ॥ ૧૪ ॥
 ૧૫ ॥ ૧૬ ॥ ૧૭ ॥ ૧૮ ॥ ૧૯ ॥ ૨૦ ॥ ૨૧ ॥ ૨૨ ॥ ૨૩ ॥ ૨૪ ॥ ૨૫ ॥ ૨૬ ॥ ૨૭ ॥ ૨૮ ॥ ૨૯ ॥ ૩૦ ॥ ૩૧ ॥ ૩૨ ॥ ૩૩ ॥ ૩૪ ॥ ૩૫ ॥ ૩૬ ॥ ૩૭ ॥ ૩૮ ॥ ૩૯ ॥ ૪૦ ॥ ૪૧ ॥ ૪૨ ॥ ૪૩ ॥ ૪૪ ॥ ૪૫ ॥ ૪૬ ॥ ૪૭ ॥ ૪૮ ॥ ૪૯ ॥ ૫૦ ॥ ૫૧ ॥ ૫૨ ॥ ૫૩ ॥ ૫૪ ॥ ૫૫ ॥ ૫૬ ॥ ૫૭ ॥ ૫૮ ॥ ૫૯ ॥ ૬૦ ॥ ૬૧ ॥ ૬૨ ॥ ૬૩ ॥ ૬૪ ॥ ૬૫ ॥ ૬૬ ॥ ૬૭ ॥ ૬૮ ॥ ૬૯ ॥ ૭૦ ॥ ૭૧ ॥ ૭૨ ॥ ૭૩ ॥ ૭૪ ॥ ૭૫ ॥ ૭૬ ॥ ૭૭ ॥ ૭૮ ॥ ૭૯ ॥ ૮૦ ॥ ૮૧ ॥ ૮૨ ॥ ૮૩ ॥ ૮૪ ॥ ૮૫ ॥ ૮૬ ॥ ૮૭ ॥ ૮૮ ॥ ૮૯ ॥ ૯૦ ॥ ૯૧ ॥ ૯૨ ॥ ૯૩ ॥ ૯૪ ॥ ૯૫ ॥ ૯૬ ॥ ૯૭ ॥ ૯૮ ॥ ૯૯ ॥ ૧૦૦ ॥

यर माहे डायकुं नगाछिरे ॥ हो जेरन माहे डायकुं न-
 गाछिरे ॥ टेडा मंतो रोवत रोवत सोछि ॥ नीं धनेड
 गाछिरे ॥ मिले प्रान प्रीत मल्ल सुपेन में, ज होत
 सुपे पाछिरे ॥ मंतो नगी कछु नाहीं देण्यो, जिर
 हे जडु पाछिरे ॥ हो सैयरा ॥ ॥ जावे लर लर हिय-
 रो, रोम रोम ल गिला हरे ॥ हा हा जाय पाय प-
 रुद्यो, कोछ जाल मिलाय रे ॥ ध्या प्रित मजिनाड
 हुं साये, लुयो नाहीं नय रे ॥ हो सैयरा ॥ ॥ ॥
 पेदार नुं ॥ ॥ ला लन कुं ले जावो रे ॥ हे को-
 छि धायो रे ॥ ला लन कुं ले जावो रे ॥ टेडा ला लन-
 कुं ले जावो डे मो कुं ले नयो ॥ मेरा लु यरा जया-
 यो रे ॥ हे धायो रे ॥ ला लन ॥ ॥ ॥ पिया हर स पर स
 जीना नाहीं ॥ ॥ जुजे जेह धायो रे ॥ रोग जोर जोषे
 डडछु जोर ॥ डरो ड्यौं जिपायो रे ॥ हे धायो रे ॥ ॥
 लन ॥ ॥ ॥ मेरे रह्य जीय युले नेन सेन, पिया
 यो रे ॥ ध्या प्रित म मिलने डे मल मजिन, नाहीं
 जोर जिपायो रे ॥ हे धायो रे ॥ ला लन ॥ ॥ ॥ ॥
 हेरी ॥ ॥ सैयर रैर नू ड्यां थिछ, मुन ने स्येना
 मांथी नगाडी ॥ सैयर सो ड्य थिछ, मुन नाटेडा हुं
 सूतीती सुपे सेन्यामां, मारा डंथि डनेथी लीथी
 डहाडी रे, सैयर तुन ने डाले परगा पुं ॥ ॥ जे महेती ह
 ला सा हहाडी रे ॥ सैयरा ॥ ॥ ॥ पेद मापेरी पाणी दी-

ધી, માટે બળતી બોલું છું ત્રાડીરે ॥ ગોરખ પૂજા
 ઈ માતા બુ પાસે, વરજાપ્યો તો ઊમયા બુ માડી
 ॥ સૈયરા ॥ રા ॥ મેં નાણું સૈયર મારી ધારો ॥ માટે
 પ્રીત કુંડું ઘાડીરે, સૈયરે રાત્રુ પાણું કીધું, ધગરજા
 ગે મુને બાળી ॥ સૈયર ॥ ગા ॥ કામ કુટાસ મુને ઘ-
 ણુંદમે છે, મેં ક્રોધે કંચૂકી ફાડીરે ॥ બ્રેફે જાગ્રી હવે ન
 થી બ્રમાતો, કું તો ચીર નાખું કાંડી કાંડી ॥ સૈયરા ॥
 ॥ ઘણો કંઈ કરી સ્વામી પામી, તેની તું થવા ન્નય છે
 લાડીરે ॥ ઝમે ઝોખા બેઠી રૂદન કરે છે ॥ ત્નીં ને છે થો
 ખી ને સાડી ॥ સૈયરા ॥ પે ॥ ॥ વળણ ॥ ॥
 સોફ્ય થઈ તું સૈયરી ॥ રી ॥ કું તુ ને પેરે ॥ જા બા
 રિયે થઈ હમણાં ગયો ॥ કરી ગયો મોટો ફેરે ॥ કાણ
 ॥ ॥ કું ॥ ૩૪ મું ॥ ॥ રાગ લલિતા ॥ ॥
 દોરો ॥ ॥ ઝોખા જાલેતી રૂપ છે ॥ માને ન
 ફિ ફેરુ મન ॥ વળી ચિત્ત લેફા પ્રત્યે વેદા ॥ ઝોખા ચિ
 ત્તય વચના ॥ ॥ દેરી ॥ ॥ જાલેની બે-
 દેની, જા બારિયે થઈ ને પળિયો ॥ બીડી માટે
 રી સાવી ગયો છે, ઝેતો કામ તણોરે નાંધડિયો ॥
 જાલેની ॥ ॥ લાખ્ય દિપક તપાસુંરે બારી, પિયુ-
 નનાં પગલાં ડિપર સ્વજિંધારી ॥ જાલેની ॥ રા
 પ્રેમ રસ પાઈ ને તારી ગયો છે, મેં વાત ના ન્નણી
 પેહે જીરે ॥ જો ધૂતારો મુને ધૂતી ગયો છે, કુંડાદીને

(૬૮)

ઝોખા હરણા

કીધી ઘેલી ॥ જાલેની ॥ ડારી ॥ મથરણને પીળું પી-
તાં ખર, મકરાકૃત કુંડળ કાને રે ॥ સુનાં મંદિર થઈને
રહ્યાં છે, જોણે પરણીને મૂઝ્યાં રાને ॥ જાલેની ॥ ૧
॥ ॥ વળણ ॥ ॥ રાને મુઝ્યાં નાવતો ॥ જો
મકહી જાં ખેત્તરીયાં પાણી રે ॥ ચિત્રલેહા તારે પા-
ચેલા ગું ॥ જાપો પિયુને જાણી રે ॥ પાડુરા ॥ ૨
॥ ॥ ૬૬ ઘું ॥ ૩ પે મું ॥ ॥ રાગ માણ ॥ ૩
દોહરો ॥ ॥ સ્વદે સાચું હોય નહિ ॥ જો મન
સમજે મન ॥ ચિત્રલેહાની પાસે ગઈ ॥ કરવા ખેડી
રૂદનારી ॥ ॥ દેરી ॥ ॥ જાશાલંગ થઈલા
મિની ॥ ૧ ॥ રોઈ સ્તુતિ કરે સ્વામિની ॥ ચિત્રલેહા કહે સુ-
ણાળી ॥ ૬ મરૂવે છે જાં સુડાં ઢાળી ॥ ૧ ॥ ૭ ॥ ચેતુર કૌ-
લાંડ કુમારી ॥ ૬ ॥ વાત સફળ વિસ્તારી ॥ આવી
કેમ કંન્યા કાં પી ॥ ૧ ॥ રે ॥ જોયારે તુલને ચાં પી ॥ રામાશી
મીઠી તુરો મારે છાની ॥ તુને રસા કરે રત્નવાની ॥ ૬ ॥
ફેંજની તુને રુંફું ॥ કાંઈ સ્વક્ષા માંદી હું તવું ॥ ૭ ॥ ચિ-
ત્રલેહા પુછે છે તફી ॥ સાચી વાત તું કહે નીરે સહી ॥
ઝોખા કહે કરમેઈ કથિ ॥ થોડા કાલે મેં હું ત્યાં છે ના
થિ ॥ શાહસ્તાં રમતાં થઈ યોગો થિ ॥ ૧ ॥ ગટકાં સુ-
પડ્યો રે વિરોધા પા ॥ ૬ ॥ રૂપ દિપક ઘર નિહાળિયે ॥ ૧ ॥
તુરતનાયા છે માણિયે ॥ ચિત્રલેહા કહે ઘેલી થઈ ॥
જનકીં જનમેરે જવાયે તફી ॥ ૧ ॥ ૬ ॥ જાપી નરો કહે પ્રાણી

પંખનાાશ્વેતો સ્વપ્નામાંદીઠીઝંખનાાપિયુપિયુકર-
 તાંતુંસૂતીામારે સ્વપ્નામાંદીઠોપતીાજાનીરધન
 હોયતેપામેધનાાસ્વપ્નેવંજાપ્રસવેતનાાભગેતારેગ
 તોઓછંગાાસ્વપ્નેમૃગલ્પનારેતુરંગાાદાઈદ્રલ્પ-
 ણનીલેવીવસ્તાાલેમગ્રહીજેનેઘણોફસ્તાામિથ્યા
 લાલ્પલેદીરુંસ્વપ્નેાદરપણાપ્રેનાજ્ઞાવેકનેાલ્પા
 નિરાવરોમનડુકાઈલમેાસ્વપ્નેસામુંનહોયેશ્વ-
 મેાચિત્રલેહાકેતીકારણાાસખીઓખાનેજ્ઞા-
 પેધારણાાજ્ઞાકુંવરીનુંમનાવાનેમંનાાદીપેકપ્રેજ
 દીનેલેયુંલેવનાાતપાસ્યુંમાજિયુંમારેપાસાજે
 ઠીઓખાથઈનેનીરાદાાપિાવાધીચિલ્નેગનીવેદ-
 નાાપેડીઓખાથઈજમેતનાાચિત્રલેહાજેજેઠી
 કરીાાશ્વેયાંપીછેબેલુલ્લરીાાશ્વેાશ્વમવરોમન
 નથીલાલ્પતુંાપ્રેતાપેછેતનદાઝતુંાવિસરીઈ
 જિમયાનુંવયનાાફુલુંસ્વપ્નામાંવરેસ્વામીનાાક
 ાવિધાત્રીફેતેનુંરુંનામાાસ્વપ્નેસ્વામીતણુંકોણ
 ામાાકોણમાતતાતનેનાતાલેઈજાવુંફેમાંજી
 નેવાતાશ્વેાઓખાફેફુંતોઘેલીથઈાનામગ-
 મપૂછાયુંનહિાતાતલ્પતનેમાતપિતાયાાફુંરુંલ્પ
 ણુંલેપ્રેપમપૂછાયાાપેાાશ્વેકળામારેમનશમીાતે
 નાથેબાઈમુનેદમીાલેલેસૂરલગયોજાપિમીામ-
 ણવાનેમનરહુંછેદમદમીાાવિલ્નેગનુંડાખના

રહેવાયજેમીઠા સ્યામીને લાલ્યકુંઘરણે નમીઠા
 જેનું રૂપે ઘણું છે સાંઘાતેણે પિતરું ચોસું છે માંડાઈ
 ઠાપિત્રલેહાફે પેલી પછીઠા નાણ્યા પિતાફોને લાલ્ય
 જાહિઠા ફરિયો જારીરોફોચ જળધાતા તારા સ્યામી
 ને લાલ્ય સદ્યાપીઠા ઝોળાજોલે છે જાળપંપાળા
 જાહીં જાવેતો ઝોળજે તતકાળા ફરિયું રૂપે સજળ છે
 સાંઘા પેફે સું પીતાં જર રઢિયાળું ઠાપિત્રા સંજીલા
 વ્યરીં દેતેફે ને ઠા નહિતો પાડું છું મારી દેફે ને ઠા સ્યામી
 વિનાતેણ વયું વૃથા ઠા માટે પંડ પાડું ફું સર્વથા ઠા રંગા
 વળણા ઠા સર્વથા પાડું દેફે મારો ઠા ભે નથ જાવે
 સ્યામીરે ઠા પછી પિત્રલેહા રૂપે પિતરે ઠા ફાગળ માં જ
 ફુફામીરે ઠા રીઠા રૂપે ઠા ઠા કડવું ઠા કડમું ઠા
 રાગફળ્યાણા ઠા દોફરો ઠા મધરમમે
 રફડિયલવળી ઠા જેફે જપેરમ પારાતેથી વિજુ
 હુ વિચારને ઠા ફુફે ઘણેરી નારા ઠા દેરી ઠા
 ઠા ઠા જાણ્યા જાણ્યા નાનાતેથી ધનારંગરે
 ઠા ફીધો ફીધો ફાગળ લજ્યા પ્રસંગરે ઠા મોટા
 મોટા ફાગળ પટ જંધાવોરે ઠા સોનેરીને રૂપે રીરંગ
 મંગાવારોર ઠા રંગલીનો પીળો ને લાલરે ઠા જા
 રીમાની ઊઘેને શુલાલરે ઠા ઠા પોથી સંપેતો ને
 તંગાલરે ઠા જારજી જલતો ને ફાતાલરે ઠા શાસિ
 ફૂર શુલાજીને સ્યામરે ઠા રીનાઈ ફીંગળો કતેણે ગમ

(۱۹۸)

[illegible]

આવ્યાં, કોઈ મનમાં ન લાવ્યાં ॥ જે તો નહોય રે નો-
 ય, ખેની જેવર મારો નહોયા ॥ જે તો જિંયામાં છે જિં-
 થિ, જેને મોઢે નથી મુછ ॥ સોહિયે મોર પીંછનો નાર
 ॥ વર્ષ સોળતો હુમાર ॥ મારા પ્રાણનો જાધાર ॥ ખે-
 ની તેહને દેખાડા ॥ ખીલ્ન પાહાણ રે પેછાડા ॥ જે તો
 તોયરે તોય, ખેની જેવર મારો નહોયા ॥ ૧ ॥
 ગ્યાલ ફેરા ॥ કોલાડ કુંવરી રોડાતુર થઈને વી-
 ચાર ફરે છે મનજી ॥ સ્વર્ગ લોક મેં તને ખી દેખાડ્યા,
 દેવ જાદી સમસ્ત જી ॥ સુરી નર મુનીવર લખી દે-
 ખાડ્યા, કિન્નર યક્ષ દક્ષદિગંધ પાળજી ॥ ઈશ સત-
 તો મેં લખી દેખાડ્યું, વૈકુંઠ લખ્યું ર વિરિાળજી ॥ રા-
 જાદવ સુને ગાંધર્વ લખિયા, વળી લખિયા ખારે મે-
 ઘજી ॥ વૃંધ જાળ સમસ્ત મેં લખિયા, ખાકી નારહો-
 જોડજી ॥ ૩ ॥ હવે ચિત્રમાં છે નાગ લોક લખેલા,
 વળી લખેલા મૃત્યું લોકજી ॥ ચિત્ર લેહાફે સાંતળ
 સૈયર, તું મૂકી દે મનનો રોડજી ॥ ૪ ॥ ॥ પ્યાલ
 ॥ ॥ ચિત્ર ચાળીને, વાનો વાળીને ॥ મન મે-
 લીને રંગ લેખીને ॥ ત્વીડી જીને, દીવો જાળીને
 ॥ જાપે સંતાળીને, લેખણ જાલીને ॥ ત્યાં લખિયા
 રે ॥ ત્યાં લખિયા ॥ જાતળ લખ્યું, વીતળ લખ્યું ॥
 સુતળ લખ્યું, નીતળ લખ્યું ॥ તળાતળ લખ્યું, ર-
 સાતળ લખ્યું ॥ મહાપ્રતાળ લખ્યું ॥ તર ફડનાગ

लब्ध्या॥यासुडीनागलब्ध्या॥झाणीनागलब्ध्या॥
 रोषनागलब्ध्या॥वामनरूपलब्ध्या॥जणिरायलब्ध्या॥
 सहुलजियारे, त्यां लजिया॥ ॥६॥ ॥
 तमो जिठोरे, ओष्माबुवोरे॥हुःजेषुवोरे, नीरजुजो
 रे॥वरने बीहाजोरे, रुष्टेनाजोरे॥ओष्मा जाहररे
 डिठ्यां, रेडे डिमया माता बुद्ध्यां॥भीरुमुंघडी सोहावे
 ॥ओष्मासैयरने जोलावे॥मुनीयेणडेरे, मोतीलण-
 डेरे॥झांझणजणडेरे, नैणांढणडेरे॥ओष्माओलेरे॥अ-
 मृत तोलेरे॥दीसेलांजालांजासापे॥ज्जेनीजेतो
 ताराजापे॥मारास्वामीनेहेजाडा॥जीन्नपाहाण-
 रे॥पछाडा॥जेतो नहोयेरे नहोया॥ज्जेनीजेवरमारो
 नहोयारा॥ ॥७॥ ॥यिन्नयाजीने, वानो
 याजीने॥मनमेजीने, रंगलेणीने॥त्नीडीन्नजीने
 दीवोजाजीने॥जापेसंलाणीने, लेजयाजालीने
 ॥पछीलजियारे, सहुलजियारे॥भूत्युंलोडलब्ध्या
 ॥प्रथमजंगलब्ध्या॥इलींगलब्ध्या॥जुरासानल-
 ष्या॥झाषुललब्ध्या॥मुगाहललब्ध्या॥जंगाजलब्ध्या
 ॥हीरंगानलब्ध्या॥पंथाजलब्ध्या॥गंधारलब्ध्या॥मा-
 र्याडलब्ध्या॥जिडीरीय-लब्ध्या॥सौराष्ट्रलब्ध्या
 ॥नेपाजलब्ध्या॥इरोराट्टलब्ध्या॥पाटणलब्ध्या
 ॥धरुप्रस्तलब्ध्या॥गोहारलब्ध्या॥व-इणपुरलब्ध्या
 ॥अचंतिडापुरलब्ध्या॥हस्तिनापुरलब्ध्या॥मु-

ત્રતાનલખેયું ॥ મરૂતદેરાલખ્યો ॥ માળવદેરાલખ્યો
 ॥ બ્રાનેદેરાલખ્યો ॥ ડુફણદેરાલખ્યો ॥ સતકૌરવલખ-
 ખ્યો ॥ પાંચે પાંડવલખ્યો ॥ ઝિમે ઝિમે રે, ઝોખાખા-
 ઈલુવોર ॥ ડુખે ખુવોરે, નીરલુવોરે ॥ ઝોખાખાદ-
 રંધું જીક્યાં, રોકે જીમયા માતાલુક્યાં ॥ ચીરચુંડી
 સંહાધે, ઝોખા સૈયરને ખોલાધે ॥ યુનીચળકેરે,
 મોતીલળકેરે ॥ ડાંકણખળકેરે, નૈણાંહળકેરે ॥ ઝો-
 ખાખોલેરે ॥ અમૃતતોલેરે ॥ ઝેનાધોળાંછેરે ॥
 તેતોખાખુજેવેરે ॥ ઝેતોદીસંતો સુલતાનખેને
 માંધેછે મુગટા ॥ સોહિયે મોરપીંછનો તારા ॥ વર્ષસો
 ળનોડુંમાર ॥ મારાપ્રાણનો આધાર ॥ એતોઝિંચ
 માંછે ઝિંચ ॥ ઝેને મોઢેનથી મુછા ॥ ખેરેનીતેનેદેખા
 ॥ ખીલ્લપાહાણરે ॥ પછાડા ॥ ઝેતોન્હોયરેન્હોય,
 ખેરેનીઝેવરમારોન્હોયા ॥ ૩ ॥ ॥ રાગવેરાડી
 ॥ ॥ ત્યારે ચિત્રલેહાફેછેવાતા ॥ તુંતોસાં-
 લળસખી સાક્ષાતા ॥ ૧ ॥ મેંતો ચિત્રચાચોદેલોક
 ॥ સ્વામી નાદીમે સ્વધુંફોડાર ॥ ઝોખાફેફુંસ
 મલુ ચિંચાર ॥ ડોલ્લણીતેંચોરીરાખ્યોત્તરથા
 રા ॥ ૩ ॥ મારાકરમેલખીરેફુંચારી ॥ મારાધરનીધ
 યાલ્લયતું નારી ॥ શાચિત્રલેફેફેઝેરીખોલીયા
 તા ॥ તુને પરાયોતે મારોલ્લાતા ॥ પાસાધુછોત્યારે
 મુલનેદેખાડો ॥ મારાફુંચેને ખોજીફુડો ॥ ૩ ॥ પિછી

જોલીચિત્રલેહનારી સાંભળ સૈયરખાણકુંવારી
 જાએકવિસચુંદારિકાંગામાતેતોલખવાતણકુંઢે
 કામાતા ॥ ઘોહરો ॥ ॥ ચિત્રલેહજેમનવિ
 ચાચું ॥ મેંજખિયાસરવેદામાપણવિષય ॥ પેટકામ
 નીનોભોગી ॥ પેલાકૃષ્ણતણકુંજેકામા ॥ ॥ કાર્વકમ
 કપરકી ॥ બિધનાલિખીરુત્નાય ॥ જોખાગ્નિરૂ
 બિલાસકું ॥ હોનલગ્યોગિપાયા ॥ ॥ ૧૧ ॥ ॥ ૧૨ ॥
 ગદ્યાણ ॥ ॥ ચિત્રયાળીને,વાનોવાળીને ॥ મ
 નમેલીને,રંગલેળીને ॥ લીડીલળીને,ધીયોખાળી
 ને ॥ આપસંભાળીને,લેખણખાલીને ॥ ત્યાંલખિ
 ચારે,ત્યાંલખિયા ॥ દ્વારકાંનગરસ્ત્રખ્યું ॥ ભનધ્વકુળ
 લખ્યું ॥ ગિયસેનલખ્યા,વાસુંદર્યલખ્યા ॥ અકૂર
 લખ્યા, જોદ્ધલખ્યા ॥ સુરસેનલખ્યા,ક્રતવર્મા
 લખ્યા ॥ રસતધનવાલખ્યા,સત્રાન્તિલખ્યા ॥ પૌ
 ત્રાલુતલખ્યા,સાત્વીકલખ્યા ॥ કુંતીભોગલખ્યા,
 જેધિનસર્વલખ્યા ॥ તમેગિરે,હુંજખુવોરે ॥ વરને
 ભુવોરે,લોચનભુવોરે ॥ જોખાગ્નાદરરુંગિહ્યાં,
 રોકેગિમયામાતાત્રુહ્યાં ॥ ચીરચુંદડીસોહાયે,જોખા
 સૈયરનેજોલાયે ॥ યુનીયજકેરે,મોતીલજકેરે ॥ કું
 ણજકેરે,નૈણાંકજકેરે ॥ જોખાત્નેવાતેગિહ્યાં ॥ ચિ
 ત્રલેહજોલીમીઠાં ॥ ॥ ૧૩ ॥ ॥ ૧૪ ॥ ॥ ૧૫ ॥
 જેહનીછેકોઈ જાતલામાંહ્યા ॥ જોખાધાઈનેલાગી

પાચારી તાલતલ તાતને કુળતો મળિયાં તમારો સ્વા-
 મી નાનો ને જોને પળિયાં તારા મારા સ્વામીને જો
 પીઠાઢા ઝોખા ફરવાને જેઠી રાઢા ડાલ પ્યો જળ-
 તન રોહણીના તન તાફળ મુરોળ લાલ લોચના શા-
 લ પ્યો શ્રીદેવ વિશ્વાધારારીં ખચક્ર ગદા પદ્મ સાર
 તાપા ઊરવેં લયંતીરે માળ તાજેવા દીઠા શ્રીગોપાળાડ
 તાતેને કીધો છે નમસ્કારાને તાપડી પિંઈ જે ચારાજા
 ૩૩૧ તારાગદેરા તામીઠા ફૂલાને ઝોખારે
 ઊઠી, કીધી સ્વસુરની લાલગાજરે ઝોસૈયર જેના કુ-
 ળમાં, મારો છે તરથારા તાત્યારે કાગળમાં પ્રેમ મન-
 લ લખિયા, ખીલન જને કુમારા યિત્ર લેફાફે ઊઠા
 સૈયર, નિહાળો તરથારા તારા પ્રેમ મનલુ લ્યારે દેદે દી-
 ઠા, ત્યારે લાલ કીધી ખીલવારા જરે ઝોસૈયર જેના
 કુળમાં, મારો છે તરથારા ડાકન્યા કહે છે મારા પ્રેમ
 લુને, જે પુરૂષમાં છે બંધા પછી ચિત્ર લેફાજે લખી દે
 ખાજ્યો, કાગળમાં જ નિરૂદ્ધા શા મુગટ લમરને વદ-
 ન સુધાકર, નેત્ર તો જે જાંખૂળા પેલી ઝોખા ધાઈ
 ધાઈને લેઢે, કાગળ જે તરીત્તૂળા પા યિત્રા મણને
 થું જન ફરતી, જાવો રિસાળુ વાહો નાથા ઝોખા
 ઘેલાં વિવિધનાં કાઢે, લીડી કાગળ રૂદે સંગાથા ડા
 ધન નાથિલુ હાથે ગ્રહીને, ના મૂકિયે ખીડી રાડા
 જમો જખળાનાં રૂદ્ય કોમળ, કોણ ગભુરે જમાડું

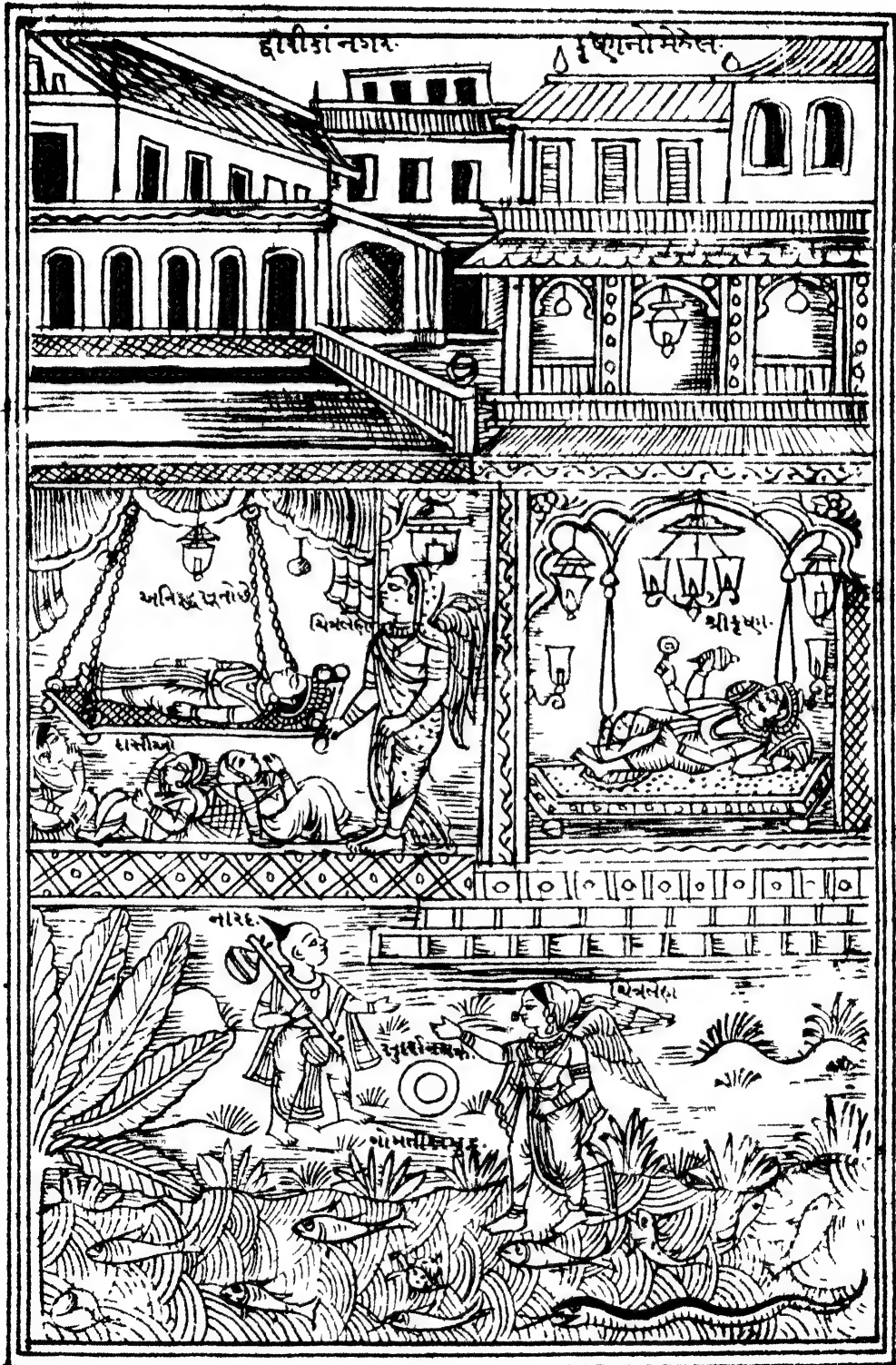
નાખોલોતો મારા સમઠે, લાલ્લે છોરો માટે ॥ યિત્ર લે
 ફાફે ન્હોય જો સ્વામી, વળગ માં ફાગળ ફાટે ॥ ટાણા ॥
 ॥ વળણ ॥ ॥ ફાટે ફાગળ ફામની ॥ યિત્ર
 લે ફાજોલી વાણીરે ॥ ઝોખા ફે મુને દ્વારી ફાંદી ॥ જા
 પોં પ્રલુને જાણીરે ॥ જરા ડલ્પા ॥ ॥ ફડુ ॥ ૭ મું
 ॥ ॥ રાગ રામગ્રીની દેરી ફંસની ॥ ॥ ઘોરો
 ॥ ॥ યિત્ર લે ફાને ઝોખા ફે ॥ સાંતળ સામું વય
 ના ॥ લે વરમેળવે નહિ મુને ॥ તો પાડું માં રૂંતના ॥ ॥
 દેરી ॥ ॥ દેખાડી મુને દીધો ડંડા ॥ પેાડિં વિખેડે પા
 ડું પંડા ॥ પતિ વિના સ્ત્રિ મૃત્યુ સમાના ॥ પતિ વિના પિ
 યર નહિ માના ॥ રા ॥ પતિ વિના નારું વહેવાર ॥ પતિ
 વિના મંદિર ઘોર જંધાર ॥ ૭ ॥ પતિ વિના તરો લે રૂંપા ॥
 પતિ વિના મંદિર તે તો રૂંપા ॥ ૧ ॥ પતિ વિના ને પામે માન
 ॥ પતિ વિના સંસ્કાર તે રાત્રા ॥ ૫ ॥ પતિ વિના લો ફજો
 લે જાણ ॥ પતિ વિના ન જાયે ફાળા ॥ ૬ ॥ પતિ વિના પુત્ર
 ન થાય ॥ પતિ વિના વફુ જરૂર ન લાગે પાયા ॥ ૭ ॥ પતિ વિ
 ના ન થાય ધર્મ ॥ પતિ વિના તે ન રહે રામ ॥ ૮ ॥ પતિ વિના
 વેતુ રાઈ ફરી ॥ પતિ વિના ન જો લાય ફરી ॥ ૯ ॥ પતિ
 વિના ફળ વી ફામિની ॥ ૧૦ ॥ પતિ વિના લે વી લ્લમિની ॥ ૧૧ ॥
 પુરૂષ હોય નારી ને રીર લે ને ॥ સફળ તીર થઈ ધર જે માં તે
 ને ॥ ૧૨ ॥ પ્રેમ સ્તુતિ ફર વી પતિ તણી ॥ પછી ઈચ્છા થ
 રવી ફરી તણી ॥ ૧૩ ॥ રા ॥ લે તો લ્લવું સધા ॥ ની ફર

તનવાયેકુંઠનાથા ૧૩૫ ॥ જોવાધર્મજખજાનાસહી
 ॥ તે માટે મેં વાણી કહી ૧૧૬ ॥ ॥ વળણ ॥ ॥
 વાણી કહી મેં સર્વથા ॥ તું લેને ચિત્ત માં જાણી રે ॥ ચિ
 ત્ર લે ફાતારે પાયે લાગું ॥ મુને જાણ્ય સ્યામીને જાણી
 રો ૧૧૭ ॥ ॥ ૩૬ ૩૭ ૩૮ ૩૯ ॥ ॥ રાગ કા
 ણીંગડા ॥ ॥ દોહરો ॥ ॥ ઘેલી કાંઈ ગમતું
 નથી ॥ સાંતળ સૈયરવાલા ॥ વર મુને મેળવે નહી
 ॥ તો ફુંગત રત કડું દેઢ ઘાત ॥ ૧ ॥ ચિત્રાનખિદે જાડિયું ॥
 તે લાગી મુને રાહ ॥ તેં સંતાડી મુક્યો છે સખી ॥
 તે મારા સ્વામીને દેખાડારા ॥ ૧ ॥ દેરી ॥ ॥
 જાપોરે જાણી, જોયર મુને જાપોરે જાણી ॥ ૧ ॥
 જોખા જોલે છે મુખથી વાણા ॥ સખી સાંતળને ની
 રવાણા ॥ કુંઠિય નેડીને જોવાણા ॥ તે વર મુને ॥ ૧ ॥ તું
 જોયો ચિત્રામણની વાત ॥ તુને સખી કુંઠે માતા ॥ ને
 ણે સાહ્યો મારો રૂપિ ॥ તે વર મુને ગારા ॥ જોખા લખી
 લખી લાગે છે પાયા ॥ કરનેડી કુંઠ તુને માયા ॥ એક ઘડી
 પળ જુગ લેવી જાણ ॥ તે વર મુને ॥ ૩ ॥ જાઈ મુને જગિણ
 જ્યો છે જંગા ॥ ફરી ગયો કન્યા વૃત્ત તંગા ॥ સ્વ મામાં પા
 મી લેનો સંગ ॥ તે વર મુને ॥ ૪ ॥ તેની જરડતી દીસે છે
 થાલા ॥ મુને પરાણી ગયો છે રે કાલા ॥ કાળું ટપકું ફીધું છે ગા
 લા ॥ તે વર મુને ॥ ૫ ॥ પેઢે રૂપીતાં જર પરિધામા ॥ મુને
 કહે તો ગયો નહિ નામા ॥ હવે ક્યાંથી સરે માંડા માટે

વરમુનેગાડાફરેકરયોફોણગિપાયમારોપાપીમ્રાણ
 નજનયામેંતોવરવિનાનવરહેવાયાતેવરમુનેગાડા
 માંથેમોજિયુંખાંધ્યુંછેજાલાફરુંતિલકકર્યુંછેત્રાણ
 તેનીસિંહનાસરખીછેચાલાતેવરમુનેગાડાતે
 તોતરૂણદીસેછેકુમારમાજેતોડામતણોજવતા
 રામારોત્તોળીછેત્તરથારાતેવરમુનેગાડાનર્પીક
 દ્રુપોનેકુડોખાઈમારોવરછેકુડોરખેપેફેરીજાય
 તીતુંથૂડોતેવરમુનેગાડાફરુંતોજેજિંધુંજેલીવાટા
 રખેપેફેરીજાયતીતુંઘાટામારામનમાજેદગિ
 ચાટાતેવરમુનેગાડાયાણાયા
 જતિગિચાટમારામનવિધેરખેતુંપરણાંતીપેફે
 લીરેમાગ્જોખાફરેદારીકાંઠઈનેલાલ્યપ્રતુનેયે
 લીરેમાગ્જોખાફરેદારીકાંઠઈનેલાલ્યપ્રતુનેયે
 રાગમાડામાસાખીમાગરજસાકરથી
 છેગળીમાગરજેધૂધેધુવેપાયાગરજસસુયેગ્જોખાસ
 તીમાનીરનીકેફેછેનાયામાગરેમા
 ગ્જોખાફરેછેસુણરેસાફેલીલાલ્યનાથિનેફેલી
 રેફેલીમાગ્જોખાફરેછેસુખનીદાતાલાલ્યસ્યા
 મિનેપાયમુનેપાતાપરાયેતુરાનેકેફેચિત્રલેકામાગ
 ઈજાણ્યાનાગિપાયકેમામાગાફરપંથેદારામતી
 માકેમનપાયમારીબતિમાગાત્યાંઠઈનરફેરાયરીક
 મારસાસાંફરેછેચક્રાપાજવતાંફરીનજવાયા

ઈશતાહારીવાટડી ॥ રખે ઝોઢીને આવે ઘાટડી
 ॥ રાખાઈ મારો વર છેડો ॥ રખે પેઠેરીને બેસતી
 થુડો ॥ ડાબેની રાખે બે અંતર વહાણ ॥ રખે પે
 ઠેરી બેસે વર માળ ॥ ઠાકાર ન સો ક્યનું તું નાકર-
 તી ॥ રખે મંગળ દેરાકર તી ॥ પાપ આપણ બે જિનો
 એ ભર પાર ॥ તે એક સ્યામી આપણ બે નારાડા
 બાઈ ચિત્ત તું રાખે શામા ॥ રખે કી બેસે કપટનું
 કામાણા ॥ ॥ વલણ ॥ ॥ કપટે કામ કરી રાન
 હીં ॥ કુંકું જલ્લન વિસારી રે ॥ પીઠી દેખી રાને તા
 રે અંગે ॥ તો દેહ તજી રાકું મારી રે ॥ ૮૧ ॥ ૪૮ ॥ ॥
 કડવું ॥ ૪૧ ॥ મું ॥ ॥ રાગ માણ ॥ ॥ સાંખી ॥
 ॥ ॥ ઓખા વ્રહે વ્યાકુળ છે ॥ રેડુદ્ધ નથી નરેરી રા
 નિન જળથી સજિયે પછી ॥ આપી ઝોખાને ધીર ॥
 ॥ નળનું ડુબ્યું નિકળે ॥ નેતર તાં આપડનું ફોયાપે
 ॥ નેન સ્નેહની પ્રીત માં ॥ ડુબ્યું ન નિકળે કોયા રા
 ॥ ॥ દેરી ॥ ॥ ॥ એવાં વચન સુણીને બાળી ॥ પં-
 સિણી મન વેગે ચાલી ॥ ॥ દ્વારકાં પોંહો ચીરે કામની ॥
 છેલી રહી દોહ પંહોર નમની ॥ રા ॥ નેવી દ્વારકા માં પેસે
 સ્ત્રી નના ॥ એથે આપ્યું તે સુદરના ॥ ॥ ॥ નેવું મસ્તક છે
 દેખ માં ॥ કન્યા પેઠી ગોમતી નળ માં ॥ ॥ શા એથે નાર
 દુષી ત્યાં આવી ॥ નારી ચક્ર ધરી રે મુકાપી ॥ ॥ પાનાર
 દક ફો સુદરના ॥ ॥ એને બેઈ ન પાદે તું તના ॥ ॥ ॥ ॥

તો કામ છે કૃષ્ણને ગમતું ॥ માટે રખેતું એને દમતું ॥
 ગાહ્યે જલ્પરદી છે રાત્રી ॥ ન્યય જનિ શુદ્ધ લેવા વિ-
 ધાત્રી ॥ તા ગયું ચક્ર તે પશ્ચિમ પાસે ॥ ઋષિ નારદ
 ગયા આકારો ॥ પાપે ઠી પંક્ષાણી દ્વારી કાંગામ ॥ સા-
 માસામી દીસે છે ધામ ॥ ૧૧ ॥ સામે લોમલોચન જુહો
 લો ॥ નેતાં દેવતા ॥ મન લોતે ॥ ૧૨ ॥ જાળુ જરિ ધ્યક્ષ
 જોખિરાળો ॥ નેતાં જમરા પુરી તે લાળો ॥ ૧૩ ॥ રોતે ગો-
 ખે જરૂખાં ને માળા ॥ સ્થંભ મણિ મયજા ॥ ૧૪ ॥ માળા ॥ ૧૫ ॥
 ચાંડી જારી ને જુહુ જી ॥ લીલા કાચ મૂક્યા છે દાળી ॥
 ૧૬ ॥ જુલે મંડપે મની ધાળી ॥ ૧૭ ॥ પેરમાં ફેલડી પરવાળી ॥ ૧૮ ॥
 ॥ ત્વતાં ચણિ રોરી નેરે પોળા ॥ સામાસામી હાટની ઓ-
 ણા ॥ ૧૯ ॥ લીંપી લીંત કનકની ગારા ॥ ચેળ કે કામ તે મિના કાર
 ॥ ૨૦ ॥ ગાઘેર ઘેરવાડિયો ને કુંભાત્યાં તો લમર કરે છે ગુંભાર
 ॥ ૨૧ ॥ ધાય ગાન તાન જુહુ તા ॥ ૨૨ ॥ સવાધ્યો વાલિંત્ર ને દાળા
 ॥ ૨૩ ॥ લામોરામ ઘણું જરડો લો ॥ ગુણ ગાંધર્વ જંદિલ ન જોલે
 ॥ ૨૪ ॥ રગા સ્વર તાલ તાન જુહુ સાળો ॥ ૨૫ ॥ ઝાંઘડાં ઝડુંડુલીયાન
 ॥ ૨૬ ॥ ગારી ॥ ગાળે રત્નાગર ગંભીરા ॥ ૨૭ ॥ જોલે મોર મેં નાને કીરા ર
 ॥ ૨૮ ॥ દ્વારી કાંતે એવે કુંઠ સરખી ॥ ૨૯ ॥ ચિત્ર લેહા પે નગરી નિરખી
 ॥ ૩૦ ॥ હુર્ગ કોસી સાંજિયાં ખિરાળો ॥ ૩૧ ॥ યોદ્ધે રત્નાગર ગાળો
 ॥ ૩૨ ॥ રક્ષાત્યાં ગોમતી જીનો સંગમા ॥ ૩૩ ॥ યોધે સ્થાયર ને તંગમા
 ॥ ૩૪ ॥ રેખા ઘેર ઘેર હરિ ગુણ ગાય ॥ ૩૫ ॥ ચિત્ર લેહા તે નેતી ન્યય ॥ ૩૬ ॥
 ॥ ૩૭ ॥ ત્યાં ધી વિધાત્રી જાધીયાલી ॥ ૩૮ ॥ પાસુ દેવનું ધર નિહાળી

સોળસહસ્રજ્ઞદેરાતનારીાસઘજેદીગદેધમોરાસીાસ
 ાહરિનાસાઠતસિછેતનાાન્નેયાંતેહતાણારેલોવનાાસ
 ાએમન્નેયુંશ્રીકૃષ્ણનુંધામાાકંઈનવદીઠોઓખાનોરેચામ
 ાઝગાન્નેયુંગામધામઝાતકારાદીઠોમેડીજેરતિકુમારા
 ડીાજનિરૂદ્ધસૂતોછેફિંડોખાાત્યાંતોદાસિયોવાયુદોખા
 ડરાારીોલેદિપક્યારેપાસાાજેચરણતળાંસેછેદાસા
 ડડાાત્યાંતોખાવનચંદનજેહેકેાફિંડોખેકુમતડાંલેહેકેા
 ડેશાકામકુંવરકામબલેવોાચિત્રલેહાનેચૌરીલેવોાહવે
 ાકુંવરલેવાનેકારણાાનાખ્યુંનિંદાનુંધારણાાડડાયાતે
 બેકોઈબનગતુંહુતુંાતેતોબેલ્યમતેત્યમસુતુાઝગા
 ઘારણાવાપ્યુંસરયનીકાયાાજાપરૂપેપિંછેલેગમાયા
 ડડાજનિરૂદ્ધકેરીફિંકરીાતેતોસૂતીછેનિંદાત્નરીાઝ
 ાચિત્રલેહાતેઘરમાંગઈાપેણકુંવરબગાડ્યોનહિાસ
 ાદીકુંસુંદરરૂપેમકારીાગઈફિંડોખાનીપાસાાજીાચિ
 ત્રલેહાતોકુંવરબનરોખીાછબીરૂપેબેઈમનહરંખીાહર
 ાદેખીકામકુંવરનોદેહામનમોહપામીચિત્રલેહાાહડા
 ચુંકરુંબેવચેનેહુંવયાર્છાાજાવાપુરૂષનેપરણુંધાર્છાાહર
 ાત્નરનિંદામાંછેજનિરૂદ્ધાદાસિયોપડીછેજેસુદ્ધાદેવ
 ાકુંવરલેવાનેમનટમટમેારજેચક્રતેવિષ્ણુનુંદમેાજડ
 ાએવુંઅંતરમાંહેવિમાસેાલયપામેતેચક્રનેત્રાસે
 ાહડાવિધાત્રીવાયકજોચેરોાચક્રઘરનીપ્રાર્થનાકરે
 ાહડાહુવેસ્તુતિરેામખિયાનીકરતીાકરન્નેડીને

કુંડ્યા જોયેવતી ૥ ૪૬ ૥ સ્તુતિ સુણાને શ્રી મહારાજા
 હું રંક તણું કરો કાળ ૥ પેઠા પેર મેચર પાર ઈતારો કા
 મ આદર્યું તુજા ધારે ૥ પેરી ૥ ત્ન ગયંતળ ત્ન ય નિવાર
 ૥ તારા અંક પડી રે ઊગારા ૥ પેરા ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦
 પે ૥ પ્રેત્નુ રંક જ્ઞાણી ન સજા પે ૥ પેડા પ્રેત્નુ તમ થી ન થી રે
 જ્ઞાત્યું ૥ ત્યાં થી ની સરી ત્યાં થી નાણું ૥ પેડા છપ
 ન કોટિ માં કોઈ ન વળાણે ૥ સરવે સૂતું છે રાખે પ્રમાણે ૥
 પેપા દ્વારિકાં મેં તો સઘળી રે ને ઈ ૥ ત્ન દય માં ન થી ન
 ગતું કોઈ ૥ પેડા ન ગ્રી નિંદ્રા માં સફુના થી ૥ જોડ જ્ઞાણે
 તમારી ત્ન તા ૥ પેડા તું ત્ન ત્ન માંડ લગી ત્ન ૥ તું
 જાગળ ત્નું ન વચાણે ૥ પેડા ત્નું ક્રોધ તે વિષ્ણુને
 વ્યાપે ૥ સારે સકળ પદારથ જાપે ૥ ત્નું ધર્મ શા
 સ્ત્રની વાણી ૥ તમો સત્ય પાળક સારંગ પાણી ૥ ડાપે
 રમારે તું કામ કરવા ૥ જાવી કામ કુંવર જ્ઞાને હરવા ૥ ડી
 ૥ જાણા સુરની કુંવરી જોખાયા ૥ જનિ રૂઢ રૂઢ મરે જા
 યા ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦
 લખી લેલાડે ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦
 ત્રિયે લખ્યું મન ત્ન ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦
 ૥ ત્ને ચારે વેદ જાવી ને મળે ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦
 લગારા હું તો લેખે ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦
 ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦
 યી ઈચ્છા હોય તમારી ૥ તેવી કલમ ચાલે જમારી ૥

પાતળો ॥ મારી સેને સૂતો સ્હોયારા ॥ ૧૬૨ ॥
 ॥ ॥ જોખાફરણે યિત્ર લેહને, જાઈ જાણું
 તેં પ્રાણનું દાન ॥ સખી કહી તને કેમ ખોલણું ॥
 તું છે દેવી સમાન ॥ ૧૬૩ ॥ પદ્મગત કુરોને જો-
 ખા, પારણા પાસે જાવી ॥ સૂતા છો સ્વામી નિસ્-
 વર ॥ માં, હિંડો જો સોહાવી ॥ ૧૬૪ ॥ કામ કુંવરને જા-
 રી નિંદા, સૂયું સારું લાગે ॥ દૂર પંથથી કુંધળ જા-
 વ્યા, તોયે સૂતા નવ બનગે ॥ ૧૬૫ ॥ અત્યરત્નની રહિ છે
 રાણા ॥ ઊંઘ તમોને જારી ॥ ૧૬૬ ॥ સજિયે લિ-
 યાદી સે છે, કુંત્ર ફરણના ઊપાસી ॥ ૧૬૭ ॥ ઊંઘે સ્વરે ન
 ઈને નગાડે, ચરણોને પૂરવ નડે ॥ ૧૬૮ ॥ મરો મરો હિંડો જો
 હલાવે, તોય જાંખન વઝિ ઘાડે ॥ ૧૬૯ ॥ પાવાયુ દોળે
 ને ચરણ તળાંસે, ફરતી મુખ મેળું ખન ॥ ૧૭૦ ॥ જોયે સમે
 અનિદૂઢને જાણ્યું, નિંદામાં ફેરવે ન ॥ ૧૭૧ ॥ કો
 ઈ જો કનારી મુળને જાણી છે, હિંડો જો ફરીને ફર-
 ॥ ૧૭૨ ॥ જો કાંત માળિયે રાત કુંત્યાનું, કીધું છે પાણિ ગ્ર-
 હણ ॥ ૧૭૩ ॥ તેનો પિતા મુળને જાંધે છે, ફાકયો ન
 દરી વાગી ॥ ૧૭૪ ॥ લાવ્ય લોગળ માંડ સેન્યાને, જેમ
 કહીને ઊઠ્યા નગી ॥ ૧૭૫ ॥ ॥ વળણા ॥ ॥
 નગી ઊઠ્યો બેવા માંડ્યું ॥ ૧૭૬ ॥ દીડી નારિયો રૂપે રત્નરે
 ॥ ૧૭૭ ॥ ચિત્ત ચળવા માંડ્યું ઘણું ॥ ૧૭૮ ॥ પણા ધીરજ રાખી મનરે
 ॥ ૧૭૯ ॥ ૧૮૦ ॥ ૧૮૧ ॥ ૧૮૨ ॥ ૧૮૩ ॥ ૧૮૪ ॥ ૧૮૫ ॥ ૧૮૬ ॥ ૧૮૭ ॥ ૧૮૮ ॥ ૧૮૯ ॥ ૧૯૦ ॥

તિથોળા ॥ ઘોહરો ॥ ॥ ચતુર પુરુષની રીત
 છે ॥ ઘેલાં સ્ત્રી બળકેવાય ॥ વિના વિચારે વેણ બંધ
 હો ॥ તો તરણાર્થી હજારે થાય ॥ શાઘેલાને છેડવો
 એકાંતમાં ॥ રૂઢન ક્રતાં બાળ ॥ સ્ત્રીનો ગુણ પાર-
 બ્યા પછી ॥ કરવું તેહેને આજારા ॥ ॥ દેશી ॥
 ૨ ॥ ॥ બાણાસુરની નગરી મધ્યે ગડગડીયાં
 નિશાનરે ॥ તેણેને રાજે અનિરૂદ્ધ ભગીયારોણ
 ભગ્યારે ભદ્રવેપતિ દ્વારીકાંના નાપિરે, ભગીનેભે
 યુંતો અસુરનાં માળિયાંરે ॥ ૨ ॥ નહોયે માંડંગામ
 રે, નહોયે માંડંગામરે, નહોયે નહોય કનકની દ્વારી
 કારે ॥ ૩ ॥ દ્વારકાંગામ, સરવે વૈષ્ણવનો ઠામરે, અસુર
 નાં મંદિર દિસે પાષાણનાંરે ॥ ૪ ॥ ૩ ૩ ૩ મરવાળે, હ
 રિહર રણતુર ઘણેરાંગાળેરે ॥ નથી જોલતા રાંખરી
 બદ સોહામણારે ॥ પાનોહે મારીયાડી, હરિહર ભ્યાં
 લીલા કરતા દહાડીરે; નહોય આ કોટ કનકના કાંગ
 રારે ॥ ૬ ॥ હોય હીંગોળા ખાદ, હરિહર નોહે કનકના
 પારે ॥ નોહે આ રમવાના પાસા સોગાદારે ॥ ૭ ॥
 નોહે ગોમતી મારી, હરિહર પાપતણી હરનારીરે; જા-
 નંદ અનિશે ત્યાંતો ધર્મ રહ્યોરે ॥ ૮ ॥ ન મળે રામચા
 મ હરિહર કૃષ્ણ કુંવર બે કામરે ॥ ૯ ॥ તિરોહણી રૂક્મ-
 ણી નથી દીસતાંરે ॥ ૧૦ ॥ મુને કેઈ રંગાલાવી, મારી
 રીકાં ઇંગવીરે, કેઈને ત્નામ નિબે મુગ્ધને ભોળવ્યોરે ॥

પગાત્યારેચિત્રલેહાજોલી તે કાળ, તમો ભ્રેષ્ઠ-
 ને દેભને ગાળરે, વરવાને અરથે યાં તમને લાવિ-
 યારે તાપી તાફું દારીકામાં જાવી, મારે માથે ફિંજોજો
 લાવીરે, જાવ્યા છો તો જા કંત્યા સુખે વરોરે તાર
 ત્યારે અનિરૂદ્ધ જોલ્યો વાત, કાંઈ મુંઝે નાખી ફા
 પિરે, હમો દેવકેમ પરણું દૈત્યની દિકરીરે તારીકા મા
 રો વડોવો ભુગભુવન, પ્રદ્યુમન તેનો તનરે, તેના સુ
 ત અનિરૂદ્ધ અમને બનાવેરે તાર ત્યારે ચિત્ર-
 લેહા જોલી વાત, હાંકીરે ફેવા દ્યો તમ ભનતરે તાપૂ છો
 છો તો કુળ કંત્યાનું સાંભળોરે તારી પા તારો વડો-
 વો ભુગભુવન, જેનો વડોવો જાગિરા ભનરે, જે કુ
 સમે જાગિરાયે યજ્ઞ માંડિયોરે તારી પા જેનો વડો-
 વો યજ્ઞ તણો અધિકારી, તારો વડોવો ભિખારીરે,
 સાડા ત્રણ ડગલાં પૃથ્વી માટે કર જોઢિયોરે તારી પા
 કર જોઢીને જેવું કીધું, લીધું સરવે રાજરે પ્રાંધ્યો
 છે મહારાજરે, જાગિરા ભનને ભુગમાં બાણીતો ક-
 ર્યોરે તાર તારો વડોવો મોટો રાનો, મહિં માંજાણ
 નો ચોર, ચાસ્યાં વંદાવનનાં હોરરે, ધાવંતાં મારી
 તે મારી પૂતનારે તાર તાર મધુરામાં ગયા મહારાજ
 મામાને મળવા કાજરે, ચંદન માટે કુજ ભન પરણી
 લાવિયારે તાર તા તજ્યાં બ્રહ્મનાં વાસી, ઘરમાં રાખી
 કુંસની ઘાસીરે તા ભન તલાત તેની ભેવા ક્યાં રહ્યોરે

રીા બ્નત ત્નાત રીા ભેવી, જ્ને તો હરી છે પૂરણ ખ્ન
 રે, કોઈક બ્નણે મર્મરે, સમરે તેને જ્નાપને રૂપે ક્વેરે
 રાસત્રાભિતને કાન, મણી લેવા ગયા મહારા-
 નરે, ત્યાંથી પેરણી લાવ્યા બ્નંબુવંતી રીંછડીરે ॥૨૩
 ॥ લાંખા કાનને ટુંકાકેરે, વરવો દીસે વેરે, રીંછડી-
 ને છુંછે રું મોહી રહ્યારે ॥ રજા નરકા સુરને મારી,
 સોળહુન્નર લાવ્યા નારીરે ॥ તેનું કુળને બ્નત બ્ને-
 વા ક્યાં રહ્યારે ॥ રપે ॥ તારી રૂક્મણી વડિયાઈ,
 શિરુપાળ મૂક્યો વાહીરે; જંખાને ડેરે થી ખાલી
 લાવિયારે ॥ રજા તારા પિતાની કોઈ, તેતો સંન્યા-
 સીને મોહીરે ॥ બ્નેગીને વેરે તે જ્નર્નુન હરી ગધો
 રે ॥ રજા તારા વડોવાની કોઈ, તેને કુંતા કહે સોમે
 ઈરે, કુંવારાં કુંવર બ્નમીને પેરણિયારે ॥ રટાતા
 રી માતા પતિ રહી, સખરા સુરના ઘર મહીરે, મારી
 જ્નાગળ પેરહીંડોળી પેરણિયારે ॥ રજા કહેતો ધ-
 ત વધારી કહિયે, નહિં તો જ્નહિંથી છાનાં રહિયેરે,
 કર્મને ન્નણું તમારા કુળ તણું રે ॥ રજા જ્નેનો
 પિતા પંચ વદન, શિવ કૈલાસ તણો રાત્નરે ॥ ઊ-
 મયાને જંગેથી જોખા ઊપેળુ રે ॥ રજા તાંડુલા-
 ન્ય હરી તો લળરી, રાંકને હાથે રત્ન ચઢરી ॥ પૂ-
 ર્વ પુન્યે લોગયરી જ્નેલામનીરે ॥ રજા ॥ તારા
 ગદેરા ॥ ॥ વાયક સાંભળી વિધાત્રીનાં, થડી

ઝનિરૂઢને રીસા રીંડું કુંભે જડગ નથી, નહીતો છે દત્ત
 જે બીનાં રીસા ડડા ગામ મુકાવ્યું ને ધામ મૂકાવ્યું, મૂ-
 કાવ્યું રે સ્વલ્પના ક્રેમ વડું જે ઝસુરની કન્યા, હું ભદ-
 વકુળનો છુતના ડડા ત્યારે રૂપ ભેઈને ઝોખા ખો-
 લ્યાં, ભદવકુળનો પવિત્રા વિચારીને ખોખો રાણા
 ભણું પિતામહનાં ચરિત્ર ડડા રીંછ સૂતાને કુખ
 ભદારી, તેથી તો હું નથી નરતી ડડા પિતા તમારા પ-
 રણી લાવ્યા, હું તેહ પ્રગટ નથી કરતી ડડા ત્યારે
 ઝનિરૂઢને રૂસવું જાવ્યું, રીસ ગઈ રે ચિતરી ડડા
 ઝવળે મુખે રીંડું ખોખો છે, મહિલા કુખોને પાછું ફ-
 રી ડડા ડાઘે સમે રૂપિ નારદ જાવ્યા, ઈશ્વર ઈ-
 શ્વર ડાઘા ગાંધર્વ વિવાહ તતક્ષણ કીધા ડડા પરણાવ્યાં વર
 કુંડ્યા ડા ડડા ડાવળ ડા ડાવર કુંડ્યા જે
 પરણાવીને ડા રૂપિ હવા અંતરધ્યાન રો નરનારી સુ-
 ખે લોગવે ડા તે ઈંદ્ર ઈંદ્રાણી સમાન રે ડા ડાદડ
 ડા ડાડડું ડા ડાડડું ડા રાગ જિહાસો
 ડા ડાદોરો ડા નરનારી સુખલોગવે
 ડા તે કેહેતાં પાર ન ધાય ડા અપર્ગ સ્વર્ગથી સુખ ધણું
 ડા જ્ઞાનંદમાં દિન જાય ડા ડાદેરી ડા ડા
 ખોલ્યા રીરૂઢ પ્રેમ વચન ડા સાંભળ પરીક્ષિત રાજ-
 નામણીને જેઠી છે જેઠી સૈયારી ડા ખોલી વચન કૌત્સ-
 ડામારી ડા સુખલોગવો સ્યામાને સ્વામી ડા ચિત્ર

લેલા કહે શિર નામી ॥ ઝનન જેનું જાપે છે રાય ॥ ત્રી-
 નું માણસ કેમ સમાય ॥ રા ॥ તમો નર નારી કી-
 ડા કીને ॥ જાઈ મુલને તે જનવા દીને ॥ જ્યોષ્ઠા રો-
 તી તે વળતું લાંખે ॥ જાઈ કેમ જુવું તુલપાંખે ॥ ડા ॥
 તમો તાતને ઘેર ન જાય ॥ જ્ને જ્ને જોતો જ્ને જાં
 જ્ને થાય ॥ જાપણ જ્ને કઠાં દીન નીરગમરું ॥ ત્રણે
 નાણે વેઠે ચીને જમરું ॥ શાહુ ખેલો તો દેઈયું થાય
 ॥ પણ નહીં દેઈ તુલને જ્ને ॥ વિધાત્રી કહે સુણ
 રાણી ॥ તમો જાંખે ન જ્ને રો પાણી ॥ પાપ્રધાન
 પુત્રીયું કહેવા માત્રા ॥ હું તો બ્રહ્માણી માનવ શાત્રા ॥ તુ-
 ન જ્ને લીધો જ્ને તારા ॥ મેળવિયાં સ્ત્રી જ્ને તારા
 ડા ॥ જ્ને કહેતાં થઈ જ્ને દેશના ॥ સિત્ત લેહાગઈ બ્રહ્મ
 સદના ॥ જ્યોષ્ઠા જ્ને જાંખે લડી જ્ને જ્ને તરી ॥ જ્ને નિરૂદ્ધે
 જ્ને સનાયા સના કરી ॥ જા સ્યામી જ્ને સંજોધીના
 રી ॥ સુખે વિધાત્રી મૂકી ચિસારી ॥ સતી પતિની ક
 રે છે સેવા ॥ જ્ને પતિ ત્રિલોચન દેવા ॥ રા ॥ નારી નાથિ-
 ને કરે મરદના ॥ માને જ્ને પોતાનો ધના ॥ જ્ને જ્ને
 ન જ્ને લાવે ॥ રૂપે જ્ને તારને મન ત્તાવે ॥ રા ॥ દે-
 મદાક્ષિતા કરને ચારોળી ॥ લાવે મેવા સંજોગે રે જ્ને
 ॥ કમરક કેળાંને રે ફારસ ॥ મારા સમજે કરો જ્ને
 જ્ને જ્ને ॥ જ્ને પીસ્તાંને જ્ને જ્ને ॥ તેનાં ગણતાં
 જ્ને જ્ને ॥ નામા ક્રી કર મદાં ક્રી જ્ને ॥ જ્ને જ્ને ॥

નહું રુંધખાણું ॥ ૧૧ ॥ જેમ નિત્ય લોભન સુખદાયા
 સેવતણી તો ફું શોભાયા ॥ હેમ હિંડો જે હિમની કડી
 યો ॥ માણી માણેક રત્નથી નડિયો ॥ ૧૨ ॥ પેટ ફેરી તો
 પાટ તળાઈ ॥ તે તો મુખમલની સુખદાઈ ॥ માંહી
 હંસ તણાં પર લરિયાં ॥ નુગમ ગાલ મસુરિયાં ધ
 રિયાં ॥ ૧૩ ॥ ખેલુ જોરિડાં નાળી નેડી ॥ પાંધરી મલ
 મલની પીછોડી ॥ જે પિંધી જે સંભ સુખકારી ॥ પો
 હે જનિરુદ્ધ કામ વિહારી ॥ ૧૪ ॥ જોખા પામી છે
 સુખ સ્યામીના ॥ જેની માતાને દુઃખ જતિમન ॥
 મારી પુત્રી તો પામી દુઃખ ॥ જેણિયે નવદીરું સુખ
 ॥ ૧૫ ॥ પદાગ્યાનો ન પિત્યો જોરિયો ॥ દૈવે સંભ
 કેમ ફેરવિયો ॥ ફું પાપણીને પડી પેટ ॥ દુઃખ સાગ
 રમાં ખૂડી નેટ ॥ ૧૬ ॥ રખે દિડરી દુઃખી પાયા ॥ નેનેઈ
 જે તે મોફલે માયા ॥ જેને વિસરી વિલેગની પીડા
 ॥ નરનારી કરે કામક્રીડા ॥ ૧૭ ॥ છેયડતે નેબનકા
 યા ॥ પ્રીતબંધન બાંધી માયા ॥ સ્નેહ સાગર જો
 ખા નારી ॥ શીલે જનિરુદ્ધ નાથ વિહારી ॥ ૧૮ ॥ ને
 નેઈ જે તે ઊપરથી જાવે ॥ લક્ષ્મી લોભન ફેર મનલા
 વે ॥ પોંહોંયો જોખાનો ॥ જલિલાખા પછી જાવ્યો
 માસ વૈશાખ ॥ ૧૯ ॥ લાલ્લિયે બારિયે વાયુ જાવે ॥
 તેમ તેમ જોખાને મોહ ઊપલવે ॥ જાવ્યા વૃષાક્ર
 તુનાદન ॥ ૨૦ ॥ જાને ચરસે છે પરલન્યા ॥ રંગાવી નળી

થાય જાત્ન માં પુરી ા ખોલે કોકિલા સ્વર મધુરી ા
 દાહૂ મોર ખપૈયા ખોલે ૥ મહાતપ સીતાણાં મન
 પારી ૥ માળતળેર ત્વાગર ગાલે ૥ ઝોખાને ઝંગે તે નય
 સપ્ત છાલે ૥ તેલ મરદન મરદન ઝંગે ૥ અરથે કેસર
 ચંદન સંગે ૥ રસાનેત્રે ઝંભન જાત્રાણ સારા ૥ મુખે
 તં ખોળક સ્થો છે ત્રહારા ૥ શીર્ષે પૂર્ણીમાના ઈંદુ લેવો ૥
 તપે લેલાયટ યાં દલો તેવો ૥ રડા ૥ મસ્તકે રાખી શો
 ને ઘણી ૥ ચોટલો ત્નણે નાગની કુણી ૥ શીરે
 ફૂલ સેંધે સિંદૂર ૥ મોહ પામ્યો જનિ રૂઢ રસાર ૥ ર
 ૥ ૥ વળણ ૥ ૥ રસ જનિ રૂઢ મોહ પા
 મિયો ૥ ઝોખા તું દેખી જાહૂત રૂપે ૥ રસ કહેવળ
 તું ખોલિયા ૥ તું સાંતળણ પારીદિત ત્નૂપરે ૥ રસ
 લગ્ગ ૥ ૥ રૂઢ ઘું ૥ રૂપે મું ૥ ૥ રાગ લલિત
 ની દેશી ૥ ૥ સાખી ૥ ૥ સ્ત્રી જે મો
 ટી મોહની ૥ જે મ કહે કવિ અવસ્ય મેવા ૥ નીલડી તું
 રૂપે જે ઈને ૥ મોહ્યા શ્રી મહાદેવા ૥ ૥ ૥ દેશી
 ૥ ૥ કામ કુંવર રહ્યો છે મોહી ૥ ઝોખા સામું
 રહ્યો છે જે ઈ ૥ નારી તારી તાસિકાનો મોર ૥ નો ફે
 લૂપણ જે ચિન્ત ચોર ૥ ૥ રક્ત અધર હસે છે
 મંદ ૥ નો ફે હાસ્ય જે મોહનો કુંદ ૥ પંકજ માં મેઘ
 ઢિંદુ પડતાં ૥ મોર મોતી અધર પર જડતાં ૥ ૥ ૥
 ચેપળ જાંખે ઝીણું ઝંભન ૥ ન્નણે ગાલે પજું ખં

નાા મોહ્યો મોહ્યો તે મુખને મોડે ॥ મોહ્યો મોહ્યો ત્વ
 ગુરીને ભેડે ॥ ૩ ॥ તારો ખૂણો તે સ્નેહની રાસે ॥ જ
 નિરૂદ્ધ બાંધો પ્રેમ પાસે ॥ મોહ્યો મોહ્યો એક સ્થં-
 ત્ન ગવાસે ॥ મોહ્યો મોહ્યો મધુર મંદ ફાસે ॥ ૪ ॥ મો
 હ્યો મોહ્યો હસ્ત કમળ ॥ મોહ્યો મોહ્યો ઊર ગળ સ્થળ
 ॥ મોહ્યો મોહ્યો તે જાલકની લટે ॥ મોહ્યો મોહ્યો કે
 સરી ફટે ॥ પાા મોહ્યો મોહ્યો પેરણ ફાળી ॥ મોહ્યો
 મોહ્યો તે સુદ્રઘંટાળી ॥ મોહ્યો મોહ્યો અરગળને
 બેઠે ॥ મોહ્યો મોહ્યો તે ચાલને લેહે ॥ ૫ ॥ મો-
 હ્યો મોહ્યો જાંઝરને બમકે ॥ મોહ્યો મોહ્યો ધુધરી
 ને ધમકે ॥ મોહ્યો મોહ્યો હાર ગણુ બંધે ॥ મોહ્યો
 હ્યો તે જાલુ બંધે ॥ ૬ ॥ મોહ્યો મોહ્યો તે નેહને નમણ
 ॥ મોહ્યો મોહ્યો તે હંસને ગમને ॥ અનિરૂદ્ધને ચાલ
 છે ગમતી ॥ નારી ફિંડે છે નાથને નમતી ॥ ૭ ॥ મહિ-
 લા મહિલા ફહી જોયેર તો ॥ ફિંડે નારીની પુંઠણ ફ
 રતો ॥ ઘેલો ફીધો છે મૃગ ચાનેણી ॥ નચત્તણે દીવ
 સકે રેણી ॥ ૮ ॥ આશ્રયસ્થંત્ન જોખાનું ધામા તેણે
 વિસર્યું દારીકા ગામા ॥ ઘણું ત્વલો બન પોંખે
 ફાયા તેણે વિસર્યાં બાપને માયા ॥ ૯ ॥ પામ્યો
 અધરા મૃત સપાન તેણે વિસર્યું હરિનું ધ્યાન ॥
 નિરંકુશ વિષયનો સ્વાદા તેણે વિસર્યો કુળ મર
 નદા ॥ ૧૦ ॥ સ્ત્રિયે મોહની મદિરા પાઈ ॥ જાલીન

ગન દેછે ધાઈ ધાઈ ॥ જોડ જોડ નો ફસ્ત ગ્રહી રાખે ॥
 જન્યો જન્ય જન્ય રસ યાખે ॥ ૧૨ ॥ જંગ ગિપર જંગ
 ગનાખે ॥ મૂડો મૂડો ॥ મુખે તનાખે ॥ જંગો જંગડા
 મ રહ્યો છે રમી ॥ ચારે જાંખ ડિયે ઝરે જની ॥ ૧૩ ॥
 માં હો માં હો ફરે છે હાસ ॥ ફો ન જાણે જોડાં ત જવાસ
 ॥ સુધ યુધ ગર્હ વિસરી ॥ જો મયો માસું ગયું નીસરી ॥
 ૧૪ ॥ ॥ વળણ ॥ ॥ ગયું યો માસું રમણ ફર-
 તાં ॥ જાવ્યો અશ્વિન માસ રે ॥ કન્યા ટળી નારી થઈ ॥
 ઓખા પામી રંગ વિલાસ રે ॥ ૧૫ ॥ ૧૬ ॥ ॥ કડબું
 ॥ ૧૭ ॥ ॥ રાગ કે ધરો મહલારા ॥ ॥ સાંજી
 ॥ ॥ સ્ત્રી સને સુખ સંસારનું ॥ ફરી જાય તેનું રૂપ
 ॥ પર ફરી કન્યા રૂપને ॥ ઓખા થઈ નારી જનૂપ ॥ ૧૮ ॥
 ॥ ૧૯ ॥ ॥ વૃષાકૃતુ વહી ગઈ રે ॥ ઓખા રમ-
 તાં રંગ વિલાસ ॥ સુખ પામી ઘણ રે ॥ જો તલે જાવ્યો
 અશ્વિન માસ ॥ ૧૯ ॥ જોડ સમે જોડ તારે, રૂડી સર ઘે
 નમની રાત ॥ માણે કઠારી પુરણી મારે, ઊત્તમ દિ
 આસો માસ ॥ રાત્રી માને ફિરણે, જોડાં હોં જોને નર
 નાર ॥ હાસ્ય વિનો દમારે, ફરતાં ક્રીડા વિવિધ વિલા-
 સ ॥ ૨૦ ॥ રસક રાય નારે, તેણે દીઠી રાત્રી મારા કન્યા
 રૂપ ટળી ગયું રે, ઓખા થઈ ત્વરતે જન નાર ॥ શાપિ
 તલે હા છે નહિ રે, જો ફલડી દિસે છે જો ॥ રાતી રાતી
 જાંખડી રે, પ્રેમ ક્લિત દીસે છે દેહ ॥ ૨૧ ॥ ૨૨ ॥ ૨૩ ॥

રે, રાકે થયા છે નજપાતાઝખરપેશામતારેાછેકો
 ઈપુરુષદંતનાઘાતાડાસેવક સંચર્યોરેાતતસ્ત
 ણચાલ્યોતેણીવારામંત્રીકોલાંડનેરે, નઈને કહ્યો
 સમાચારાજાકોલાંડ સંચર્યોરે, ન્યાંછે ઝસુરકે
 રોનાથાપરાયણ સાંલજોરે, મંત્રી નેડીને કેફે છેહા
 થાટાત્તોફીકવારતારે, કાંઈએકઝાપણને સાંછન
 આરસના છેદીજેરે, કેમકેફવાયવત્તૂ વચનાલાજાજ
 કીતમતણીરે, તેતોથઈછેનારીએવારતા સાંલ
 જીરે, ઝાસનથીડગિયોલૂપાંઘાધ્વન્નત્ત્રાગીપેડીરે
 તે ત્યાં ઝમથી ઝકસ્માતાઝાણકંધ્યોઘણુંરે, મંત્રી
 નીસાંલળી સાચીવાતાપીંણિયેક્યુંહતુંરે, ન્યા
 ધ્વન્નપાયપતનાત્યારેતુંન્નાગુનેરેાકોઈએકન્નદું
 થયોહિત્પન્નાપીંણાનજોમંત્રીતમોરે, બુજોપુત્રી
 ફરીપેરાકોઈન્નણે નહીરે, નેમતેમતેડીલાયોઘેરા
 પડાપ્રધાનપરચર્યોરે, સાથેડાહ્યાડાહ્યાનનાઝો
 ખાનેમાણિયેરે, ફેરજરહીનેવદેછે વચનાપજાકો
 લાંડઝોચર્યોરે, ઝોખાજાઈદ્યોનેદરરાનાયિત્ર
 લેહાક્યાંચઈરે, ચાલોતેડેછેરાનનાપેપાધરધરધૂ
 નતીરે, પડીપેટડિયામાંકૂળાહવેરુંધારીકંથજીરે,
 ઝાપીલાગીમહાલંબનળાંડાતમોરજેખોલતા
 રે, નાથજીદેશોમાંદરરાનામુખજીડીગયુંરે, ઝો
 ખાત્તરતીબળસોચનાપજાજાજાજેખાકીજીરે,

કંપે કદળી સરખામણી ॥ કસણ કશ્યા પિનારે, જવણું
 જો હયું છે જાત્નણી ॥ ૧૮ ॥ બ્રહેની વ્યાકુળી રે, ઊત્તીર
 હી છે ખારી ઝે ખાવી ॥ કૌત્તાંડે કુંવરી રે, ત્યંકર વ-
 ચને ફરી ખોલાવી ॥ ૧૯ ॥ ચિત્રલેહા ક્યાંગઈ રે, તું
 ત્રે કલડી દે છે દરશન ॥ કન્યા રૂપે ક્યાંગયું રે, તું થઈ
 વેશી સ્ત્રી બન ॥ રંગારી રે, સંકોચતી રે, દીક્ષે બેઠે
 ખાકુળી બેઠેની ॥ ઘરમાં કોણ છે રે, તે તું રીધે સાયુ
 ફેરેની ॥ ૨૦ ॥ ગણ સ્થળ કર દેઈ ને રે, બોલે જાણું
 લાગું વેણ ॥ સણગર તાણતી રે, કરતી સ્ત્રી કેરાં
 ચેના ॥ ૨૧ ॥ દીલવાડું નથી રે, ચિત્રલેહા ચે કીધું સેન
 ॥ તેણે હું વ્યાકુળી રે, હું બે લડું છું બળનેના ॥ ૨૨ ॥ કૌ-
 ત્તાંડ જોયે સ્યો રે, ક્યાં તું બોલે જાણ પંપાળા તમો
 ફેરું જિતરો રે, નહિંતો ચઢીને નેઈ રે ॥ માળા ॥ ૨૩ ॥
 ॥ ॥ વળણ ॥ ॥ માળ નેઈ રું ચઢીને
 ત્યારે ॥ ૨૪ ॥ તમારો તમારે ॥ ૨૫ ॥ જેવું જાણી ફેરું જિ-
 તરો ॥ ૨૬ ॥ રાય કોઈ છે ॥ ૨૭ ॥ પરમ પારે ॥ ૨૮ ॥ ૨૯ ॥
 ૩૦ ॥ ૩૧ ॥ ૩૨ ॥ ૩૩ ॥ ૩૪ ॥ ૩૫ ॥ ૩૬ ॥ ૩૭ ॥
 ૩૮ ॥ ૩૯ ॥ ૪૦ ॥ ૪૧ ॥ ૪૨ ॥ ૪૩ ॥ ૪૪ ॥ ૪૫ ॥
 ૪૬ ॥ ૪૭ ॥ ૪૮ ॥ ૪૯ ॥ ૫૦ ॥ ૫૧ ॥ ૫૨ ॥ ૫૩ ॥
 ૫૪ ॥ ૫૫ ॥ ૫૬ ॥ ૫૭ ॥ ૫૮ ॥ ૫૯ ॥ ૬૦ ॥ ૬૧ ॥
 ૬૨ ॥ ૬૩ ॥ ૬૪ ॥ ૬૫ ॥ ૬૬ ॥ ૬૭ ॥ ૬૮ ॥ ૬૯ ॥
 ૭૦ ॥ ૭૧ ॥ ૭૨ ॥ ૭૩ ॥ ૭૪ ॥ ૭૫ ॥ ૭૬ ॥ ૭૭ ॥
 ૭૮ ॥ ૭૯ ॥ ૮૦ ॥ ૮૧ ॥ ૮૨ ॥ ૮૩ ॥ ૮૪ ॥ ૮૫ ॥
 ૮૬ ॥ ૮૭ ॥ ૮૮ ॥ ૮૯ ॥ ૯૦ ॥ ૯૧ ॥ ૯૨ ॥ ૯૩ ॥
 ૯૪ ॥ ૯૫ ॥ ૯૬ ॥ ૯૭ ॥ ૯૮ ॥ ૯૯ ॥

લાલેવાક્યાંથી જાવિયો તા બોલતો વ્યગ્રવચના
 એક સાડ કીધી બેઠેરિંગા તારી જીત્તલડીરે છેદન
 તાકુન્યાયે તારા કુતોડાદ્યોરે દાનવ બનણતી તાલારે
 જમ કૌલાડા જોવું જાણ કોને ન ચડાવિયો તાજી
 પેડેરે જાહાંડા તાકુન્યાયે તાજા જલ્યાકેવાદેમારીમા
 તને તાપછી તારીરે વાત તાહત્યા જાપુંકું જીતને, ક
 રૂ સાગર ઝંપાપાત તાકુન્યા તાહા ત્યારે કૌલાંડ
 લાગ્યો કંપવા, પુત્રી પરમ પેવિત્ર તાકાલાવાલાપ
 છી માંડિયા, નબાણું સ્ત્રી ચરિત્ર તાકુન્યાયે તાપા
 જાઈ રાત્રને મુજને મોકલ્યો, લોકે પાડ્યો વિરોધ તા
 પૂછ્યામાટે શો જાવડો, મુજીપર ક્રોધ તાકુન્યાયે
 તાડા જોવુંકહીને સેવક મોકલ્યો, જાણા સુરની પાસ
 તારાત્રજે મંત્રીને કહાવિયું તાબુજોયેદીને જવાસ
 તાકુન્યાયે તાજા ત્યારે કૌલાંડ ક્રોધે ગાલિયો, વળ
 ગવ્યાં નિરાત તામાળિયામાંથી બન્યોડિતરો, રાય
 જાણાસુરની જાણાકુન્યાયે તાદાપછી સેવકને જા
 પી જાગના તાસ્થંભકરો છેદના ત્યારે જોખાયેજા
 સુડાંઢાળિયાં તામારોયંપરીસ્વામીના તાકુન્યાયે તા
 દાહોકારાજસુના સાંતળી, ઊત્તોધયો જનિ
 કહાત મેઘની પેરે ગાલિયો તાકંપી નગરી જહાકુ
 ન્યાયે તાજા મંત્રી કહે રુત્તલ સાંતળી તાકોઈનેહો
 દીસેજહી તાજાપંણનાદેહાકીડિહીયો તામેઘરીન

બધી સહી ॥ કન્યાએ ૧૧ ॥ ઓખાએ નપિ બધા વિ
 યો ૧૨ ॥ ત્તજો છો વહી વહી ॥ મરડી મરડી બજો બુઢ
 ને ॥ કુમડા બનવું કહી ॥ કન્યાએ ૧૨ ॥ ખારી
 ઊભમ વઢવા તણો ॥ સામું નથી કામનું ધામા ॥ ઘા-
 નવને માનવ જીતે નહી ॥ નહોય રતિ સંગ્રામ ॥ ક-
 ન્યાએ ૧૩ ॥ ત્યારે નપિ ફે સુણ સુંધરી ॥ વાત સઘ-
 ણેરે થઈ ॥ ફવે ચોરી રીછે જાપણે ॥ બેસિયે બારિયે
 ભઈ ॥ કન્યાએ ૧૪ ॥ ॥ વળણ ॥ ॥ ખારી-
 એ બેઠાં બે ઊભણાં ॥ વાત વિપ્રીત કીધીરે ॥ છતે ભ-
 ને કામ કુંવર ॥ ઓખા ઓછંગે લીધીરે ॥ પાત્પટા
 ॥ ॥ કુડવું ॥ ૪૮ મું ॥ ॥ રાગ સારંગ ॥ ॥
 દોહરો ॥ ॥ કરવું તો ડરવું નહી ॥ બે રીર થાય પત-
 ન ॥ પ્રીત કરે વળી ડર ધરે ॥ તે બણો મુરખ બનાવી ॥
 ધન દે કે તન રાખિયે ॥ તન દે રાખિયે લાભ ॥ ધન
 તન લાભ ન રાખિયે ॥ સો એક પ્રીત કે કાના રાખ્યાં
 ધી સો છુટે નહી ॥ બે પ્રાન પત્ત ધન બન્યા ॥ સરપે
 બન્યું ચંદન ગ્રહો ॥ ભરે પણ બુદ્ધે ન થાય ॥ ૩ ॥ ॥
 કવિ તણો ॥ ॥ ચૂપકે રહે સૌ ચોર ॥ બે પરધ-
 ન કુ તકે ॥ ચૂપકે રહે સૌ નાર, પીયા ડર જોલ ન રીકે
 ॥ ચૂપકે રહે સૌ ઠગ, જગ મછલી કું ખાવે ॥ ચૂપકે રહે
 ભર, બે પરધર કું બવે ॥ પીપળ પાન ફસ્તી શ્રવણ,
 ઈતે ચૂપકે ક્યું રહે ॥ કવિ બન ફે સુણ ઠાકરો, સોચા

તુર ચુપ્કે ક્યૌ રહે ॥૧૫॥ ૧૧૨૫સારંગો ॥
 લેડીલેવારેહો લેહુમળ્યાલોજેલુ ॥ઓખાઅનિરુ
 દેહોલીધીછેખોજેલુ ॥કંઠમાંખાંવલડીહોઘાલી
 છેખાળાલુ ॥દેખીડૌત્તાંડનેહોત્તાગીછેલ્લ્યાળા
 લુ ॥૧૬॥ ૧૧૬૫ખા ॥ ૧૧૬૫ખાખેગટીત્તાલ
 લગુરી ॥સુત્તરસહુલેવામળ્યા ॥મંત્રીકહેત્તાઈ
 સખજરોતે,લેમહુરિઓછંગેકમળા ॥૧૭૫૬ધુ
 સ્વરૂપનેલક્ષણવંતો,પરસુતાસંગેજેઠો ॥લ્લ્યાં
 પરસતહિપંખીતણો,જેમાળિયામાંકેમપેગો ॥
 ડાનિરંકથઈનેછલેજેઠાં,નિર્લજનરનેનારી ॥
 હાસવિનોદકરેઘણું,જેલલ્લ્યાનજાણેમારી
 ॥૧૮૫૭ઓખાજેજિતપાતમાંખો,ધાઈધાઈદેછે
 સાંઈ ॥પ્રધાનકેહેછેજેપુરુષમોરો,કારણદી-
 સેકાંઈ ॥પાખેનીઅંબૂતવરણીજાંખડી,લ્લ-
 ગુરીમુગરેચાંપી ॥શોમાવળીવાંકીવળી,વઢવાર-
 હોછેરાંપી ॥૧૯૫૮માળધેરથોસર્વેસુત્તરે,ખોલતા
 વચનપ્રચંડ ॥ઓવ્યલિચારીનરજિતરહેઠો,જે
 મકહેડૌત્તાંડ ॥૨૦૫૯અરેઅલ્પજાણુધ્યનાધણી,
 નમપુરીમાર્ગસ્ત ॥અસુરસરખારીપુમાથે ॥કે-
 મપઈજેઠોસ્વસ્ત ॥૨૧૫૧૦ખાણરાયનીકિંકરીને,ઈ
 નેનયાયજાણ ॥તોતુંરાનકુંવરીનીસાથે,કેમચહી
 જેઠોમાળ ॥૨૨૫૧૧સાચુંકહેલેમરીદી ॥રહે,કોણતા

ત કુળને ગામ ॥ યથારથ તું ત્લાં ખભોડે મસે વ્યું
 ઝોખાનું ધામાળી ગા અનિશ્ચય વળતો ખોલિયો,
 સાંભળો સુભરો માત્રા હું સિત્રી નંદન સ્વર્ગ ઇચ્છાજે,
 જાવ્યો ખાણા સુરનો ભમાત્રા ૧૧ ॥ ત્યારે મંત્રી કહે
 અત્યાખોલ વિચારી, ઉતરશે અભિમાન ॥ ભમા
 ત્રકોનો ખાણકા, કોણે દીધું કન્યાદાન ॥ ૧૨ ॥ અપ
 રાધ પૂરણ ઊતરે હશે, તુને ખાણ રાયની ખાણ ॥
 ત્રાદાનવ તારા પ્રાણ લેશે, મૃત્યું જાવ્યું બનણ ॥
 ૧૩ ॥ વિચારીને વાત મનમાં, પડી વરાંસે ચૂકા હો
 ચક્રે સરીતો ફાંફી ઊઠે, પણ દિસે છે ભંખૂકા ॥ ૧૪ ॥
 ખોલ ખજિયાના સાંભળીને, ખોલ્યો કામના
 ખાણ ॥ ખારીની તોંગણ ફરમાં લીધી, કીધી બખ
 દિવાદાન ॥ ૧૫ ॥ ॥ વળણ ॥ ॥ દાણદે
 ઈતે અંત લેણી ॥ હોકારો ભય કીધારે ॥ નારી જેનાયે
 બધા ધીને, ઊંચકી માળમાં લીધો ૧૬ ॥ ૬૪
 ॥ ॥ કુડવું ॥ ૬૫ ॥ ॥ રાગે દેવ ગંધલ
 સોરઠા ॥ ૬૬ ॥ ॥ સાંખી ॥ ૬૭ ॥ ॥ રેર રારણધી
 મવડે ॥ દાતા નવડે દાન ॥ મંરણધી દેવડે ન
 હી ॥ ગુણિ જનડે ન ગાન ॥ ૧૧ ॥ ॥ દેરે ૧૧ ॥
 ॥ ॥ ઝોખા કહે કંથ જે મન કીને ॥ કોમળ
 કંથા જોરે ॥ ખજિયા સાથે તે વહતાં ખીને ॥ પિયુગુ
 ણવંતા જોરે ૧૧ ॥ ॥ એ ઘણાને તમો એક બને, કો

મળકંપાભરેાસૈત્યમોકલ્યુંછેમારેતાનેાપિયુગુ
 એવંતાભરેારાદૈત્યનેવાહનનેતમોપાળા,કોમળ
 કંપાભરેાએકહાનેતમોસુંવાળા,પિયુગુએવંતા
 ભરેાડાઅંનેરોપટારરબખતર,કોમળકંપાભરે
 ાતમારેઅંગેપીતાંબરાપિયુગુએવંતાભરેાજાદૈ
 ત્યનેસાંજ્યજાણખુલ્લાલા,કોમળગામારાનાથ-
 છોહાલામાલાપિયુગાપાએમદોન્મસ્તબહુબ-
 ણિયા,કોમળાતમોસકોમળપાતળિયા,પિયુગા
 ડાસ્વામીપછીઅસુરનેલેદો,કોમળગાપેહેલુંમુ-
 સ્તકમારુંછેદોપિયુગાજાદેહડીનીરખીનીર-
 ખીમોહું,કોમળાનેત્રેયુદ્ધકરતાંકેમલેણીપિયુ
 ાત્તાર્ધછાઅંતરનીગઈફીટીાકોમળગાદૈત્યે
 માળિયુંલીધુંવીટીપિયુગાનાપ્રભુપ્રાણકંપેછે
 મારાાકોમળગામુવાદૈત્યકેછેહોકારાપિયુગા
 પળાઘણુક્રોધીવિરોધીછેજાણાકોમળાહાકેઈ-
 દ્રનુંબજેઓસાણાપિયુગાપ્રાણત્તકંપેછેતા-
 તનેધાડેાકોમળગાબાણેપૃથ્વીચઢાવીચાડેાપિયુ
 ાપરાબેનેનાદેમેરૂહાલેાકોમળાચક્રધરસ-
 રખેનવચાલેાપીયુગાડાક્ષત્રીસાંધફિંડેસહુબીહી
 તો,કોમળાતમોતેનેતેકેઈપેરેઝીતોપિયુગા
 ામંત્રીઘાંતરહોછેકરડીાકોમળાશુંબજોછો
 મરડીમરડીપિયુગુએવંતાભરેાપા

રાગફેરા ॥ કંથકે નકરું સંગ્રામા ॥ તો નસી
 નવાનો કોણ હામા ॥ ૧૬ ॥ અંતે ભુવનાં છુટવું ન
 હીં ॥ રીના ભારીએ સનમુખરહી ॥ ૧ ॥ ગાનથી જિ-
 ગરવાનો જીપાયા ॥ ત્યારે લય પામે શું ધાયા ॥ ૧૮ ॥
 નાઠે લાંછન લાગે ફળમાં ॥ છે રામને લાંછન મૂ-
 જમાં ॥ ૧૯ ॥ મૌઝર જોલેને માળીધર ॥ ડોલે ॥ નડો-
 લે તો તે સર્પને તોલે ॥ ૨૦ ॥ વગગાને કેસરી દેશળ
 ॥ નહીં જીછે તો તેહ ॥ રીખ્યા ॥ ૨૧ ॥ ક્ષત્રી સોઢે છે
 ખીને ॥ ૨૨ ॥ ન સોઢે તો ન્હાવો વડળા ॥ ૨૩ ॥ હાં
 ક્યો વાઘન માંડે કાના ॥ નફાય શાદૂલ ન્હાવો
 શ્યાના ॥ ૨૪ ॥ ઘરમાં ઘોલ્લરો રહે છે પૈરી ॥ ૨૫ ॥
 વિનાનો રહે ખેરી ॥ ૨૬ ॥ અમો છું ક્ષત્રીના તન ॥
 નાઠે ફળમાં લાગે લાંછન ॥ ૨૭ ॥ ૧૦૦ ॥
 તિજો ધાધયો તત્પર વડવાને યોદ્ધા ॥ ૨૮ ॥
 વળણ ॥ ૨૯ ॥ યોદ્ધ વડવા તત્પર થયો ॥ ૩૦ ॥
 મરિયાશ્રી અવિનાશી ॥ ૩૧ ॥ ત્યારે જોખા પૈરથર
 ધૂનતી ॥ ૩૨ ॥ મનમાં થઈ છે નીકસિરે ॥ ૩૩ ॥
 ૧૦૦ ॥ ૩૪ ॥ ૧૦૦ ॥ ૩૫ ॥
 સોરઠ ॥ ૩૬ ॥ ૩૭ ॥ ૩૮ ॥
 રહે નારીને ॥ ૩૯ ॥ ૪૦ ॥ ૪૧ ॥
 ખાધણું ॥ ૪૨ ॥ ૪૩ ॥ ૪૪ ॥
 કામનીએ ન્યારે કટક દીધું ॥ ૪૫ ॥

રીાા અરે દૈવ તેં આરિયું કીધુંામુને ફુતી મોટી આરિ
 ાવાલા કેમ વઢશોરેા મારા પાતળીયા ત્તર પાર યુ-
 ઢે કેમ ચઢશોરેા ાષા આજ સુધી અમો લીલા કી-
 ધીા તેનો આવ્યો અંત ાધાણે કહે કું પામી ફુતી ા
 મારો મદન મનોહર કંઈ ાવાલા કેમ બા મારા પાત
 ળીયાના ા આણે અવનિ પડેને, રૂઢન કરતી અ-
 પાર ાજોલાવી જોલે નહીને, જૈણે આંસુ ધાર ા
 વાલાના મારાના ડા સ્વામી મારા પિતાને જ્ઞાણ થ-
 યુંને, ફરક મોકલ્યું પ્રાંઢા ાજાણા સુર નો કાંઈ નવ
 સમને, એ પાપી પિતા છે મૂંઢા વાલાના મારાના
 ઢા રૂઢન કરતી જોખા કહે છે, સાંત્તળ જો ત્તલ્લવ વીર
 ાજેનાં તિસાણા જાણ છુટરેા, કેમ સોફેરીો કેમ ખરીત
 રીર ાવાલાના મારાના પાતા રૂણી તુલને રું કું, તું
 ઘેલી દીસે છે નારા તારા પિતાજે સૈન્ય મોક-
 લ્યું, તે મારે લેખે ચારા ત્તાં ત્તળ સુંઢરીરેા ડા
 વળી વળી અજળા તુલને કું ામારે નથી ધનુષ્ય
 ને જાણ ાજારીની ત્તોંગળ કરમાં જાલી, લેહી સ-
 વના પ્રાણ ા સાંત્તળ સુંઢરીરેા ા મારો પિતા ત્ત
 મોને પીડરોા નારી ચાલો કું આવું સાથા મારું કલ્યું
 તમો નહી કરોતો ાકરું સાગર નંપા પાતા વાલાના
 મારાના ત્તા તમો ઘેલાં દીસો છે તારૂણી ાજારી
 તમારી દેવા જાણના દળથી જો સરુંતો, લાભે વૃ-

હુ શ્રી વસુદેવાસાંભળ સુંદરીરે ॥ જાહનુ મારા
 તેં હથિ ધીઠા નથી ॥ હું તો કહાણું જસુરનો યંરો ॥ પ્ર-
 ધાન સહીત જાણા સુરને માણે ॥ તેમ કૃષ્ણો માસ્યો
 કંસાસાંભળ સુંદરીરે ॥ ૧૭ ॥ ॥ વળણા ॥ ॥
 તેમ કૃષ્ણો પછાડ્યો કંસને ॥ જેમ માણું જાણા સુરદુ-
 રમતિ ॥ તે જસુર સ્થાયે યુદ્ધ નવ કરું ॥ તો લાલેશ્રી
 કમળાપતિ ॥ ૧૮ ॥ ૧૭૧૨ ॥ ॥ ॥ કડકું ॥ પરી મુંઝા
 ॥ ॥ રાગ માડા ॥ ॥ સાખી ॥ ॥
 વાસ્યો વાઘ રહે નહી ॥ વાસ્યો રહે નહી રે સરાવલિ
 તા વારી નવરહે ॥ વળી ચણું ને સાગર પુરા ॥ ૧૯ ॥ ॥
 દેરી ॥ ॥ રે કહેવ કહે સુણો રાધા ॥ યુદ્ધે જનિ-
 રૂદ્ધ તત્પર થાય ॥ ૧૯ ॥ પીતાંબરની પલવટ વાળી ॥
 કુટીકુંટ મુગટ સંભાળી ॥ ૨૦ ॥ પછી જોખાને જળગી
 ડીધી ॥ તનડગાલ્યો ને લોગળ લીધી ॥ ૨૧ ॥ જસુ-
 ર સેન્યા હોપર જલ્પિયો ॥ છલેથી કપિની પેરે ત-
 લપિયો ॥ ૨૨ ॥ તેમ ગ્રાહ પેસે મહાનળમાં ॥ તેમ જ-
 નિરૂદ્ધ પેઠો દળમાં ॥ ૨૩ ॥ તેમ ચંદ્ર પેસે વાદળમાં ॥
 તેમ જનિરૂદ્ધ પેઠો દળમાં ॥ ૨૪ ॥ પુષ્પવેલ જાવ-
 ણી જે ઝીંટી ॥ તેમ જનિરૂદ્ધ લીધો વીંટી ॥ ૨૫ ॥ દાન-
 વડે માનવ જળ આરું ॥ જહુ સિંહમાં મૃગણું
 કરું ॥ ૨૬ ॥ તે સુગટ મંત્રી ચરણે ધરે ॥ તો તું મૃત્યું
 થડી ઊગરે ॥ ૨૭ ॥ જસુરનાં વાયક સાંભળી ॥

અનિરુદ્ધધાયોરે ઊડળી ॥ ૧૪ ॥ નાઠાદૈત્યબ્નહોમેઘ
 ગળા ॥ ગ્રહીવાધિવેલુનલ્લોંગળા ॥ ૧૫ ॥ વીસસહુ-
 સ્ત્રજસુરવધૂરયા ॥ એકેવારે સર સહુનારે છૂટ્યા
 ॥ ૧૬ ॥ આયુદ્ધધારાતો રહીછેરે વરસી ॥ પેડંપરિઘ
 પટ્ટિનેરસી ॥ ૧૭ ॥ ધાયા ધનવટોજોટોજાં ॥ વર
 સેલીડ માળને બહુગોળા ॥ ૧૮ ॥ દૈત્યનંજાવ્યો
 મૃત્યુનો દહાડો ॥ ગાબ્યો અનિરુદ્ધમેઘજઘાડો ॥ ૧૯ ॥
 ધાયફુંદુલીના ગડેડાર ॥ ધાયખાંડાતણખેડેડાર
 ॥ ૨૦ ॥ ફાફેફસ્તીદેફલકાર ॥ ધાયશસ્ત્રતણાય
 ખડક ॥ ૨૧ ॥ રથચક્રતણાગડેડાર ॥ ધાયગગનેધ્ય
 બનફેડેડાર ॥ ૨૨ ॥ ચાલ્યાયોહુ ઊતાવળાવાટ ॥ ધા
 યસાંગતણ ॥ સુસવાટા ॥ ૨૩ ॥ ધાયહયતણાફળે
 ણાર ॥ બ્નહોમેઘ તણોગડેડાર ॥ રનાદેખી દોફેલો
 નાથનો ઘાર ॥ જોખાખાઈને ધાયજિવાટ ॥ ૨૪ ॥ પ
 છી ધનવનોવાળ્યોદાર ॥ અનિરુદ્ધમુકાવેવાટ ॥ ૨૫ ॥
 ॥ કોઈનેઝીક્યાતેઝાલીનેકેશો ॥ કોઈનેઊડાડ્યાપ
 ગનીઠેરો ॥ ૨૬ ॥ કોઈનેમાર્યાલોંગળનેલગકે ॥
 કોઈનાંમુખલાગ્યાંલપડેડા ॥ ૨૭ ॥ કો અદકચરા
 કોપુરા ॥ મારીસેન્યકચુંચકચૂરા ॥ ૨૮ ॥ ત્યાંરણ
 ત્યાનકલાસે ॥ ૨૯ ॥ જજદેખીને જોખાજિલાસે
 ॥ ૩૦ ॥ મેંતોઆવડુંજળનહોતુંબાણું ॥ યિત્રલેહા
 ॥ ૩૧ ॥ રત્નનજાણું ॥ ૩૨ ॥ શીતેહિંતસ્પર્શયોછેલે

॥ નાથિરણ રૂધિર માંઝીતે ॥ રદાત્નડગાબ્ધોને પડ્યું
 લંગાણાનાઠો કોલાંડ લેઈને પ્રાણાતરલાથિયું ખા-
 ણા સુરને લ્લણા ॥ એક પુરૂષે વાજ્યો ઘાણા ॥ ડગાત્યા
 રેથદિયો અસુરને કોપા ॥ સભ્યાં કપચ ખા યદુને
 દોષ ॥ ડગા ॥ સર્વ સેન્યાને તપર કીધું ॥ અલ્લયો રા
 ઘને કુંડુ લિદીધું ॥ ડગા ॥ ચતુરગણી સેન્યા ચાલે
 ॥ પેગને પ્રહારે પૃથ્વી ફાલિ ॥ ડગા ॥ વાગી ફાકે
 થદિયો ખાણા ॥ ત્યારે ઝોખાને થયું લ્લણા ॥ ડગ
 ॥ ॥ યજ્ઞણા ॥ ॥ લ્લણ થિયું લેતા તથ
 દિયો ॥ કોણ જીતશે સહ સ્ત્રહથિને રે ॥ ઝાંસુ ન
 રતી શોક ધરતી ॥ સાદ કરતી નાથિને રે ॥ ડગ ॥ ૪૪૭
 ॥ ॥ કડધું ॥ પેર મું ॥ ॥ રાગ માડ મ-
 ફારા ॥ ॥ સાષી ॥ ॥ પાની જે બુ
 ધિનારી તણી ॥ ધીર નય રહે લ્લણા ॥ અપર વિ
 વેક સમને નહિ ॥ એક રૂદ્ધને કુરે નિરવાણા ॥ ॥
 દેરી ॥ ॥ મારા સ્વામિનુ ચતુરસુ લ્લણા ॥
 ખાણા ॥ જાવ્યું રે લ્લદયળા ॥ ॥ જાવ્યું સેન્યા
 ચારે પાસે રૂપે ॥ ચારે રે લ્લદયળા ॥ રા ॥ જે તો જ
 ણિયા સાર્થે ખાધા ॥ નાથિ કેમ લીડે રે લ્લદયળા ॥ કું
 તો કુંડું તમારી દાસી ॥ નાસીને ફીંડે રે લ્લદયળા ॥
 ઠા ॥ જે તો ઘણવા ઘણ જળવંત ॥ જે મેરું કે ફેરો રે લ્લદ
 વળા ॥ પા ॥ જો ગલં જાવ્યા ॥ જનંતં દંત કેમ સેરો રે

બનદવળાડાઝાઝ્યાઝસુરમહાવિક્રાજાઝેથી
 નહિફાવોરે ॥બનદવળાઝાઝ્યામીતમોછોનાના
 જાળામાળિયેઝાવોરેબનદવળાઠાઝેયુંબણીને
 ઝોસરીયેઠાનાફીલેકોધેરેબનદવળાઠાઝેફલા-
 નોઝાસરોનફોયામાનોમારોપ્રતિજોધેરેબનદવળા
 ૧૧૧ામરીફરકેછેતમણીજાંખાવરસેછેઝાંસુરે
 બનદવળા૧૧૧ાફુવેધીરજરાજોમનારાનેસાફુ
 ફાંસુરેબનદવળા૧૧૨ામુનેદિવસલાગેઝાંખોઠાલો
 ગળફેડીનાખોરેબનદવળા૧૧૩ાતમંઘેલાંદિસો-
 છોઘડણીઠાનડણીઝારીતેવરેરાણીભા૧૧૪ાફેમ
 ઝોસડખાણાસુરથીફાફરુંસ્વસુરનીસેવરેરા-
 ણીભા૧૧૫ાઝનિફુફુધુધુધીખોસરેતોઠાલાજેશ્રી
 ગોપાજરેરાણીભા૧૧૬ાનાહેઝર્થસરેનહીતો,
 રીફરવીયાલરેરાણીભા૧૧૭ાફુવેઝંતઝાવ્યો
 ઝાપણોઠાતોરાખરીશ્રીમહારાજરેરાણીભા
 ૧૧૮ાઠાવળણાઠાઝંતઝાવ્યોઝાપ-
 ણોઠાતોરાખરીશ્રીમોરારરેઠાસાદકરતીનેણા
 રતીઠારોવાલાગીનારરેઠા૧૧૯ા૧૨૦ડાઠા
 ફડવુંઠા૧૨૧મુંઠાઠારાગસોરહીપંચમાઠા
 સાખીઠાઠા૩૬નફેઝોખાઘણુંઠાતેફેફેતાં
 પારનથાયાહોપિયુહોપિયુખોનતીઠાઝેફેલક
 ભુગબયઠા૧૨૨ાઠાદેરીઠાઠાખોખાફર

તી પિયુને સાદાહોરે હઠીના રાણા પાખારી સા
 રૂ ડિન્માદાહોરે હઠીના રાણા પાખારી તો લાગું ત
 મારે પાયાહોરે હઠીના રાણા પાખારી બેસીએ
 માળિયા માંચાહોરે ગારાહુંતો બાણને કંડ પ્રણ
 માહોરેના છે કાલાવાલાનું કામ હોરેના ગુણ
 તો ખળિયા સાથે બાધાહોરેના ના ત્તરિયે પાત
 ળિયા નાથે હોરેના જાએ તો તરવું સાગર નીરા
 હોરેના બળે ન પામિયે પેજે તીરાહોરેના પાએ કલા
 તમે કોણ માત્રાહોરેના સામા દૈત્ય મુવા છે કુપાત્ર
 હોરેના કાપેલા દૈત્ય ક્રે છે હોકારાહોરેના તેથી
 કું પામી છું હારાહોરેના જા ત્તેલો પો મારી વાણ
 હોરેના તો તમને માત પિતાની જાણાહોરેના
 પામુને થાય છે માન રૂકુન હોરેના મારું કુરકે છે
 મણું લોચનાહોરેના લાહુંતો જાંખો દેખું છું તાણ
 હોરેના ત્તણે નગર તે ઢીલ રાન હોરેના જાહું
 તો ધ્રુવ તી દેખું છું ધર્માહોરેના દીસે સાગર રો
 ળિત વર્ણાહોરેના જા જો જળ કે ત્તલાલાનાં ફળ
 હોરેના જો જાવ્યું ઘળ વાઘળ હોરેના જા
 વ્યા જગણિત જસ્યારાહોરેના થાય હોકારે હોકા
 રાહોરેના જા જો ધ્વજ કુરકે વ્યોમ હોરેના સે
 ન્યાને ત્તારે કંપે છે ત્તો માહોરેના જા જાવ્યો જા
 ળતે પ્રલય કારાહોરેના રીર મેઘા ડમર છત્ર વિરાળ

॥ હોરે ફઠીલારાણા ॥ ૧૫ ॥ ॥ વળણા ॥ ૧ ॥
 મેઘાડમર છત્રખિરાને ॥ ઊલટી નગરી ખરૂરે ॥
 અગણિત સ્વાર આવિયા ॥ તેણે વિંટી લીધો અ-
 નિશૂદ્રે ॥ ૧૬ ॥ ૧૬ ॥ ॥ ૧૬ ॥ ૧૬ ॥
 ॥ રાગધનાશ્રી ॥ ॥ સાખી ॥ ॥ નેમ મ-
 સિકામાં મધ રહે ॥ તેમ રાક્ષમાં અનિશૂદ્ર સોય ॥ કો
 આવી ઘા કરતું નથી ॥ સફુકો સામું નેય ॥ ૧ ॥ ॥
 દેરી ॥ ॥ આવી સેન્યા અસુરની, અનિશૂદ્ર લી
 ઘો ઘેરી ॥ ૧ ॥ કામ કુંવરને મધ્યે લાવી, વિંટી વળ્યા
 ચોદેરી ॥ ૧ ॥ અમર ફેરે, નિપતરો, ને ઈશ્વર
 રમેશ્વરી ॥ ૧ ॥ રિપુ દળના ભૂપમાં, અનિશૂદ્ર લઘુદેસરી
 ॥ ૧ ॥ આણરાયને રું કરે, ત્તાંગળધરી ફોટ ॥ ૧ ॥
 રીવાયસ કોટિ મળ્યા, કમ ભવે પોપટ ॥ ૩ ॥ ત્યારે
 ખાણાસુરે સુત્તટ વાળ્યા, નવ કરો કો ઘાત ॥ ૧ ॥
 વીર થોડીવાર થોલો, ફું પૂછું, એને યાત ॥ ૪ ॥ મા-
 ખીએથી ઝોખા નીરખે, રૂદ્ધ મૂક્યું છોડી ॥ ૧ ॥
 વણપુંઢળને ધ ઊભા છે, તે રહ્યા છે કરનેડી ॥ ૧ ॥
 સુત્તટ પાસે રાય આવ્યો, ખોલીયો ખડુ ગરવે ॥
 ॥ નદર લંપટ નથી લાગતો, વિંટ્યો ફણવા સરવે
 ॥ ૧ ॥ ૧ ॥ ફળ લલ્લમણા કોણ છે તું, કરમ તસ્કરના
 કરે ॥ ૧ ॥ હાથે આવ્યો હાથમાં, અપરાધ કરી કેમ ઊ
 ગરે ॥ ૧ ॥ ગમન નહીં યાં અમરનું તો, તુને જા

વતાંકેમ ફાવ્યુંજી ॥ જનનેણે આવી ચઢ્યોડે, ભૂતે
મન તમાવ્યુંજી ॥ ટારોડે સ્વર્ગેથી કોળેનાખ્યો, કાર-
ણ સરખું ત્રાસેજી ॥ સાચું કહેલેમરીશારફે, બાળક
રહેલે વિશ્વાસેજી ॥ ગાકોણ મુળમાં અવતર્યો તું, કો
ણ માત તાતને ગામજી ॥ જનિ રૂઠું કહે મારો પિવાહ
મળ્યો, હવે પૂછ્યાનું રું કામજી ॥ ગામ પિતૃ પિતા પ્રસિદ્ધ છે,
શ્રી કૃષ્ણ ભુગદાયરજી ॥ શેરા છત્ર પતિની વર્યો,
તું મૂરખ મન વિચારજી ॥ ૧૧ ॥ વૃષ્ટિ મુળમાં અવતર્યો
નામ માંડું જનિ રૂઠુંજી ॥ નંછેડરો તો સમુદ્ર મધ્યેના
પ્રીત નગરી ખંધજી ॥ ૧૨ ॥ ત્યારે બાણના સામું ભેળને,
કૌલાંડ વળતું ત્યાંખજી ॥ ચોરી કરી કન્યાવરી, નવ દોય
બનવ્ય પ્રાંભેજી ॥ ૧૩ ॥ પૌત્ર બનાવી શ્રી કૃષ્ણનો, પછી
બાણે ઘરિયા કરજી ॥ નિચ વર કન્યાવર્યો, દેવડા ખેડું
ઘરજી ॥ ૧૪ ॥ રીસે થયો અનિરાતડો, જે બાણાસ્તુરખ
ખંધીરજી ॥ હોકારો અરુનો સાંભળી, હાકી ઊભ્યો અ
નિરૂદ્ધવીરજી ॥ ૧૫ ॥ હોકારો સર્વે કર્યો, થયો સોરખકોર
જી ॥ આખા જે આંસુ ઢાળિયાં, મારા નાથને પોહોયેન્ને
રજી ॥ ૧૬ ॥ બળવંત દીસે રાતડા, આવી સેન્યા ખિહામણી
જી ॥ ખેડડા ખેડુવા ચળકતા, ઝળકતી લાલના અણીજી ॥
૧૭ ॥ પવન વેગી પાંખત્યા, હય ચાલેછે હણહણીજી ॥ બન
તે લાધા લીડીયા, આપિયા સ્વામી લણીજી ॥ ૧૮ ॥

॥ વળણ ॥ ॥ સ્વામી લણી સુખ ॥

જોખાફરણ

(૧૧૫)

વિયા ॥ જો કેમ કરી સહનરે ॥ મનમાં ધીરજ રાખીને
 કરતી મંદરુદનરે ॥ ૧૧૫ ॥ ૧૧૬ ॥ ॥ કડવું ॥ પેપે મું
 ॥ ॥ રાગ સામેરી ॥ ॥ દોહરો ॥ ॥
 જનની જણો તો ફરિ ભક્ત જણ્યા કે દાતા કે રસ રાનહિ
 તો રહેને વાંઝણી ॥ મત ગભાયે નુરાળી ॥ ॥ દેરી ॥
 ॥ ॥ ॥ જો દળ વાદળ તમો કેમ સંહસો, મારા
 સ્વામી સહોમળ ॥ પ્રાણનાથને પીડરો ॥ હવે પ્રગટ્યાં કન-
 મનાં ફળ ॥ શાંદૈવના લીધે દૈવ્ય બળિયા, દયા નહિ લવ-
 લેશ ॥ નાની વયમાં નાથજી, તથી જિજ્યા મૂછના કેશ ॥
 રાખ્યો રદિય સન્નું ચાંદરણું, કરમડા ગયું વહી ॥ મારા
 સ્વામીને મારશે, હવે દૈવડા બનવું ફહીં ॥ ૩ ॥ પુત્ર તમારો
 જોડલો, વીંટી વળિયા અસુરા ॥ જોવું જાણી સહાય કરજે
 રામળિયાજી સ્વસુરા ॥ શાકુષ્ઠ નિવારણ કૃષ્ણજી, હું
 છું તમારી કુળબધુ ॥ ને જારી ॥ મારી ભાગરી તો, જા
 ભરી નહુકુળ બધું ॥ પે ॥ પ્રભુના પ્રતિપાળજો, પનો તા
 શ્રીમોરારી ॥ સંત્રાણ તો પુત્રની લેજે ॥ નામૂકરો વિ-
 સ્તારી ॥ ૩ ॥ જમોને જારી ॥ તમારી, જમો તમારો જો
 શાંતાનુ જાગરી વૃદ્ધને, કોઈ કહેરી કાણું ગોડા ॥ જો
 વું જાણીને સહાય કરજે, દામોદરજી દક્ષિણ પક્ષી પલા-
 ણો પ્રભુજી ॥ પુત્રની કરવા પક્ષા ॥ ટા ॥ ભગવાન ભનનથી
 ભામિની, ભરથાર રિપુદળ મધ્યા ॥ કોણ કહે પિતા બાણ-
 નો ॥ જો બાળકને તમો વૃદ્ધ ॥ ૩ ॥ ગંગાદેવે ગોરડી, ગતિ

(૧૧૬)

જોખાહરણ.

લંગલ્લણોઘેલી ॥ જોયી ઈચ્છાને પ્રાણકહાડું, મરુ સ્વા
મી પેઠેલી ॥ ૧૧૧ ॥ મુખવક્રને ત્રિહામણાં, મૂછ મોટી
મોટી ॥ જોવા જસુર યિંટી વળ્યા, સ્વામીના પુંડળકોટિ
॥ ૧૧૨ ॥ ઘણ વાઘણ સેન્યા જીટલી, વીંટી લીધો જાતિદુ
હા ॥ વીરવીંલ્યો વેરીએ, નેમ મસિદાએ મધા ॥ ૧૧૩ ॥
॥ વળણ ॥ ॥ વીરવીંલ્યો વેરીએ ॥ કો
પ્યોખાણાસુર રાયરે ॥ ત્યારે જોખાએ રૂદનકરવા
માંડ્યું ॥ સંભારયા નારદ રૂષિરાયર ॥ ૧૧૪ ॥ ૧૧૫ ॥ ૧૧૬ ॥
॥ ૬૬૫ ॥ ૬૬૬ ॥ ૬૬૭ ॥ ૬૬૮ ॥ ૬૬૯ ॥ ૬૭૦ ॥
૬૭૧ ॥ ૬૭૨ ॥ ૬૭૩ ॥ ૬૭૪ ॥ ૬૭૫ ॥ ૬૭૬ ॥
૬૭૭ ॥ ૬૭૮ ॥ ૬૭૯ ॥ ૬૮૦ ॥ ૬૮૧ ॥ ૬૮૨ ॥
૬૮૩ ॥ ૬૮૪ ॥ ૬૮૫ ॥ ૬૮૬ ॥ ૬૮૭ ॥ ૬૮૮ ॥
૬૮૯ ॥ ૬૯૦ ॥ ૬૯૧ ॥ ૬૯૨ ॥ ૬૯૩ ॥ ૬૯૪ ॥
૬૯૫ ॥ ૬૯૬ ॥ ૬૯૭ ॥ ૬૯૮ ॥ ૬૯૯ ॥ ૭૦૦ ॥
૭૦૧ ॥ ૭૦૨ ॥ ૭૦૩ ॥ ૭૦૪ ॥ ૭૦૫ ॥ ૭૦૬ ॥
૭૦૭ ॥ ૭૦૮ ॥ ૭૦૯ ॥ ૭૧૦ ॥ ૭૧૧ ॥ ૭૧૨ ॥
૭૧૩ ॥ ૭૧૪ ॥ ૭૧૫ ॥ ૭૧૬ ॥ ૭૧૭ ॥ ૭૧૮ ॥
૭૧૯ ॥ ૭૨૦ ॥ ૭૨૧ ॥ ૭૨૨ ॥ ૭૨૩ ॥ ૭૨૪ ॥
૭૨૫ ॥ ૭૨૬ ॥ ૭૨૭ ॥ ૭૨૮ ॥ ૭૨૯ ॥ ૭૩૦ ॥
૭૩૧ ॥ ૭૩૨ ॥ ૭૩૩ ॥ ૭૩૪ ॥ ૭૩૫ ॥ ૭૩૬ ॥
૭૩૭ ॥ ૭૩૮ ॥ ૭૩૯ ॥ ૭૪૦ ॥ ૭૪૧ ॥ ૭૪૨ ॥
૭૪૩ ॥ ૭૪૪ ॥ ૭૪૫ ॥ ૭૪૬ ॥ ૭૪૭ ॥ ૭૪૮ ॥
૭૪૯ ॥ ૭૫૦ ॥ ૭૫૧ ॥ ૭૫૨ ॥ ૭૫૩ ॥ ૭૫૪ ॥
૭૫૫ ॥ ૭૫૬ ॥ ૭૫૭ ॥ ૭૫૮ ॥ ૭૫૯ ॥ ૭૬૦ ॥
૭૬૧ ॥ ૭૬૨ ॥ ૭૬૩ ॥ ૭૬૪ ॥ ૭૬૫ ॥ ૭૬૬ ॥
૭૬૭ ॥ ૭૬૮ ॥ ૭૬૯ ॥ ૭૭૦ ॥ ૭૭૧ ॥ ૭૭૨ ॥
૭૭૩ ॥ ૭૭૪ ॥ ૭૭૫ ॥ ૭૭૬ ॥ ૭૭૭ ॥ ૭૭૮ ॥
૭૭૯ ॥ ૭૮૦ ॥ ૭૮૧ ॥ ૭૮૨ ॥ ૭૮૩ ॥ ૭૮૪ ॥
૭૮૫ ॥ ૭૮૬ ॥ ૭૮૭ ॥ ૭૮૮ ॥ ૭૮૯ ॥ ૭૯૦ ॥
૭૯૧ ॥ ૭૯૨ ॥ ૭૯૩ ॥ ૭૯૪ ॥ ૭૯૫ ॥ ૭૯૬ ॥
૭૯૭ ॥ ૭૯૮ ॥ ૭૯૯ ॥ ૮૦૦ ॥ ૮૦૧ ॥ ૮૦૨ ॥
૮૦૩ ॥ ૮૦૪ ॥ ૮૦૫ ॥ ૮૦૬ ॥ ૮૦૭ ॥ ૮૦૮ ॥
૮૦૯ ॥ ૮૧૦ ॥ ૮૧૧ ॥ ૮૧૨ ॥ ૮૧૩ ॥ ૮૧૪ ॥
૮૧૫ ॥ ૮૧૬ ॥ ૮૧૭ ॥ ૮૧૮ ॥ ૮૧૯ ॥ ૮૨૦ ॥
૮૨૧ ॥ ૮૨૨ ॥ ૮૨૩ ॥ ૮૨૪ ॥ ૮૨૫ ॥ ૮૨૬ ॥
૮૨૭ ॥ ૮૨૮ ॥ ૮૨૯ ॥ ૮૩૦ ॥ ૮૩૧ ॥ ૮૩૨ ॥
૮૩૩ ॥ ૮૩૪ ॥ ૮૩૫ ॥ ૮૩૬ ॥ ૮૩૭ ॥ ૮૩૮ ॥
૮૩૯ ॥ ૮૪૦ ॥ ૮૪૧ ॥ ૮૪૨ ॥ ૮૪૩ ॥ ૮૪૪ ॥
૮૪૫ ॥ ૮૪૬ ॥ ૮૪૭ ॥ ૮૪૮ ॥ ૮૪૯ ॥ ૮૫૦ ॥
૮૫૧ ॥ ૮૫૨ ॥ ૮૫૩ ॥ ૮૫૪ ॥ ૮૫૫ ॥ ૮૫૬ ॥
૮૫૭ ॥ ૮૫૮ ॥ ૮૫૯ ॥ ૮૬૦ ॥ ૮૬૧ ॥ ૮૬૨ ॥
૮૬૩ ॥ ૮૬૪ ॥ ૮૬૫ ॥ ૮૬૬ ॥ ૮૬૭ ॥ ૮૬૮ ॥
૮૬૯ ॥ ૮૭૦ ॥ ૮૭૧ ॥ ૮૭૨ ॥ ૮૭૩ ॥ ૮૭૪ ॥
૮૭૫ ॥ ૮૭૬ ॥ ૮૭૭ ॥ ૮૭૮ ॥ ૮૭૯ ॥ ૮૮૦ ॥
૮૮૧ ॥ ૮૮૨ ॥ ૮૮૩ ॥ ૮૮૪ ॥ ૮૮૫ ॥ ૮૮૬ ॥
૮૮૭ ॥ ૮૮૮ ॥ ૮૮૯ ॥ ૮૯૦ ॥ ૮૯૧ ॥ ૮૯૨ ॥
૮૯૩ ॥ ૮૯૪ ॥ ૮૯૫ ॥ ૮૯૬ ॥ ૮૯૭ ॥ ૮૯૮ ॥
૮૯૯ ॥ ૯૦૦ ॥ ૯૦૧ ॥ ૯૦૨ ॥ ૯૦૩ ॥ ૯૦૪ ॥
૯૦૫ ॥ ૯૦૬ ॥ ૯૦૭ ॥ ૯૦૮ ॥ ૯૦૯ ॥ ૯૧૦ ॥
૯૧૧ ॥ ૯૧૨ ॥ ૯૧૩ ॥ ૯૧૪ ॥ ૯૧૫ ॥ ૯૧૬ ॥
૯૧૭ ॥ ૯૧૮ ॥ ૯૧૯ ॥ ૯૨૦ ॥ ૯૨૧ ॥ ૯૨૨ ॥
૯૨૩ ॥ ૯૨૪ ॥ ૯૨૫ ॥ ૯૨૬ ॥ ૯૨૭ ॥ ૯૨૮ ॥
૯૨૯ ॥ ૯૩૦ ॥ ૯૩૧ ॥ ૯૩૨ ॥ ૯૩૩ ॥ ૯૩૪ ॥
૯૩૫ ॥ ૯૩૬ ॥ ૯૩૭ ॥ ૯૩૮ ॥ ૯૩૯ ॥ ૯૪૦ ॥
૯૪૧ ॥ ૯૪૨ ॥ ૯૪૩ ॥ ૯૪૪ ॥ ૯૪૫ ॥ ૯૪૬ ॥
૯૪૭ ॥ ૯૪૮ ॥ ૯૪૯ ॥ ૯૫૦ ॥ ૯૫૧ ॥ ૯૫૨ ॥
૯૫૩ ॥ ૯૫૪ ॥ ૯૫૫ ॥ ૯૫૬ ॥ ૯૫૭ ॥ ૯૫૮ ॥
૯૫૯ ॥ ૯૬૦ ॥ ૯૬૧ ॥ ૯૬૨ ॥ ૯૬૩ ॥ ૯૬૪ ॥
૯૬૫ ॥ ૯૬૬ ॥ ૯૬૭ ॥ ૯૬૮ ॥ ૯૬૯ ॥ ૯૭૦ ॥
૯૭૧ ॥ ૯૭૨ ॥ ૯૭૩ ॥ ૯૭૪ ॥ ૯૭૫ ॥ ૯૭૬ ॥
૯૭૭ ॥ ૯૭૮ ॥ ૯૭૯ ॥ ૯૮૦ ॥ ૯૮૧ ॥ ૯૮૨ ॥
૯૮૩ ॥ ૯૮૪ ॥ ૯૮૫ ॥ ૯૮૬ ॥ ૯૮૭ ॥ ૯૮૮ ॥
૯૮૯ ॥ ૯૯૦ ॥ ૯૯૧ ॥ ૯૯૨ ॥ ૯૯૩ ॥ ૯૯૪ ॥
૯૯૫ ॥ ૯૯૬ ॥ ૯૯૭ ॥ ૯૯૮ ॥ ૯૯૯ ॥ ૧૦૦ ॥

ધાં પાંચસેં, બાણે ચઢાવ્યાં બાણા રાગ મારુ ગાય
 ગુણીભના ગડગડેનીશાના ડાઝનંગ સૂતનેદાં
 કિયો, લેમ બાલેઢાંક્યો ઈંદુ ઊપેમા ઊડગણ તણી,
 લેલાટે સ્વેત બીંદુ ડાખાળ ફુંગરની સુંદ સરખા,
 રોલિતા બેલુગા સરાસન સરખી ભ્રગુરી, નેત્ર
 બેખંબુભાટા ત્રણા માત્રતેયડ તો નથી, બેખાણ
 તેમજાખાહુ ગજસુરમાં અનિરુદ્ધ રોલેના લેમચંદ્રમા
 નેરાહુભા અવિલોક્યું વિક્રાળ રણ, ફરી તાંખા
 સરખાં ચસાવપુરોલે ભૂતભલા, રાયણનું લેમ
 વૃક્ષાગળાંકુ યડ ફેરું વૃક્ષજે, માફે વસં સપેનો સાથા
 ફ પેટમાં પૂર્વજે, પિંડ લેવા ફહાહ્યા હાથાશા ફાષ્ટ
 નાફે લાખના, ઘડી ચોટાહ્યાછે ફરા અથવા અપેસી
 દીસેછે, વંબેચાંછે પરાપરા આ સમે લેહાય ફહાડે,
 અથવા ભોંગળને ધારા તો બોલે દાખત સ્વસુરનો,
 ઊતારત ભુલ ભારાપડા ત્યારે બાણા સુરને રુસપું
 બાવ્યું, રું બોલેછે બાળાકૌભાંડ ફેજ્જાન ન
 ફોય, રાય તમને દેછે ગાળાપદા તયખણિસુત અં
 તર પેરજાખ્યો, બોલેખખ્યો ખળવાના રું ફું લેલાંક
 નલાંજે, નાફિતો દેત ફત્યાદા નીપા એયું ફહિને કોપિ
 યો, બાણાસુરતેણીવારા લેદ્દ સહુને ફફારીને, ડરને
 મારોમારાપડા હયગલ લયખલે પેયા, ખડકે ખડકેયા
 ફુમા ફુંદુભીજુ ગડગડેને, લેહેછે રાબના પજા

યના સારથીનું રીરકસું છેદના ૧૧૫ મૂક્યું દૃષ્ટા
 સ્ત્રખાળ વિશાળા પાડ્યો રથમાંથી તૂપાળા ૧૩૫
 પેડ્યો મૂરછી તથઈને ખાણા સ્વાસો સ્વાસ રફી
 તનિરવાણા ૧૪૫ આંધ્ર ધડિયે વળિ મૂરછાયા પછી
 ફોપે એક ઘોઘાણું રાયા ૧૫૫ આંધ્રો ફીધું મુળને વિઘન
 ૧૬૫ માટે પમાડું આંધ્રને પતના ૧૭૫ આંધ્ર મફ્ફી ખાણ ફફ્ફું
 તિઠામા અર્ધ થંર છેલેનું નામા ૧૮૫ મૂક્યો તે રીર ન્યા
 રે રાતના ત્યારે અનિદ્રે વિચાર્યું મના દિવાળા અગ્નિ
 વત અળકે ખાણા નિશ્ચે મારરી મુળને ત્તણા ૧૯૫
 ગતિભંગ પિવાલાગ્યો ધીરા ત્યારે સમરયા શ્રી નુવી
 રારગા તેને છેદવાને નિરવાણા ચઢાવ્યું ધનુષ ડીપ
 રખાણા ૨૦૫ આંધ્રે વેઆવ્યો તે રીર નિરધારા વાગ્યો
 અનિદ્રના રૂદે મોત્તર ૨૧૫ અગ્નિ મેં યુદ્ધ નાથેયું નિર
 ધારા આંધ્ર મફ્ફી પેડ્યો પ્રથમી મોત્તર ૨૨૫ આંધ્રે વેખા
 વ્યો ફોત્તાર અસુર ૨૩૫ લેઈ ધનુષને નાશો તૂર ૨૪૫
 પેળ સાત થઈ ભેટલે ૨૫૫ મૂરછાવળી ગઈ તેટલે ૨૬૫
 લેને ફૂંકે સરખા છે સહાય ૨૭૫ તેને મૂરછા થકી રુંથા
 ચાલે ૨૮૫ ૨૯૫ ૩૦૫ ૩૧૫ ૩૨૫ ૩૩૫ ૩૪૫ ૩૫૫ ૩૬૫ ૩૭૫ ૩૮૫ ૩૯૫ ૪૦૫
 ગળલીધી ૪૧૫ ફોપિયો અપરમ પારરો પછી ખાણા સુરે
 અળવંત ખાંધ્યો ૪૨૫ તે સંત્રળાવું સારરે ૪૩૫ ૪૪૫ ૪૫૫ ૪૬૫ ૪૭૫ ૪૮૫ ૪૯૫ ૫૦૫
 ૫૧૫ ૫૨૫ ૫૩૫ ૫૪૫ ૫૫૫ ૫૬૫ ૫૭૫ ૫૮૫ ૫૯૫ ૬૦૫ ૬૧૫ ૬૨૫ ૬૩૫ ૬૪૫ ૬૫૫ ૬૬૫ ૬૭૫ ૬૮૫ ૬૯૫ ૭૦૫
 દોહરો ૭૧૫ ૭૨૫ ૭૩૫ ૭૪૫ ૭૫૫ ૭૬૫ ૭૭૫ ૭૮૫ ૭૯૫ ૮૦૫ ૮૧૫ ૮૨૫ ૮૩૫ ૮૪૫ ૮૫૫ ૮૬૫ ૮૭૫ ૮૮૫ ૮૯૫ ૯૦૫

चक्रान्नोऽमालोऽंगणलीधीहरविषोऽस्त्रयासाज्योसं
 ग्रामांतां तादेरीतां तादेरीतां तादेरीतां तादेरीतां
 करीने, रिपुघ्नं हृष्युं ज्वलवंतां ताज्यापछा ज्योत्स्ना
 पाज्याताज्याहृष्योसुहृन्तोऽन्ताताप्राप्रहारपूरणधाययु
 रणताज्यसुरपाछावजियाताज्यंगरातांरीरिद्रास्थांघ
 रणीजिपरढजियातातारागमांन्नेद्धारोणीमूझ्या, ज्य-
 निशुद्धंघ्नसमानताज्यसुरसुरधीनास्तता, नेमराहृ-
 लधीध्यानाताहृदुंतेहरजेनारनुं, सुणीज्यनिशुद्ध-
 नाहोकारताताशणीधेजतांज्यनिशुद्धे, इरभुंसेन्यातापोता
 राशाहृस्वसहृस्वयोद्धारायना, अज्यनिशुद्धे किंधायूरा
 समुद्रमां संगमहृयो, वल्लुं शोणितसरितापुरापा
 ज्योत्स्नाहृपडियुं नग्रमध्ये, इर ज्यसुरनारीनाराताज्यंग
 एधेजीज्याहृधरीयो, सलुने नागपोराताज्योत्स्ना
 ज्यछेदीलुनताणी, पछीमेलियाछे सर्पताज्यमकुंवरने
 ज्यंधियो, पछीगालुयोछे नर्पताज्य तावज्यहृ
 ता तातृपेजाल्न्योमेघनीपेरे ताजितरावीज्योत्स्ना
 यरोतापछीवरकन्यानेज्यंधनइरीताज्याहृसुरलेर्ध्नय
 रोताताताइता ताइडयुंतापेहृमुं तातागराम-
 ग्रीता ताहोहरोता तासहृस्वतरवारोनिशुद्धीता
 त्यांरुंजेसिंहनोप्राप्यताज्यनिशुद्धे, जेइदानयधृतातामोदे
 ज्यंधीलीधोतेहाजातातानग्रमांलेर्धने न्यछेतामध्यज-
 न्नरेसारतातृपेजहृलुतज्यनिशुद्धनुं ताज्येर्धमेहृपामीसुहृ

છીંદેઈ ન્નયાા જનિશુદ્ધ કાખ્યા મુખ જાગળેાગુસેરા
 ખી કન્યાયાખાણેતેનારીા ચણિરામાં ચોર નણાવિ
 યોાઢાંકિયોવ્યલિયારાછાનીઓખામંદિરમોડલી
 ારાખ્યોડુળનોરેત્નારાખાણેતેારાલક્ષણવંતોયા
 લેલેફેકતોાખેફેકતોખડુવાસાદૈત્યનુંદળપુંડેપજેા
 દોરીહીડેછેદાસાખાણેતેાડાજેકપેચછુટ્યોપાઘડી
 તણોાજાખ્યોપગપરમાણાચોરેતેમોરનમાસીયો
 ાનોકકરેછેવખાણાખાણેતેાજાઓખાત્નેફરી
 નેપરણરીામજરીતેલરધારાતેસ્વામીસુખચુંપા
 મરીાલીધોખાણેસારાખાણેતેાપાકોઈફેકુંવર
 કોડામણોારૂપવંતોરસાળાજેનીકરાફેકામનીપડે
 ાનાખેમોફનીત્તજાખાણેતેાડાજેનીત્તૂનામણી
 ત્તફુટીધણીાત્તલીત્તલેરેનારાજેતોફુંવારીનેકામ
 ણકરેાસંતાડોનેકુમારાખાણેતેાજાત્યારેસખી
 પ્રત્યેસખીઓચેરેાસાંતજસૈયરજેયાજેતોજાં
 ધ્યોત્તુવેજાપણીત્તણીાજેનીજેવીછેદેવાખાણે
 ટાચારમાસસુખલોગવ્યુંધણુંાલીધોત્તેહનોસ્વા
 દાહવેતેલરમળત્તાગીયોાત્તાગ્યોત્તોડીપવાદ
 ાખાણેતેાત્તા ાવજણા ાત્તાગ્યોત્તો
 કુચિપવાદપણાપાખ્યોદેવકન્યાચરેાપછીખાણાસુ
 રેજનિશુદ્ધઓખાનેાનાખ્યાંકારાગ્રહમાંહેરોાજા
 પરત્તજા ાકડવુંાકડમુંા ારાગ્રધનાશ્રી ા

(928)

अष्टाष्टकम्

ફુડા ॥ ॥ ચિત્તુરને ચિંતાં ઘણી ॥ રૂપે રૂપે ભેનું
 ॥ બંધન ભેઈ એક એકનાં ॥ સુકાણાં તેનાં તન ॥ ॥
 ॥ ॥ દેરી ॥ ॥ રુકો દેવળ વાણી જોયે રે ॥
 સાંભળો પેરી સિત રાયળ ॥ કૃષ્ણ કુંવરને કુંન્યા રાખ્યાં
 કારા ગ્રહની માંયળ ॥ ૧ ॥ નાના પિંધનાં બંધન કીધાં,
 કાઢી ન રાકે સ્વાસળ ॥ એક એકનાં મુજ દામણાં દે
 ખી, મૂકે ઘણો નિસ્વાસળ ॥ ૨ ॥ રાણી ખાણા સુરત
 ણીંત, ભરે છે નિત્ય ચક્ષળ ॥ છોડી ભમાઈને ભૂખ્યાં
 ભાણી, છાનું મોકલે લક્ષળ ॥ ૩ ॥ કુદરે ખીને નાથનું,
 જોખા નૈણે ભરે છે નીરળ ॥ જાનિ શુદ્ધ જાપ જળે
 કરીને, જાપે છે અખળાને ધીરળ ॥ ૪ ॥ ભને જાદરું તો
 જસુર કુળને ॥ ત્રેયરું તરણા માત્રળ ॥ ૫ ॥ રોભારા
 ખયા સ્વસુરની, જમો બંધાવ્યું છે ગાત્રળ ॥ ૬ ॥ જાદરું
 તો સઘ છુદું ॥ ૭ ॥ દાન્ય ફેરા પુત્રળ ॥ ૮ ॥ રૂંડું સ્વ
 સુર કુળમાં ॥ ૯ ॥ રાજવું છે ધર સૂત્રળ ॥ ૧૦ ॥ કાલે ફેરાય જ
 વરી, છોડાય રો સફુ બંધળ ॥ ૧૧ ॥ કારી અવની એક
 થારી, એયો કર રોધ્યંધળ ॥ ૧૨ ॥ સહાય કર રો રીમરા
 મતો, જસુર થારો અંધળ ॥ ૧૩ ॥ જાણી ખાણા સુર
 ના, છેદ્યો સહસ્ત્ર સુંધળ ॥ ૧૪ ॥ મારા સમન્ને સુંદ
 રી, અંખો કરો મુજ ચંદળ ॥ ૧૫ ॥ બંધન પેહુ બધાણું થાય
 છે ॥ ૧૬ ॥ તારાં દેખીને અશ્રુ બુંદળ ॥ ૧૭ ॥ અંમે કરી જાસન
 વાસના, ફરિ જાણ્યાનુ હારદળ ॥ ૧૮ ॥ કોના ભણે ત્રો

મહારાગ્રહમાં, આઘ્યાશ્વિનારદ્વિતીયાત્મના સન્ન
 પામ્યો કામકુંવર, નિયીકીધી દેવેણા રીરીરધૂને છે
 જતિ ઘણું, બોલી નારાયણો સ્પષ્ટેણા ૧૧૧ ૥ અત્યા
 રોસાને છે પ્રાક્રમીતું, બોલની મુલ સાથેણા ૧૧૨ ૥
 આરાયની વચ્ચો પુત્રી, તે પૃથ્વીમાં થઈ સ્થાતણા ૧૧૩ ૥
 જિંડળમાં તે જાતલગઘાલ્યો, અંતર રી નવ દૂલેણા
 ઘોડે ચડે તે પડે પૃથ્વી, ત્રણે તે નરભૂલેણા ૧૧૪ ૥ ધિપા
 ય્યોયં રાવસુદેવનો, જંઘાયે લાંછન રુંચણા ૧૧૫ ૥
 મોઢલું ફેણતે, દ્વારકાં નજિં છું કુંચણા ૧૧૬ ૥ તમો
 ધીરજ રાખને, કું નજિં છું દ્વારિકાં માંચણા ૧૧૭ ૥ શ્રીદેવ
 સાથે સેન્યા લેઈને, જાવું હેલા માંચણા ૧૧૮ ૥ બળ
 ભર દેવ જાહિં જાવરો, ત્યારે ધરી શુદ્ધ જપારણા
 અસુરને મારી કરી, તુને મૂકાયતાં નહિ વારણા ૧૧૯
 ૥ ૥ વળણા ૥ ૥ મૂકાયતાં નહીં વારણા
 ગો ૥ શ્વિ ગયા અંધું કહીરે ૥ રીરદ્વિ કહે સુણારાયણા
 હવે અનિશ્ચય રું કરતો નહીંરે ૥ ૧૨૦ ૥ ૧૨૦ ૬ ૥
 કડવું ૥ ૬૨ મું ૥ ૥ રાગહાત્તારી ૥ ૥ ધોરો
 ૥ ૥ કુળદેવીનું સમરણ કરી ૥ બાળક લાગ્યો
 પાયા ૥ તજામતી તવ તારણી ૥ જાવી કરને સહ
 યા ૥ ૥ ૥ ધેરી ૥ ૥ રીરણ પડ્યો છું રે,
 સિંહ્યાહની, રૂપે કું કું કોની અરિ ૥ રીરણ પડ્યો છું
 રિ સિંહ્યાહની ૥ ૬૩ ૥ ૬૪ ૥ રાગહાત્તારી ૥ ૬૫ ૥ ૬૬ ૥

गोष्ठादुराण

મારો નથી નિકળતો સ્વાસારારણાતી કુર્મ સંભે
 ગેરે જાવિયો ॥ મારી સોધના ફરી ગોપાળારારણા
 ગાપુરું જાનપાન મળતું નથી ॥ સ્નાન કરવાને શીત-
 જની રારારણા ॥ ૪ ॥ સ્વાને સૈયારે મળે નહીં ॥ ફરી
 યધ્યાઘણા મુલ શી રારારણા ॥ પાપું જાળકની રે
 સહાયતા કરો ॥ નહીં લૂલું લગન નિરધાર ॥ રારણ
 ॥ ૬ ॥ ન્યારે દ્વારીકાં રે પહોંચું જમો, બ્રાહ્મણ ન માડી
 રાહ નર ॥ રારણા ॥ જાએવી દિનતારે સાંભળી ॥
 પ્રસન્ન થયાં છે જાંબા માય ॥ રારણા ॥ ટાઢી રત્ન રા-
 ખ્ય તું રે જાળકા ॥ જાવરો કૃષ્ણ થોડા દિન માંચારે ર
 ॥ ૭ ॥ ॥ ૮ ॥ ॥ ૯ ॥ ॥ ૧૦ ॥ ॥ ૧૧ ॥ ॥ ૧૨ ॥ ॥ ૧૩ ॥ ॥ ૧૪ ॥ ॥ ૧૫ ॥ ॥ ૧૬ ॥ ॥ ૧૭ ॥ ॥ ૧૮ ॥ ॥ ૧૯ ॥ ॥ ૨૦ ॥ ॥ ૨૧ ॥ ॥ ૨૨ ॥ ॥ ૨૩ ॥ ॥ ૨૪ ॥ ॥ ૨૫ ॥ ॥ ૨૬ ॥ ॥ ૨૭ ॥ ॥ ૨૮ ॥ ॥ ૨૯ ॥ ॥ ૩૦ ॥ ॥ ૩૧ ॥ ॥ ૩૨ ॥ ॥ ૩૩ ॥ ॥ ૩૪ ॥ ॥ ૩૫ ॥ ॥ ૩૬ ॥ ॥ ૩૭ ॥ ॥ ૩૮ ॥ ॥ ૩૯ ॥ ॥ ૪૦ ॥ ॥ ૪૧ ॥ ॥ ૪૨ ॥ ॥ ૪૩ ॥ ॥ ૪૪ ॥ ॥ ૪૫ ॥ ॥ ૪૬ ॥ ॥ ૪૭ ॥ ॥ ૪૮ ॥ ॥ ૪૯ ॥ ॥ ૫૦ ॥ ॥ ૫૧ ॥ ॥ ૫૨ ॥ ॥ ૫૩ ॥ ॥ ૫૪ ॥ ॥ ૫૫ ॥ ॥ ૫૬ ॥ ॥ ૫૭ ॥ ॥ ૫૮ ॥ ॥ ૫૯ ॥ ॥ ૬૦ ॥ ॥ ૬૧ ॥ ॥ ૬૨ ॥ ॥ ૬૩ ॥ ॥ ૬૪ ॥ ॥ ૬૫ ॥ ॥ ૬૬ ॥ ॥ ૬૭ ॥ ॥ ૬૮ ॥ ॥ ૬૯ ॥ ॥ ૭૦ ॥ ॥ ૭૧ ॥ ॥ ૭૨ ॥ ॥ ૭૩ ॥ ॥ ૭૪ ॥ ॥ ૭૫ ॥ ॥ ૭૬ ॥ ॥ ૭૭ ॥ ॥ ૭૮ ॥ ॥ ૭૯ ॥ ॥ ૮૦ ॥ ॥ ૮૧ ॥ ॥ ૮૨ ॥ ॥ ૮૩ ॥ ॥ ૮૪ ॥ ॥ ૮૫ ॥ ॥ ૮૬ ॥ ॥ ૮૭ ॥ ॥ ૮૮ ॥ ॥ ૮૯ ॥ ॥ ૯૦ ॥ ॥ ૯૧ ॥ ॥ ૯૨ ॥ ॥ ૯૩ ॥ ॥ ૯૪ ॥ ॥ ૯૫ ॥ ॥ ૯૬ ॥ ॥ ૯૭ ॥ ॥ ૯૮ ॥ ॥ ૯૯ ॥ ॥ ૧૦૦ ॥ ॥ ૧૦૧ ॥ ॥ ૧૦૨ ॥ ॥ ૧૦૩ ॥ ॥ ૧૦૪ ॥ ॥ ૧૦૫ ॥ ॥ ૧૦૬ ॥ ॥ ૧૦૭ ॥ ॥ ૧૦૮ ॥ ॥ ૧૦૯ ॥ ॥ ૧૧૦ ॥ ॥ ૧૧૧ ॥ ॥ ૧૧૨ ॥ ॥ ૧૧૩ ॥ ॥ ૧૧૪ ॥ ॥ ૧૧૫ ॥ ॥ ૧૧૬ ॥ ॥ ૧૧૭ ॥ ॥ ૧૧૮ ॥ ॥ ૧૧૯ ॥ ॥ ૧૨૦ ॥ ॥ ૧૨૧ ॥ ॥ ૧૨૨ ॥ ॥ ૧૨૩ ॥ ॥ ૧૨૪ ॥ ॥ ૧૨૫ ॥ ॥ ૧૨૬ ॥ ॥ ૧૨૭ ॥ ॥ ૧૨૮ ॥ ॥ ૧૨૯ ॥ ॥ ૧૩૦ ॥ ॥ ૧૩૧ ॥ ॥ ૧૩૨ ॥ ॥ ૧૩૩ ॥ ॥ ૧૩૪ ॥ ॥ ૧૩૫ ॥ ॥ ૧૩૬ ॥ ॥ ૧૩૭ ॥ ॥ ૧૩૮ ॥ ॥ ૧૩૯ ॥ ॥ ૧૪૦ ॥ ॥ ૧૪૧ ॥ ॥ ૧૪૨ ॥ ॥ ૧૪૩ ॥ ॥ ૧૪૪ ॥ ॥ ૧૪૫ ॥ ॥ ૧૪૬ ॥ ॥ ૧૪૭ ॥ ॥ ૧૪૮ ॥ ॥ ૧૪૯ ॥ ॥ ૧૫૦ ॥ ॥ ૧૫૧ ॥ ॥ ૧૫૨ ॥ ॥ ૧૫૩ ॥ ॥ ૧૫૪ ॥ ॥ ૧૫૫ ॥ ॥ ૧૫૬ ॥ ॥ ૧૫૭ ॥ ॥ ૧૫૮ ॥ ॥ ૧૫૯ ॥ ॥ ૧૬૦ ॥ ॥ ૧૬૧ ॥ ॥ ૧૬૨ ॥ ॥ ૧૬૩ ॥ ॥ ૧૬૪ ॥ ॥ ૧૬૫ ॥ ॥ ૧૬૬ ॥ ॥ ૧૬૭ ॥ ॥ ૧૬૮ ॥ ॥ ૧૬૯ ॥ ॥ ૧૭૦ ॥ ॥ ૧૭૧ ॥ ॥ ૧૭૨ ॥ ॥ ૧૭૩ ॥ ॥ ૧૭૪ ॥ ॥ ૧૭૫ ॥ ॥ ૧૭૬ ॥ ॥ ૧૭૭ ॥ ॥ ૧૭૮ ॥ ॥ ૧૭૯ ॥ ॥ ૧૮૦ ॥ ॥ ૧૮૧ ॥ ॥ ૧૮૨ ॥ ॥ ૧૮૩ ॥ ॥ ૧૮૪ ॥ ॥ ૧૮૫ ॥ ॥ ૧૮૬ ॥ ॥ ૧૮૭ ॥ ॥ ૧૮૮ ॥ ॥ ૧૮૯ ॥ ॥ ૧૯૦ ॥ ॥ ૧૯૧ ॥ ॥ ૧૯૨ ॥ ॥ ૧૯૩ ॥ ॥ ૧૯૪ ॥ ॥ ૧૯૫ ॥ ॥ ૧૯૬ ॥ ॥ ૧૯૭ ॥ ॥ ૧૯૮ ॥ ॥ ૧૯૯ ॥ ॥ ૨૦૦ ॥ ॥ ૨૦૧ ॥ ॥ ૨૦૨ ॥ ॥ ૨૦૩ ॥ ॥ ૨૦૪ ॥ ॥ ૨૦૫ ॥ ॥ ૨૦૬ ॥ ॥ ૨૦૭ ॥ ॥ ૨૦૮ ॥ ॥ ૨૦૯ ॥ ॥ ૨૧૦ ॥ ॥ ૨૧૧ ॥ ॥ ૨૧૨ ॥ ॥ ૨૧૩ ॥ ॥ ૨૧૪ ॥ ॥ ૨૧૫ ॥ ॥ ૨૧૬ ॥ ॥ ૨૧૭ ॥ ॥ ૨૧૮ ॥ ॥ ૨૧૯ ॥ ॥ ૨૨૦ ॥ ॥ ૨૨૧ ॥ ॥ ૨૨૨ ॥ ॥ ૨૨૩ ॥ ॥ ૨૨૪ ॥ ॥ ૨૨૫ ॥ ॥ ૨૨૬ ॥ ॥ ૨૨૭ ॥ ॥ ૨૨૮ ॥ ॥ ૨૨૯ ॥ ॥ ૨૩૦ ॥ ॥ ૨૩૧ ॥ ॥ ૨૩૨ ॥ ॥ ૨૩૩ ॥ ॥ ૨૩૪ ॥ ॥ ૨૩૫ ॥ ॥ ૨૩૬ ॥ ॥ ૨૩૭ ॥ ॥ ૨૩૮ ॥ ॥ ૨૩૯ ॥ ॥ ૨૪૦ ॥ ॥ ૨૪૧ ॥ ॥ ૨૪૨ ॥ ॥ ૨૪૩ ॥ ॥ ૨૪૪ ॥ ॥ ૨૪૫ ॥ ॥ ૨૪૬ ॥ ॥ ૨૪૭ ॥ ॥ ૨૪૮ ॥ ॥ ૨૪૯ ॥ ॥ ૨૫૦ ॥ ॥ ૨૫૧ ॥ ॥ ૨૫૨ ॥ ॥ ૨૫૩ ॥ ॥ ૨૫૪ ॥ ॥ ૨૫૫ ॥ ॥ ૨૫૬ ॥ ॥ ૨૫૭ ॥ ॥ ૨૫૮ ॥ ॥ ૨૫૯ ॥ ॥ ૨૬૦ ॥ ॥ ૨૬૧ ॥ ॥ ૨૬૨ ॥ ॥ ૨૬૩ ॥ ॥ ૨૬૪ ॥ ॥ ૨૬૫ ॥ ॥ ૨૬૬ ॥ ॥ ૨૬૭ ॥ ॥ ૨૬૮ ॥ ॥ ૨૬૯ ॥ ॥ ૨૭૦ ॥ ॥ ૨૭૧ ॥ ॥ ૨૭૨ ॥ ॥ ૨૭૩ ॥ ॥ ૨૭૪ ॥ ॥ ૨૭૫ ॥ ॥ ૨૭૬ ॥ ॥ ૨૭૭ ॥ ॥ ૨૭૮ ॥ ॥ ૨૭૯ ॥ ॥ ૨૮૦ ॥ ॥ ૨૮૧ ॥ ॥ ૨૮૨ ॥ ॥ ૨૮૩ ॥ ॥ ૨૮૪ ॥ ॥ ૨૮૫ ॥ ॥ ૨૮૬ ॥ ॥ ૨૮૭ ॥ ॥ ૨૮૮ ॥ ॥ ૨૮૯ ॥ ॥ ૨૯૦ ॥ ॥ ૨૯૧ ॥ ॥ ૨૯૨ ॥ ॥ ૨૯૩ ॥ ॥ ૨૯૪ ॥ ॥ ૨૯૫ ॥ ॥ ૨૯૬ ॥ ॥ ૨૯૭ ॥ ॥ ૨૯૮ ॥ ॥ ૨૯૯ ॥ ॥ ૩૦૦ ॥ ॥ ૩૦૧ ॥ ॥ ૩૦૨ ॥ ॥ ૩૦૩ ॥ ॥ ૩૦૪ ॥ ॥ ૩૦૫ ॥ ॥ ૩૦૬

યોરીતારારતિજતિજાકંદકરેછે, મળ્યુંવિનતાનુંવૃદ્ધ
 રૂક્ષમાંણીરોહણીદેવકીતે, જતિકરતાંજાકંદાડાબ્ર
 હ્ય સપયકંદ માધવનેરુંખેઠાછોસ્વામીપિશારકર
 તાંવિલંબયાયે, કુળનેલાગેખામીપાજાવાસુદેવકંદ
 રામરામને, રુંખેઠાછોલૂપાવાહારનેવિલંબયાય
 છેાસેન્યાકરોધાધૂપાપાગિગ્રસેનકંદજાજશ્ચર્ય
 મોદુંકોણોહસ્યોહીંગેજોપાદેવદૈત્યકંદરાક્ષસેલીધો
 ખેપ કરીનેખાંજોપાડાસહુસાધિનેનડુનાથકંદછે
 લાઈશાનેકરોછોરીર્માગોત્રદેવાનેગમતુંહરી,
 ખેકુંવરહરવાનુંકર્માજાજગિયારવર્ષખમોગોદ્રુ
 જસેવ્યું, મામાલુનેત્રાસેપ્રેધુમનનેદૈત્યહરિગયો
 તે, જાવ્યોસોળમેવરસેપાટાકરીજનિરૂદ્ધજાવ
 રી, ખેનેસાયેવરોકુળદેવીપદ્મણીકુટુંબનેરોતુંરા
 ખ્યું, જારીદીધીખેવીપાડાપાંચમાસત્રેમયહી
 ગયાને, બ્રહ્મચેમહાકુખીપાશ્રેવેરોણિતપુરથી
 કૃષ્ણસત્નામાં, જાવિયાનારદ્રુપિપાનાહરિજા
 દેબ્રહ્મસર્વેગિહ્યા, માનમુનિનેદીધુંજાહરરુંજા
 રસજાપીને, લાવેપૂનનકીધુંપાશ્વરમાયારૂષે
 શ્રીકૃષ્ણલુ, નારદવળતુંલાંખેપાતિતપાતયાતને
 પુત્રને, બાણાસુરજાંધીરાખેપાશ્વરીઈચ્છાજે
 જોખાનેપરણ્યો, સંબંધખેયોસાંધ્યોજાજા
 પદાજનિરૂદ્ધયેછે, બાણાસુરેખાંધ્યોપાશ્વરમાટે

(૧૨૮)

જોખાહરણ

હુતમને કહું છું, જેતો સાચો પેરા પુત્ર તમારો જાં
ધિયો, રાય બાણા સુરને ઘેર ॥૧૪॥ રૂક્ષમણી જે
જેગ તેડાબ્યા, માંડીને કહી વાત ॥ અસુરને ઘેર બાણ
જાંધ્યો, કેમ સેહેરો જીપેઘાત ॥૧૫॥ ॥ વળણ
જીપેઘાત કેમ સેહેરો પ્રભુજી ॥ પુત્રનો પરિતાપ નિ-
વારિયેરે ॥ ન્નદય સેન્યા સાચી થઈને ॥ શોણિત પુર
માં પેધારી જેરે ॥૧૬॥ ૧૨૩૪ ॥ ॥ કુણું ॥ કુમું
॥ ॥ રાગ મલ્હારા ॥ ॥ દોહરો ॥ ॥
સમન્નવી કેવું સ્વામીને ॥ જે સિંહ માણસની રીત
૥ રમા રૂદ્ધન કરતાં કહે ॥ સુણીએ સ્વામી જલુત
૥ ૥ ॥ દેરી ૥ ॥ કમળા તો કલ્યાંત કરે
છે, સાંભળો સારીંગ પાણી ॥ જાજી હમોતો પ્રાણ
તજીરું ॥ નહિતો પુત્રને જાપો જાણી ॥ ૧ ॥ અંર
ન્નદયરું જેરી રહ્યા છો, ન હોય તમારો અધર્મ ॥ ૨ ॥
ત્રમારો કષ્ટ પામે, તે નથી બણતા મર્મ ॥ ૩ ॥ રાજી
બ્રહ્મોઈને વેળા પડે, ત્યારે તતક્ષણ ઊઠી ધાય ॥ ૪ ॥
જે પુત્રમારો પરચરો પડિયો, તે હૈયે દુઃખ ન માયા ॥ ૫ ॥
અમારે તો લેહેણું નથી, તમો કરો જીભની સારા ॥ ૬ ॥
પ્રદ્યુમન હુજિયા થઈને બેઠા, સોય કરે છે અપારા ॥ ૭ ॥
રૂક્ષમણી કહે પ્રભુ બરદ તમારા ॥ ત્વજીવત્સજ કહેવા
યા ॥ જે ક જનિ રૂદ્ધ પુત્રમાટે, પ્રાણ અમારા ન્યાપે
॥ ૮ ॥ શોણીનું મન મનાવ્યું ॥ જોખે મેહેલ્યો બાણ ॥

સાગર માંથી સોધી લાવ્યા, જોવા છોરે દયાળાડા
 સહુ સ્ત્રિયો વિચાર કરેછે, પુત્ર ગયો હવે શું કરશે ॥ વિ
 ષમ ઠામે રાખ્યો હશે, કોણ ન્નણે લૂંપ્યો કે તરશે ॥ ૭
 ॥ જન્યો જન્ય જાળનાં જો મડકેછે, ચાલો લૂંધર જીરું
 વઢીએ ॥ ન્ને જમો પુરૂષ સરભ્યાં ફોતતો, નર્થને તે શું
 વઢીએ ॥ ૮ ॥ ત્યારે ન્નદ્ય સરવે ઊઠિયાને, વળડાવ્યાં નિ
 શાના ॥ શામરામ તતપર થયા, ત્યાં જીતવાને ખાણ ॥
 ૯ ॥ ગરુડને તેડાવિયોને, મળ્યું સરવે દળ ॥ કુટુંબ સ
 હુને ધીરજ આપી, છે કુંવરને કુરીળા ॥ ૧૦ ॥ શાંતરાણને
 સાત્વકી જોધવ, વળી પુત્રને પ્રદ્યુમન ॥ શ્રી કૃષ્ણે સા
 થે જો સાડીને, ખેડિયો ખગરા ન્નજા ॥ જો કપો હોર માં
 પક્ષિ પહોંચ્યો, જાસુરે સાંભળી પંખા નગ્રને ઊપ
 કંઠે જાવીને, શામળે પુરવો શંખા ॥ ૧૧ ॥
 વળણ ॥ ૧૨ ॥ શંખ પુરવો શામળે ॥ ત્યારે ઊધણ્યો
 સહુ સ્વપાણે ॥ ત્રાસે નાસે સોડ પુરના ॥ પજી છે તં
 ગાણે ॥ ૧૩ ॥ ૧૪ ॥ ૧૫ ॥ ૧૬ ॥ ૧૭ ॥ ૧૮ ॥
 રાગસારંગા ॥ ૧૯ ॥ હોરો ॥ ૨૦ ॥ ન્નેના ધીર નય
 મરે ॥ તેના માસ્યા મરે નન્નણ ॥ શંખ શામળાનો
 સાંભળી ॥ ખાણનાં ગયાં જો સાણ ॥ ૨૧ ॥ ૨૨ ॥
 ॥ ૨૩ ॥ શંખ શામળ વિધેનું કાનણ ॥ રિપુ રૂઢેનું વિ
 દારણ ॥ કૃષ્ણનું ન્નણ ખાણને થયું ॥ ત્યારે પ્રાક્રમ
 કુંઠે જો ગયું ॥ ૨૪ ॥ જાનિ રૂઢ કહે સુંદરો સુંદરી ॥ શંખ

નણાયો જાવ્યા શ્રી હરિ ॥ છૂટ્યા ખંધન ગડડન થે-
 કી ॥ ગાને હળધરને સાત્યકી ॥ રા જોલે પ્રધુ મન મો-
 દે સ્વરે ॥ જાણના પાણ છેદારો ખરે ॥ ગો વિંદે ગર્ભ-
 ના કરી વળી ॥ નાદવ સેન્યા જાવી મળી ॥ ગામંત્રી
 ફેલે ઊંઠા નરેશ ॥ નાદવ સેન્યા ચાંપે છે જાપણ હેરા ॥
 જાવ્યો જનુ ચરલાવ્યો વાત ॥ દળ દોસે છે જરેન-
 ખ્યાત ॥ હા ફૂલે ગિત રૂપા વાડીની માફે ॥ ડેરા તંબુ
 ફર્યા છે ત્યાં હે ॥ પા ॥ ૧૧ ॥ ગાંડુ ॥ ૧૧ ॥ વાડીમાં
 વિઠલ ગિત રૂપા, પેજી સેન્યા ચારે પાસા પછી જોધ-
 વળુને પાસે તેડી, જોલ્યા શ્રી અપિનારા ॥ ૧૨ ॥ શ્રી
 ફૂલે ફેલે જોધવ સુણો, નજો વિધિ કરવા આગાને
 જાણાસુર કહ્યું કરે તો, સરે જોનું કાળ ॥ ૧૩ ॥ ત્યારે
 જોધવ ત્યાંથી ચાલિયા, તે સત્તા મધ્યે જાવ્યા ॥
 જાદર કીધો જાતિ ઘણોને, જાણાસુરે જોલાવ્યા ॥
 ૧૪ ॥ ત્યારે જોધવળુ વાણી વહે ॥ સુણો જાણાસુર
 રાજના તમો કેમ નથી નાણાતાળ, જાવ્યા ત્તુગ
 લુવના ॥ ૧૫ ॥ માટે મન મૂકીને મળો, સુખ પામ-
 રો ઘણું રાયા ॥ જોખા જનિ શુદ્ધ જાગણ કરીને,
 તાગો હરિને પાયા ॥ ૧૬ ॥ જોધી વાણી સાંભળીને
 જાણને લાગી ન્યાણ ॥ ૧૭ ॥ પાપી નાદવ જાવિયા
 હું જાણું હયડાં કાળ ॥ ૧૮ ॥ મેં નાણી મૂક્યો લુવતો

ઝે પ્રેમ મનનો તના કપટ કરી કન્યા વસ્યો, મુને લ-
 ગાંડું લાંછના ૧૨૧ાં ઝે બ્લદ્ધ સધળે ફાવિયા, ન-
 થી દીઠા મારા ફાધા ગ્જાન પ્રાણ લેણીં સર્વના, બુદ્ધ
 કુદ્ બ્લદ્ધ સાધા ૧૩૧ાં ઝે કૃષ્ણ છે કપટી ઘણો, ઝે-
 ણે કર્યાં ઝેવાં કર્મ તાવળી પુત્ર પાસે કરાવે છે, બુઝો
 ઝેનો ધર્મ ૧૪૧ાં ત્યારે ઝોધવ કહે સુણો રાયભુ,
 મનમાં વિચારો વાતારી ત્ના નહીં પામો તમો,
 યુદ્ધ કરીને તે સાધા ૧૫૧ાં ગ્જા સમે બ્લદ્ધ ભેરાવર
 છે, સહાયશ્રી બહુનાધા મરણ ભુવન નય વિનય
 તે, છે શ્રી હરિને ફાધા ૧૬૧ાં માટે મળો માધવને ભઈ,
 નથી થયું કુડું કામા કુળવંત કુંવરે પરીકન્યા, થયું ત-
 માં નામા ૧૭૧ાં કુળવંત રાનો કૃષ્ણભુ, કુ બ્લદ્ધ ઝે
 ની બ્લતા ફેમ ગ્જા પું જન્યો વિવાહ કરીને, પેરણાવું
 સ્નાત્તા ૧૮૧ાં કર્મ થોરીનાં કરે જોડી, તે જીપેર ગ્જ-
 લીમાન ૧૯૧ાં ગ્જાન કું સહુને પાધરા તો જાણા સુ-
 ર મુળ નામા ૨૦૧ાં થાક ચઢાવું મેદની, રોળું બ્લદ્ધ
 ફેરા તના યુદ્ધ કર્યાવણ કન્યા ગ્જા પુંતો, લાભે જળિ
 રાબનારના બ્લજો ફેંલે કૃષ્ણને, ભેદોય સત્રી
 તના તો યુદ્ધ કરીભુ તો મુળતે, ઝેમ જોલિયો રા-
 બનારના ઝોધવ ત્યાંથી ણીં ગ્જાવ્યા, તે, કહ્યું સ્ક
 જ નીરવાણા સમા ચાર હરિયે સાંતનળી, વળગ્યા
 નિરાના ૨૨૧ાં ૧૧૧ાં ૧૧૧ાં ૧૧૧ાં

પગપ્રહારે ધરણી ધૂળવે ॥ ૧૪૧ ॥ શરીરે જંતરમાં ગ
 રગડીયો ॥ ૧૪૨ ॥ રાયખાણા સુર ચઢિયો ॥ ૧૪૩ ॥ કો
 ધે જાલ્યો ખાણા સુર મહા ॥ ૧૪૪ ॥ પૃથ્વી ધર્ષણે દેહ ઊધિય
 ॥ ૧૪૫ ॥ મુખે ગર્ભના કિધી લૂપાણા ॥ ૧૪૬ ॥ જનલજાયાં સા
 તપાતાણા ॥ ૧૪૭ ॥ બ્રહ્મલોકે પોહોગ્યો નર્મ નાદા
 ખાણે કીધો શ્રી કૃષ્ણને સાદા ॥ ૧૪૮ ॥ ખગાવટે જાવ્યો
 ખેપકરી ॥ ૧૪૯ ॥ નહીં નવાદેઈ પાછો ફરી ॥ ૧૫૦ ॥ બિન્મન્ત
 નદવ ઊછાંછળ ॥ ૧૫૧ ॥ તમો દમો સંસાર સહજા ॥ ૧૫૨ ॥ ગ
 ફુંવારી કન્યાને કપટે ધરો ॥ ૧૫૩ ॥ દેવત્રી ખજનાં કુર્મ જા
 યરો ॥ ૧૫૪ ॥ સઘળે ધાંકા ધર્ષણે ફરો ॥ ૧૫૫ ॥ દરમાં સાપે
 પેસે પારીરો ॥ ૧૫૬ ॥ રરા કુડું કુર્મ કીધું કુંવરે ॥ ૧૫૭ ॥ વટવાં બ્રા
 વ્યા તે ઊપરે ॥ ૧૫૮ ॥ ત્યારે ફરીને જોલ્યા તનગયા
 ના ॥ ૧૫૯ ॥ જમોલેઈને જાવ્યા ધુન્નના ॥ ૧૬૦ ॥ ને વિધા
 તાજે કીધો સંજંધા ॥ ૧૬૧ ॥ તો વરકન્યાના છોડો જંધા
 રપા ॥ ૧૬૨ ॥ ખાણા સુરને ચઢ્યો તવ કાળા ॥ ૧૬૩ ॥ સંજંધરાને
 રેગોવાળા ॥ ૧૬૪ ॥ જેવી જાપું પૈરે રામણી ॥ ૧૬૫ ॥ સફુને
 મોકુણું નમપુર તણી ॥ ૧૬૬ ॥ ખાણા સુર ખોલ્યો જો
 બુંવ્યંગ ॥ ૧૬૭ ॥ કૃષ્ણે સનકચું સારંગ ॥ ૧૬૮ ॥ કુડાં કુડક
 જંડિયયાં ॥ ૧૬૯ ॥ ઊઘાડાં જાયુદ્ધ કરમાં ગ્રહાં ॥ ૧૭૦ ॥
 ખાંડાં ખેપરને તરવારા ॥ ૧૭૧ ॥ કો કહાડે રાર તાધિધી
 ખહાર ॥ ૧૭૨ ॥ તુમર ત્રિરૂપને મૂરખા ॥ ૧૭૩ ॥ ત્યા
 રામધરીને હજા ॥ ૧૭૪ ॥ છપનકોટિન્નદવગરગડે ॥

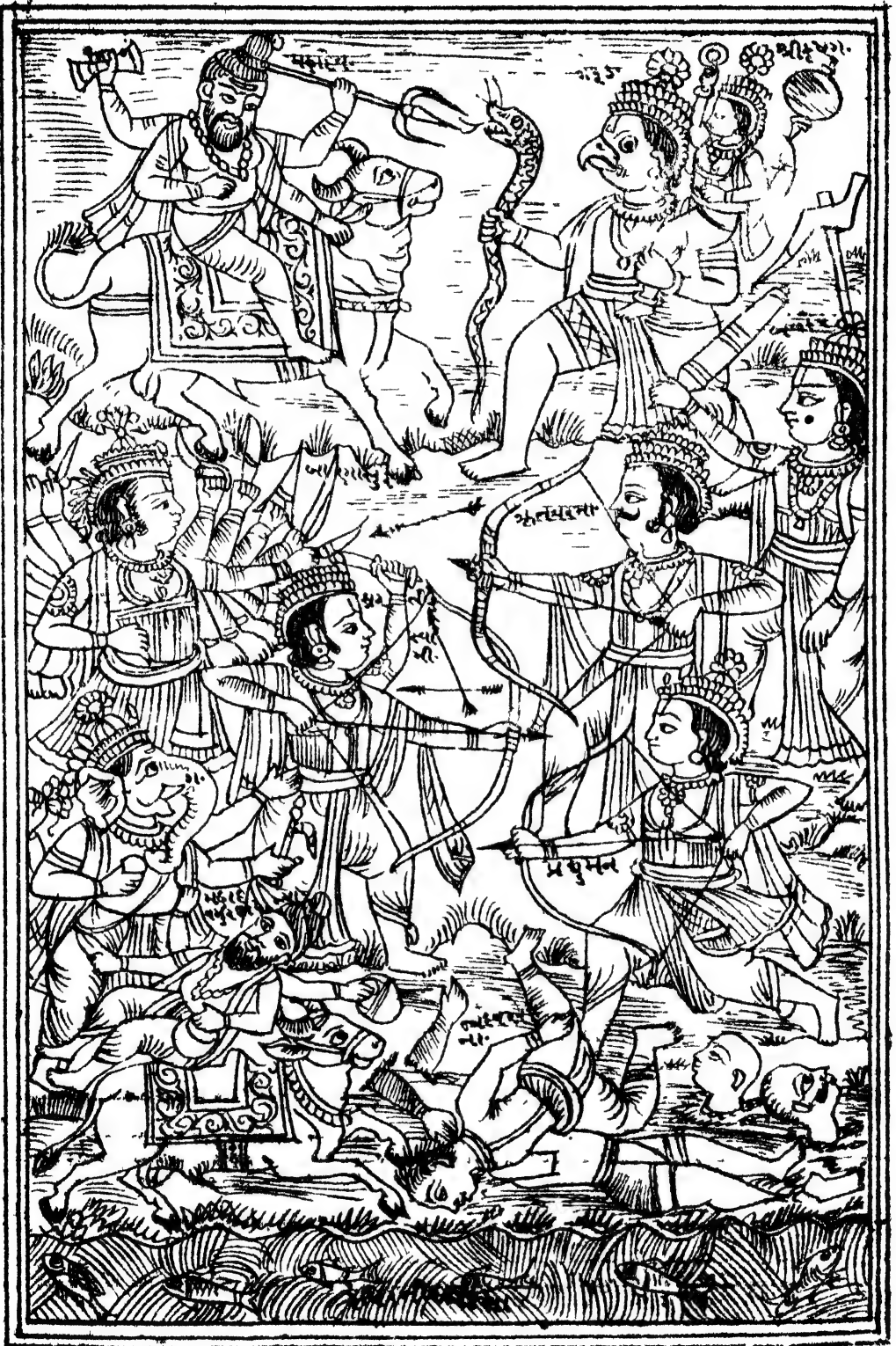
દાનવ જીપર તૂટી પડે ॥ માનવ દાનવ દળ દળાયા ॥ દે
 ખી ખાણા સુર અડળાયા ॥ ૩૩ ॥ પાધ્યા ન્નંધ્યં સુર
 સમાના ખાણે ધરિયું તે રિવનું ધ્યાના ॥ ૩૪ ॥ અ-
 ગિયાર ફોટિ ગણની સ્તેન્યાયા ॥ સ્તેઈને જાવ્યારે કં
 ર રાયા ॥ ૩૫ ॥ ભૂત પ્રેત ડાકેણ સીંહારી ॥ ઓળી પે
 રે આવ્યા ત્રિપુરારી ॥ ૩૬ ॥ ચાને રેટંગી ડમરુને ડાકા
 ગાલ્યા હર હરિને દેઈ હાક ॥ ૩૭ ॥ ॥ વળણ
 ॥ ॥ હાક મારી રીંકરે ॥ ક્યાં ગયો ક્રેશવ રામરે
 ॥ ત્નર પ્રેમાનંદ ક્રેક્ર્યા ॥ હરિ હર તાણે સંગ્રામરે ॥ ૩૮ ॥
 ૧૩૬ ॥ ॥ કડવું ॥ ૩૯ ॥ મું ॥ ॥ રાગ સારંગ
 ॥ ॥ ઘોરો ॥ ॥ ઈશ્વર પોતે જાણિયા ॥
 ફરી વૃષભ જીપર આસન ॥ વર જાપ્યો તે વિસરી ગયા
 ॥ નેકર ફરશે કૃષ્ણ છે દનારી ॥ ૪૦ ॥ ॥ દેરી ॥ ॥
 યુદ્ધે જાવ્યારે ફર રાયળ ॥ કરવા સેવકની તે સહાયળ ॥
 દેખી લોખો રિવલ્લ ગવાનળ ॥ અંતર રીઝ્યો દૈત્ય રા-
 ન્નનળ ॥ ૪૧ ॥ ॥ દાળ ॥ ॥ રાય રીઝ્યો અસુર
 નોતે, રારણ શંકરને ગયો ॥ પાયલાળી પંચવદનને,
 સમાચાર સર્વે કહ્યો ॥ રા ॥ પુત્રને પ્રવુ મન તણો, તેણે
 લગાડ્યું લાંછના ॥ તમાત્ર પધ્વી લોગવી ॥ સેવ્યું જો-
 ખાનું લોપના ॥ ૩ ॥ બંધને અનિરુદ્ધ રાખ્યો, મુને હણ
 તાં તે દયા જાવી ॥ જેવા અપરાધ જીપરે, જાવ્યા કૃષ્ણ
 કટકે દાવી ॥ ૪૨ ॥ દાવાત સાંલળી વિરોધની ॥ ત્યારે

શંકરને ચેલ્યો ક્રોધ ॥ હવડાં જો નોંધિ પાયડું ॥ તું યી
 રજા રાખ હો ભેધ ॥ પા ॥ ॥ વળણા ॥ ॥ યો-
 દ્વાધી રજા રાખ તું ॥ શંકરે જો યી વાણી ફરી રે ॥ હવે જો પા
 યું જો નોંડું ॥ શંકરને ક્રોધ વ્યાપ્યો સહી રે ॥ ૬ ॥ ૭ ॥
 ॥ ॥ ૬ ૭ ૮ ॥ ૬ ૮ ૯ ॥ ॥ રાગ માત્ર ॥ ॥
 દોરો ॥ ॥ ક્રોધ વ્યાપ્યો ભેહને ॥ તે ન ગણે ભન-
 તના તને તાતા ॥ ક્રોધ શંકરને વ્યાપ્યો ઘણો ॥ પિયંભેત્ર
 કેરુની ભનતારી ॥ ॥ દેરી ॥ ॥ વ્યાપ્યો ક્રો-
 ધ શંકરને અપાર ॥ પિયાંભેત્ર તે અગ્નિ આકાર ॥ ૧ ॥
 મહા ક્રોધ વ્યાપ્યો છે તે હારાને ત્રેધી પ્રગટ કરી શ્રેફના
 રાયા ॥ તે જોલી શંકર રું રીરનામી ॥ મુને જાત્તા જા
 પોહો સ્વામી ॥ ૩ ॥ ક્રોધાનાં સુણી જોવાં વચ્ચનાતે
 રું જોલિયા પંચવદન ॥ ૪ ॥ ભનમાર તું ભદ્ર સાધ
 ॥ મુખ્યો શંકરે રીરપર હાથ ॥ પાયાલી તારૂણી ભેઈ
 તરવારા જાવી ભદ્ર સેન્યા મોભર ॥ ૬ ॥ ૭ ॥ પેરતિ
 સરેખી છે ભેડા ॥ મોહી રહ્યા તે છે પન ક્રોડ ॥ ૭ ॥ ૮ ॥ હાથ
 ઊંચો કરે નહિ કોઈ ॥ મોહ પામી ગયા સહી ભેઈ ॥ ૮ ॥
 ભેને રીવ સરેખા છે સહાય ॥ તે રું કરતી પછી રણમાં
 યા ॥ ૯ ॥ રીવ મંત્ર લાગીને વાચ્યા ॥ પેહે સુંકય જલ
 યતે સાચા ॥ ૧ ॥ પછી છે દવા માંજ્યાં રીરી ॥ પાડે યો
 દ્વાતે કારમી ચીસ ॥ ૧ ॥ મારે ઘૂઘૂને જનને જાણા
 નથી ગણતી પ્રાણને લૂપાણ ॥ ૧ ॥ ૨ ॥ કોઈ ન છે ઘા

નારીકાને ફર્ણા કોઈના કાંપી નાખ્યા ચર્ણા ૧૧૩૮
 કોઈની ભુલ્કા કહાડી તતકાળા કોના જીભેડી લી-
 ધારી રવાળ ૧૧૪૦ કોના ફોરવાલ્યા ઘસી સારા કો-
 નું કપોળ છેધું નિરધાર ૧૧૫૦ ખત્તામાં પીવાલ્યા કો-
 ના હાથા ઘણા યોદ્ધા પેડા તોમી સાથા ૧૧૬૦ મુખે
 છો પુનમનો રારી ૧૧૭૦ મુસ્તક છે ઘાંધરી ૧૧૮૦
 ૧૧૯૦ શ્રોણિતની સરિતાયા માંહે ગભરથ યોદ્ધા ત-
 ણાયા ૧૨૦૦ ચક્ષુ કેટલાનાં લીધાં કહાડી ૧૨૧૦ નાખી
 છે કોઈની કહાડી ૧૨૨૦ મારે ત્તલ્ય તેને મારા નથી
 વાગતું તેને સગારારના સેન્યામાં ફે પડ્યું તંગાણ ૧૨૩૦
 ત્યારે કોઈં ચક્રાહુજ પાણા રાજા શ્રાવ્યા સનમુખે
 તે બજારા માહુજ મુરોજ ગ્રહીતે ઠામ ૧૨૪૦ નાખ્યું
 હજતેની જીપર ત્તણા તેમાં ખાવી ગઈ નિરવાણ ૧૨૫૦
 ૧૨૬૦ પડ્યો તારુણીને મનત્રાસા હવે રું કુંડી મ-
 યા નિવાસ ૧૨૭૦ સૂક્ષ્મ રૂપે કીતે ઈવારા હજુ
 ઠેથી નિકળી નારા રપા પેછી માયા રમી છે ત્તણ ૧૨૮૦
 ૧૨૯૦ અંધકાર થયું નિરપાણ ૧૩૦૦ હજધરે હજ ખેંચી
 લીધું ૧૩૧૦ મારવાનું કીધું ૧૩૨૦ ત્યારે હજમાં
 નમળે તારા તત્તલ્યું નારી ગઈ નારા રડા ૧૩૩૦
 ધહાર ઘણે રોથાયા ત્યાં ત્તલ્ય તિશ્નુળાયા ૧૩૪૦
 હજધરે પણ મુકી મામ ૧૩૫૦ બેઠા છોડીને સંગ્રામ ૧૩૬૦
 ૧૩૭૦ ત્રાહ્ય ત્રાહ્ય કરે સહુ ત્યાં થા ત્યારે જિહ્વા શ્રી તુરાય

॥ उशाभाए ह्याकन मूझुं तासा इर्यो जिघोत तान
 नु प्रहरि ॥ उरा छे दी माया तहा लगयना ॥ पछी वि
 थारयुं पोते मना ॥ उडा ॥ जे प्रुपला जे मारा प्रहुन्न
 ॥ मारे पेमा ॥ जे ने पतना ॥ उडा ॥ इषण जिपर जावी
 ते जे वो ॥ आण इषण मुझुं ते वे ॥ उपा ॥ जला मां हे थो
 छे दी हाथी ॥ जर्ध जण गयुं ते साथी ॥ उडा ॥ जीन्न ऊ
 वडे मुठी वाणी ॥ इषण ना लणी जावी थार्वी ॥ उ
 ॥ थार जला मुझुं लगयना ॥ जीन्ने हाथे इर्यो छे
 ना ॥ उडा ॥ पह प्रहार इर्या ते हारा ॥ जावी जिछ जती ते
 नारा ॥ उडा ॥ जे आण मुझुं श्रीरंगा इर्युं यर्ण वि
 ना ते नुं ॥ अंगा ॥ हगा पर ले रते या लवा लागी ॥ जायी
 इषण लणी ते अलागी ॥ उडा ॥ वैमान यही ने लेतां
 पावढे छे विश्वाधारन ॥ अवा ॥ दर ॥ पछी इर्युं सुहर
 रान ॥ मूझुं क्रोध इरी ने मना ॥ उडा ॥ घणी रीस अंत
 र मां व्यापी ॥ ते नुं मुस्त इ ना ॥ अं ॥ इपी ॥ उडा ॥ पछि पृथ्वी
 जिपर थि पतना ॥ हर धै यो हरी ने मना ॥ उपा ॥ इय
 क्रोधा पडी ने डाणा ॥ रिय ने क्रोध यज्यो छे विरा
 णा ॥ उडा ॥ पछी संन्याने इहे छे महोदय ॥ लज्जे ल
 ह्य मारो ॥ अवा ॥ उडा ॥ अगियार डो रि आणी संन्या
 य ॥ मारो मारो इरती सहुन्न य ॥ उडा ॥ ॥ यज
 णा ॥ ॥ मारो मारो इरती थार्वी ॥ रीं इर से न्या
 मां ने हरे ॥ आण सूरने सुंधनी जायो ॥ पहया यो

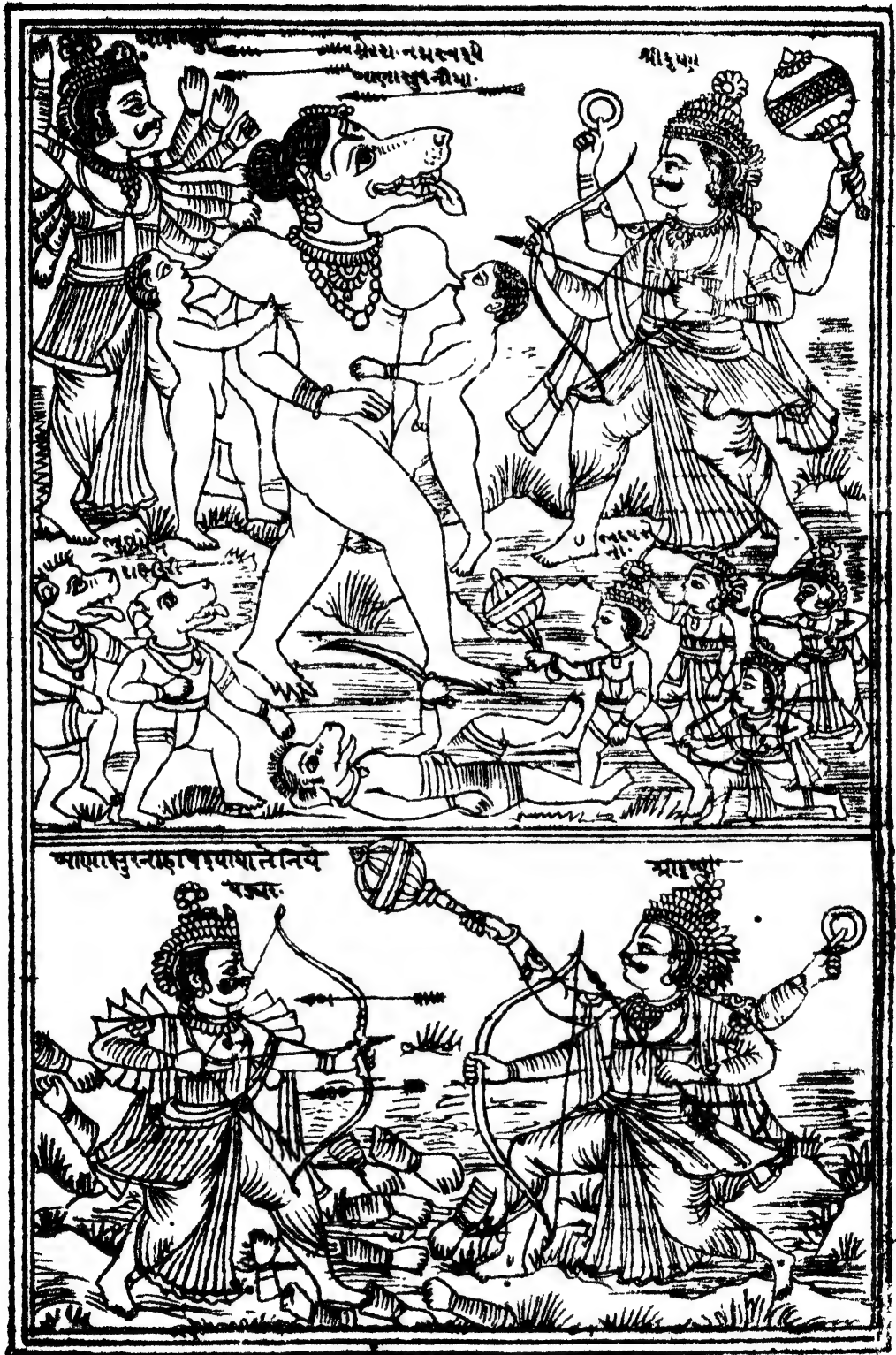

[illegible]

वहनाराम्जाव्यमृंगीनकुङ्कुमाराम्जाव्य
 वाणियानारे रंगी॥ ज्जाव्यलूतप्रैतनासं
 ॥ अत्रत्यामामानेतेंमाख्यो॥ ज्जेगीससरानेत
 हार्यो॥ १०॥ ज्जाव्यपक्षीतएाजेसनाराम्जा
 व्यवृषलतएाजेडनाराम्जा॥ ११॥ नारीसाधेतुंनार्ये
 मग्ना॥ ज्जेगीवनवनहिंडेतुंनग्ना॥ १२॥ लीलडीतां
 तेंजाधांजोरो॥ ज्जेरोज्जाव्यतुंभाजेषुयोराम्जा
 ॥ ज्जाव्यज्जेगीनरीलनासंगी॥ ज्जाव्यलूतंग
 अत्रालूषएारंगी॥ १३॥ दृषुयोरीलव्योडुंन्यागा
 डाणाताहारोतांजहुज्जन्याया॥ १४॥ ज्जेगीनेज्जा
 धंतुरोवहालो॥ १५॥ माणातेरुंदनीघालो॥ १६॥ ज्ज
 व्यडानडडपरीरेडाणा॥ १७॥ ज्जेघासतोशुंननीमाणा
 ॥ १८॥ ज्जाव्यलस्मृतएामोणनाराम्जाव्यज्जाहीर
 छारीपीनाराम्जा॥ १९॥ वयनसांलणीज्जन्योज्जन्याला
 ज्योज्जेनेहुतारीना॥ २०॥ ज्जाहुरियेयक्रयेदाव्युरेया
 डे॥ सारींगसामुंमूझुंपीनाडारगाज्जाविलीडीया
 ज्जेतलगवानाथयोसंसारडोलायमाना॥ २१॥ वा
 गीहरिहरकेरीडाडा॥ २२॥ पुरमांरांध्यारह्याछेपाडारर
 ॥ २३॥ ज्जेघात्रीलज्जेतांरेजेभाघ्रलुधरानेस
 ज्ज्योरीषा॥ २४॥ ज्जेज्जाहरीनादूत्यारेज्जली॥
 २५॥ ज्जेगर्लवंतीनारेगर्ली॥ २६॥ ज्जेरीयापतेमंड्या
 ॥ २७॥ ज्जेज्जेजाएामुझ्यांत्या॥ २८॥ ज्जेपातेपुंठे

મૂઝ્યાંદસ વિસાત્રાવતાં છેદ્યાં શ્રીભુગદીરીપારડ
 ાસત સહસ્રને લક્ષકોટે ાવરસે ખાણતે ઝોટાડો
 દોરડાવાળ્યો ભદ્રવનો સંહારા પ્રગટ્યો દેવમાં
 હાહાકારવારદાદૃષ્ટા મૂઝ્યું મોહાસ્ત્રજાંણા મુરછા
 પમાડ્યા પીનાડ પાણારજા કિધું પોહિયા જીપરરી
 વનાધાયો ખાણસુર રાજના ડગારણ કોપ્યાબ્ર
 ત્યોખંધાધ્યાયાગણ પતિને રે સડંધા ડાધાધાદૈ
 ત્ય ભણંભમદૂતા ધાયા ભેરવને ત્યાં ભૂતા ડરા
 ધાયાં ડાકસિયોનાં ભૂપા ઝેચી સેના જાવીઅ
 બુધા ડડા જાવ્યા અસુર કોટાનકોટા અસુરકુળ
 માં ન જામે ખોટા ડડા જાસુરી માયા ફરતી
 નારા પૃથ્વીજેત ખમાયો તારા ડપા કેટલીકનંતે
 આંખકપોળા કોનું મુખ ભણો મોરી પોળા ડડા
 કોનાં મુસ્તક ગિરિ સમાના કોના ભોમિરોળાય
 છેડાના ડડા કેટલી વાડણીમાં ફિંડે મગ્ગા કેટલીવ
 સ્ત્રિના ફિંડે નગ્ના ડડા હરખે ડાકીણી સ્નાકીણી સ
 વી જાવ્યું ડિલેણીનું પર્વ ડડા ધાર્યાં પ્રેતતે વર
 યાંધણા પાલે મૂડેલ અવળે ચણી ડડા પેંફોંવ્યો
 અસુર કેરો મારા ભદ્રવ સેન્યા પાની છે હારા જો
 વરસે આંણિત ગદાને સર્પ ડોપ્યારા મરામકંદુપો
 હરા ફરિયે આંખકરી ત્યાં વક્રા ક્રોધકરી ને મૂઝ્યું
 ચિત્રા ડડા છેદ્યાં ડાકણિયોનાં શિષા રંડાનસેન

પાડેચીસાજજાએમઘણાનો કિધો જાવરકુટોા
 સેન્યામારીજાવરદાખૂલ્યોાજપાકોઈનેત્નાલોયા
 ઝ્યોલન્યાકોનાંનાકવાહિયાંરથાજડારણધાયોતે
 સાથકીરેતરાકીધીઅસુરસેન્યાચક્રુરાજડાછેદ્યાં
 કવચનેખફતર છેડાનાઠાઅસુરમૂકીનેદેશાજડાગા
 લ્લ્યોબાણાસુરજિન્મત્તાધર્મીધનુષબાણપંચરી
 તાજડાનાજેબાણાધનવળેલક્ષ્મારીતસહક્રુજા
 યુદ્ધનેલક્ષાપેળાનાહુંસેન્યંત્યાંત્નેડાટાહુસ્તી
 ચીસપાડેચડેડાટાપેળાલ્લદવસેન્યામાંપડ્યુંત્નંગ
 ણાઘણુંકોખ્યોજળિયોબાણાપેચાકીધોદૃષ્ટો
 દ્યલ્લનોત્નંગાછેદ્યોઅશ્વનેરથઅત્નંગાપેડા
 છેદ્યાંકવચસેન્યાનેરોપાજાવ્યોબાણાસુરકરી
 કોપાપેડાહરેનલ્લયલુપતોગોપાકરીમાયાન
 થયોઅલોપાપેપાથિઈથતૂત્નૂલ્લનેચોંપાસ-
 લ્લ્યાંકવચઆયુદ્ધનેરોપાપેડાસોંદ્યાસામા
 થિઈનેસલ્લાગાલ્લ્યોબાણાતેકકુડધલ્લાપેજા
 પ્રગલ્ધ્યુંમાયાતાણુંતિમિરામંત્રેનીવારેજુધીરા
 પેટાપરસેગિરિતરૂવરસારાલ્લદવસેન્યપેમા
 ડ્યુંહારાપેલાકીધાંવાહનબાણાવીરાગતિત્નંગ
 સહુનાંરારીરાડગાહુળધરેમૂકીકીધીમામાદેજ
 દાણદૈત્યસંગ્રામાડીાલ્લદવનુંદેખીનેકષ્ટાકુષ્ટો
 કીધીક્રોધનીદૃષ્ટાડરાપછીકીવાસ્ત્રમુક્યુંબાણા

છેદી માયા તે પુરુષ પુરાણાડડાડિયું મુગટ વિનાનું શિ
 રાાલીયું ચક્રતે શ્રી બુગદીરાાડડા બન્યારે છેદવા માં
 ઝાહિયાઝાવીખાણાસુરની માતાડપાઝસુર
 કુળતણીરે દેવ્યાયાકુરવા રાણાનીરે રક્ષાયાડડા
 કોટરાય છે તેનું નામાદેખી નયને લાલ્યા સ્યામા
 ડડા ધવળણા ધલનન પામ્યા પુર
 ધોત્તમણાદેખી ખાણાસુરની માતરેાખ ણત્તન
 દ્રપિના સફુને દેખાડેાહરિકરનેલાંખાહથિરેાડટ
 ા૫૪૪૧ા ાકડબુંાજીમું ારાગસો
 ફણીનીઆલા ાદોહરો ામાત્રાફિ
 રાગગર્ભનતાણીા તે હુવાડે નહિ ન્નણાપણ બુદ્ધ
 વિચારીને બુજોાખોલાવે નિરવાણાણા ા
 દેરીા ાબુજો લાઈ પેવાણ ખાવ્યાંરે ાચ્છે
 તો સૂત્રતાંતણો નલાવ્યાંાબુજો લાઈ પેવાણ
 ખાવ્યાંરેા સમ ખાવારાણ ગારનથીને, વસ્ત્રકાઈ
 એ નવલાવ્યાંાબુજો લાઈ પેવાણ ખાવ્યાંરેાડેડા
 ાા એક ન્નેતન પોહોળીને ડિંચી, ફાનળ વરણીકાય
 ામુસ્તકતે ગીરી સમાન દિસેને, તાડ સરીખાએપા
 યા બુજો લાઈ ારાખશિવત નેનાડેખા દિસેને,
 પયરંગા શિરવાળાબુગમકુપ સરીખીનાસિકા
 ફેઆંતરડાંની માળાબુજો લાઈાડા ગિરિગુફા
 પત્ત વદન પિડાસેાફળડાંડીરાખેઘંતાસર્પ સરી-

ખીલુકા સળકે ॥ ઝેતો ઝલનો ઝાણતી ઝંતાલુ
 ઝોલાંઈ ॥ શા સુપે સરીખા જે અવણ સોફિયે ॥ ઝ-
 ખિવત દિસે ડોળા ॥ યમડંડ સરિખા જે લૂન ખિરાલે
 ॥ દેખીનાસે ઝસુરનાં ડોળાં ॥ તુ ઝોલાઈ ॥ પા
 સ્તન નાખ્યા જે પછવાડે ॥ વળગ્યાં છોકરાં દસવી-
 સા ॥ દસો દિશાઝાં ખીપે રીરા રંડા પાડે મોટી ચીસ
 ॥ તુ ઝોલાઈ ॥ ડારારી રથી અગ્નિની ન્યાળા ડિડેને
 હપિમાં ધરિયું ત્રિરૂખા ॥ જે હાપની વયે લેઈને ॥ યો-
 ણીના જે કુંભરનાં કુળા ॥ તુ ઝોલાઈ ॥ ડાખાણા સુ-
 રને ડિગારીની ધો ॥ પૂરવે હતું વરદાન ॥ નગ્રતણી ઝે-
 તો દેવિકોટરા ॥ ઝેનું લૂપે ધસ્યું હતું ધ્યાના ॥ તુ ઝો-
 લાઈ ॥ ટામઢાઢાળથી રાખીરે ॥ તુલને ॥ ઝેક્યાર રણ
 માંયા ॥ કોટરા ઝાગળ થઈ ત્યારે ॥ નાઠો ખાણા સુરસ
 યા ॥ તુ ઝોલાઈ ॥ લાફરીથી ઝાયુદ્ધ સભવા ગયોતો
 ॥ મનમાં ઝાણી કોપ ॥ કોટરાનું સ્વરૂપ હતું તો પ-
 નમાં પામ્યું અલોપ ॥ તુ ઝોલાઈ ॥ પગા કોટરાં ॥
 ન્યાં સુધી હતું ॥ નવમૂકિયું સુદરના ॥ દેવીના પેર
 તાપથી ॥ નાસી છુટી ॥ ઝોખાણ રાતના ॥ તુ ઝોલાઈ
 ॥ ૧૧ ॥ ॥ વળણ ॥ ॥ નાસી છુટ્યો ખાણ
 સુરરાત્ન ॥ મુકકે પે રીસિત રાયરે ॥ પછી કૃષ્ણા ॥ ઝે-
 કર છે દિયા ॥ તેની કુંકડયાયરે ॥ ૧૨ ॥ ૧૪ પદ ॥ ॥
 કડવું ॥ ૭૨ મુ ॥ ॥ રાગ મા ॥ ॥ ઘેકરો

૧૧ ૧૧ખાપુષ્ય લેનું આવી રહ્યું તેને ળિગારના
 રનહિ કોથાપયઈ લૂપાને દેવતા ૧૧લુપન ધાંતે કોથ
 ૧૧૧૧ ૧૧દેરી ૧૧ ૧૧ખાણાસુરજાધ્યોખી-
 જીવારા ૧૧સરે હાંડ્યાછે શ્રીમોરારા ૧૧યાજે પાતલિ-
 પારીતેણીવારા ૧૧હાંરે હાંરે, ળિતાવુંતે લુનનોત્તારા
 ૧૧મૂઝ્યુંયક્રતે ખીજીવારા ૧૧ત્યારે હ્યોતે હાહાકાર
 ૧૧હુખદેવનાં દૂરલ્લયા ૧૧હાંરે હાંરે, આલખવનીતે
 રીતજથાયા ૧૧રા ૧૧જેવુંભાણીને ભુગલુપના કીધો
 જરઝરીતરાલના ૧૧કવચટોપને રંધ્યોડાયા ૧૧હાંરે હાં
 રે તેતો કૃષ્ણો કીધા કરકાયા ૧૧ડાવારતપાસેના સવામ
 ના ૧૧જકળાયો ઘણું રાલના ૧૧જરૂપદૂતપાસે છે મન ૧૧
 હાંરે હાંરે પડીયું લુનપર સુદરતાના ૧૧રા ૧૧વનરુક્ષિન
 કોઈ લેદે ૧૧વડાળને કોઈક છેદે ૧૧જેમ કરકાપ્યાછે
 ગોપાળા ૧૧હાંરે હાંરે, જૂમો પાડે જાનિનો ખાળાપા
 મોરકળા તલે છે લેમા ૧૧પેક્ષીપરને પરહરે જેમ ૧૧તેમ
 ઢગલો પૃથ્વી ળિપરા ૧૧હાંરે હાંરે, થયા ખાણાસુરના કર
 ૧૧હા કીધી કરુણા શ્રીમોરારા ૧૧પછીરાખિયાલુન
 ચારા ૧૧પડ્યો ખાણતે પૃથ્વી મોલ્લર ૧૧હાંરે હાંરે હ્યો
 ભુગમાંતે હાહાકાર ૧૧જા શ્રોણિતની સરિતાઈ
 ૧૧સુદ્ધરીરીરની નવરહી ૧૧કળાકળખુડુ સેન્યમાં
 થાયા ૧૧હાંરે હાંરે જૂમપાડતા દાનવલ્લયા ૧૧ટાલોલ
 પિડ્યું છે ભંગાણા ૧૧હાંરે હાંરે, નર્થહરને ક્યું છે ભણા

अथोष्णहरणं

69862

॥ लो ॥ ॥ यण एणा ॥ ॥ भूमपांती ते हस्त
 छेद्या ॥ पीज्या पाम्यो पंडरे ॥ तय सद्य शिष्यो पैय-
 द्या ॥ इवे जिन्नरुं ब्रह्मांड रे ॥ १० ॥ ॥ ३४ ॥
 कुपुं ॥ ७ उमुं ॥ ॥ राजबिराजी ॥ ॥ दोहरै ॥
 ॥ ॥ नीरतरायत नायकुं ॥ इहो इहांडी जेभी
 ता ॥ नपनो सींभ्यो स्नगोडे ॥ जेही जजोंडी रीत
 ॥ ॥ मर्यादा राप्पी नहीं ॥ जे मांडोर्धजे नीरधार ॥
 त्रासपेज्यो त्रिलोकमां ॥ परत्यो हाहाकारार ॥ ॥
 दिरी ॥ ॥ घणुं डोप्याते द्वेष्यणी ॥ गजकुजाव्या
 ते श्री वनभाणी ॥ ॥ मूढयो पीतल्वर महादेवाहु
 रिथे ल्वर प्रगत्यो तत जेवार ॥ यातल्वर तो तेनुं
 नामा ॥ पितल्वर रुं मांड्यो संग्राम ॥ ३ ॥ अतिक्रो
 धजिपन्योलारी ॥ त्रियो प्रगर कुर्यो त्रिपुरारी ॥ क्षा
 त्रए जिहरने त्रए अंधाय ॥ त्रए पेदने नेन त्रए डाय
 ॥ ॥ त्रए नासिडाने त्रए हाथा मांडे मांडे करेछे वा-
 ता ॥ डा नेया अभिये घुघवे गोणा ॥ जेवा त्रए लया
 नइ डोणा ॥ ७ ॥ त्रांज्यावरणाते शीरना देरा ॥ डाणे
 रंगने क्रूरछे वेष्टाटा मुंजे इधिर तए ॥ जोघराणा
 ॥ डा जी लुक्काडा जी कुंडमाण ॥ ला जित्तो शिवनेड
 रीप्रणामा ॥ स्वामि सोंपिये सुनने डाम ॥ १० ॥ ल्वर
 त्रियो तो मांडुंनामा ले जिपुं तेनो हेरु ठामा ॥ ११ ॥
 त्यारे शिष्ये जापी जाग्नाय ॥ न्नतुं न्नद्वसेन्या मांड्या

[illegible]

पोणी ताउगा रिवेराहाजीयो तावहुंडास्यो ताहा
 न्यरतो मृषणे विडास्यो ताउदा तन्त्यर मृष्यो गीमा
 नाथी जेम त्वर प्रगटे छेरे ज्ञाता ताउडा सातेना
 यानक येषा त्वर प्रगत्या नोइह्यो जीपेदेरी ताउडा
 शुक्रदेवक्रे सुए राय ताहरिहरतणो समुदाया ताउपा
 घणुं डोप्याते जीमानाथी पीनाइ ग्रहं पछीहयि ताउडा
 हरीधनुर पिद्या अस्त्रा मंत्र लणी मृष्यु अग्रा स्त्र
 ताउडा त्वाणा प्रगटी हुतारिना पीरा पोम्या त्तद्वन
 ना ताउटा जणे वाहन रथने अंजनी मोनी नासतां
 दिह आजी ताउटा कुंडे रारीरने नाहा लया पोडे मृम
 दोला नथीया हा मेघास्त्र मृष्युं नुगलु यना ततस
 एयरना व्यो पर नन्या हा रिव सैन्य तणा व्युं नय
 ताहा हाडार सैन्या मांथाय हा रपा पेयना स्त्र मृष्युरे
 लोणाये तावीर याहन जीडीरे नये हा उगा वावंटो
 डिडे धूण इटा सैन्य डिडा उचुं दहेपटा हा राना गास्त्र मृ
 ष्युं अविनारी ताजा व्या व्याण वदन विहारी हा रपा
 जा व्या व्याण ते वण ग्या वाहना ते एो लक्ष्म कुर्यो रे
 पेयना हाडा पर्यता स्त्र मुष्युं जीमाडान्ता मृष्यो व
 न्त्र स्त्र पेमा ड्यु रान्ता हाडा मृष्युं सूर्य नुंजा ए
 रिदल पाणा राह अस्त्र रमापेति न्नागा हाडा स्त्र
 र्यजा ए न्यारे मिथ्य गयो घणो क्रोधक पाणीने
 थियो हाडा अडेजा एडा द्युं तेडाणा ते यहा व्युं तस

ततः प्राणपेगा मूड्युं जाण तदा धेयेसायधवा
 लाण्यां घणा सुरेशापी ता तेनां अनेकधियां निर-
 वाणा याण्यां सरयेने दरी दरी जाणापेराधिया
 अरेध इपेरे उपानी ता हा म हा मयी श्रुष्टी प्रन्नजी ता
 पडा मृत्युं जाण महाधेवनुं हरे ता श्री कृष्ण लुर साडि
 रोपे हा हरि हर जे हुठे तनराया ता नारद ब्रह्मात्म
 एी तो धाया ता पेपा बर्छ संतनाव्यो समाचार ता
 पोखो वेगे मां लगाडो वारा पेडा हरि हर हरे छे डोपे
 ता यजि हलो इ नो करी लोपे ता पेजा नारद शारदने
 रे ब्रह्माय ता जावी जित्ना ते राणी मां या पेता म
 ध्ये जावी ने ने जा रे हाथी ता युद्ध मूडिये दीना नाथी ता
 पला नहि नानो ने मां वयना ता तो मृत्युं पा मरी
 ओह तनुवन ता हा ता वणाणा ता
 दीना नाथी युद्ध मूडी जे ता स्तुति करे ब्रह्माय रे ता हरि
 हर नुगते विनव्या ता तेनो हुं भहि माय रे ता हा तपस
 ता हा ड्डुं ता उड्डुं ता राग स्तुति नो
 ता हा ये स्तुति करे ब्रह्माय रे नमो नमो ता हुं तो
 जे जिने लागुं पाय रे नमो नमो ता शा नय नय त्रि नो
 पन राय रे; नमो नमो ता शिव लुने नमुं धुं पाय रे; न
 मो नमो ता रा नय गंगा धर पदु पाण रे; नमो नमो
 ता नय गुं न धर गो पाण रे; नमो नमो ता डा नय मो
 र पीं छं धर नार रे; नमो नमो ता नय नटा धर तस्म

જોખાહરણ

(૧૫૫)

પેડ્યો પૃથ્વી મોઝારે નમો નમો ॥ ડરડોખા શ્રી દેવ મો
 રારે ॥ નમો નમો ॥ ૧૫૫ ॥ તેને જીઠા ડ્યો ઝરી ઈરિ ઈ
 રે ॥ નમો નમો ॥ ખાણ નમો હરિ ને ધરિ ॥ નમો નમો
 ॥ રંગા મેળા પધ્યો તેણી વારે ॥ નમો નમો ॥ તવ હર-
 ણ્યો સકુળ સંસારે ॥ નમો નમો ॥ રણ ॥ ૧૫૫ ॥
 વળણ ॥ ॥ સંસાર જ્ઞાનં દેપા મિયો ॥ રાય સો
 લજો પ્રિય જાણીરે ॥ હરિ હર જન્યો જોડ ધયા ॥ તવ
 ખ્રહ્માબોલ્યા ચાણીરે ॥ રણ ૧૫૫ ॥ ૧૫૫ ॥
 ઉપમું ॥ ॥ રાગ ગોડી ॥ ॥ દોહરો ॥ ॥
 પ્રસન્ન ધયા હરિ હર તણા ॥ ક્રોધ ગયો નિરધારા પછી
 ખ્રહ્માવચન કેવાં કહે ॥ તેનો કું મિસ્ત્રા રાણા ॥ ૧૫૫ ॥
 દેરી ॥ ॥ ખ્રહ્માતે વચમાં જાવિયાં ॥ કું જવા
 મિયાંરે ॥ તમો પાજ્યાં હમારાં લાગા ॥ તલ્લાં સુખ પા
 મિયાંરે ॥ ૧૫૫ ॥ કોણ ખ્રહ્મા કોણ કૃષ્ણ ॥ ૧૫૫ ॥ કોણ
 કહિયે ત્રિપૂરા ॥ તલ્લાં ॥ રા ॥ જોત્રણ જાપેણ જોડ
 છીયે ॥ ૧૫૫ ॥ જો માં તેરી વઢવાડ ॥ તલ્લાં ॥ ૧૫૫ ॥
 જાણને નારદે નાણ કચું ॥ ૧૫૫ ॥ શ્રી કૃષ્ણને લા
 ગોપાયા ॥ તલ્લાં ॥ ૧૫૫ ॥ જાણા સુર સુખિયો ધ્યો
 ॥ ૧૫૫ ॥ શ્રી કૃષ્ણે દેરવ્યો હાથ ॥ તલ્લાં ॥ ૧૫૫ ॥ ન્યન
 ચક્રારત્યાં ધરિ રહ્યો ॥ ૧૫૫ ॥ ઘણું પ્રસન્ન ધયા રિપ
 રાય ॥ તલ્લાં ॥ ૧૫૫ ॥ ॥ વળણ ॥ ॥ પ્રસન્ન
 ધયા રિવળ ઘણું ॥ તું સાંલળ પરીક્ષિત રાયરે ॥ ખા

આસુર કરે વિનતિ ॥ પેછી હરિહર પુરમાં ન્યય ॥
 ડા ૧૫૫૪ ॥ ૧૭૫૦ ॥ ૧૭૫૧ ॥ ૧૭૫૨ ॥
 જન તારા ॥ નારી જિન મંદિર ને સો ॥ ધિક નયન
 જિન દેહ ॥ નેહ જિન સલ્લન ને સો ॥ ધિક ખહીર
 શું ગાના ॥ ગુણ જિન મંચળ નારી ॥ ધિક નિત્ય પ્ર
 ત્યેલી ખા ॥ વ્યંડળ શું હાસ્ય વિહારી ॥ ધિક દાન જિ
 ન ॥ પાત્ર દે ॥ ધિક ઘટ જિન તો નન કરે ॥ ઘટ ને ભુવ
 મું ધિક પડ્યો ॥ ને નિત્યે પદ ચરી ॥ દલ ને રી ॥ ૧૭૫૩ ॥
 ૧ ॥ ૧૭૫૪ ॥ ૧૭૫૫ ॥ ૧૭૫૬ ॥
 ૧ ॥ ૧૭૫૭ ॥ ૧૭૫૮ ॥ ૧૭૫૯ ॥
 લગવન ॥ ૧૭૬૦ ॥ ૧૭૬૧ ॥ ૧૭૬૨ ॥ ૧૭૬૩ ॥
 મૂંછે તે ત્રાપુદ્ધ નાખ્યા ॥ ૧૭૬૪ ॥ ૧૭૬૫ ॥ ૧૭૬૬ ॥
 ધી ॥ સભ્યન પર્ષ સરવે સ્ટેથી ॥ ૧૭૬૭ ॥ ૧૭૬૮ ॥ ૧૭૬૯ ॥
 દળિયો ॥ ખાણા સુરતો ખાવીને મળિયો ॥ ૧૭૭૦ ॥ ૧૭૭૧ ॥
 જ્યર પ્રગલ્યા છે સાત ॥ તે તો ખાણા પ્રત્યે ફેરવાતા ॥
 પાસ્યા મીઠવે જમો ક્યાં રહિયે ॥ વિરંચી વિના કો
 ને ફરિયે ॥ ૧૭૭૨ ॥ ૧૭૭૩ ॥ ૧૭૭૪ ॥ ૧૭૭૫ ॥
 પૃથ્વીના પ્રાણી ॥ ૧૭૭૬ ॥ ૧૭૭૭ ॥ ૧૭૭૮ ॥ ૧૭૭૯ ॥
 શુવન સ્પતિ ॥ નાકાણા દાહો યધન ને નહિ દાતાર
 ॥ રહો તેના શરીર મોઝારા ॥ દુષ્ટ જુદિને મંદલ નન ॥
 પિયો ॥ ધિર થોસો તેનાં તના ॥ ૧૭૮૦ ॥ ૧૭૮૧ ॥ ૧૭૮૨ ॥
 ચાસા ॥ ૧૭૮૩ ॥ ૧૭૮૪ ॥ ૧૭૮૫ ॥ ૧૭૮૬ ॥

सांननेधरित्वावातमोत्यांनयन्नशोतायाभि
 तातेडोसांननेत्रगपारातेनेल्यरनपीडेवगार
 एीउाजेमडुडिगयानिन्धामाहरिहररह्यातेणे
 ठामाईशादिवेसाह्योरियामनोडरातमोसांन-
 जोडमणाचरापपावेयाईनीडीनेसहायाप्राणा
 स्तुरपाभ्योरेपीउयाईशाजाव्यापासेत्रीलोचन
 नाथीस्यामेइरवीजोरीरहाथीप्राणाजाणास्तु
 रतोयेरणेनमियोपपाणछेद्यातेप्रवाहसमियो
 तातापेछीस्तुतिमत्तुनीडरतोताडरनेडीनेमु
 षेजोयेरतोताईतातमोदिनानाथिद्याणातमे
 जाइवाश्रीगोपाणातराजोभाजनिइडनोविहि
 वायाडरोडुरजेन्नह्यरायातराजमडुणनेधणी
 डुपायातमोराओछोन्नह्यरायातराभभपिता
 नेपदवीजापीतातेनसरह्योछेविश्वमांव्यापीता
 रडावराहडुपेधर्युवेदसाहितापाताणेह्युयोहिर-
 एयहितातरानृसिंहडुपतोजापैनीधुंताज्जल्यद्य
 नप्रह्लादनेदीधुंतारपाहिरह्यडुरेयपेनेहरियेह-
 णियोताप्रह्लादपोतानोअणियोतरडावणीमा-
 रोनेपितायातेनेडीधीधणीडुरूणायतरजाजा
 व्यावामनइपनेधारीतान्नयीजवनितेदेवमोरारी
 तारतासत्यराभ्युंनेराओलागाजाप्युंजणितेज-
 धियणरागातरापावनडिधांजमारोपरियांता

તેમાં હું એક જહંકાર ભરિયો ॥ ડગા મારો મદ મોહન
 જીએ હરિયો ॥ બાણા સુર તો એવું ઝોખરિયો ॥ ડા
 સફુ પી મુળ પર ફડણા વિશેષા વેહે વાઈ થયા અધિકે
 ॥ ડરા તલે પામ્યો પુત્રી ઝોખાયા મારો સમાકરો જ
 ન્યાયા ॥ ડડા ફંઈ બાધ તુ વચન જોખાયા ॥ ત્યારે તલે
 નદવરાય ॥ ડશા બાણ રાય માગે છે માના ॥ પુરમાં પ
 ધારિયે લગવા ના ॥ ડપા પછી હરિ હર પુરમાં ન્યાયા
 ભિંત્ર નાના વિધનાં વાયા ॥ ડડા બાદ ચારણ ત્યાં ભરી ગા
 યા નગ્ર સોડ નેવાને ધાયા ॥ ડડા સફુને ફેડે તે હરખ
 નમાયા ॥ નેવા નદવની રે રોત્નાયા ॥ ડડા એમ વાળી
 વેદ નર નારી ॥ એ રોત્નાની તો નળિં ખલિહારી ॥ ડડ
 ॥ ધયું હરિ હરનું દર રાના ॥ તે તો ઝોખા બાઈનું પુન્ય
 ॥ ડશા સાઠ સાબ છે હરિના તનના ॥ તે તો ફૂટડા ડૂંપે રતન
 ॥ ડશા ધયા અશ્વત્થિ પર અસ્તવારા ॥ તેના તન તે અપરમ
 પારા ॥ ડશા વાંકા મુગટ અળકે તોરા ॥ ડોઈ રામ લડા ડો
 ઈ ગોરા ॥ ડડા હાથે ફેમડાં શ્રવણે મોતી ॥ મુખ ચંદ્રકમ
 ળ રેડું ડિલોતી ॥ ડડા ફેમે સાન રોત્નીના ઘોડા ॥ ખળકે
 ફેમ તણારે અજોડા ॥ ડપા મોરા મદગણે અંબા ડીલણકો પગે
 સોનાની સાંકળ ખળકોડા ॥ ડડાર થયું ખપાલો અતિ સારી ॥ નદવસે
 ન્યાસફુ રાણારી ॥ ડડા નનીવાસો બાણા સુરે રચિયો ॥ અંબ
 રજા તૂંધણ વ્યથી ખચખચિયો ॥ ડડા ત્યાં પધરાવ્યા શ્રીહારી
 કાં નાથા ॥ ડપન કોલિ નદવનો સાથા ॥ ડડા બાણારે ધીધુ ધણ

માનાસેવા કરવાને મૂક્યા પ્રધાનાપેગાખાણાસુરે
 માગીરે જાજાયા વેગે ન્નમાત્રપાસે ન્નયાપેડીનાઈ
 જનિ રૂઢુને લાગ્યો પાયા ન્નજોતેડે છે તમપિતાય
 પેરા જનિ રૂઢુવળતી ત્યાં ન્નય ॥ ન્ન્યાં ખેડા છે
 ન્નદ્વરાયા પેડા ॥ જનિ રૂઢુશ્રી કૃષ્ણને મળિયા ॥
 દીરે વિન્નેગ વિઘ્નરણિયાં ॥ પેરા ન્નવ્ય સોફલ્યું ખાણા
 સુરરાયા ॥ વરકુન્યાને પીઠી ચોળાયા ॥ પેપા ત્યાં ગણે
 રાગોત્ર ન્નને ખેસાડો ॥ ખાહ્નણ ત્નણે છે વેદ જ્ઞાન
 ડો ॥ પેડા પેછી ઊમા સહિત પિયર જાવે ॥ મોસાળુંતે
 મુંદીર લાવે ॥ પેજા ॥ ॥ વળણા ॥ ॥ પિયરવડ
 જાવ્યાં ઊમાજી ॥ સર્વને જાનંદયાયરે ॥ કુંકોત્રી કું
 ષોલખી ॥ તેનો કુંકુ મહિમાયરે ॥ પેટા ૧૬૧૩ ॥ ॥
 કુંકુ ॥ ૭૭ મું ॥ ॥ રાગમાડા ॥ ॥ દોફરો
 ॥ ॥ કોડેલખી કુંકોતરી ॥ કૃષ્ણજી તેણીવારા ॥
 વિનય વચન મુજ જોયરે ॥ કરપત્ર લીધો નિરધાર
 ॥ ૧ ॥ ॥ દેરી ॥ ॥ ખાણા સુરજોલ્યાત્યાં
 ફાગરગામ્યાર ન્ન તેડાવો જાંહિ ॥ ૧ ॥ લખો પત્ર તે
 જાવે સર્વ ॥ વિવાહ મહાલેને મૂકે ગર્વ ॥ રા વિવા
 હનો તો ઊભમ ઘણો ॥ તેડાવો સગાં સયિ ખાપણો
 ॥ ૩ ॥ લખની તો શોભાત્યારે ॥ જાવે સગાં ખારણો
 ન્યારે ॥ ૪ ॥ દ્વારીકાં મોકલોને ગડડા ॥ જાવે તતજેવ
 ધઈ જાડડા પે ॥ સ્વસ્તિ શ્રી દ્વારીકાં ગામા લખિ-

તંગમીફુલગુ નામાડાવસુદેવૃદ્ધ છોતમેપાપે
 લખીમોકલુંધું જમોડાવધામણીનો સમાંચારા
 જાહિયાંલક્ષ્મીધું નીરધારાદાસાથિજાપેણોહોય
 લેહાવિચાહ મળયા જાવત્તેતેહાલ્લાતેતેહોસહોય
 મનમાંહેતાતેસરવે જાવત્તે જાંહેતીગાજમોખેરી
 રહ્યાતમમાટેતાતેથીવિલમનરરોપાટેતાપાસાથિ
 લાવત્તેસ્વત્તાજાવેવૃદ્ધ સુરસેન રાગનાપરાજ
 હિંધણીગીતગાનારીછેનારામાટેલાવત્તેજાપેણો
 જાપારાડાજાવેપટરાણીજાટેજેવારતિરેવતી
 જવસ્યમેવાપશાજમોદુદ્ધતેરુંલોખીજેજાપારા
 તમોસૌ સમત્તેછોસારાપાજાવ્યોપત્રગદ્ગદ
 હાથાલ્લજોતેડીલાવોસહુસાથિપાડાજાવ્યોમુ-
 ક્તાપુરીનીમાંહેતાસર્વેજાનંદપામ્યુંત્યાંહેતાજાજા
 નંદમાંથયાસળીધેલાસનથયાવધામણીપેહેલા
 પટાવધામણિયાને જાખ્યાહારાપછીપૂછ્યોસહુ
 સમાંચારાપાત્યાં નાનું મોદુંવૃદ્ધતેહાજાપેવ-
 ધામણીસહુતેહારગાલ્લવાનાસહુનેકોડાથિઈ
 ભદરણીછપન્નકોડારીસુખપાલનેહાપીધો
 ડાગાજુસાંઢનેજુરથેન્નેજાપારાસરવે જા-
 વ્યાંછેસનથઈશ્રોણિત પુરમાંતેવાતગઈપાદગા
 સામાજાવ્યાંછેવૈકુંઠનાથાવિચાહ મહાતેતેજ્ઞદય
 સાથિપારશાજિમાલુપિયરવડજાવ્યાંમોસણુતે

સુંદીરલાવ્યાં ॥ રપા ॥ ધિંધ્યાયજતે ૩૩ ॥ ત્નાવ્યા ॥
 મોસાંબું તે સુંદીરલાવ્યા ॥ રડા ॥ ગિદિયાયજજાવ્યા
 છેન્નતે ॥ ગિરિગરાયજતે ૩૪ ॥ સાથે ॥ રજા ॥ જ્ઞા-
 વ્યાછે ॥ ત્યાંગિરિકૈલાસા ॥ મોસાંબું ૭ ॥ જ્ઞાવ્યાછે ૫ ॥
 સારડા ॥ બ્રહ્માદિક્કવીહીધાયે ૭ ॥ જ્ઞાવ્યા ॥ ૩૩ ॥ સત્નાપો
 તાનીલાવ્યા ॥ રડા ॥ પછીરાન્નનેકેકેછે ૨ ॥ રાણી ॥ સ્વામી
 સાંત્નજો ૩૬ ॥ પ્રણામી ॥ ૩૩ ॥ ॥ વજણા ॥ ॥
 જાણાસુરનેકેકેછે ૨ ॥ રાણી ॥ દેશેદેશ ૭ ॥ લજો ૩ ॥ કોતરી ૨ ॥
 સગાંસહોદર ૩ ॥ પ્રણામ ॥ ૩ ॥ તેતેડાવો ૬ ॥ તનકરી ૨ ॥ ૩૧ ॥
 ૧૬૪૪ ॥ ॥ ૩૬ ॥ ૭ ॥ ૭ ॥ ॥ રાગધનાશ્રી ॥
 ॥ ॥ ૬ ॥ ૨ ॥ ॥ ૬ ॥ ૨ ॥ ૬ ॥ ૨ ॥ ૬ ॥ ૨ ॥
 નોકેકેતાં ૫ ॥ ર નથાયા ॥ જાણે ૭ ॥ પતિ ૩ ॥ તેડિયા ॥ ૩ ॥
 કેકે ૩ ॥ સાંત્નજ ૨ ॥ ૧ ॥ ॥ ૬ ॥ ૨ ॥ ॥ ૬ ॥ ૨ ॥
 ણરાયનેકેકેછે ૨ ॥ રાણી ॥ તેડાવ્યો ૩ ॥ પરિવાર ૭ ॥ ૩ ॥
 તરીદેશેદેશે ૩ ॥ મોડલાવો ॥ મોટા ૩ ॥ પતિ ૭ ॥ ૬ ॥
 ॥ ૧ ॥ સ્વર્ગવાસીને ૩ ॥ તેડાવ્યા ૭ ॥ ૬ ॥ ॥ ૬ ॥ ૨ ॥
 મરા ૭ ॥ ૬ ॥ તારીપતિ ૩ ॥ ૬ ॥ જાવ્યાછે ॥ તેલેઈને ૩ ॥
 ઘણો ૩ ॥ ૬ ॥ ૨ ॥ ૬ ॥ ૨ ॥ ૬ ॥ ૨ ॥ ૬ ॥ ૨ ॥
 વેનો ૩ ॥ ૬ ॥ ૨ ॥ ૬ ॥ ૨ ॥ ૬ ॥ ૨ ॥ ૬ ॥ ૨ ॥
 કેકેતરીફાય ૭ ॥ ૩ ॥ નવેકુળના ૩ ॥ નાગનો ૩ ॥ તરિયે ૨ ॥
 ષનાગ ૭ ॥ ૩ ॥ ૬ ॥ ૨ ॥ ૬ ॥ ૨ ॥ ૬ ॥ ૨ ॥ ૬ ॥ ૨ ॥
 કેરાતન ૭ ॥ ૩ ॥ ૬ ॥ ૨ ॥ ૬ ॥ ૨ ॥ ૬ ॥ ૨ ॥ ૬ ॥ ૨ ॥

પતિલડનજાળાજેસરવેનેનોતરાંમોડનોપાતે
 આપરીપ્રકૃતિતવદનજાળાપારવિપત્તિયોંવિવા
 હેજાવ્યાંપાતેનાંકુંઘુંનામજાળારંગાગંગાગોમતીરે
 રોગોદાવરીનેશામજાળાડાકૃષ્ણકુંવરનેકેસરવધુને
 સુંદરવધુજેસારજાળારાધાલમુનાનેબનકી,ત્રેસરવે
 આવીનારજાળાજામીઠીવધુનેમાનવધુને,માણક
 વધુમરડાયજાળાદેવકુંવરનેમાહાકોરવધુપરણિયાત
 વધુધરડાયજાળાદાદાકુંવરનેરાતકુંવરવધુાહીરાવધુ
 ઈચ્છાયજાળાસરવસ્ત્રિયોસુંદરરોલેાલરકેમૂકે
 પાયજાળાલાખચીખાઈતોપુંઠળફરતી,ગીતગા
 વાઅરુણાયજાળાકોગોરીકોશામળી,તેમનમધ્યેમક
 લાયજાળા૧૭ાકોનુંમુખજેહસામણડે,કોનુંમોડુંપેટ
 જાળાકોકામનીસરુણગુણપૂરણ,કોઈતેદેવનીવેઠજા
 ૧૧૧ાકોખાળાખેરીપાનથાવે,કોનાતેરાતાફોઠજા
 ૧૧૧ાકોપંકજવયાણીકોમૃગાનયાણી,કોનીનમજેબ્નેડ-
 જાળા૧૨૧ાકોશામળારંગેકોમળઅંગે,કોનેતેનમજે
 ખોડજાળા૧૩૧ાકોચરનેનરખેહેડેહરખે,કોગાયજે
 ગીતસારજાળાકોચરનેબેઠનેમનમાંમોહીને,ક્યાં-
 થીજાવોલરધારજાળા૧૪૧ાઅનેકેદેશનારાત્નમણિ
 યા,રૂપિતણોનહિપારજાળાબનદયસરવેઆવીનેમ-
 ણિયા,રૂક્ષમણીજાહેસફુનારજાળા૧૫૧ાસોફાસણે
 સરવેમળીતે,નરખીનેમંગળગાયજાળાજાણાસુર-

हींउमलपतोतेने, हैउहरजेनमायलु॥१३॥रुक्रा-
 भार्यलंजाविया, इर्योग्रहवांतिआरंललु॥योड
 मधेयौरीमितरी, त्यांरोध्याडेणनास्यंललु॥१४॥
 श्रीदृणवतलघृतहोमाये, स्वाहाडरे इषिइपलु॥
 धुन्यलागीरहीयेदनी, मज्यामंडपे मोटा नूपलु॥१५॥
 ॥बूवायंदनअरमियांने, अरमिया राबनलु॥न
 त्यडरेजहुअपसरा, मुनिडरेछेवेद नीधुन्यलु॥१६॥
 ॥वालुंनवालेछेअतिघणांने, इरेज्यो जाणासुररा-
 यलु॥श्रीदृषणने ननीवासे, त्यांग्रहवांतिथायलु
 ॥१७॥ ॥वजला ॥ ॥श्रीदृषणेग्रहवां-
 न्तिडरी॥मानुनीमंगणगायरे॥ लटप्रेमानंदडहे
 डुथी॥अनीइदुनेपीठीयोजायरे॥१८॥१९॥२०॥
 ॥ ॥२१॥२२॥२३॥ ॥रागडुत्या-
 ला ॥ ॥दोहरो॥ ॥पीठीयोजेसरवेसो
 हासाएगी॥जिलटअंगनमाया॥मानुनीसरवेमणी
 ॥त्यांगीतअनोपमगायती॥ ॥देरी॥ ॥
 पीठीयोजोपीठीयोजोपीतराएगीरे॥मगाहजोमगा
 हजोभ्होलाएगीरे॥१॥पीठीयोजोपीठीयोजोवरनी
 डाडीरे॥मोटीमामीहुजमलडरतीतेथाडीरे॥रापी
 ठीयोजोपीठीयोजोवरनीलोन्नरिरे॥मुजमांतो
 पाननुंजीउनुंजाठरे॥३॥वरलुतोजिषुगोछडजंगो
 जेरे॥ लहवस्त्रीननमणीसहुटोजेरे॥४॥तलल

જોષા હરણ

હાનાહીને જિભાવરજીરે ૥ દેષે તરીને ન્યુવેષે હરજીરે
 ૥ ૫ ૥ સન્યાં ધરજીરે ૥ જનોપમસારે ૥ રીણગાર સન્યા
 છે ૥ તકારે ૥ ૬ ૥ પગધુ ૥ પગધુ ૥ વરની સાળીરે
 ૥ આંખ આંખે આંખ આંખે આંખી આંખીરે ૥ ગાવર
 જીને રખડી ડીધું છે ૥ ગાવેરે ૥ વરજીને તિ નકકરું છે ૥ ત
 લેરે ૥ દા ૥ વરજીતો ખેઠા સત્તામાં રોતેરે ૥ મનડું
 તો ન્યાં નેઈ જે ત્યાં લોતેરે ૥ ૭ ૥ કુલુવોતો બાણ
 સુરનો આખ્યોરે ૥ ચારવારતો વદન કુરાખ્યોરે ૥ ૮ ૥ ગા
 રીત ત્લાત કરી છે ઘણી સારીરે ૥ તે નેઈ પ્રસન્ન થયા
 છે મોરારીરે ૥ ૯ ૥ ન્યુવંતી ગીત ગાય છે ત્યાંયરે ૥ ૧૦
 મની જારી આવી છે કુરમાંયરે ૥ ૧૧ ૥ આવીને તો
 વિચાર કીધો છે સહીરે ૥ આપી આખ્યમનને ધીની
 હીરે ૥ ૧૨ ૥ વેવાણો ગીતો ગાતાં ગાતાં આખ્યોરે ૥ સુ
 ત્તલા સો પારી તાખ્યોરે ૥ ૧૩ ૥ નનદ્યમાં તો કોમળ
 પાન વેહેંયાયરે ૥ સાબન સરવેરો ખે મળીને ગાયરે
 ૥ ૧૪ ૥ જાંટણાં તો કેસરનાં છંદાયરે ૥ હારે ત્યાંતો
 માનુની મંગળ ગાયરે ૥ ૧૫ ૥ વરજીને આસને ખે સજ
 વોરે ૥ નાના વિયનાં વાલિંત્ર વળાપોરે ૥ ૧૬ ૥ અનિ
 કુંદને ઘોડલીએ પડાવ્યારે ૥ લેતામાં સફુલનને
 મન ત્લાવ્યારે ૥ ૧૭ ૥ નયનયશસ્ત્ર ખોલે છે સફુ
 વાગીરે ૥ ત્લાત ત્લાતનાં વાલે નગારં નીરે ૥ નેરે ૥
 ૧૮ ૥ વાગ્યાં ત્યાંતો ઈંદુતણાં નીરાનેરે ૥ અપ્સરા

માદિ ગાય છે તાનરે તારગાયરણુ તો વરઘાડે થદિ-
 વારે ॥ પુંધે હીરલે તો લડીયારે ॥ ૧ ॥ ફિરાવત્ત તણે
 નથી પારરે ॥ વરણુ ને નીરખે છે નરનારે ॥ ૨ ॥ રાનીર
 ખીનીરખીને દે છે જારી રીરે ॥ ૩ ॥ જાવરણુ વો ક્રો-
 ડવરી રીરે ॥ ૪ ॥ યાને લુંગણને વળીતે શીરે ॥ ૫ ॥ વર
 ફેરવ્યો શેરી શેરીરે ॥ ૬ ॥ રજા સાજે લાતો તણી દોલ
 ઘણીરે ॥ ૭ ॥ પાછળ વેહતો નદરણી તણીરે ॥ ૮ ॥ રેપા પ્રે
 દ્યુમન સાત્વીડી જે ઊત્તેરે ॥ ૯ ॥ જીનકુંવર ચઢ્યા છે સ
 હુકોડેરે ॥ ૧૦ ॥ રજા નન મધ્યે છે નદવરાયરે ॥ ૧૧ ॥ તેની શો
 લાતો વરાણી નનયરે ॥ ૧૨ ॥ રજા માંધે મોડ રામણી
 વોજાલીરે ॥ ૧૩ ॥ રક્ષમણી ધર્ષજેઠાં વરની માડીરે ॥ ૧૪ ॥ ર
 ॥ ન્નેવા જાવ્યા દેવતા જેરીયે માનરે ॥ ૧૫ ॥ વાગે છે હું
 દુત્તીને નિશાનરે ॥ ૧૬ ॥ ॥ વલણા ॥ ॥
 વાલિંત્રયાને જતિ ઘણાં ॥ ૧૭ ॥ જાનંદજો છવયાયરે ॥
 નદવસ્ત્રિયો રથે જેરી ॥ ૧૮ ॥ જનિ રૂઢની ઘોડલી ગા-
 યરે ॥ ૧૯ ॥ ૧૬૫ ॥ ॥ ૬૫૬ ॥ ॥
 રાગ વલણ ધનાશ્રી ॥ ૨૦ ॥ વળતી વીહીયા માડી
 યોરે ॥ ૨૧ ॥ જીત્યા નદવરાય ॥ ૨૨ ॥ મોડ જાંધ્યો રાણી રક્ષ
 મણીરે ॥ ૨૩ ॥ ત્યાંતો માલુની મંગળ ગાયા ॥ ૨૪ ॥ જનિ રૂઢ-
 ની ઘોડલી ॥ ૨૫ ॥ શોલા સહીત ઘોડી સજરે ॥
 તેને સુવર્ણ કેરો સાળા ॥ ૨૬ ॥ સરવવાણી વદેરે ॥
 રત્ન પેગડે થદ્યા વરરાળા ॥ ૨૭ ॥ જનિ રૂઢની ઘોડલી

॥ रागाधर प्रवाणी ओपतीरे ॥ जतिपद्मप्रदुस्सित
 मुष्णावदनं सोणकुणारीरिरे ॥ तेने छिनें लोकोत्त
 यद्गुण ॥ जनिइद्धुनी घोउलीरे ॥ ३ ॥ भुगटमणी-
 मांहे लज्जारे ॥ ते छिपर शोत्ते जूपा ॥ कुंउजे मुत्ताने
 मणीरे ॥ जति जहत्तूत इप जनूपा ॥ जनिइद्धु-
 नी घोउली ॥ ४ ॥ जालु जंध इडां वेद विंठियोरे ॥ श्रीइ
 ण लीधुं छे ह्या ॥ अश्वेय दया जल जे लउरे ॥ संगे स्या
 जे लानो घणोठाठा ॥ जनिइद्धुनी घोउली ॥ ५ ॥
 स्वन्न सहु टोणे भण्युरे ॥ सुरीनर मज्ज्या जंपारा ॥
 तेने ज्ञाप्यां पाननां जी उलांरे ॥ छिपर श्रीइ णइइ-
 ण हारा ॥ जनिइद्धुनी घोउली ॥ ६ ॥ वाविं न्रवात्ते ज-
 ति घणाने ॥ मांहे भूदंगलेरी नादा ॥ दोल ददा मागउ
 डेरे ॥ शरणा छिजे पुग्घो सादा ॥ जनिइद्धुनी घोउ-
 ली ॥ ७ ॥ युवायं दन छांट एांरे ॥ मांहे डे सरइ स्तुरी
 सारा ॥ लाट जंही न्न जहु भण्यारे ॥ ते तो जे ले छे न
 य न्य हारा ॥ जनिइद्धुनी घोउली ॥ ८ ॥ जप छरा
 नाये छिनीरे ॥ मांहे नारद लुभर वाया ॥ भयुरी वा-
 एी सहु वंदेरे ॥ जेयो जानं ह जो छ वयाय ॥ अनि
 इद्धुनी घोउली ॥ ९ ॥ सा जे जा सहु शोत्ततारे ॥
 अस्वार घणो छे रसाणा ॥ पनइ पनइ ते लु नायतारे
 ॥ सहु डे हिसंता ॥ जइज माणा ॥ जनिइद्धुनी घोउ-
 ली ॥ १० ॥ हुस्ती रे एा गाया ॥ अति घणारे ॥ ते छि

પર જંબાડી સોફે ॥ મોતી બુલે પાખર્યારે ॥ તે દેખી
 ને મનંડું મોફે ॥ અનિ રૂઢી ની ઘોડલી ॥ ૧૧ ॥ તુરીતે
 ચાલે નવ નવારે ॥ તેનાં રત્ન નડીત્ર પલાણા ॥ તેને
 મોં રડે માણે કલકારે ॥ તે તો જળકે છે ન્હોતો ના-
 ણા ॥ અનિ રૂઢી ની ઘોડલી ॥ ૧૨ ॥ ચોપૈ જનાર થ
 ઘણારે ॥ તેની શોભા અપરંમ પારા ॥ ઘોડાની કોટેફે
 મસાંકળીરે ॥ તેના મૂલતણો નહિ પારા ॥ અનિ રૂઢી
 ની ઘોડલી ॥ ૧૩ ॥ કાળાતે હસ્તી પાખર્યારે ॥ તેને
 રૂપા નડીત્ર પલાણા ॥ તેની ઊપર નોબત ગડગડેરે ॥
 બોલ્યું ન સંભળાજે કાના ॥ અનિ રૂઢી ની ઘોડલી ॥
 ૧૪ ॥ સ્વલ્પ ન જાગળ પરવસ્યુંરે ॥ અતિ જ્ઞાનંદ કર-
 તા વિરોડ ॥ પાણી પંથાજે અનિ રૂઢી ચઢ્યારે ॥ ત્યાં
 તો ભેવા મળ્યા સહુ લોક ॥ અનિ રૂઢી ની ઘોડલી
 ॥ ૧૫ ॥ નગર લોક ત્યાં સહુ મળ્યુંરે ॥ ભેવા ભલ્લનો
 પરિવાર ॥ ત્યાંથી તે વરઘોડો ચાલિયોરે ॥ આખો
 ચઢિટારોરી બલ્લરા ॥ અનિ રૂઢી ની ઘોડલી ॥ ૧૬
 ॥ વાટ શેરી રણિયા મણીરે ॥ તે ભેવા સરખી સો
 યા ॥ નગર લોક સહુ હરખિયારે, તે તો નરાજો ભેસ
 હુકોય ॥ અનિ રૂઢી ની ઘોડલી ॥ ૧૭ ॥ આશ્રિત પુર
 પાટણ ભણુંરે ॥ ફૂલે સોહાવી વાટ ॥ અનિ રૂઢી વરઘો
 ડે ચઢ્યારે ॥ ત્યાં તો રાણગાર્યાં શેરી ને ફાટા ॥ અ-
 નિ રૂઢી ની ઘોડલી ॥ ૧૮ ॥ ચંચળ ચરણે ચાલતી

રોારંગેરાતીવાનાતેને મછિયારડે માણડનડખાં
 રોામુસ્તકરોત્તે સુરિયાપાનાગજનિફૂલું નીધોડ
 લીાજાનાઅમૂલજનેનો ફાડોરેાતેમાંમિનાડારી
 ડામાઘોડીધરતીજે પગમાંડે નહિરેાતેનું પંચકુસુમ
 ણીનામાગજનિફૂલું નીધોડલીા રંગાફોચતુરાચ
 દીને છત્તેરેાજડુજે ખેરીનેત્તેય ાધનનગ્રદ્વારામ
 તિરેાનિત્ય દરેાનહરિનાંફોય ાગજનિફૂલું ની
 ઘોડલીારીાનગરની નારી નિરખતીરેાનિરખીત
 નેવદેયચનાાકુન્યાલાગ્યવાનગજતિઘણુંરેાવર
 પામીછે રૂપેરતનાગજનિફૂલું નીધોડલીારર
 છત્રચમરયાજેઘણારેાચોફેર યિંજાણલાવાયાપું
 ઠેજાવેસરવે બદરણીરેાતેતોગીતને મંગળગાયા
 ગજનિફૂલું નીધોડલીારડાઘાટ પેફેરુચોરાણીફૂલ
 મણીરેાવળીરામણદીધોફૂથિામોંડખાંધ્યોગજતિ
 ઓપતોરેાતેનાશ્રીફૂલસરખાનાથિાગજનિફૂલું
 નીધોડલીારદહાચરફેલદઈતોરણચતુષારેા
 સાળોછાંટેછેનીરાતેને ઊચિતજાપીયુંરેાજિલા
 ખાળેઅનિફૂલવીરાઅનિફૂલું નીધોડલીારપેા
 સાસુજેસબ્બઈઘણીફૂરીરેાપોંખવાનીપરિધાના
 અનિફૂલઘોડેથીજિતરયારેાફૂલેકેકવિભનમૂડીતે
 માનાઅનિફૂલું નીધોડલીારડા
 વસણા
 ાકવિભનફૂરજેડીફૂલેાજિતરયા

ઘોડેથી ધરરાયેરે ॥ ત્યારે પછી વળી રુંથેયું ॥ તેની કહું
 કથાયેરે ॥ ૨૭ ॥ ૧૭ રસા ॥ ૧૬ ડું ॥ તમું ॥ ૧૮
 રાગ ધોળા ॥ ૧૯ ફરે ॥ ૨૦ નળ છાંટવા આ
 આગણ પતિ ॥ તે ઓખા કેરા વીરા ॥ ગણ પતિને ન્હ
 વયદ્યા ॥ રુંક કહે સુણ મતિ ધીરા ॥ ૨૧ ॥ ૨૨ રી
 ॥ ૨૩ ગણ પતિ પાસે નીર છંટાયેરે ॥ ત્યારે ન્હ
 સફુને તે રુસયું આયેરે ॥ ૨૪ ॥ ૨૫ કંતો સુંદને કાન ફલાયે
 રા ॥ કુંડાળો તો નળ છાંટવાને આયેરે ॥ ૨૬ ॥ ૨૭ ગરબડ્યા લે
 ને ગુંગુળો લેરે ॥ ૨૮ ॥ ૨૯ ને ગીની ન્હ તનહી ન્હ વને તો લેરે ॥
 ૩૦ ॥ ગણ પતિ કહે છે ન્હ વ ન્હ ત ન્હ હં રે ॥ ૩૧ ॥ ૩૨ ફેણે કેરાં
 કર્મને રાંવળાણું રે ॥ ૩૩ ॥ ૩૪ ન્હ વ કહે છે આપ જળ ધીએ
 બેઠો રે ॥ ગણ પતિ કહે છે ફેણા કારા ગ્રહ માં પેઠો રે ॥ ૩૫ ॥
 ન્હ વ કહે છે તારો પિતા પેરું પાળે ॥ ગણ પતિ કહે
 છે તારો આપ ગોવાળ રે ॥ ૩૬ ॥ ૩૭ ન્હ વ કહે છે તારે આપે
 ઓળી રાખોડી રે ॥ ગણ પતિ કહે છે ફેણે કામળી ઓડી રે
 ૩૮ ॥ ૩૯ ન્હ વ કહે તારો આપ લીલડી રું રાખ્યો રે ॥ ગણ પ
 તિ કહે ગોવિંદ ગોપીયો માં નાખ્યો રે ॥ ૪૦ ॥ ૪૧ જલ્યા પિતા
 તારો આકુષંતુરો આયેરે ॥ તારા પિતાને આફરનું ઓ
 કું તાયેરે ॥ ૪૨ ॥ ૪૩ ન્હ વ કહે છે ને ગીને નહી નારી રે ॥ ગણ
 પતિ કહે છે ન્હ વ ન્હ ત લીખારી રે ॥ ૪૪ ॥ ૪૫ રિયે ઘર માં રા
 ખીતે લીલડી લુંડી રે ॥ ૪૬ ॥ ૪૭ જલ્યા કાંઈ ફરીતે રીંછડી થી રી
 યા ॥ ૪૮ ॥ ૪૯ મારાં કિંઈ ઘાડું ઘું તારાં રે ॥ ૫૦ ॥ ૫૧ ન્હ વની

પાણીછાંટણાં મારારે ॥ ૧૨ ॥ જાળ્યાએ મારાની
 લાગે છે રીત તમારી રો ॥ જાળ્યાએ તો કન્યાજન સુરકુ
 મારી રો ॥ ૧૩ ॥ જાળ્યાશું ખોલે જન સુરની જબનણે
 ॥ ઊમાની અંગે ધી ઊપની નણે ॥ ૧૪ ॥ ત્યારે ખોલ્યો
 નંબુવંતીનો તનરો ॥ જારો ॥ માએ નણ્યા છે રૂપ ત-
 નરો ॥ પાણી હાથમાં તારી ડુંદડું નાખી રો ॥ દોડી રો ॥ ખોલે છે
 દૂધની મરન દતોડી રો ॥ ૧૫ ॥ અંધું સુણતાં ક્રોધ ર-
 હ્યો છે વરસી રો ॥ ગણપતિ ત્યાં ઊઠ્યા તે ઈમે દુરસી રો
 ॥ ૧૬ ॥ મેણાં દેતારી સે સામા સામી જાવ્યારો ॥ ત્યા
 રે અહ્યા દૂધને તેડી લાવ્યારો ॥ ૧૭ ॥ હરિયે ત્યાં વારી
 ને વેગળા ફીધારો ॥ ગણપતિ ને પાસે તેડી ને લીધારો
 ॥ ૧૮ ॥ કુંડેથી કહાડી મુક્તાદળની માળરો ॥ આપી
 ગણપતિ ને તત્કાળરો ॥ રંગા મોહન જીએ સફુનાં
 મન મનાવ્યારો ॥ ઊમા જી ત્યાં પોંખણાં લેઈ ને આ-
 વ્યારો ॥ ૧૯ ॥ ॥ વલણા ॥ ॥ પોંખવાને
 આવ્યાં ઊમયા ॥ સજી સોળે રોણ ગારે ॥ રોણ ગારે ॥
 ર્યં પાસે ઊભા ॥ તે કરાવે દુળ આચારે ॥ ૨૦ ॥
 ॥ ॥ ૬૬ ॥ ૬૭ ॥ ૬૮ ॥ ૬૯ ॥ ૭૦ ॥
 આવી તે જાણને માંડે રો ॥ બહુ દુળની રે જનના ॥ આ
 નિશ્ચ ઊભા છે તોરણે ॥ બહુ મેળા છે લાણા ॥
 ૧ ॥ બાંણ ઊઠીને ઊભા થયારો ॥ નભે નિરખ્યાં છે
 પાણી ॥ હિસે વરસાળુ યોરે ॥ ૨૧ ॥ ૨૨ ॥ ૨૩ ॥ ૨૪ ॥ ૨૫ ॥

અમારે ત્નાજ્યે આવી મળ્યારે ॥ અનિરૂદ્ધ સરખાલ-
 માઈા હવે રીખાડી જાપણેરે ॥ મળ્યા પ્રદ્યુમનયે ફે-
 વાઈ ॥ ૩૩ ॥ મુખે ઢિજો તિયાનાથજીરે ॥ ક્યાં છે પોં-
 ખાણૂરા ॥ ત્નની વેળાવહી જરીરે ॥ ચાલો યાય છે
 અસુરા ॥ ૪૪ ॥ પારવતીજી આજ્યાં પોંખવારે ॥ માથે
 મુકીને મોડા ॥ તમણાતે ફરમાં જારી ચઢીરે ॥ ૫૫ ॥ જો સો-
 ઘણા ધાળા પાસો ઘણા ધાળમાં રું ॥ ત્ન સું રે ॥ સરી-
 જા સંપૂટ જોડારી તે ત્નાતે રીઝવીરે ॥ પોંખી પોંખોં
 ચ્યા છે કોડાડા ॥ ધૂરાળ મૂશળ રવે ચોરે, સરિયા સં-
 પૂટ ત્રાડા ॥ ઈંડી પીંડી લેઈ આવારણારે, હરખી સ્ના-
 હું છે નાકાડા ॥ ૬૬ ॥ ॥ ચાલે ફેરા ॥ ૭૭ ॥ નાકાડા
 વા જનય છે જો વેરે ॥ હુયિફળ ધરે દીધો તે વેરે ॥ ૮૮ ॥ પા-
 છો તાણી લીધો પોતે પાણીરે ॥ જ્નેઈ રહ્યાં પારવતી
 રાણીરે ॥ ત્નાત્યારે હસીયાતે શ્રીજીદુરાચરે ॥ રું જુ-
 જો છે ઊમયાચરે ॥ ૯૯ ॥ હસીકે છે પારવતીયા-
 ફરે ॥ જ્ને જીં ક્યાં છે જ્ને જ્ને નાકરે ॥ ૧૦૦ ॥ નાક હોય
 તો રીઝ આવો જાંહેરે ॥ ૧૦૧ ॥ નમજી પ્રથવીમાં ફે-
 રે ॥ ૧૦૨ ॥ અમહાસકરે માંહે માંહેરે ॥ ૧૦૩ ॥ પોંખીને
 લીધા ત્યાં ફેરે ॥ ૧૦૪ ॥ પોંખી પારવતી વરને તેડેરે ॥ ૧૦૫ ॥
 ઈં અનિરૂદ્ધ ચઢિયાકેડેરે ॥ ૧૦૬ ॥ ૧૦૭ ॥ ચરને માંહેરા માં પે-
 ધરાવ્યારે ॥ ૧૦૮ ॥ મામોડુન્યાને તેડી તાવ્યારે ॥ ૧૦૯ ॥ ૧૧૦ ॥
 અંતર પટતો ધરિયારે ॥ ૧૧૧ ॥ સ્તભેળા પેરું તમળિયારે ॥ ૧૧૨ ॥

યજ્ઞાનુની મંગળકરે છે જિવ્યારે પાસકુજોઈ જોલે છે
 ચત્રચક્રારે પાણાં આડેથી અંતરપટતો લીધું રાતન
 જોળનું છાંટણું કીધું રાપટાં અનિરૂદ્ધ પરણીને જિલ્લા
 પાયરે પાત્યાં તો મંગળકેરા કુરાયરે પાણ ॥ ૧૬ ॥
 વળણ ॥ ૧૬ ॥ કુરાકુરતાં હરખિયાં ॥ જન્યો પર
 કન્યામનમાં હેરે ॥ જિમયાવચન સાધું પેયું ॥ ત્રીજા
 રપરણ્યાં ત્યાં હેરે ॥ રંગા ૧૭૬૪ ॥ ૧૬૬૫ ॥ ૧૬૬૬ ॥
 ॥ ૧૬૬૭ ॥ ૧૬૬૮ ॥ ૧૬૬૯ ॥ ૧૬૭૦ ॥
 ગીત ગાજે સફુ ગોરડી ॥ આનંદકથાં ન લખાવર કન્યા
 જે જિપરણિયાં ॥ તેની કુકુકુયાયા ॥ ૧૬ ॥ ૧૬ ॥
 બ્રહ્મા હરે વેદનું ગાનરે ॥ સૌ લાગ્યરેણીરે ॥ સતમે વરતે
 જોલે સાવધાનરે ॥ સૌ લાગ્યરેણીરે ॥ ૧૬ ॥ ૧૬ ॥
 રત્ન કીધું રે ॥ સૌ લાગ્યના મધ્યે પસ્ત્ર અંતરપટ કીધું રે ॥
 સૌ લાગ્યના રાવર માળ જારો પીછે કંઠરે ॥ સૌ લા-
 ગ્ય પાપછી પડી પટોળે ગંઠરે ॥ સૌ લાગ્યના ડાહ્યાં
 સ્વસ્તિ વ્યન લાગાયરે ॥ સૌ લાગ્યના હાથિયાળો
 કંત્યાનો મેળાયરે ॥ સૌ લાગ્યના ૪ ॥ મયાતક હે રા-
 થરાણીરે ॥ સૌ લાગ્યા અનિરૂદ્ધ સ્વસ્તિ કહી ગ્રહે પા-
 ણીરે ॥ સૌ લાગ્યના પાવર કન્યા જે સાધ્યાં ને જાને
 રે ॥ સૌ લાગ્યના માતતાતના પોહો વ્યાક્રોડરે ॥ સૌ લા-
 ગ્યના ડાહ્યા હળવરને રણ છોડરે ॥ સૌ લાગ્યા પે-
 રા સાનિધ્ય તે ત્રીસ ક્રોડરે ॥ સૌ લાગ્યના ૭ ॥ અ-

श्रिमांस्तत्तत्तद्वृत्तदोमायरे॥सौत्नाय्या॥त्यांतोयेह
 नीधुन्यंअधुथायरे॥सौत्नाय्या॥तापैहेलुंपैहेलुंमंग
 णयरतायरे॥सौत्नाय्या॥वरइत्यानेइराइरायरे॥सौ
 त्नाय्या॥तालेरीरा॥अनोपमथायरे॥सौत्नाय्या
 ॥त्यांतोमानुनीमंगणगायरे॥सौत्नाय्या॥१०॥ज्या
 पीलक्षधेनुंतोहुअएरिरे॥सौत्नाय्या॥सहस्रदासीधि
 येहागघागिरे॥सौत्नाय्या॥११॥प्रीनुंजीनुंमंगण
 यरतायरे॥सौत्नाय्या॥त्यांतोरांरां॥दानअपायरे
 ॥सौत्नाय्या॥१२॥रपत्रणसहस्रश्रीहाररे॥सौत्नाय्या
 ॥ज्याप्या॥मोहसहस्रतोअररे॥सौत्नाय्या॥१३॥त्री
 नुंत्रीनुंमंगणयरतायरे॥सौत्नाय्या॥त्यांतोरांरां
 दानअपायरे॥सौत्नाय्या॥१४॥ज्याप्या॥ज्यायुद्धसे
 वहुवनरे॥सौत्नाय्या॥१५॥सहस्रनेस्तमनधनरे
 ॥सौत्नाय्या॥१६॥योधुंयोधुंमंगणयरतायरे॥सौ
 त्नाय्या॥त्यांतोरांरां॥दानअपायरे॥सौत्नाय्या॥१७॥ज्याप्यां
 स्नातसेजित्तमणामरे॥सौत्नाय्या॥ज्या
 एतमात्रनेइयोप्राणामरे॥सौत्नाय्या॥१८॥त्यां
 तोयरलक्षवेणाथायरे॥सौत्नाय्या॥सरयेआवीने
 जेहांसत्तायरे॥सौत्नाय्या॥१९॥आगसायनीवल्लि
 तानारीरे॥सौत्नाय्या॥हस्तमांहेकुनइनीआरीगे॥
 सौत्नाय्या॥२०॥स्वसुरपल्लिमीरसेकुसाररे॥सौत्ना
 य्या॥मांहेभेलेछेवृत्तनीधाररे॥सौत्नाय्या॥२१॥

કુન્યાને નમાડે જનિશુદ્ધરે ॥ સૌભાગ્યા ॥ કુન્યાનમા
 ડેફીઘણી બુદ્ધરે ॥ સૌભાગ્યનાશા ॥ જનિશુદ્ધનેફ
 સવુંથાયરે ॥ સૌભાગ્યા ॥ ત્યાંતોદાસીજોગીતન
 ગાયરે ॥ સૌભાગ્યા ॥ રરા ॥ નમો નમો કુંસાર નમાઈ
 રે ॥ સૌભાગ્યા ॥ કીધી વડોવાસરખી કમાઈરે ॥ સૌભા
 ગ્યા ॥ રડા ॥ ક્યાંધી પેઠોતું ઘરને ખોળીરે ॥ સૌભાગ્યા ॥
 તેંતોછેતરી ઝોખાલોળીરે ॥ સૌભાગ્યા ॥ રરા ॥
 તારાંડોણછે માતને તાતરે ॥ સૌભાગ્યા ॥ રુંકરિ
 યેલૂલીન્યાં વિધાતરે ॥ સૌભાગ્યા ॥ રપા ॥ મનુષ્ય
 દાનવનેતાંઘણીખામીરે ॥ સૌભાગ્યા ॥ નીચજોંચ
 નીકુન્યાપામીરે ॥ સૌભાગ્યા ॥ રડા ॥ તુંતોધીપીધીપી
 ધીપીરે ॥ સૌભાગ્યા ॥ તુલવરપેતોકુન્યાઘણુંધીપીરે ॥
 સૌભાગ્યા ॥ રજા ॥ છોરાતુંતો નખસરીખોનાનોરે ॥
 સૌભાગ્યા ॥ છોરાતુંતો ક્યમફરીપેઠોછાનોરે ॥ સૌભા
 ગ્યા ॥ રડા ॥ તેંતોફપેટેકામણકીધુંરે ॥ સૌભાગ્યા ॥ ઝો
 ખાખાઈનુંમનફરીલીધુંરે ॥ સૌભાગ્યા ॥ રડા ॥ હવેજે
 ધાંનફરશેકામરે ॥ સૌભાગ્યા ॥ ધારોફૂલેતઠામોઠા
 મરે ॥ સૌભાગ્યા ॥ ડગાતારાવડોવાની નમજે નગમાંજે
 ડીરે ॥ સૌભાગ્યા ॥ નેનાઘરમાંઘડૂણીછેખોડીરે ॥ સૌ
 ભાગ્યા ॥ ડગા ॥ નેનોત્રસરોજનંબુધાનરે ॥ સૌભાગ્યા ॥
 તેનીપુત્રીનાલાંખાલાંખાકાનરે ॥ સૌભાગ્યા ॥ ડરા ॥
 જેનેસફુડફેછે વિશ્વાધારરે ॥ સૌભાગ્યા ॥ પેણખા

ણપિતાતણોપ્રેતિહારે ॥ સૌભાગ્યા ॥ ૩૩ ॥ આંચેવાંમે-
 ણાંદીંધાંછેવેવાંએરે ॥ સૌભાગ્યા ॥ ત્યારેભદ્રવસ્ત્રિયો
 ખોલીવાએરે ॥ સૌભાગ્યા ॥ ૩૪ ॥ તમોભાંખીણુલી
 ટાંગહુતાવોરે ॥ સૌભાગ્યા ॥ સુરપેતનુંડણનીપેડેભા-
 ખોરે ॥ સૌભાગ્યા ॥ ૩૫ ॥ જમારોજનિશુદ્ધતાનેજા
 ખરે ॥ સૌભાગ્યા ॥ તેણેજીવ્યોતેખાણતૂપાખરે ॥ સૌ
 ભાગ્યા ॥ ૩૬ ॥ તમારીકન્યાતોકામણુગારીરે ॥ સૌભા-
 ગ્યા ॥ પેલીચિત્રલેહાચોરનારીરે ॥ સૌભાગ્યા ॥ ૩૭ ॥
 જમારોકૃષ્ણજીતોઘણોજોખોરે ॥ સૌભાગ્યા ॥ ભ-
 ણીભેઈભવાધિધોદીંજોખોરે ॥ સૌભાગ્યા ॥ ૩૮ ॥ જ-
 મારારેયામનેરામભ્યારે ॥ કૃષ્ણારે ॥ સૌભાગ્યા ॥ ત્યારે
 વેવાઈનાહાપિકીધાકુંઠારે ॥ સૌભાગ્યા ॥ ૩૯ ॥ રણમાં
 રત્નજાવ્યારાયનાજંગુઠારે ॥ સૌભાગ્યા ॥ કુંડ્યાજાપી
 તોજીવતાછુથ્યારે ॥ સૌભાગ્યા ॥ ૪૦ ॥ જોમકિંકરી
 ગાતીવરણીવરણીરે ॥ સૌભાગ્યા ॥ વરકન્યાતોજી-
 ઠ્યાંખંને ॥ વરણીરે ॥ સૌભાગ્યા ॥ ૪૧ ॥ ત્યાંજાવી
 સોહાસણાયારે ॥ સૌભાગ્યા ॥ ભેનારૂપેતણોન
 હિપારે ॥ સૌભાગ્યા ॥ ૪૨ ॥ વરકન્યાનેવધાવીરહ્યાં
 રે ॥ સૌભાગ્યા ॥ ૪૩ ॥ સૌભાગ્યકાનમાંકુંદારે ॥
 સૌભાગ્યા ॥ ૪૪ ॥ દેછેબ્રહ્માજાગિરવાદે ॥ સૌભા-
 ગ્યા ॥ મોરચિપ્રકરેછેવેદવાદે ॥ સૌભાગ્યા ॥ ૪૫ ॥
 ચિત્રંજીવીરેહેજેજેતેડીરે ॥ સૌભાગ્યા ॥ ૪૬ ॥ માત્રે

दिने ते थोडीरे ॥ सौलाग्या ॥ ४ ॥ पा ॥ जोभा सुंदर वर-
 ने पामीरे ॥ सौलाग्या ॥ ने नो ॥ घाघे त्रिलोचनं स्वामी
 रे ॥ सौलाग्या ॥ ४ ॥ डा ॥ पे छी ॥ जोत्र न ॥ जा ॥ जण ॥ भा ॥ व्यारे
 ॥ सौलाग्या ॥ पू ॥ न ॥ करी ॥ ते ॥ रि ॥ रे ॥ न ॥ मा ॥ व्यारे ॥ रा ॥ सौला
 ग्या ॥ ४ ॥ डा ॥ दु ॥ र्यो ॥ दु ॥ ण ॥ जा ॥ थार ॥ रे ॥ रा ॥ सौलाग्या ॥ पे छी ॥ जि-
 छ ॥ ना ॥ ग ॥ दा ॥ थार ॥ रे ॥ रा ॥ सौलाग्या ॥ ४ ॥ दा ॥ वर ॥ दु ॥ न्या ॥ ने ॥ सा ॥ पे
 ली ॥ धां ॥ रे ॥ रा ॥ सौलाग्या ॥ त्यां ॥ तो ॥ दु ॥ म ॥ दु ॥ म ॥ हा ॥ था ॥ दि ॥ धारे ॥ रा ॥ सौ
 लाग्या ॥ ४ ॥ ला ॥ म ॥ न ॥ ह ॥ रे ॥ ज्यो ॥ जा ॥ ए ॥ रा ॥ सु ॥ र ॥ रा ॥ य ॥ रे ॥ रा ॥ सौ-
 लाग्या ॥ ह ॥ वे ॥ पे ॥ हे ॥ रा ॥ म ॥ ए ॥ ती ॥ दे ॥ वी ॥ था ॥ य ॥ रे ॥ रा ॥ सौलाग्या ॥ बा
 पे ॥ ना ॥ ॥ वा ॥ व ॥ ला ॥ ए ॥ ना ॥ ॥ पे ॥ हे ॥ रा ॥ म ॥ ए ॥ ती ॥ दु ॥ रे ॥ ज्य-
 ति ॥ जा ॥ धरे ॥ रा ॥ दो ॥ लि ॥ ता ॥ रा ॥ ए ॥ ग ॥ रा ॥ रे ॥ रा ॥ त ॥ ट ॥ प्रे ॥ मा ॥ नं ॥ द ॥ ह ॥ हे
 दु ॥ था ॥ रा ॥ ह ॥ र ॥ ज ॥ त ॥ ए ॥ न ॥ हीं ॥ पार ॥ रे ॥ रा ॥ पे ॥ रा ॥ टी ॥ पे ॥ रा ॥ ॥
 ड ॥ उ ॥ बुं ॥ रा ॥ ट ॥ ४ ॥ मुं ॥ रा ॥ रा ॥ ग ॥ ध ॥ ना ॥ श्री ॥ रा ॥ ॥ दो ॥ ह ॥ रे
 ॥ ॥ ॥ जा ॥ ए ॥ रा ॥ सु ॥ र ॥ दु ॥ रे ॥ पे ॥ हे ॥ रा ॥ म ॥ ए ॥ ती ॥ सां ॥ त ॥ न ॥ जो ॥ हो
 रा ॥ ल ॥ ना ॥ ते ॥ व ॥ स्तु ॥ ने ॥ ने ॥ घ ॥ टे ॥ ते ॥ अ ॥ पा ॥ ये ॥ छे ॥ ल ॥ ग ॥ य ॥ ना ॥ रा ॥
 ॥ ॥ ॥ हे ॥ री ॥ ती ॥ रा ॥ ॥ ह ॥ री ॥ दु ॥ ण ॥ ध ॥ र ॥ ने ॥ पे ॥ हे ॥ रा ॥ म ॥ ए ॥ ती ॥
 ॥ जा ॥ पे ॥ द ॥ न ॥ व ॥ रा ॥ य ॥ ला ॥ ॥ दु ॥ ण ॥ डे ॥ श ॥ य ॥ नुं ॥ मे ॥ रा ॥ दुं ॥ ते ॥ ॥ म ॥ य ॥ म ॥ दु-
 री ॥ पू ॥ रा ॥ गु ॥ था ॥ य ॥ ला ॥ ॥ रा ॥ ॥ व ॥ स्तु ॥ दे ॥ व ॥ ला ॥ ने ॥ प्र ॥ थ ॥ म ॥ ग ॥ णि ॥ या ॥ ॥ जि
 अ ॥ से ॥ न ॥ त्पू ॥ पा ॥ ण ॥ ला ॥ ॥ ज ॥ मू ॥ ल्य ॥ ज ॥ न ॥ र ॥ पं ॥ थ ॥ जो ॥ पे ॥ तां ॥ ॥ जि
 पे ॥ र ॥ मु ॥ क्ता ॥ भा ॥ ण ॥ ला ॥ ॥ रा ॥ रा ॥ रा ॥ म ॥ रा ॥ म ॥ ने ॥ पे ॥ हे ॥ रा ॥ म ॥ ए ॥ ती ॥
 रा ॥ त्पू ॥ व ॥ स्तु ॥ जि ॥ धो ॥ त ॥ ला ॥ ॥ रा ॥ मु ॥ ग ॥ ट ॥ दुं ॥ ण ॥ ना ॥ णा ॥ त्पू ॥ ली ॥ ते ॥ ॥ ज
 ए ॥ र ॥ धि ॥ यं ॥ न ॥ नी ॥ ल्यो ॥ त ॥ ला ॥ ॥ डा ॥ गा ॥ म ॥ धी ॥ त ॥ म ॥ स ॥ ह ॥ स्त ॥ जा ॥

આખા હરણ.

પ્યા, પાંચ સહસ્ત્ર તોખારણ તરથ સુખ પાલો શો
 ત્વતીને, આખા હસ્તી હનરણા શાપે હંરાં મણી
 આપી ઘણીરે, રીઝિયા પ્રધુમનણા રામ આદે
 સહુ શણગારી આરે સાઠલાં ખેનેના તનણા પા
 કતવરમા આદે સહુરે, સાત્વીકી લે રૂરણા ત્વ
 ઘવછ પન્નકોડ સરવે, છે ઊઠવને અકૂરણા દા
 ત્વમાત્ર હરિના પૂજ્ય સરવે, કોઈ માસીરે સ્વલ્લન-
 ણાં કુટુંબ કોઈ વિસસ્થંત ફિરે, સહુ કોને ધન ધનણ
 ાણાં નરકશીની પામરીરે, ઊપરાગાં છે અમૂલ્યણ
 ાપચરંગ સુંદર પાઘડીરે, માંહે કસબનું ફૂલણાં દાગ
 પંપેચના હાના વિધિરે, સીરાતોરાં જળકેણાં લટકે
 મોતી ફલગી તણાંરે, મણિ માણે કઘણાં ચળકેણાં
 દાવીંદી છાપને વેળિયાંરે, હેમ સાંકળી સોહોતી
 ણામાણા માણીઆં લલારે, દુગદુગી માંહે મોતી
 ણાપણાં કંદોરા કંઠીને પોંહોંચી, જાલુજંઘ ચિત્રી
 ણાણાં પુરુષ પામ્યા પેહે રામણીરે, હવે તો રહી છે જા
 ણાણાં સાણ સહસ્ત્ર આઠને કોઈ, મેત્તુકેરીના
 રણાં મુખ્ય તે માંડુ સમાણીરે, કમળાનો અવતાર
 ણાપરાં તંબુવંતી ત્યાં નળફળેરે, સ્વેત સાળુએ કો
 ણાસત તલામાને સાડી શોભતી, માંહે હેમની ઘેર
 ણાણાં માસીણ ને મૂનગમેરે, તેવી ચંદ્ર કળાયણ
 રંગલસી પેરે રાખિયોરે, જાણાં સુરભેરાય ણાણ

રામની રાણી રેવતીરે, તેને કંચન ઘાટજી ॥ મનગ
 મતી પેહેરામણી પામ્યા, પિતાં ખરને પાટજી ॥ પ
 ૥ શતનારી નેરામનીરે, વળી સોળ ફત્તરજી ॥ પ
 સ્ત્ર આપ્યાં નાફાના વિધનાં, રીંગો નિતા રાણગાર
 જી ॥ ૧૬ ॥ ખેરી ખેની શ્રી કૃષ્ણનીરે, નેતે નેવા કોડજી
 ॥ ખાણા સુરનામંડપ મધ્યે તે, ફિંડે છે મોડા મોડજી ॥
 ૧૭ ॥ પેહેરામણી પૂરણ કરીને, પાંદો અછે મનના કો
 ડજી ॥ ખાણા સુર જાવી નંત મિયો, રીઝ્યા શ્રી રણ
 છોડજી ॥ ૧૮ ॥ તમ સસરે ઝુંકાં ઈ થયું નથીરે, ન્હાણે
 થોડા માંઘણે રૂજી ॥ ત્યારે કૃષ્ણ કહે શ્રેકતા તણો તે,
 અમારે તો મંડજી ॥ ૧૯ ॥ ખાણા સુર તમે સાંભળો
 ને, કહું તે ધરને મનજી ॥ સંભારીને આપો સફુને,
 પેહેરામણી રાજનજી ॥ રજા જાને કહું વતી ન્હવ
 કેરી, તેડો મંડપ માંહેજી ॥ ઘટે તેવાં વસ્ત્ર આત્મ પેણ,
 પેહેરાયો ની ત્યાં હોજી ॥ ૨૦ ॥ નડાપ જુલતી દામ
 ણીરે, રીશ કૂલ અકોટીજી ॥ તમ મરગળુ ખંઘ ઝુમાણ
 રે, ત્રેસે દિયું ને ત્રોટીજી ॥ રરા અડા નવૈયાં ને કંગાણીરે
 નાકે વેસરવા રૂજી ॥ તે મધ્યે સુંદીર મણી નડિયાં, સો
 લીતા સુખે સાડજી ॥ ૨૧ ॥ ગંગા વહુને નમના વહુને
 ઘટે પલોળી સારજી ॥ અણિયાં ચોળી પેહેરા વિધારે
 ડીપર મુક્તા ફરજી ॥ ૨૨ ॥ ગોરી વહુ જીવી વહુ જી
 ત્તાં, તે પામ્યાં કરાજી સાપુજી ॥ ૨૩ ॥ સરવહુને કસજી

(૧૮૦૭)

ઝોખા ફરણ

સાડી, માંદી કાપડું કાપું છું ॥ રપા માણ કચ્છ મીઠી
વહુ તે જ્યાં, આપ્યા તે મને ઘાટ ॥ સુંદર વહુ પેહેરા મ
ણી પામ્યાં, લાગ્યા લવ ઊંચાટ ॥ રડા સોળે રાણ
ગાર ઝોખાને આપ્યા, અને કદ સ્ત્રી સાથે ॥ પાપે
લગાડી પરમેશ્વરને, ત્યારે જે સાડી ઝોછંગે ॥ રડ
આવદન બેઠે ધિલુલ ॥ હરખ્યા, વહુ માગો વર દાન ॥
ઝોખા કહે મુને વર આપો, સમર્થ શ્રી ભગવાન ॥
પરદા મુજ માટે ને બેઠે મુવાતે, છવાડોરણ છોડ ॥
પાંકે હેરો ઝોખા પરણી ત્યારે સુદ્ધ થયું તે, મુજને લાગે
ખોડ ॥ રડા અમૃત દેષ્ટે હરિયે બંધુ, ત્યારે જે ઠાપ
યા સફુ બેઠું ॥ તતક્ષણ કચ્છા લવતાને, માર્યા
હતા કરી ક્રોધ ॥ ડગા ઝોખા કહે ખીને વર મ
નને, આપો માગું સોય ॥ તાવ તેને જે કોનવ
પીડે, વ્યાધી ન વ્યાપે કોય ॥ ડગા સરવતી રથ નુંડ
તે પામે, નરનારીને કોય ॥ કથા મારીને સાંભળે
લાવે, તે પ્રાણી સુખીયાં હોય ॥ ડગા ઝોખા જે
માગ્યું તે સરવે આપ્યું, સમર્થ શ્રી ભગવાન ॥ પેશ
મણી પરીપૂર્ણ થઈને, હરખ્યું સફુ સ્યનન ॥ ડગા
શ્રી કૃષ્ણને ચરણે લાગ્યો ખાણા સુરરાગન ॥ દીન
બાણીને દયા કરત્તે, સેવક છું ભગવન ॥ ડગા
॥ ॥ વળણ ॥ ॥ ॥ સેવક બાણી દયા કરત્તે
પાકૃપા સિંધુ બહુચાયે ॥ નનીવાસેથી સરવે મળિને

॥ गोरयत्नमवा नयरे ॥ उपपा ॥ रत्नेना ॥ ॥ इड्यां ॥

दपे सुं ॥ ॥ रागमा ॥ ॥ ज्ञाणा सुर

ज्योष्योवा ए ॥ सु ए ॥ इड्या ॥ सिंधु लगमाना ॥ ॥ ॥

धुं मुधुं नत्नेरी तमो ॥ सेवड धुं तमारा जमो ॥ ॥ ॥

लूष्यं यधुं मननवगा ए ॥ ॥ यं ॥ सामो सूत्र तात ए ॥

॥ ॥ ॥ जवगु ए ॥ के ॥ जज्ञान नेहा मोटा मनमां न ज्ञा

एते हा ॥ ॥ ॥ ॥ वे ॥ जि ॥ से ॥ हु ॥ को ॥ सा ॥ धि ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ઝોખાફરણ

ખે ધરાણી ૥ ૧૨૮ ૥ ગોત્રે દેવાંત્રે ઝે મન્યાલ્યું ૥ તેજ
 નિકુલુએ સરવે સંત્તાણું ૥ ૧૨૯ ૥ વખાણું ફરીઝે
 વેવાઈતણાં ૥ ઝેનાઘરમાં તો ખેરાં ઘણાં ૥ ૧૩૦ ૥ ખા
 રણે મોટા પેઈને મહાલે ૥ ઘરમાં સ્ત્રિના જાગળ નય
 વ્યાલે ૥ ૧૩૧ ૥ લોકમાં મોરા વેહેવાઈ ૥ પદણી જાણ્યાં
 છડી ખાઈ ૥ ૧૩૨ ૥ ખજાણાં વિવાહે જાણ્યાં ૥ સાપે સા
 ત્વડીને તેડી જાણ્યાં ૥ ૧૩૩ ૥ પ્રધુમન સગા વેહેવાઈ ૥ સા
 ઠલા ખજે તેમના તાઈ ૥ ૧૩૪ ૥ પછી જાણ્યાં શ્રીકૃષ્ણ સો
 પારી ૥ ગાતી ગાતી ચાલી સરવેનારી ૥ ૧૩૫ ૥ વેવાઈ
 નામંડ પેસરવે જાણ્યાં ૥ ૧૩૬ ૥ ખાણાં સુરતણે મનના
 વ્યાં ૥ ૧૩૭ ૥ હેમ જાણ્યું મેહેલ્યો ત્યાં હે ૥ લક્ષ્મીજીને
 ખેસાડ્યાં ત્યાં હે ૥ ૧૩૮ ૥ પગધોઈ ખોલ્યાં લલિતાવા
 ણી ૥ ૧૩૯ ૥ પીળકુહાડોને જિમયારાણી ૥ ૧૪૦ ૥ મોં પીજોને
 પિયળકુહાડી ૥ ૧૪૧ ૥ હેમ જાણ્યું પરખેસાડી ૥ ૧૪૨ ૥ માં હોમાં
 ફેપીજે છે નારી ૥ ૧૪૩ ૥ વાતરું કુહીયે પિસ્તારી ૥ ૧૪૪ ૥ જિમયા
 જીને ગીતળવાયારિંતુજીને તો હસવું પાયા ૥ ૧૪૫ ૥ ગિ
 માફેરી મોરાઈ મોડી ૥ ૧૪૬ ૥ ઘેર ઘણી યોજે છે રાખોડી ૥ ૧૪૭
 ૥ ૧૪૮ ૥ પેડુજના પૈસા લેડે ૥ ૧૪૯ ૥ ઘાયમ લેઈને જોડે ૥ ૧૫૦ ૥
 હામ ખેરયતાં લાગે હોળી ૥ ૧૫૧ ૥ ઘેર ઘેર લેઈ માગે જોળી ૥ ૧૫૨
 ૥ ૧૫૩ ૥ ઘર હોય તો દેવું પડે માના ૥ ૧૫૪ ૥ માટે પડી રહેવું સમરા
 ના ૥ ૧૫૫ ૥ ખજાણે વડત્યાજા વરણી ૥ ૧૫૬ ૥ તેતો કેરાયની
 દરણી ૥ ૧૫૭ ૥ ખાણાં સુરની નારીને ગાય ૥ ૧૫૮ ૥ જાનંદતો

जंगनमाया॥ उडाजमारीअनिइडतीजोमरी॥ स्य
 मांमांगयोहतोवरी॥ उडाअन्यानामनमांजेवरत्ना
 व्यो॥ तेनेजाहरकरीनेतेडाव्यो॥ उडावर बहुजने
 समराजेमणियां॥ आणासुरनांतोहैडांगणियां॥
 ४०॥ आणोकिधोजेपरकोपो॥ जेऐत्नायांकयचनेटो
 पो॥ रेशाथुंधुंजनिइडनेसाहा॥ तोहरिहणधर
 पारेधाया॥ ४१॥ सुभमांमारीनेकन्यालीधी॥ घुइय
 सपानेपहुवरकीधी॥ ४२॥ नेतमोहपेजोतरीओनुठ
 ॥ तोजमोनहिमेडुंपुंठ॥ ४३॥ जमोगातांननछजे
 हास्यां॥ पाएरुं करीजेनेघरडांजेवास्यां॥ ४४॥ पावेवा
 छथियोतेनेडेममिधे॥ यातोजिगेसवारांनमिधे॥
 ४५॥ युवायंछनजिगरथाया॥ न्नद्यसाथितेसघजो
 न्हाया॥ ४६॥ ॥ वणणा॥ ॥ न्हायोन्न
 द्यसाथिसघजो॥ तेडांकरेराणीरायरे॥ मंडपमां
 सहुडोमण्युं॥ ॥ हवेगोरवडेछपैरेथायरे॥ ४७॥ पटल
 ॥ ॥ डडुं॥ ॥ टडुं॥ ॥ रागसोह्यएणी
 ॥ ॥ आणासुरलाग्योपायडे, मूडीमाननेरे
 ॥ गोरवन्नमया न्नद्यसाथि, तेडुंहुंन्नननेरे॥ ४८॥
 गोरव नोतरेलाडीनीमाय, रीतसहुआपधुंरे॥ मा
 डुंसंहिरथायपेचित्र, तमपरतापधुंरे॥ ४९॥ श्रीकृष्ण
 ॥ डेरेप्रताप, जमोमोटांथियांरे॥ मांडुंपाकरीणा
 नुंडाम, नमवासहुमण्यारे॥ ५०॥ नानाविधनांपाक

જોખાહરણ

પકવાન, બહુભાતભાતનાંરે ॥ તરતીજ ફરી ફરી
 પેર, શાકુ ભત ભતનાંરે ॥ શાપાપડપુનમંચંદ્રે,
 તેતોધીમાંતજ્યારે ॥ બંધવનેશ્રીગોપાળ, ભમયાસ
 હુમજ્યારે ॥ પાપાકુચાસેવૈયામોતઠયા, પેંડાછુટીકળી
 રે ॥ ભલેખીઘેબર ગુંદરપાકે, માંહે સાકર ભળીરે ॥ ડ
 ॥ તલસાંકળીનેદહીવડાં, ઘણિયામસમસેરે ॥ પુરી
 ફ્યોરીએલચીપાકે, ભમતાંસહુહસેરે ॥ જાસેવ
 રીરોનેલાજસી, પોળીપાતળીરે ॥ તરતનાંતાવે
 લાંતપેકે, ખાંડઝાઝીભળીરે ॥ ટા ॥ કુર રાંધ્યોકમોદેકે,
 માંહેકેસરભજ્યુંરે ॥ ચંપાનાસરખીદાળેકે, ભમવા
 સહુમજ્યુંરે ॥ લાતીખાંતમતમાંછેરાઈતાં, દહિંચડાં
 લાપિયાંરે ॥ ખોખલેમૂડેછેખાંડકે, ફૂંધકઢાવિયાંરા
 ૧ગાત્નભિયાંકચાંભલીભાતનાં, દાઢમદાખરેગુંરે ॥
 સાકરમીઠીઅખરોડકે, ખાંખાસાખરેગુંરે ॥ ૧૧શાકેરીક
 રમદાખીલીકેરાં, લીંખુરસભચારે ॥ ફનકકચોખા
 માંહેકે, લેઈખાગળધચારે ॥ ૧૨ ॥ સુરસેનનેવસુદેવ
 શ્રીકૃષ્ણખેરામખીરે ॥ ખળભલનેપ્રધુમનકે, રોલા
 દીસેભલીરે ॥ ૧૩ ॥ સામીખેઠીછેહારકે, ભદ્રણીત
 ણીરે ॥ રોહણીદેવકીસુભદ્રાકે, બેઠાંકુસમણીરે ॥ ૧૪
 ॥ ધિંખણલેદોજેછેવાયકે, ભમાડેછેભનનેરે ॥ ૧૫ ॥ ખા
 ઇમનરાહાંપાણી, ખાધિસોપારીપાનનેરે ॥ ૧૬ ॥ પાકેસ
 રછાંરણાંભનને, ખાપીપેરામણીરે ॥ સરથેબેગો

[illegible]

(۹۵۹)

जोणाहरण

[illegible]

[illegible]

રને નવખાણિયે ॥ ત્યાખજુખસાસુનું હોયતે, સ્વામી
 ને મુખે નવખાણિયે ॥ ૧૩ ॥ મોટે સ્વરે હસિયે નંહિ, કો-
 ની સંગે તાળી નવ લીજીયે ॥ જિત્નાં રહી જીઘાડે મસ્ત
 ક, મારી પુત્રી પાળી નવ પીજીયે ॥ ૧૪ ॥ ત્નરથાર પેહું
 લમિયે નહિ, બાઈ જિમીષ્ણમિયે નથિનું ॥ ૧૫ ॥ દુકારિ
 યે નહિ સેવક બનાવે, મનરાજિયે સરવે સાધિનું ॥ ૧૬ ॥
 દિવસે સૂઈ યે નહિ દિફરીરે, વચન પ્રલુનુ પાણિયે ॥
 સાંસુત મારી સાદકરે ત્યારે, જીજી કહી જિત્તરવાળિ-
 યે ॥ ૧૭ ॥ કુળકાપિયે ના દિફરી, જળ માં મુખ નવલ્ને
 ઈયે ॥ ૧૮ ॥ જગિમાં જળ નવરે ડિયે, બાઈ પગે પગ નવલો
 ઈયે ॥ ૧૯ ॥ સાસુ સસરો લેહ નહી, જે સાધિ સાસ-
 ધિયા તણો ॥ ૨૦ ॥ તિર્થંગણિયે તેહને, સર્વને જાદર જાતિ
 ધાણો ॥ ૨૧ ॥ ગોમતી જીમાં મરજન કુરતાં, જોખાજા
 ઈસંતારજને ॥ ૨૨ ॥ સ્વાત્વીક પણે સ્વામીને સેવી, બાઈ
 જિત્તય કુળને તારજને ॥ ૨૩ ॥ જાણવળાવી પાછો વ-
 જ્યોરે ॥ ૨૪ ॥ કુરી પ્રલુને પ્રણામા જીવ જીવિસારીયે
 મારા, સેવક જાણી ઘન સ્વામા ॥ ૨૫ ॥ પેઢી જોખા-
 ને વિદાય કીધી, વરત્યો જ્યનંય કારાશ્રી દુષ્ણ જીણ
 લ્યાદારિફરે, પરણાવિને કુમાર ॥ ૨૬ ॥ વળાવયા સ-
 હુ યાલિયાંરે, જોખાનો સૈયર સાધાને ત્રેજળ સહુને
 જાવ્યાં, મળે છે લીડી ખાધા રરાજાણા સુરકે પેષ
 રજે, સહુ જાણવળ પરીવારા રધિયક સિંચવાશ્રી-

જીતીતી હારે આખ્યો પ્રયુમનનો સનગાલા ખેણીતી હારે
 હારે હોને હોમોથું જોખાનું મનલા ખેણીતી રાહારે હોખે
 ને દારે યાચ્યાં હોરાલા ખેણીતી હારે હોઘણું ગોવાળાનું
 ભેરાલા ખેણીતી ડાહારે હોખે નો દાહો મહીં માં ખેણ-
 નો થોરાલા ખેણીતી હારે હોગોપીસાથે નાખ્યો નંદકિ-
 રોરાલા ખેણીતી ઠાહારે આખ્યો વચ્ચનો હરનારાલા
 ખેણીલાલા હારે હોખે ની ભતત ભણી ભરવાડાલા ખે-
 ણીતી પાહારે શ્રેણે ભોળવી ગ્રીભની નારાલા ખેણીતી
 હારે હો માસી પુતના નો હણનારાલા ખેણીતી ડાહારે
 હોપીધી ભરવાડાની જારાલા ખેણીતી પેરનારી શું રંગો
 રમિયોરાસાલા ખેણીતી જાહારે ખેરો વચ્ચ મહીને કળ
 ઘરવારાલા ખેણીતી હારે શ્રેણે ચોર્યાં કન્યાઓ નાંચ્યા
 રાલા ખેણીતી ટાહારે હો મળેતેને પેહેરાયે રોપીલા ખે-
 ણીતી હારે હોરોતી મુકી બ્રભની ગોપીલાલા ખેણીતી હા
 રે હોખે મગાય જસુરની નારીલાલા ખેણીતી હારે સુણી
 ગીત હર્યા મોરારીલાલા ખેણીતી ઠાહારે હોખે તો સંગ્રા
 મે મહાધીરાલાલા ખેણીતી હારે હોખે તો ખળે વજ્રનો
 વીરાલાલા ખેણીતી ઠાહારે કવે ભાલ્યની નારી ગાયાલા
 ખેણીતી હારે કુરુચન રૂઢેન સમાચાલાલા ખેણીતી રા
 હારે જીત્યો જીત્યો ભિલોપન નથિાલા ખેણીતી હારે હો
 કાખ્યાબાણા સુરનાહાથિાલા ખેણીતી ઝાહારે દીધી
 શ્રોણિત પુરન શ્રે દોલાલા ખેણીતી હારે હરિયે જસુરસી

કન્યાયાહોલાડીદોરડોનાછુટે ॥૧૩૩॥ ॥વળણા ॥
 હવેજોખાછોડેદોરડો ॥માનુનીમંગળગાયરો ॥જનિરૂદ્ધેફરણાં
 ધ્યોદોરડો ॥તેકેમ છુટ્યોબનયરો ॥૧૪૪૪૭૭ ॥ ॥ફડધું ॥
 લામું ॥ ॥રાગચાલતો ॥ ॥હવેબનધવખોલેછેજો-
 લાછખીલીદોરડોનાછુટે ॥યશવાધ્યોનેવાગ્યાંદોલાછખી-
 લી ॥પાતારાશિવજીનેગીનેતેડાયાછખીલી ॥સંગેજીમયા-
 જીમાતાનેફહાવ્યાછખીલી ॥રાજાજીવેફુંદોતારોલાતાછખી-
 લી ॥તારીલલિતાજીવેમાતાછખીલી ॥ડાતારેદોરડીમે-
 દરાગાંઠાછખીલી ॥જેતોખ્રહ્માજેવાળીછેખાંરાછખીલી ॥
 જાતારીચિત્રલેહનેતેડાવ્યાછખીલી ॥તારાકોનાંડમંત્રીને
 ફહાવ્યાછખીલી ॥પાતારાફિંમામળનેતેડાવ્યાછખીલી ॥
 સંગેમેનકામાતાનેફહાવ્યાછખીલી ॥ડાનેજાવેજનકુ-
 જપર્યતાછખીલી ॥તારોત્રાતજાવેગણપતાછખી-
 લી ॥જારુદ્ધજુદ્ધતોબનઈનેતેડાવ્યાછખીલી ॥તારાસૈય-
 રસાયનેફહાવ્યાછખીલી ॥દાતુંતોજનિરૂદ્ધેજુધ્યા
 છખીલી ॥ફરધરીરહ્યોજનિરૂદ્ધ ॥છખીલી ॥જાજોખાફે-
 છેજનિપેરાછખીલી ॥પછેફુંધેગેકીધીમેફેરાછખીલી ॥
 ॥છોડતાંછુટ્યોછેસદ્યાછખીલી ॥ત્યાંતોફર્ષયયોછેજનક
 ॥છખીલી ॥ ॥ ॥વળણા ॥ ॥જોખાવેછેડ્યોદોર-
 ડો ॥પેછીરમિયાંપાસાયરો ॥જાનાંસાથજીવ્યાં ॥ગોત્રબને
 નમવાપાયરો ॥૧૪૪૪૭૭ ॥ ॥ફડધું ॥ ॥રાગધ-
 નાગ્રી ॥ ॥નરનારીજન્યોબનેડા ॥જાનાંછીપત્યોગાથા-

यसरहाछीनीनोसोराज्जानंछीपन्योलाछाज्जनिइइ
 तेणीवाज्जानंछाणोत्रबनेइर्योनमस्काराज्जानंछाराज्जा
 शिराछेरेप्रह्मायाज्जानंछामनवांछीत्तकारण्यायाज्जानंछ
 आआज्जाप्युंहेवडीजेवरदानाज्जानंछाज्जलूणांघतकरेनेप्रम
 एआज्जानंछाहातेनेकरुंनहोयेहुआज्जानंछापामेस्यामि
 भन्ननुंसुआज्जानंछापामोआरुणंनेकोछीगायाज्जानंछाले
 न्तंपापसभूणांनयाज्जानंछाडांनेकोछीमृषाडयारसगाय
 आज्जानंछातेतोचैकुंडवेगेनयाज्जानंछाआलक्तपत्तण
 श्रीत्तगवान्नाज्जानंछाटाण्यांदुष्टनांज्जनिमानज्जानंछाप
 टापोगेलागएांसर्वनेथायाज्जानंछातेतोत्तरेप्रमानंछगाया
 ज्जानंछात्ता ॥वणएा ॥पगेलागएुंडरेसर्वने॥सुसु
 न्नेनयरारये॥नंजुयंतीरीस्तावसातेनीकुंडयाथरे॥रु ॥
 रब्बना ॥कुचुरावसुं॥ ॥राजधनाश्री॥ ॥येशं
 पायनकुंडेसुएाणे॥पुरीक्षतकेरापुत्रणाश्रीइष्टपेरियसय
 नोत्ता॥शोत्तीरह्यांघरसूत्रणा॥आकुणआवारत्यांसरवेडी
 घोसत्यारेजोल्याश्रीगदुरायन्नाअष्टपलराणीपउसासुल
 मनी॥तेनेयहुण्णलागोपायणा॥आजेवुंसांनणीजोआ
 न्नाव्यां,इसमएदिरीपासणा॥पागेलागएुंजागणमुंकी॥
 यरणेनमीषिस्तासणा॥आत्यारेइसमएीयेत्यांसुवुंकीधुं

* ओतोन्नस्सइसुएाब्बेडानपज्जानंछापूरएाजोआतुंजासनाज्जानंछात्ता ॥
 यणएा ॥पूरएाजाप्यानजोआतसुंआइहुंछेकरनेजे॥तत्तरेप्रमानंछइइया
 ॥अजेयारजोतोश्रीएाछेउरे॥एा ॥आमीइडीपछीआउपरनीन्या
 मीइडीतथायणइडीउतोछियाणाजोआकरणासमासकरछे ॥

દોચા ત્વેષિં સુલનેકેવીજ્યોષ્ઠેષે, ત્યારેશંકરજ્યોષ્ઠ્યાસોય
 ગાતા જોમાંસારનહિ પામોત્સતી, દુઃખથરોતમનેલ્લગા
 નમાન્યુપાસ્ય શિવતણં, સતીચાલિયાંનિરયાણા
 ાષ્ટાચ્યણી શિવેપરહર્યાં, ક્યાંકુરોછોયનમાંજાણા
 એકપત્નીરતછેમારે, નહિસરેતાડકાળા૧૧૧ાજેષુંસુ
 ણીનેલાલ્યાંસતિ, ચાલિયાંતતજેવામનસોલકર
 તાંજાવિયાં, લ્યાંજેઠાશ્રીમહોદેવા૧૨૧ાત્યારેશિવે
 લ્લગ્યુંસીતાથયાં, પામ્યાંજતિઅપમાના શિવેસ
 તીનોત્યાગકીધો, જેઠાધરવાધ્યાના૧૩૧ાપછીઘણ
 કાળેપ્રભવપત્તિયે, ચક્તકીધોલ્યાંહોતેયક્તમાંહેસતિજ
 ળ્યાં, દેહત્યાગકીધોત્યાંહો૧૪૧ાપછીહિંમાચજધેરજ
 વતર્યાં, ધસ્યુંપાર્વતીનુંરૂપા૧૫૧ાત્યારેશિવેઅંગિકારકીધો
 ૧૬૧ાપામ્યાંસુખઅનૂપા૧૭૧ાપણદોષજેઠોસતીનેલેધ
 સ્યુંલ્લનકીરૂપાતેવાસનાહરિમાંરહી, તુંસુણલ્લનમે
 યલૂપા૧૮૧ાલ્લંબુવાનમહાયોદ્ધોષળિયોરીંછલ્લતી
 માંહે૧૯૧ાઅંસેકરીનેજવતર્યાંજે, પોતેપારવતીત્યાંહે
 ૨૦૧ાતેજ્યોષ્ઠાપોતાનીપુત્રીલ્લણી, રાખ્યોજેનોવંશા
 જેરામારજેલ્લણોરીંછડી, જેતોબિમયાલુનોઅંશા
 ૨૧૧ાજેકથાછેહરિવંશમાં, તુંસુણલ્લનમેલ્લયરાય૧૨૧ા
 જ્યોષ્ઠાનેજોછંગેજેસાડી, જારીશદીધીમાયા૧૩૧ા
 ૧૪૧ાવલ્લણા ૧૫૧ાજારીશદીધીલ્લંબુવંતીજે
 સુણલ્લનમેલ્લયરાયરે ૧૬૧ાતાંસુણતાંશિજતાં૧૭૧ામહા

પાપીપાપનથાયરે ॥ રૂઠા રૂઠપા ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥
 ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥
 જ્ઞાનંદ દ્વારિકાં નગ્રમાં ॥ ઘેર ઘેર ॥ હુલિનદ્યા મંગળ
 ગાયે દિન પ્રતી ॥ યુવંતીજો મધુરે સાદા ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥
 ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥
 આવ્યા ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥
 મનલાવ્યા ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥
 કહીતુને જો ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥
 સરમે તે ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥
 પંચાણં સાર ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥
 હિ પ્રમાણે વિસ્તાર ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥
 તકુંતે, શ્રોતાધર ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥
 નો, ચૈત્રકહેવા ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥
 દિવસે, કરવો ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥
 મત્સર, જહકાર ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥
 પ્રચદનથી, કથા ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥
 કૃતાને, ધરવું ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥
 રેખાવે, ત્યારે ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥
 ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥
 વી, કાંઈ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥
 પોતે પામે ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥
 સુવર્ણ, જો ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥ ૧૬૩૫ ॥

धाननुं॥ पुन्यक्युं॥ जेपार॥ लाजेम॥ जोषाहरणं
 एयर सांलणवुं॥ रजुड्डे परीक्षतराय॥ लायतेने
 जेदुनपीडे, संकटदूर पणाय॥ लात्तूनमेतपीराय
 त्नेरव, उड्डाशाड्डा॥ नेह॥ जोषाहरणं॥ इथासांलण
 तां, जाधानकरे तेह॥ ला॥ जेइथाने सांलणेतेनुं॥
 लाज्यतेनचड्डेयाय॥ कोटिमेड्डं॥ यनडेरा, जाष्या
 तणुं॥ दूणयाय॥ १२॥ स्वर्यभ्रह्मणेजाड्डा॥ रिमां,
 गंगास्नान करेनेह॥ जोषाहरणं॥ सांलणतां॥ प्राणी
 पुन्यलोगवितेह॥ १३॥ जघोमुणीगायसहस्त्र
 प्यानुं, दूणतेप्राणीपामे॥ कोटिकन्या॥ धाननुं॥ दूणपामे
 मडाभोटुं॥ दूजवामे॥ १४॥ जापुस्तलजापीनेवनी
 खुड्डरीनेसार॥ सासरद्वितनेनेजापरो॥ तेनाला
 ज्यतणो॥ नहीपार॥ १५॥ जापुस्तदनो॥ नेनाधरमां,
 होयनिरंतरचास॥ तेनाधरलणी॥ न्यरनलाणे॥ ह-
 णीतणो॥ थायनाश॥ १६॥ रजुड्डे॥ शयपडीक्षतप्र
 त्ये, रजुं॥ जाणुं॥ लुकाजेड्ड॥ द्विसहस्त्रनिकारोषना
 गते, पणालक्षवर्षनपामेछेड्ड॥ १७॥ लात्तूमिरड्डां॥
 गनतारा, जिंदुधमगाय॥ १८॥ ज्युद्धिवंत॥ तेनीड्डेस्-
 ण्या, पणहरिनागुणन॥ गणाय॥ १९॥ दाजे॥ जोषाह-
 रणथयुं॥ परिपूरण, रजुड्डे॥ परीक्षतराय॥ अक्षजभू
 त्युं॥ तेनुं॥ नथाये, नेको सांलणेया॥ गाय॥ २०॥ लात्तूमे
 मानंददूत॥ जोषाहरणं॥ २१॥ उवां॥ जोगा॥ नीससार॥

॥કુહાન દયારામ જાદે ખીલ્લયે ॥ મેળધિયાં છે જપારલ
 ॥રગાત્તેનેનેમ જાપડ્યું તેમ ગાયું ॥ વિસ્તાર કથાનો કીધો
 ॥કવિલ્લન સરવે જનુગ્રહ કરો ॥ માટે લાંબો લક્ષધા
 ॥લીધો ॥રરા ॥ પદત્તંગ જે કોઈ નકરશે ॥ કુંકુર્ગર્વ મૂડી
 ॥ને મન ॥ લેવાતેવા પેણ હરિના ગુણ છે ॥ જખિલ
 ॥લોહ પાવન ॥રરા ॥ લેમયાંકું ચુકું ખીલ્લ પેડે પેણ ॥
 ॥જિજે પ્રથવી માંહ ॥ જેમ કાવ્ય શક્તિ થોડી ઘણી
 ॥પેણ ॥ હરીના ગુણનો ગવાય ॥રડા ॥ સાંત્તળતાં આ
 ॥રપેદાર થ પામે ॥રુક ॥ કહે સુણ રાજન ॥ હરિલ્લન
 ॥ને જે વ્હાલું લાગે ॥ જેમ કુરલ્લેડી કહે કવિલ્લન ॥રહ
 ॥ ॥વલણ ॥ ॥કુરલ્લેડીને કવિલ્લન કહે છે ॥
 ॥ગર્વ મનનો પરહરીરે ॥ શ્રોતાલ્લન સાયધાન થઈને ॥
 ॥જેકુવાર જોજો શ્રીહરિરે ॥રપે ॥ રહ ॥ ॥
 ॥ઈતિશ્રી ભાગવતે મહાપુરાણે દશમ સ્કંધે ઝોખાહરણે
 ॥કથાપર્ણનો નામ ત્રીશીતમો અધ્યાયઃ ॥રડા ॥ સંપૂર્ણ ॥

